

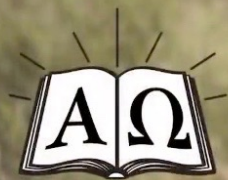
VIITORUL ASTĂZI

VIITORULASTAZI.RO

STRIGĂTUL DE LA MIEZUL NOPTII

Brazília martie 2019

Tess Lambert

ESCOLA DOS PROFETAS
O LIVRINHO

CUPRINS

1. Rafia și Panium	5
2. Intern și extern	31
3. Război informațional (partea întâi)	47
4. Război informațional (partea a doua)	64
5. Ipsus (partea întâi)	75
6. Ipsus (partea a doua)	87
7. Boston, Concord și Exeter	98
8. Legea Duminicală	112
9. Învierea Împăratului de Sud	120

1. *RAFIA ȘI PANIUM*

Pe tabla din stânga voastră se află ceea ce am studiat în această școală în ultimele câteva săptămâni. La începutul orelor de clasă ne-am uitat la Fapte 27. În Fapte 27 ne-am dus la versetul 27 și am identificat o piatră de hotar, dar versetul despre care vreau să vorbesc este 37. Din versetul 37 am calculat un număr, numărul 273. Acest număr ne-a dus la cartea Numeri. Cartea Numeri ne-a învățat despre numărul 273. Și am recunoscut că acest număr este un simbol particular pentru leviți. Și am mers de la acest număr la un punct din istorie. Și ne-am dat seama că dacă mergem la anul 273 î.Cr. putem vedea simboluri din acea istorie care ne-au învățat despre propria noastră linie de reformă. Deci ne-am dus la anul 273 î.Cr. și ne-a dus la o istorie în care a avut loc un război între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Și putem vedea că prefigurează istoria noastră. Am început să urmărim istoria Împăratului de Sud începând din anul 273 î.Cr. și am înțeles că istoria Împăratului de Sud este istoria regelui Pirus din Epir.

Pirus (Pyrrhos) (319–272). Rege al EPIRULUI, stat grecesc din 307 până în 303 î.Cr. și din 297 până la moartea sa în 272. În 280, a trimis trupe cu elefanți la Tarentum, o colonie grecească din sudul Italiei, pentru a se război cu Roma. A fost victorios la Heracleea și, în 279, la Asculum. Expresia „victorie stil Pirus” se bazează pe o presupusă remarcă a regelui, după victoria de la Heracleea, obținută cu pierderi foarte mari: „Nu ne putem permite încă o victorie ca asta.” În 278, a încercat, fără succes, să-i izgonească pe cartaginezi din Sicilia. În 275, Pirus a fost învins de romani la Beneventum, în partea continentală a Italiei. În 273, a eșuat în încercarea sa de a cuceri Macedonia și apoi Peloponezul. În anul următor, a murit în luptele de stradă din orașul Argos.

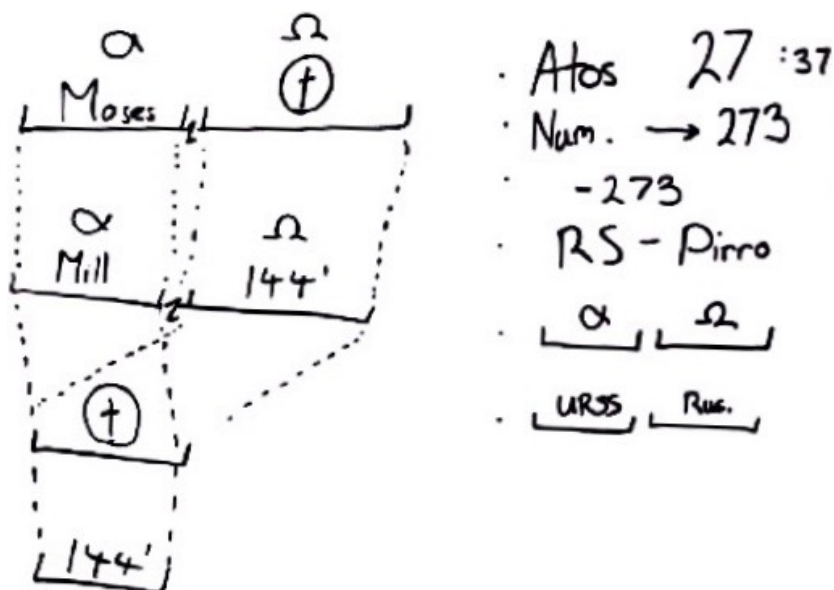
Enciclopedie Ilustrată de Istorie Universală Reader's Digest

Apoi am înțeles că această istorie avea două părți, o istorie timpurie în Macedonia și o istorie ulterioară în Italia. Istoria Împăratului de Sud are două părți. Și după aceea am învățat că dacă înțelegem istoria noastră putem vedea că și istoria

noastră are două părți și că putem identifica Împăratul de Sud modern ca fiind URSS și Rusia, are două părți. Am putea spune Stalin vs. Hitler sau putem spune Putin vs. Trump. Avem o istorie alfa și o istorie omega a Împăratului de Sud. Am parcurs un drum destul de lung și nu este posibil ca într-o întâlnire de tabără să repeți fiecare punct, dar vreau să revedem anumite puncte pentru a le stabili. Vom relua anumite părți din ceea ce am studiat. Dar aceste studii au fost înregistrate, fie într-o formă mai condensată în Arkansas fie aici în limba portugheză și spaniolă, unde am studiat aceste lucruri mai detaliat. Acesta este drumul pe care l-am parcurs până acum.

Împăratul de Sud are două istorii și le putem numi istoria alfa și istoria omega. Și acest lucru nu ar trebui să fie ceva nou pentru noi. Când ne gândim la poporul lui Dumnezeu, putem înțelege că este Israelul antic și Israelul modern. Prima dată putem spune că era istoria lui Moise, la începutul Israelului antic, și după aceea istoria lui Cristos, omega Israelului antic. Apoi îi vedem pe milleriți, alfa Israelului modern; și istoria noastră, cea a celor 144.000, omega Israelului modern. Deci avem Israelul antic și modern.

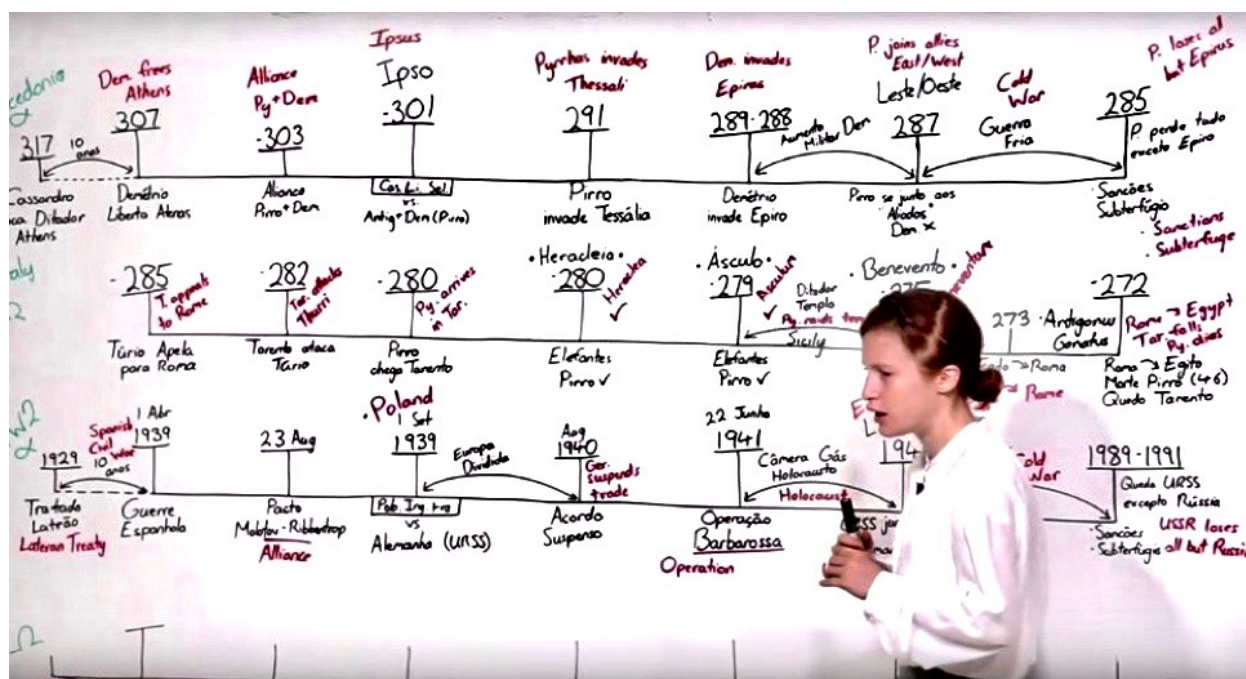
Și apoi după ce am înțeles ce facem cu Împăratul de Sud, nu este ceva nou a spune că sunt două istorii, un început și un sfârșit al ciclului său de viață. Ce facem cu aceste istorii ale lui Israel? Putem vedea că Moise îi prefigurează pe milleriți. Iar istoria lui Cristos prefigurează istoria noastră. Deci putem face lucrul acesta, să punem istoriile una sub cealaltă și să facem aplicații. Dar ce altceva putem face este să tăiem liniile, să deconectăm liniile și să le suprapunem. Și știm că începutul prefigurează sfârșitul. Deci nu doar că istoria lui Cristos o prefigurează pe a noastră dar și istoria milleriților o prefigurează pe a noastră. Și pentru a face aplicații putem suprapune toate aceste 4 linii.

Și putem spune că aici se află istoria lui Moise, a milleriților, a lui Cristos și a noastră.
Și putem extrage paralele sau lecții, din toate aceste istorii pentru istoria noastră.

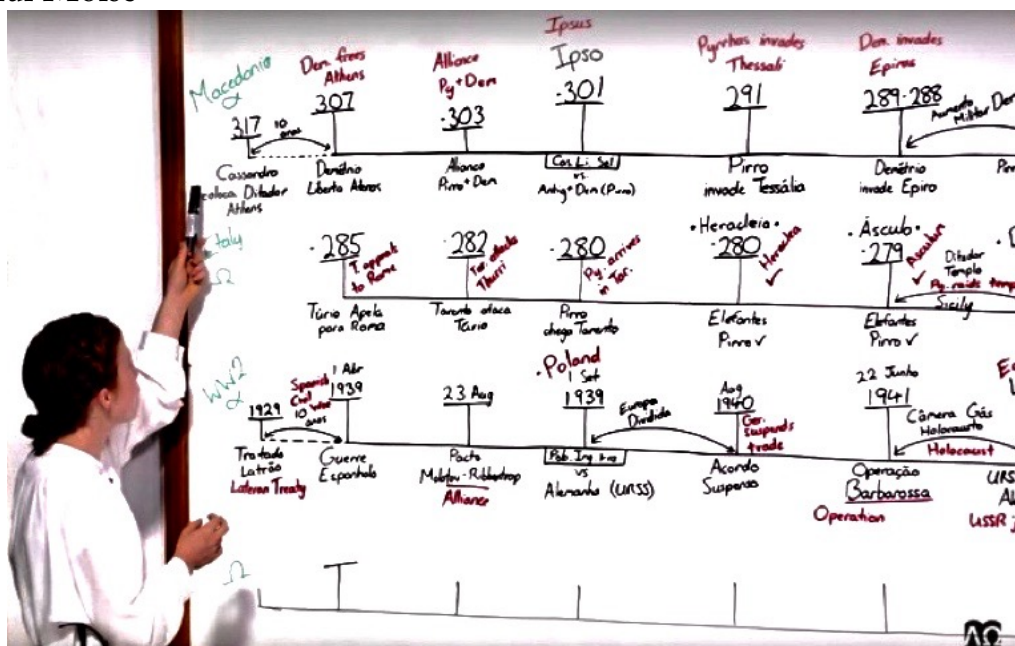
În tabla din stânga voastră am făcut același tipar/model sau structură pe care am folosit-o pentru Israel. Și fără a fi nevoie să cunoașteți acele istorii sper că puteți observa ce facem. Vedem că istoria Împăratului de Sud este istoria dintre nord și sud, are loc în două istorii diferite. Avem diferite moduri de a demonstra ce istorii sunt acelea. Dar pentru scopul acestei seri voi spune că una este istoria lui Stalin și Hitler în Al Doilea Război Mondial, iar cealaltă istorie este istoria lui Putin și Trump. Când luăm aceste istorii și le suprapunem înțelegem că istoria lui Pirus are loc în două părți și de asemenea și istoria Împăratului de Sud din timpul nostru. Când zic timpul nostru mă refer la perioada de după 1798, la timpul sfârșitului. Acest cadru conține doar un studiu despre Împăratul de Sud. Îl vedem și pe Împăratul de Nord în acele istorii dar eu sugerez că subiectul principal al materialului este de fapt a ne axa în primul rând pe Împăratul de Sud.

Înțelegem despre Împăratul de Nord de multă vreme chiar dacă am avut și câteva înțelegeri greșite. În ceea ce privește subiectul Împăratului de Sud avem nevoie de mai multă claritate. Avem probleme în a defini Împăratul de Sud. Deci ceea ce am făcut este că am studiat istoria lui Pirus. Acest rege grec a trăit cu 2000 de ani în urmă. În istoria lui alfa a luptat în Macedonia, iar istoria lui omega a avut loc în Italia. Și am suprapus cu istoria celui de-al Doilea Război Mondial, și unde am ajuns noi în orele de clasă este că am acoperit toată această istorie și am ajuns să facem aplicații. Și asta vreau să facem în seara aceasta.

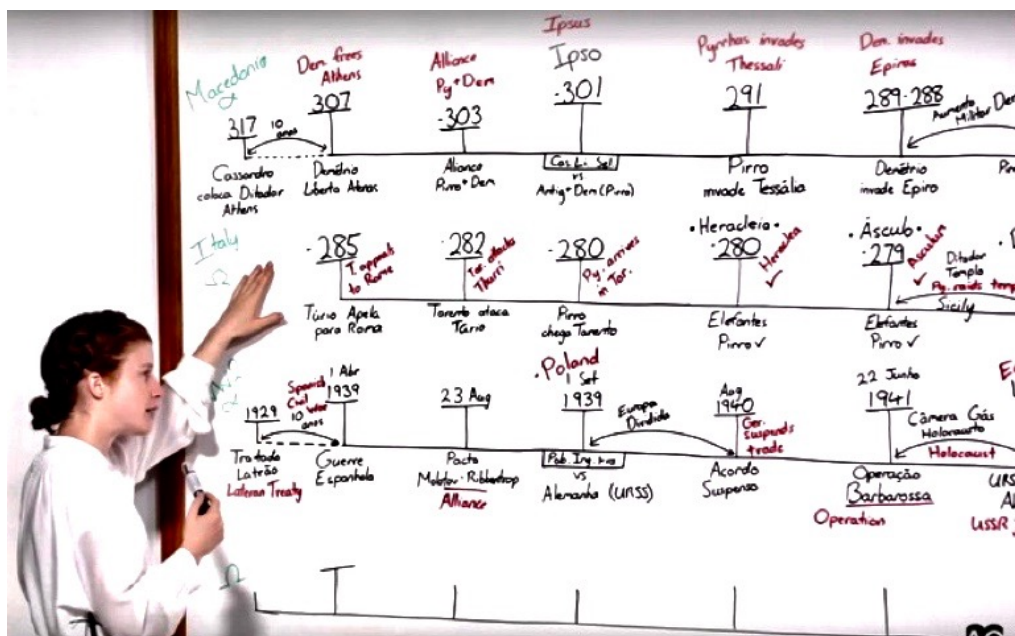

Știu că aceste lucruri pot fi noi pentru mulți dintre voi dar nu vreau să ratez această oportunitate de a face aplicații. Iar când vom începe mâine seară vom intra în anumite subiecte specifice. Nu vom prezenta chiat atât de multă informație pentru că nu aș vrea să cer de la voi să faceți un salt atât de mare.

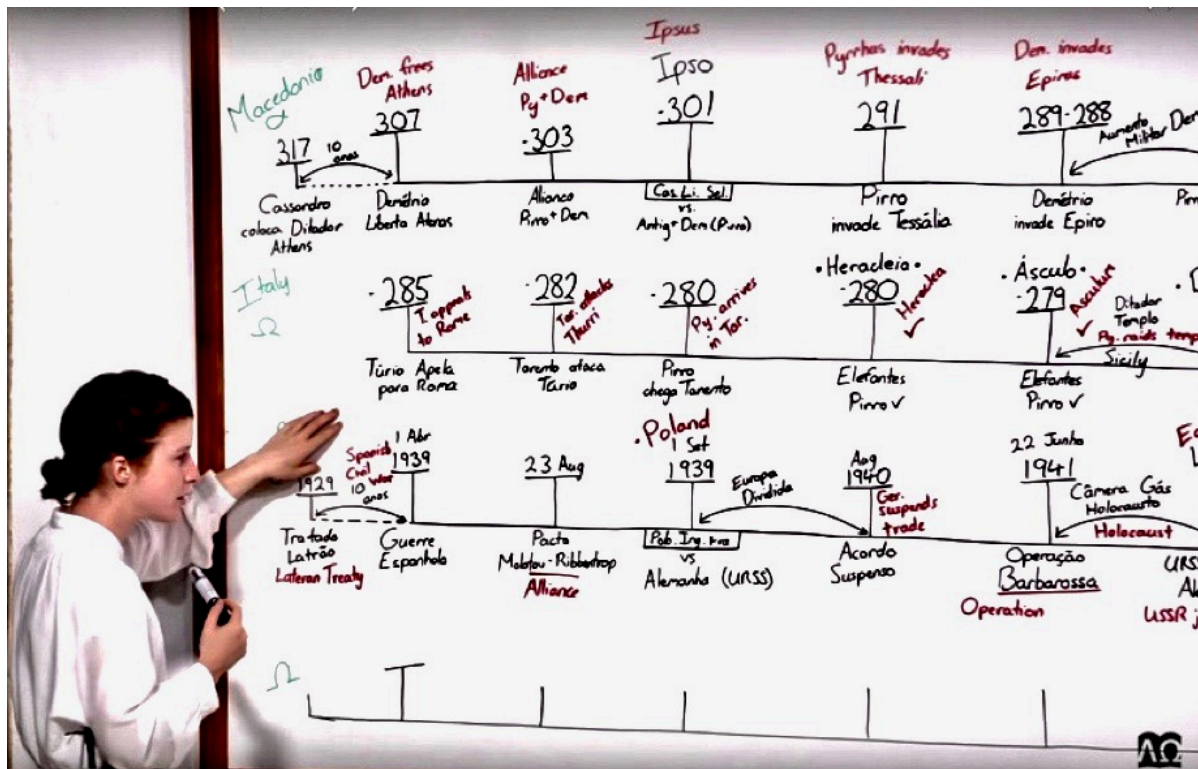
Aceste istorii ale Împăratului de Sud le-am suprapus iar ceea ce vrem să facem
 este același lucru pe care l-am face dacă am vorbi despre Israel. Dacă aceasta ar fi
 istoria lui Moise

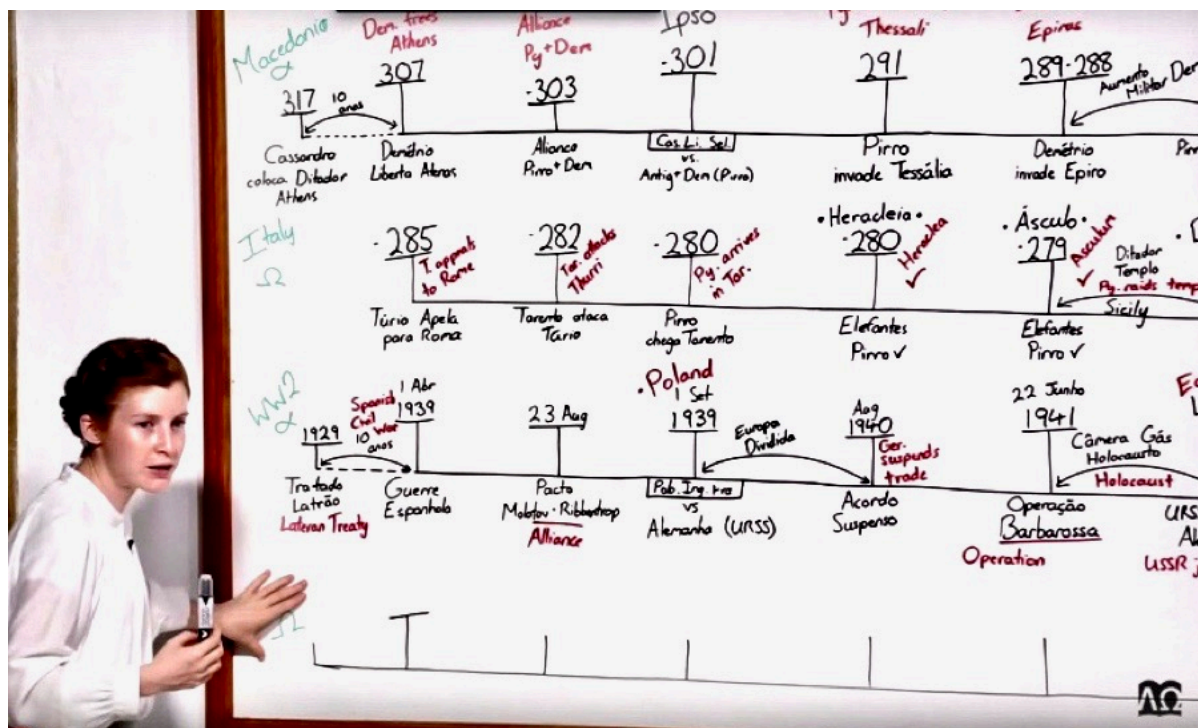
atunci istoria aceasta ar fi istoria lui Cristos.

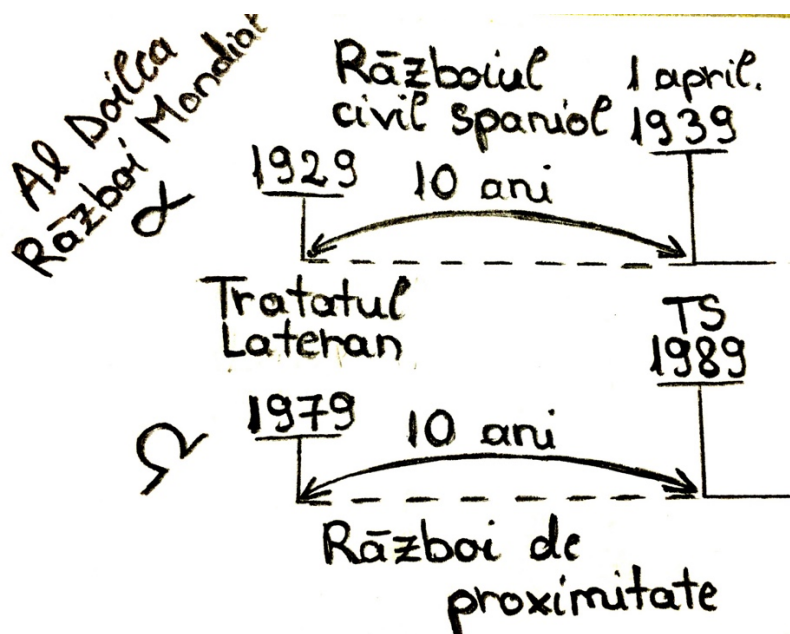
Dacă aceasta ar fi istoria milleriților,

aceasta ar fi istoria celor 144.000.

La început ceea ce observăm de obicei este o istorie, ce cuprinde 10 ani, care ne conduce la timpul sfârșitului. Dar înainte de timpul sfârșitului, care este anul 1989, este o istorie de 10 ani care servește ca avertisment pentru poporul lui Dumnezeu și ne oferă o oportunitate de a cunoaște timpul în care trăim.

În această istorie de 10 ani, putem observa mai multe evenimente (între anii 1979-1989), dar cel pe care aş vrea să-l luăm în considerare este războiul de proximitate de 10 ani între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud, între Uniunea Sovietică și Statele Unite. Acesta este războiul din Afganistan și ne aduce la timpul sfârșitului care este 1989. Iar eu spun că la timpul sfârșitului este înfrângerea Împăratului de Sud. Daniel 11 versetul 40 partea a doua, partea b. Împăratul de Nord vine împotriva Împăratului de Sud, se revarsă și trece peste el, adică îl învinge. Aceasta se întâmplă în 1989, când începe să cadă, până în 1991, când este complet mort. Este o perioadă de 2 ani în care Împăratul de Sud cade și se fărâmițează. Și am început deja să facem anumite aplicații. Am discutat deja despre acest război de 10 ani din Afganistan și despre căderea Împăratului de Sud. Și am înțeles că în istoria lui Pirus putem marca această neînțelegere care durează 10 ani pentru sfera de influență. Și acea sferă de influență era Atena și marile cetăți-stat dimprejurul ei. La sfârșitul celor 10 ani Demetrius eliberează Atena, el este un simbol al Împăratului de Nord iar Pirus este un simbol al Împăratului de Sud.

În istoria din Italia Roma era în nord, Pirus și Tarent în sud. Deci ceea ce s-a întâmplat în 285 î.Cr., este că cetățile-stat aliate în sud, se despart de sud și se aliază cu nordul.

n.tr. [Tarent (*italiană* *Taranto*, *latină* *Tarentum*) este un oraș, capitala provinciei cu același nume situat lângă golful Tarent din *Marea Ionică*, în *Regiunea Puglia* (*Apulia*) din sud estul *Italiai*. Orașul este numit ca orașul de la două mări (Mar Grande), *Marea Mediterană* și laguna (Mar Piccolo), fiind despărțite de o insulă mică.] Wikipedia

W Taranto - Wikipedia

t te doen in An... Exposities in Antw...

Stemă

Taranto se află în Italia

Taranto (Italia)
Poziția geografică
Coordonate: 40°28'N 17°14'E

Țară	Italia
Regiune	Puglia
Provincie	Taranto
Cod ISTAT[*]	073027
Fondare	706 î.Hr.

W Thurii - Wikipedia

An... Exposities in Antw...

Thurii

Nume originale Θούριοι, Thurium (anche Θούριον in Tolomeo), Copia, Copiae

Cronologia

Fondazione 444 a.C.

Amministrazione

Dipendente da Greci, Romani

Territorio e popolazione

Lingua greco, latino

Localizzazione

Stato attuale Italia

Coordinate 39°43'02"N 16°29'44"E

Cartografia

Deci în Sud este Tarent și Pirus și avem aici toate aceste cetăți-stat și ele intră în sfera de influență a Tarentului și a lui Pirus și în anul 285 î.Cr. una dintre cetățile-stat principale, Turi, își schimbă alianța, de la sud la nord. Și care este aplicația pe care o facem la istoria 1989-1991? Am vorbit la cursurile noastre despre cum arată acest război. Și când Împăratul de Sud este învins în 1989, ce se întâmplă? Avem toate aceste țări satelit care și-au schimbat supunerea/loialitatea față de Împăratul de Sud, trecând de partea Împăratului de Nord. În acest mod este înfrânt Împăratul de Sud și nu printr-o bătălie. Așadar perioada 1989-1991 este exact ceea ce s-a întâmplat în Italia în 285 î.Cr. Aceste state-satelit ale Împăratului de Sud au început să schimbe tabăra, trecând de la Împăratul de Sud la susținerea Împăratului de Nord.

Putem marca această istorie de 10 ani, un război de proximitate, și această schimbare de loialitate/supunere a statelor satelit.

În istoria celui de-Al Doilea Război Mondial este un conflict. Europa este împărțită între fascism și comunism. Acest lucru s-a manifestat prima dată printr-un război de proximitate între Uniunea Sovietică comunistă și Germania fascistă a lui Hitler. Acesta este războiul civil spaniol.

Războiul Civil Spaniol. Conflict care a cuprins Spania din 1936 până în 1939. După înființarea Republicii Spaniole în 1931, Spania a fost împărțită între suporterii republicii – moderații, socialiștii, comuniștii, separatiștii catalani și basci și anarhiștii – și oponenții lor naționaliști, între care monarhiștii, CARLIȘTII, catolicii conservatori și Falanga (partidul fascist). În feb. 1936 victoria în alegerile generale obținută de un guvern de stânga al Frontului Popular a condus la greve, revolte și comploturi militare. În iul., generalii José Sanjurjo și Francisco FRANCO au condus o lovitură de stat eșuată împotriva republicii. Așa a izbucnit războiul civil. Ambele părți au obținut sprijin internațional: 50 000 de soldați italieni și 10 000 de germani au luptat alături de Franco, în timp ce Uniunea Sovietică a trimis consilieri și provizii pentru Republicanii.

Voluntari de stânga și comuniști din numeroase țări au luptat pentru cauza republicană, făcând parte din BRIGĂZILE INTERNAȚIONALE.

În ciuda protestului internațional ca urmare a bombardării nediscriminate a orașului basc Guernica de către avioanele germane în apr. 1937, guvernele nefasciste din Europa au rămas neutre față de război. Forțele lui Franco au preluat curând controlul regiunii basce, prorepublicane, și al orașului strategic Teruel. Apoi au cucerit teritorii între Barcelona și Valencia în 1938, izolând trupele republicane slăbite de rivalitățile interne și de retragerea sprijinului sovietic. După eșecul unui contraatac republican disperat, Barcelona a căzut în mâinile lui Franco în ian. 1939, pentru ca în apr. să cadă și Madridul. Franco a devenit șeful statului spaniol, iar Falanga a fost declarat singurul partid legal. Războiul a costat viețile a 700 000 de oameni morți în lupte, 30 000 executați sau asasinați și 15 000 uciși în raiduri aeriene.

Enciclopedie Ilustrată de Istorie Universală Reader's Digest

Deci am plasat aici un război de proximitate, o istorie de 10 ani de avertizare și apoi avem toate aceste state satelit. Aș vrea să menționez un singur stat satelit dar le puteți lua în considerare pe toate. Statul pe care vreau să-l identific în mod specific este Ucraina. Vreau să ne gândim în special la Ucraina. În 1989, precum toate acele state satelit, și în Ucraina a început procesul de separare de Uniunea Sovietică, iar acea separare este finalizată în anul 1991. Așadar în această istorie avem separarea statelor satelit în timp ce acest război între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud se încheie.

În istoria celui de-al Doilea Război Mondial putem observa comunismul și fascismul, Uniunea Sovietică și Germania ridicându-se ca dușmani de moarte, inamici din toate punctele de vedere. Întreaga lume recunoaște asta. Și ceea ce a surprins pe toată lumea este că la scurt timp după ce au avut un asemenea conflict au

devenit aliați. Iar Uniunea Sovietică și Germania s-au aliat făcând un pact, Pactul Molotov-Ribbentrop la 23 august 1939.

n.tr. [Pactul Ribbentrop-Molotov, cunoscut și ca *Pactul Stalin-Hitler*, a fost un tratat de neagresiune încheiat între [Uniunea Sovietică](#) și [Germania nazistă](#), semnat la [Moscova](#), la [23 august 1939](#) de șeful guvernului^[a] și ministrul de externe a URSS [Viaceslav Molotov](#) și ministrul de externe german [Joachim von Ribbentrop](#), în prezența lui [Stalin](#).]
Wikipedia

Ribbentrop, Joachim von (1893–1946). Politician german NAZIST și apropiat colaborator al lui Adolf HITLER. Ribbentrop a intrat în Partidul Nazist în 1932. Din 1936 până în 1938 a fost ambasador în Marea Britanie. Ca ministru de Externe din 1938 în 1945, Ribbentrop a dus negocieri cu state care erau destinate să devină victime ale lui Hitler. Pactul de neagresiune germano-sovietic, numit și PACTUL MOLOTOV-RIBBENTROP, semnat la 23 august 1939 de Germania și Uniunea Sovietică, a fost considerat principala sa realizare, și a deschis calea spre atacarea Poloniei și a Țărilor Baltice și implicit a declanșării celui de-Al Doilea Război Mondial. Ribbentrop a fost răspunzător și pentru Pactul Tripartit din 1940 între Germania, Italia și Japonia. După ce a fost judecat la NÜRNBERG ca criminal de război, a fost executat.

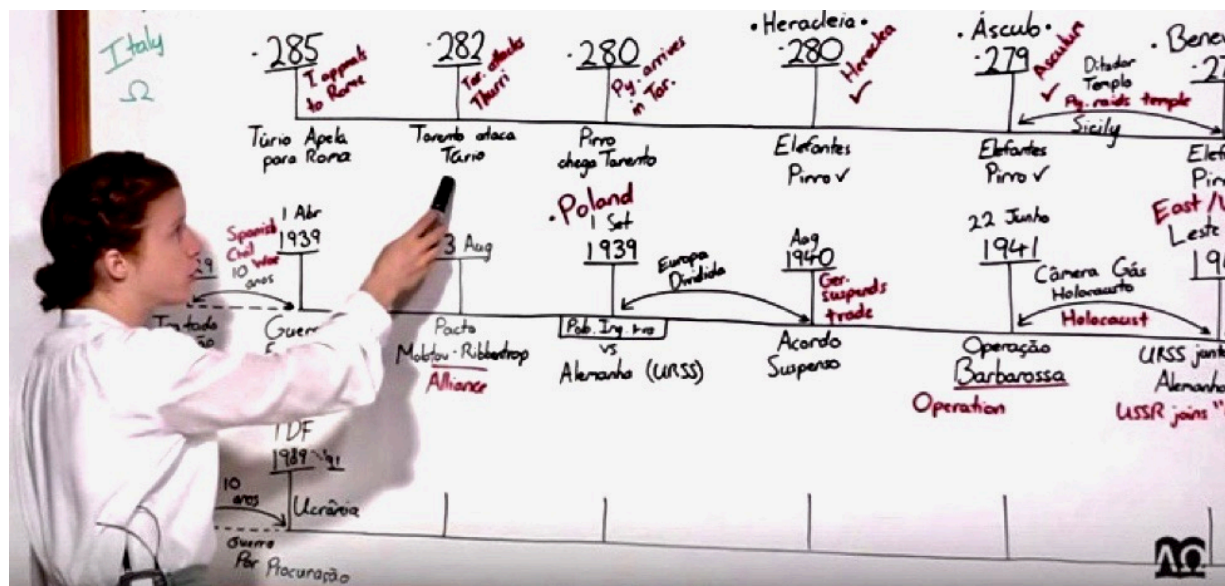
Enciclopedie Ilustrată de Istorie Universală Reader's Digest

Hitler spusese deja că scopul lui, legat de tot ceea ce făcea el, era să doboare Uniunea Sovietică. El deja declarase că Uniunea Sovietică era inamicul și nu Franța sau Britania. Toată lumea a fost surprinsă când a făcut o alianță sau pact cu Uniunea Sovietică. Și aici vedem în istoria lui Pirus o alianță între Pirus și Demetrios. Iar în această istorie o alianță între Hitler și Stalin. Dar de asemenea vedem în linia Italiei... aș vrea să ne uităm puțin acum la această linie. Este vorba de Pirus în Italia. În anul 285 î.Cr. Turi își schimbă loialitatea/supunerea față de Împăratul de Sud cu cea față de Împăratul de Nord. În 282 î.Cr. Împăratul de Sud răspunde atacând Turi. Când Turi își schimbă loialitatea, cere ajutor Romei, cere ajutor pentru protecție, Roma acceptă și vin romanii, plasează o garnizoană în Turi și ancorează nave în Golful Tarentului. Tarent răspunde atacând Turi, expulzând garnizoana și încercând să

preia controlul cetății. Motivul pentru care au făcut asta era pentru că aveau un pact vechi cu Roma, ca Roma să nu-și extindă niciodată influența în cetățile-stat din sud. Pentru a onora acest pact Roma trebuia să lase Tarentul să dețină controlul asupra acestei regiuni și să nu intre niciodată cu vasele în acel golf. Dar cu toate astea au ancorat vasele și în cele din urmă au preluat controlul asupra cetății Turi.

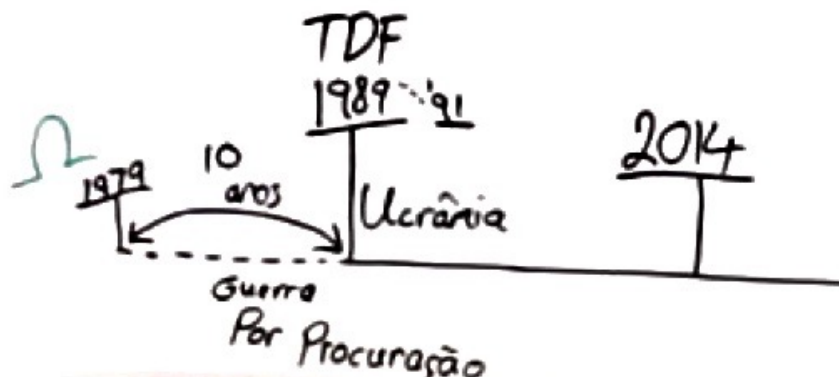
Întrebarea mea este, când ajungem la perioada anilor 1989-1991 și aceste state satelit își schimbă loialitatea de la Uniunea Sovietică la Statele Unite sau vestul, exista o înțelegere mai veche care să alocă acele teritorii Uniunii Sovietice? Răspunsul este: da. A avut loc o înțelegere la sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial ca majoritatea țărilor din Europa de Est să fie sub autoritatea Uniunii Sovietice. De asemenea a fost o înțelegere în 1990, în mijlocul acelei căderi, Gorbaciov a făcut o înțelegere cu vestul ca Statele Unite să nu extindă NATO în Europa de Est. Deci NATO nu trebuia să se extindă în est dincolo de Germania. Iar Gorbaciov trebuia să permită Germaniei să se unifice, iar Statele Unite trebuiau să onoreze faptul ca Uniunea Sovietică să aibă autoritate asupra Europei de Est. Și aceasta a fost o înțelegere verbală între Statele Unite și Uniunea Sovietică. Și după cum poate știți Statele Unite nu au onorat acel acord. Și asta este ceva ce lui Vladimir Putin îi place să menționeze în conversații pentru a arăta că el a încercat să facă ce era bine și să arate că Statele Unite au încălcat înțelegerea.

În această istorie Turi a cerut protecția Romei de două ori. În 285 î.Cr. s-au aliat cu Roma și apoi în 282 î.Cr. în această istorie au cerut din nou protecția Romei.

Și această a doua încercare de a se alia cu Roma a cauzat răspunsul Tarentului. Iar în această istorie Ucraina, ca și exemplu, s-a aliat cu vestul și fără a intra adânc în istorie

voi spune că în 2014 face din nou acest lucru, din nou se va alia cu vestul.

Motivul pentru care Turi s-a aliat din nou cu Roma este pentru că erau două partide politice în cetatea Turi. Un partid dorea să se alieze cu Roma iar celălalt vroia să se alieze cu Tarent. Partea care dorea să se alieze cu Roma învinge partea care dorea să se alieze cu Tarent, cu care erau înrudiți. Turi este împărțit în două partide politice, un partid era cu Roma iar celălalt cu Tarent. Partidul care dorea să se alieze cu Roma este victorios în a prelua guvernul. Acesta este motivul pentru care au început să-și schimbe loialitatea.

În 2013-2014 erau două partide politice în Ucraina. Viktor Ianukovici era la putere iar el dorea să se alieze cu Rusia. Era un prieten apropiat al Împăratului de Sud. În noiembrie 2013 protestele EuroMaidan au început.

n.tr. [Protestele pro-europene din Ucraina și EuroMaidan (în [ucraineană](#) ЄвроМайдан) au început în noaptea de [21 noiembrie 2013](#) când cetățenii ucraineni au început să [protesteze](#) spontan în [Kiev](#) în răspuns la decizia guvernului ucrainean de a suspenda procesul de pregătire pentru semnarea [Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană](#) și Acordului de Liber Schimb cu aceasta. Protestele au fost începute de către studenți la care, în scurt timp, li s-au alăturat partidele din opoziție și alte grupări pro-europene.] Wikipedia

La începutul anului 2014 Ianukovici este detronat iar partidul politic preia puterea condus de voința poporului care dorea să se alieze cu Statele Unite, pentru a se alătura Organizației Tratatului Nord-Atlantic (NATO) și pentru a intra într-un acord economic cu Europa. Așadar Ucraina are două partide politice, unul care vrea să se alieze cu vestul, voi spune cu SUA dar include și Uniunea Europeană, iar celălalt partid dorește să se unească cu Rusia. Este un conflict intern. Iar partidul politic care vrea să se alieze cu vestul preia puterea. Și ceea ce se întâmplă este că acest stat fost satelit se eliberează de stăpânul lui tradițional și se aliază cu vestul/cu occidentul. Și aceasta se întâmplă în anul 2014.

Deci ce se întâmplă cu Turi când a doua oară se desparte de Tarent și creează o alianță cu Roma? Este atacat. Tarent încearcă să-și recâștige cetatea prin forță. Și ce se întâmplă în 2014 cu Ucraina? Rusia atacă și preia Crimeea. Rusia preia Crimeea. Pentru a evita ca Ucraina să se alieze cu vestul, Rusia atacă Ucraina. Și acest lucru are loc în 2014. Am pus în paralel istoria din Italia, omega lui Pirus cu omega noastră, istoria lui Putin. Dar mai avem încă două pietre de hotar de pus în paralel. În mijlocul acestui conflict dintre nord și sud, ceea ce pentru oameni este dificil să înțeleagă este că dintr-odată și pe neașteptate pare că este o alianță între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud.

Vreau să vă reamintesc de un pasaj pe care l-am citit. Îl găsiți în ziarul *Los Angeles Times*. Este un articol de ziar din anul 1989. Și despre ce vorbește acest articol? Despre această alianță, despre Pactul Molotov-Ribbentrop dintre Hitler și Stalin, care în acel moment a șocat lumea întreagă. În 1989 Uniunea Sovietică a recunoscut acest pact pentru prima dată. Vreau să parafralez câteva propoziții. Cel care vorbește aici este un membru important din guvern, căruia i-a fost luat un interviu și a recunoscut pentru prima dată că înainte de a intra în război unul cu celălalt, Germania nazistă și Uniunea Sovietică condusă de Iosif Stalin, au semnat un pact secret în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Și acestea sunt cuvintele lui: "A fost fără nicio îndoială o coluziune între Uniunea Sovietică și Germania nazistă." Așadar, pentru prima dată când admite această alianță, spune că fără nicio îndoială a fost o coluziune între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud.

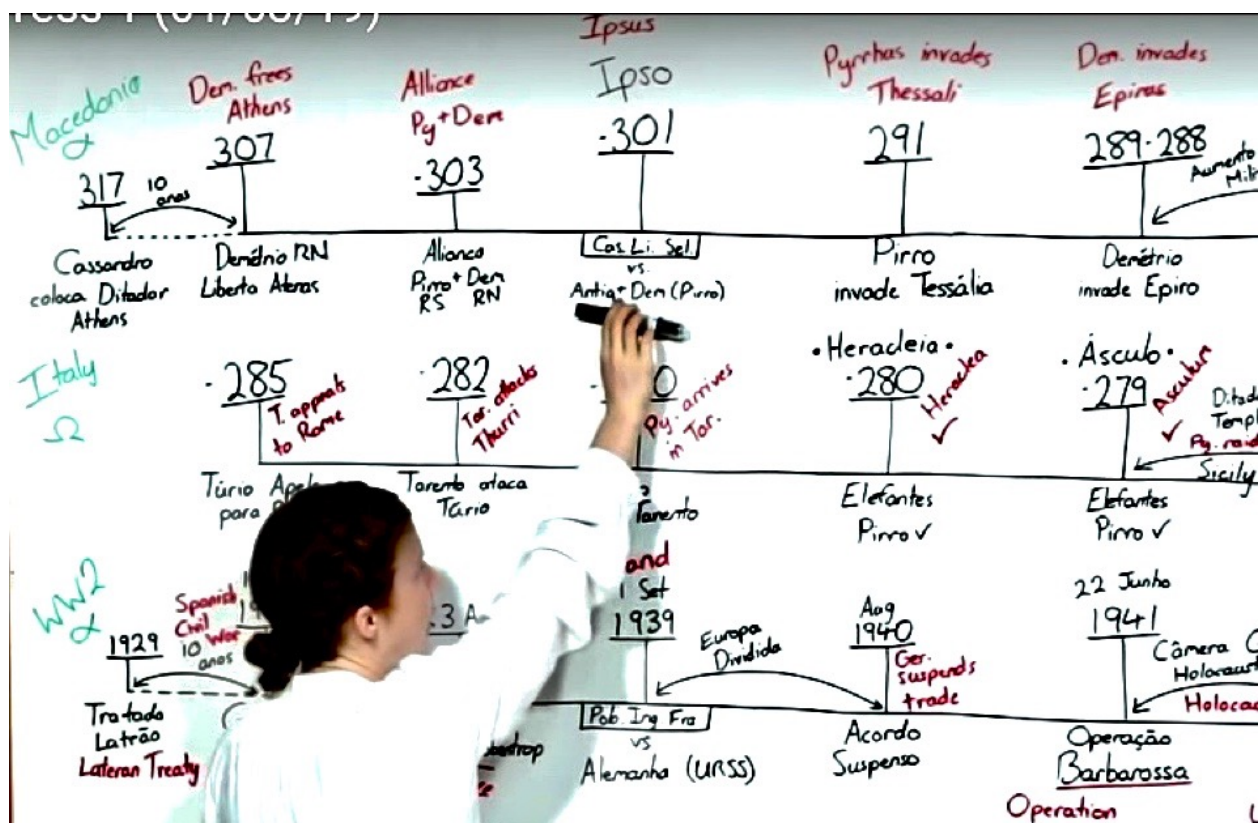
Nu știu cât de mult vă uitați la știri legat de ceea ce se întâmplă între Donald Trump și Vladimir Putin dar cuvântul pe care a ales să-l folosească, cel ce a început să observe inițial această relație, a fost coluziune. Iar eu aș sugera că bazându-ne pe modelul nostru putem plasa coluziune în jurul anului 2014. Și de ce Donald Trump și Putin ar face o alianță? Eu aș sugera că din același motiv pentru care Hitler și Stalin au făcut o alianță. Stalin și Hitler au avut nevoie de această alianță, mai ales Hitler pentru că în frontul de vest avea inamici, era o triplă alianță între Polonia, Anglia și Franța. Și Hitler vroia să cucerească Polonia. Dar dacă cucerea Polonia atunci trebuia să se lupte împotriva acestor trei. Hitler a fost soldat în Primul Război Mondial. Și a înțeles că în Primul Război Mondial Germania a avut un dezavantaj. Germania era în dezavantaj în Primul Război Mondial. Iar acel dezavantaj era că luptau un război pe frontul de vest împotriva Franței și Marii Britanii și într-un final împotriva Statelor Unite dar de asemenea duceau un război pe frontul de est. Dacă luăm în considerare geografia Germaniei are un dezavantaj serios pentru că nu doar lupta un război pe un front, dar datorită situării sale putea avea dușmani în mai multe părți. Spre deosebire de alte țări ca Rusia sau Franța care cel mai probabil puteau avea dușmani dintr-o singură parte, se aflau într-o poziție mult mai puțin vulnerabilă.

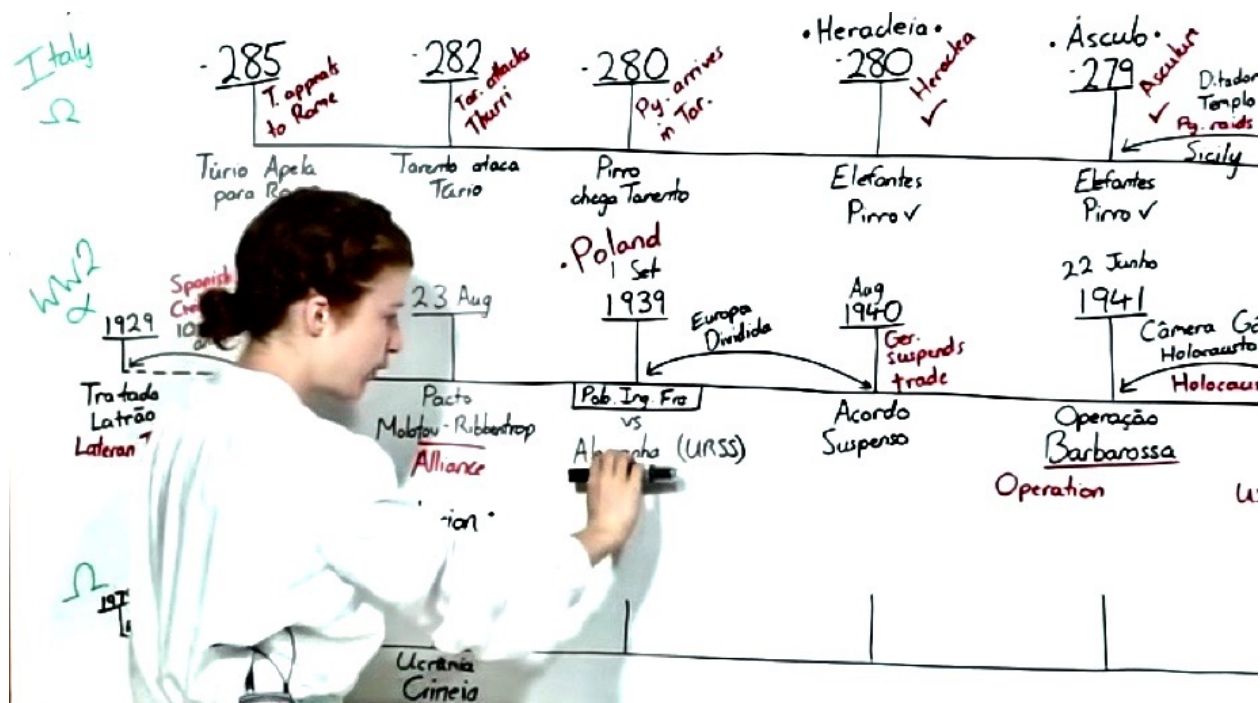
Hitler știa că dacă avea să invadeze Polonia avea să ducă un război cu frontul de vest. Deci ceea ce el trebuia să facă era să se asigure că avea pace pe frontul de est. Acela nu era unicul motiv, de asemenea era motiv de comerț. Dar dacă ne gândim la acest pact motivul acelui pact era pentru a se asigura că este pace cu partea de est, pentru că era pe punctul de a intra într-un război.

În istoria lui Pirus din nou avem o alianță între Pirus și Demetrios, care conduce către bătălia de la Ipsus, unde Împăratul de Nord și Împăratul de Sud s-au unit într-o alianță și se luptă cu trei inamici: Casandru, Lisimah și Seleuc.

Vedem aici o istorie a trei aliați

și de asemenea aici o istorie a trei aliați.

Am studiat deja despre anul 2016 la cursuri dar dacă ne gândim de ce Trump și Putin intră într-o alianță este pentru că Trump avea de gând să înceapă un război cu frontul de vest. Avea de gând să ducă o bătălie cu un inamic întreg. În această istorie (a celui de-al Doilea Război Mondial) Hitler vrea să cucerească Polonia, Anglia și Franța. În 2016 ce anume l-a ajutat să obțină Putin pe Trump? Încearcă să învingă cele trei ramuri ale Statelor Unite. Hitler cucerește Polonia și apoi intră într-un război îndelungat cu vestul. Este susținut în acest război de către Stalin. În 2016 Trump intră în război cu cele trei ramuri ale guvernului Statelor Unite. Cucerește ramura executivă, președinția. Și apoi el se înfruntă cu un război îndelungat cu ramura juridică și legislativă. Acesta este un război pe frontul de vest.

Când ne gândim la cum arată războiul și ne gândim la Împăratul de Nord și Împăratul de Sud, acesta este un front al războiului cu care ne confruntăm, dar mai este un război și în frontul de vest, un război înăuntrul Statelor Unite, când Trump își va asuma acea putere de dictator și va începe să câștige războiul cu ramura juridică și legislativă.

Vom studia despre anul 2016 mai în detaliu pe parcursul acestei săptămâni. Dar vreau să termin această linie în seara aceasta pentru că este posibil ca după aceea să nu mai avem aceste linii pe tablă. Și apoi pe parcursul acestei săptămâni vom studia anul 2016 în cadrul bătăliei de la Ipsus. Și ceea ce sper să demonstrez în această seară fără a intra în dovezi sau în detalii, că este un motiv pentru care plasăm Ipsus la 2016.

Pentru că ne vom uita la această bătălie antică care a avut loc cu mai bine de 2000 de ani în urmă și vom încerca să înțelegem cum această bătălie antică prefigurează alegerile din 2016 și ceea ce se întâmplă în Statele Unite. În această seară nu vom intra în prea multe detalii despre 2016.

De asemenea înțelegem când ne uităm la istoria Italiei, că Pirus, Împăratul de Sud, face o lucrare în propriul său teritoriu, în Tarent. Și vedem Împăratul de Sud că își preia vechiul teritoriu într-un fel în care nu a mai făcut-o înainte.

În anul 2016 Vladimir Putin face niște lucruri interesante în interiorul Rusiei. Și voi menționa doar câteva. Puteți parcurge mai detaliat această istorie, dar eu vreau să știu ceea ce face el în 2016, ceea ce sugerez că face este același lucru pe care l-a făcut Pirus în Tarent. Și anume faptul că se pregătește de război. Dacă luăm în considerare cum arată războiul în ziua de azi eu aș sugera că se poate defini mai clar prin modalitatea lui Putin de a se pregăti. Datorită a două lucruri pe care le face în 2016 ne putem forma o idee. În primul rând el stabilește o gardă națională. Când ne uităm la 1989-1991 Împăratul de Nord îl învinge pe Împăratul de Sud. Și cine a făcut să cadă Uniunea Sovietică în 1989-1991? Nu a fost nicio armată străină. Propriul popor l-a răsturnat pe Împăratul de Sud. Și asta este exact ceea ce Împăratul de Nord sau Statele Unite a plănuț să se întâmple.

Așadar la timpul sfârșitului Împăratul de Nord îl învinge pe Împăratul de Sud făcând ca Împăratul de Sud să fie răsturnat. Uniunea Sovietică este distrusă de către propriul său popor. Nu este nicio armată străină care să vină și să îl închidă pe Împăratul de Sud. În 1989, Vladimir Putin este agent KGB în Germania de Est. El privește protestatarii cum încearcă să ia cu asalt clădirea în care se afla. El se temea și îi amenința. Cere ajutorul Moscovei ca să-l apere, dar Moscova nu răspunde. În 1990 el se află înapoi în Rusia iar în afara clădirii sale KGB protestatarii aveau frânghii și dărau statuile conducătorilor sovietici. Astfel că Vladimir Putin știe care este slăbiciunea Rusiei și dacă se va încerca din nou o răsturnare a puterii, acest lucru se va întâmpla din interior.

Putin, Vladimir Vladimirovici (n. 1952). Președinte al Rusiei din 2000. Vladimir Putin a studiat Dreptul la Universitatea din Leningrad, obținând în 1975 diploma de licență cu o dizertație asupra politicii Statelor Unite ale Americii în Africa. În anul următor este angajat de KGB, în serviciul de contraspionaj. Până în 1990 a lucrat într-un oficiu de informații pentru statele europene occidentale, cu sediul la Dresda, în fosta Republică Democrată Germană. Odată cu prăbușirea sistemului comunist din statele satelite ale Uniunii Sovietice, revine la Leningrad, unde lucrează la Universitate, ocupându-se de relațiile internaționale. Devine consilierul lui Anatoli Sobciak, primarul Leningradului, promotorul referendumului pentru restituirea vechiului nume al orașului, Sankt-Petersburg. În 1996

este chemat la Moscova și primește funcția de adjunct în direcția cabinetului președintelui Federației Ruse, Boris ELȚIN. În iulie 1998 este numit director al Serviciului Federal de Securitate FSB, succesorul KGB-ului. Devenit prim-ministru în august 1999, Vladimir Putin ordonă reluarea ostilităților în Cecenia.

La 31 decembrie 1999, Boris Elțin se retrage din funcția de Președinte al Rusiei, iar Putin devine președinte interimar, pentru ca, la alegerile prezidențiale anticipate din 26 martie 2000, să fie ales cu o majoritate de 52,50% din voturile exprimate. Este reales în martie 2004, având o majoritate comodă și în Duma de Stat (Parlament), ceea ce îi permite să guverneze într-un stil autoritar. Organizațiile pentru drepturile omului îi reproșează îngrădirea libertății presei și nerespectarea libertăților elementare în Cecenia. Atentatele

Enciclopedie Ilustrată de Istorie Universală Reader's Digest

În 2011, aici, a avut o pauză de 4 ani din a fi președinte.

Medvedev era președinte iar Putin își anunță reîntoarcerea. Și am discutat la cursuri că acest lucru a cauzat cel mai mare protest din interiorul Rusiei de când Uniunea Sovietică a fost răsturnată în 1991.

În stradă ies și suporterii actualei puteri de la Kremlin

Puterea de la Moscova nu intenționează să facă nici un fel de concesi importante opoziției.

Începând de sâmbătă, după protestele din Rusia împotriva rezultatului alegerilor parlamentare din 4 decembrie, există semne că puterea și-a modificat retorica și acțiunile față de ceea ce pare să fie cea mai amplă mișcare de protest din Rusia de la prăbușirea URSS. Unii analiști politici cu care a stat de vorbă corespondentul nostru de la Moscova Tom Balmforth, cred că este „prea puțin și prea târziu”. Un rezumat de la Oana Serafim.

Sâmbătă mii de oameni au protestat cerând invalidarea scrutinului parlamentar din 4 decembrie, considerat de protestatari și de opoziție drept fraudat. Duminică,

<https://moldova.europalibera.org/a/24419759.html>

Cultură și po

Vladimir Putin a privit cum protestatarii au răsturnat guvernul în 1991. Și următoarea dată când își vede poporul ridicându-se aproape de acel nivel, sunt determinați să-l răstoarne pe el. Astfel că în 2011 începe să-și facă planuri pentru a stabili o gardă națională. Și ce este această gardă națională? Care este scopul ei? Este de a avea trupe antrenate înarmate puternic/ trupe de elită care să fie loiale unei singure persoane. Și să li se ofere dreptul de a aresta și de a omorî fără niciun avertisment, să meargă împotriva oricărei organizații sau individ care ar fi considerate de el o amenințare la președinția lui. Această armată este compusă din trupe formate din oameni foarte periculoși sub autoritatea bodyguard-ului lui Putin. Și această armată conține între 300.000-400.000 de soldați. Deci ceea ce a creat el, ce a stabilit în 2016, este o armată personală care este separată de armata Rusiei, este mai independentă. Iar această gardă înarmată este sub autoritatea și a fost desemnată să protejeze un singur om, Vladimir Putin. El nu se protejează de un atac al Statelor Unite ci de un atac al propriului popor.

Garda Națională a Rusiei ca armată personală a lui Putin

Președintele Putin a inițiat o reformă a poliției. Noua Gardă a Rusiei îi este subordonată direct președintelui. Analizii se întreabă: apărare împotriva terorismului sau luptă împotriva opoziției?

Autoare/Autor Roman Goncharenko / Lavinia Pitu

Cuvinte cheie Rusia, Putin, Garda Națională a Rusiei, Garda Rusească, IS, terorism, opoziție

↳ Părerea Dvs.

Imprimați Imprimați pagina

Permalink <https://p.dw.com/p/11pqM>

PUTIN își face ARMATĂ PERSONALĂ. Garda Națională este o structură menită să servească numai intereselor DESPOTULUI de la Moscova

Dosar „Noi suntem Statul!” Dosar Arhiva SIPA Dosar Alegeri 2009

Atentatele UM 0544R și Tradarea fantomelor SIE

Putin l-a numit pe Viktor Zolotov în funcția de director NG

Autor: Radu Andreea | miercuri, 06 aprilie 2016 | 5 Comentarii | 1383 Vizualizări

Distribue Imi place Salvează acest articol

Stiri calde

14:01 Umilință majoră pentru Dragnea și Dăncilă! PSD, lăsat pe dinafară de socialiștii europeni. Refuzați la o întâlnire de maximă importanță pentru familia europeană

13:59 Mărturisiri cutremurătoare! Obiectul de care era dependent Răzvan Ciobanu. „Dintr-o dată își schimbă starea”

13:58 Premieră! Germania a inaugurat prima autostradă electrică pentru camioane. Video în articol

13:55 Răsturnare de situație! Legătura neștiută dintre Dragnea și Mazăre! Ce se întâmplă după arestarea din Madagascar

13:45 Revoltător. Un bărbat și-a abuzat fiica de 13 ani. Orori iminaginabile la care a fost supusă fata

13:44 Mare pasionat de fotbal. Șeful AFIR, căpitan și atacant al echipei României

13:42 Rusia nu se aștepta la această mutare din partea NATO. Ultimele acțiuni ale Moscovei reprezintă o

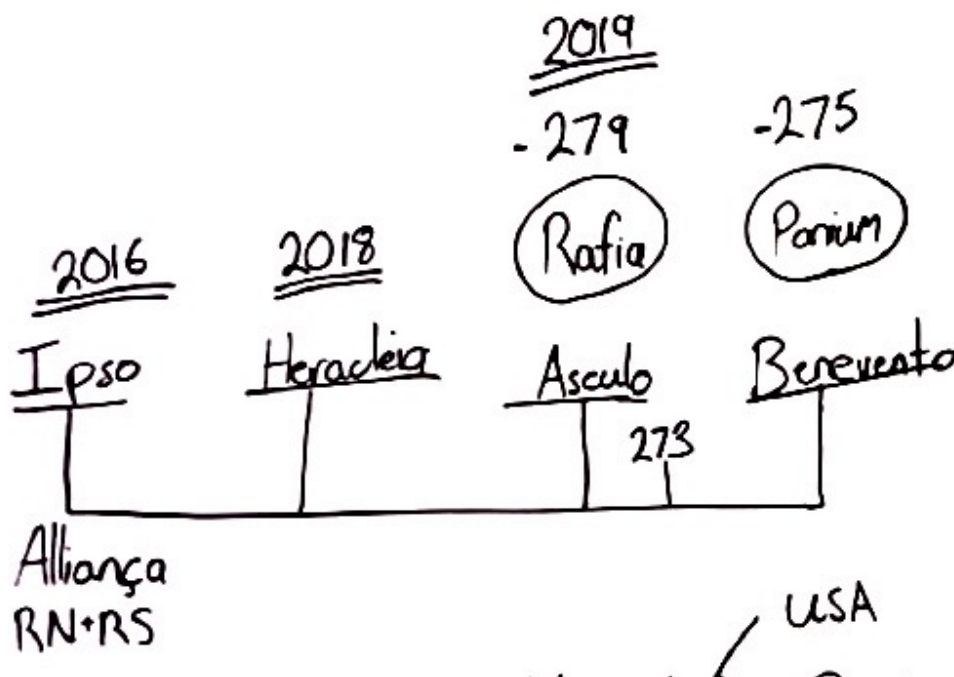
Stiri calde

Acesta este primul lucru pe care am dorit să-l știți legat de anul 2016. Al doilea item este ceea ce face prin cenzurarea internetului. Să nu credeți că aceasta nu ar avea

nicio legătură cu garda națională ci este aceeași metodă de a-și controla poporul. Și ceea ce face de fapt începând din 2011 și până în 2016 este să introducă cenzurarea internetul. Până în 2011 internetul era liber, precum este în orice țară democratică. Și de-alungul acestei istorii culminând cu anul 2016 el începe să preia controlul internetului în interiorul Rusiei. El acum controlează fluxul de informații. Iar în 2016 intră în alianță cu China și introduce aceeași restricție a internetului cum este în China.

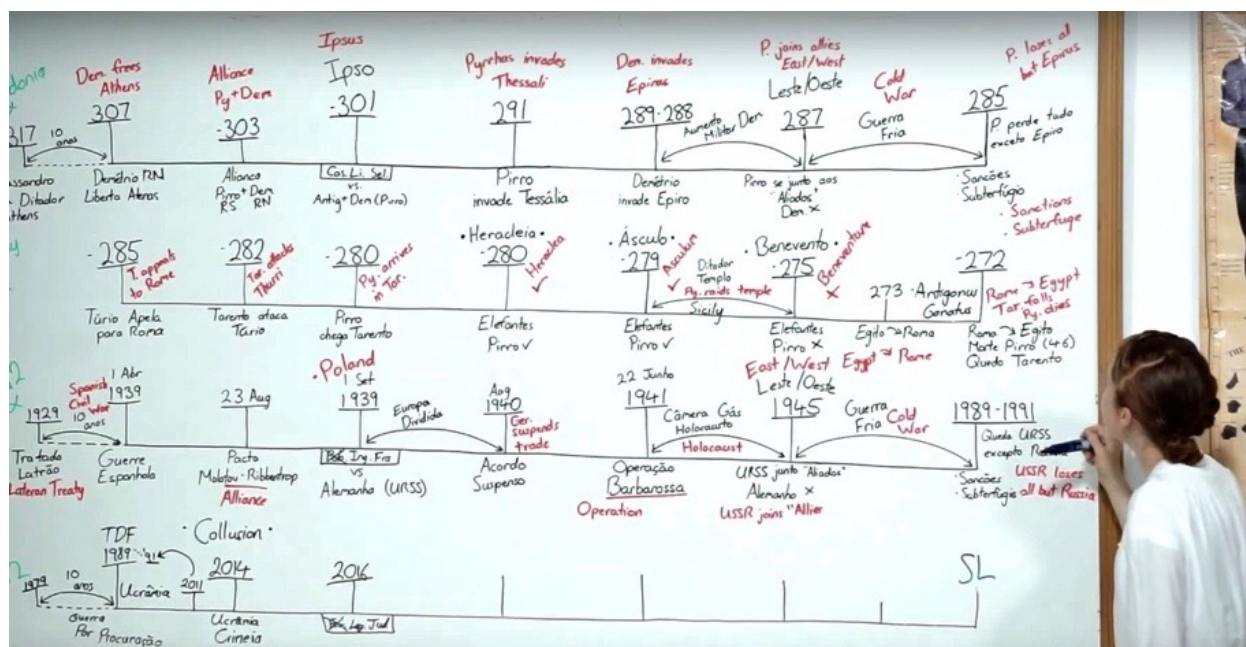
Ne-am uitat la anul 2016 prin ochii a trei istorii. Aș vrea să mai notăm un lucru legat de Pirus. Aici trebuie să luăm în considerare diferența legat de ceea ce am discutat despre istoria alfa și istoria omega. Dacă vă uitați la liniile lui Pirus, câte bătălii puteți observa acolo? Avem două istorii, din Macedonia și Italia. Și câte bătălii avem? Patru. Bătălia de la Ipsus, apoi Heraclea, apoi Asculum, și apoi Beneventum. Deci sunt patru bătălii. Începând din 2016 în această mișcare am luat în considerare două bătălii, bătălia de la Rafia și Panium. Dar în istoria lui Pirus nu observăm două bătălii ci patru. Ipsus, Heraclea, Asculum și Beneventum.

Prima bătălie, 2016. Aici îi avem pe Împăratul de Nord și pe Împăratul de Sud făcând o alianță. Aici sunt Împăratul de Nord și Împăratul de Sud într-o alianță. Ei înfruntă un inamic comun. Și pe când ajungem la Heraclea, care este următoarea piatră de hotar de pe linia noastră de reformă, acum vedem o rupere a alianței. Aici încep să se întoarcă unul împotriva celuilalt. Și așa cum am discutat deja, ceea ce voi declara deocamdată, este faptul că Beneventum reprezintă bătălia de la Panium iar Asculum bătălia de la Rafia.

Iar acum revenind la istoria lui Pirus, Asculum a avut loc în anul 279 î.Cr., iar Beneventum, în 275 î.Cr. și aici plasăm Rafia și Panium. Și știam despre aceste bătălii începând din anul 2016. Prin urmare nu ar trebui să fie dificil pentru noi să conceptualizăm acest lucru. Și am afirmat deja că Ipusus reprezintă anul 2016. Dar înainte de Asculum, care este 2019, mai avem încă o bătălie. Iar pe linia noastră de reformă mai avem o singură piatră de hotar între 2016 și 2019. 2016 este o piatră de hotar pe linia noastră de timp. 2019 este o piatră de hotar. 2018 este o piatră de hotar. Deci acum avem de luat în considerare patru bătălii și nu două.

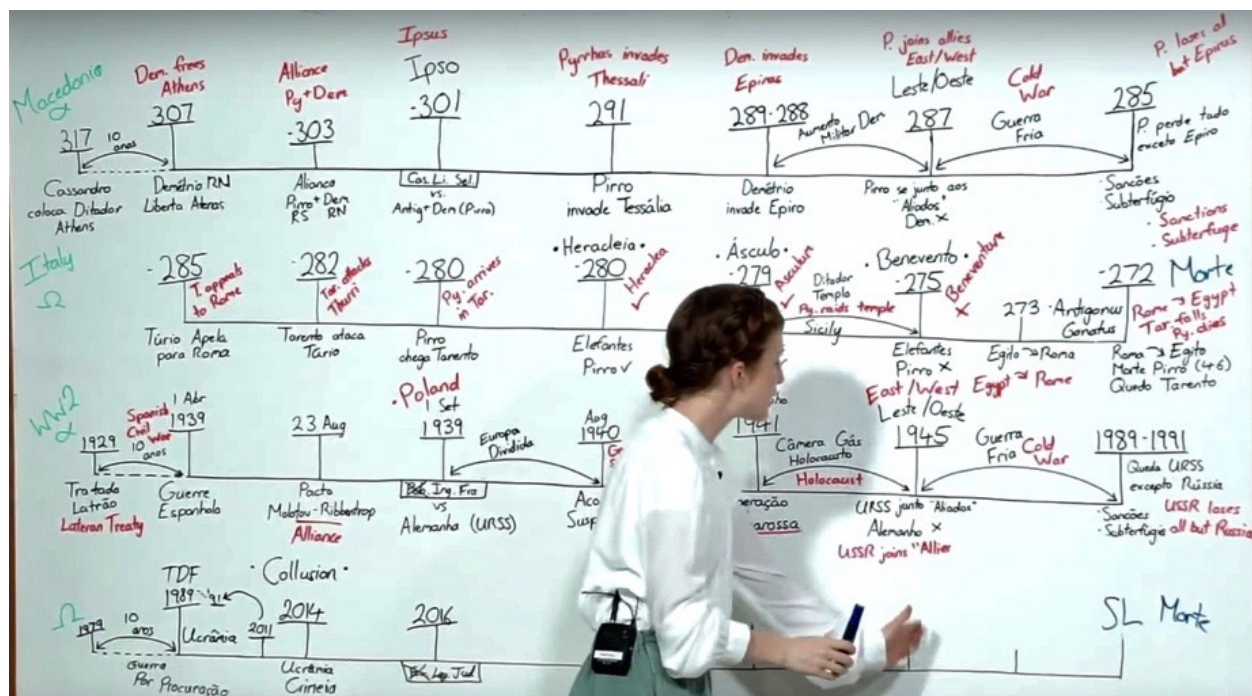
Pentru aceia dintre voi care ați urmărit cursurile, aceasta poate să aibă mai mult sens, dar sper să nu fie prea confuz. Când luăm în considerare această piatră de hotar, această ultimă piatră de hotar, la care eu voi scrie Legea Duminicală, aici putem vedea istoria Împăratului de Nord și Împăratului de Sud.

În 285 î.Cr. Pirus este învins. El pierde toate teritoriile înafară de Epir. Dar se întoarce în istoria Italiei și încearcă pentru a doua oară să stabilească un imperiu. Deci are o primă tentativă și o a doua tentativă de a stabili un imperiu. În anul 285 î.Cr. el este înfrânt, este cucerit. Dar are o nouă oportunitate în altă țară. În anul 285 î.Cr. Împăratul de Sud este învins el în totalitate? Nu. Astfel că eu sugerez că în anul 285 î.Cr. el are oportunitatea de a se întoarce. Lucru pe care îl face în Italia. Dar în Italia în anul 272 î.Cr. poate Pirus să se întoarcă, poate învia? Nu. Este ucis. Așadar în anul 285 î.Cr. știm că se va întoarce sau va învia, dar în anul 272 î.Cr. nu mai poate face lucrul acesta. Este ucis.

În anul 1989-1991, dar voi menționa doar anul 1991, Împăratul de Sud este ucis. Se va întoarce el? Da. În istoria lui alfa a luptat împotriva Germaniei iar în istoria omega va lupta împotriva altei țări și va avea o a doua tentativă de a-și stabili imperiul. Dar eu aș sugera că după Legea Duminicală nu se mai poate întoarce, nu mai putea învia.

Chiar înainte de această piatră de hotar vom lua în considerare această linie.

În istoria Macedoniei, în anul 287 î.Cr. este o bătălie între Pirus și Demetrios. Și cine câștigă acea bătălie? Împăratul de Sud. În anul 275 î.Cr. are loc bătălia de la Beneventum. Și cine câștigă acea bătălie? Împăratul de Nord. În 1945 Uniunea Sovietică vs. Germania. Cine câștigă acea bătălie? Uniunea Sovietică, Împăratul de Sud. Și când ajungem la Panium cine câștigă acea bătălie? Împăratul de Nord sau Împăratul de Sud? Împăratul de Nord.

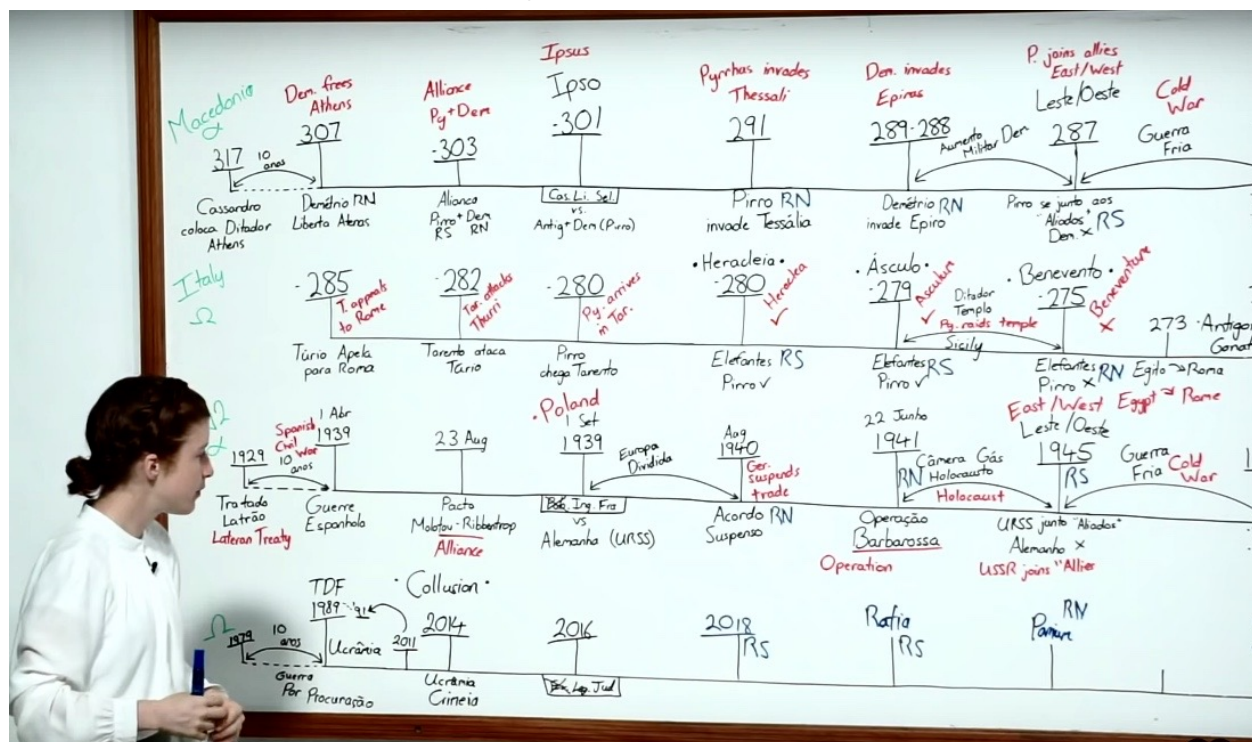
Și acum mergem înapoi și discutăm despre Rafia. În istoria Macedoniei cine învinge, Împăratul de Nord sau Împăratul de Sud? Demetrios invadează Epirul și este victorie pentru Împăratul de Nord. Pirus este obligat să intre într-un acord cu Demetrios. Iar la bătălia de la Asculum cine câștigă? Împăratul de Nord sau împăratul de Sud? Împăratul de Sud. În 1941, operațiunea Barbarossa, este destul de greu să identificăm lucrul acesta în istoria celui de-al Doilea Război Mondial pentru că ceea ce marcăm aici nu sunt bătălii ci invazii. Eu aș sugera că operațiunea Barbarossa, când Hitler invadează Uniunea Sovietică, face acest lucru cu un nivel mare de succes. Și am discutat despre cât de slab, fragil era Stalin în acel moment.

n.tr. [Operațiunea Barbarossa (în germană *Unternehmen Barbarossa*) a fost numele de cod secret acoperitor folosit de conducerea Germaniei naziste pentru operația militară de invadare a Uniunii Sovietice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, acțiune începută la 22 iunie 1941. Scopul inițial al operațiunii a fost cucerirea Rusiei Europene și a Ucrainei până la Arhanghelsk în nord și Astrahan în sud. Se presupune că eșecul Operațiunii Barbarossa a dus, în cele din urmă, la înfrângerea Germaniei naziste, fiind un punct de cotitură pentru soarta celui de Al Treilea Reich condus de Adolf Hitler. Frontul de răsărit care a fost deschis prin această operațiune avea să devină cel mai mare teatru de lupte al celui de Al Doilea Război Mondial. Pe acest front s-au purtat unele dintre cele mai mari și violente bătălii, cu uriașe pierderi de vieți omenești, în condiții cumplite atât pentru germani cât și pentru sovietici. Numele de cod al operațiunii vine de la numele împăratului romano-german Frederic Barbarossa (1122 - 1190) al Sfântului Imperiu Roman.] Wikipedia

La Rafia va fi victorie pentru Împăratul de Nord sau Împăratul de Sud? Împăratul de Sud. Mergem înapoi o piatră de hotar. În acest punct relația lor este forțată/ încordată. Pentru o scurtă perioadă de timp Pirus invadează Tesalia. Este o victorie pentru Împăratul de Nord sau Împăratul de Sud? Nu a apucat să intre mult în acel teritoriu. Nu știi dacă aveți un câine. Dar dacă câinile știe ce doriți, dacă vine la pridvor/ pe verandă și știe că nu ar trebui să fie acolo, ajunge doar să vă ridicați în picioare și câinele va fugi. Acest lucru s-a întâmplat în Tesalia. Pirus a invadat și tot ceea ce a trebuit să facă Demetrius a fost să înceapă să-și formeze armata pentru a veni împotriva lui Pirus și Pirus fuge. Și de aceea voi sugera că este o victorie pentru Împăratul de Nord. Vedem că încă vorbim despre invazii. Apoi vorbim despre o bătălie. Bătălia de la Heraclea. Cine câștigă? Împăratul de Nord sau cel de Sud? Împăratul de Sud. Și am discutat despre 1940, s-a întrerupt/s-a suspendat alianța timp de o lună, și voi sugera că a fost o victorie pentru Hitler și Germania. Dacă căutați în istorie veți vedea rezultatul evenimentelor din acea lună.

Deci avem această bătălie în 2018 și cine credeți că a câștigat? Împăratul de Sud. Ceea ce putem observa sunt tipare ale istoriilor noastre alfa și omega. Această istorie a celui de-al Doilea Război Mondial, este istoria alfa a Împăratului de Sud precum și istoria lui Pirus din Macedonia. Iar istoria Italiei, istoria omega, este istoria lui Trump și Putin. Ceea ce ne învață asta este că deși putem lua liniile acestea și le suprapunem totuși sunt anumite diferențe în modul cum tratăm istoria alfa și istoria omega.

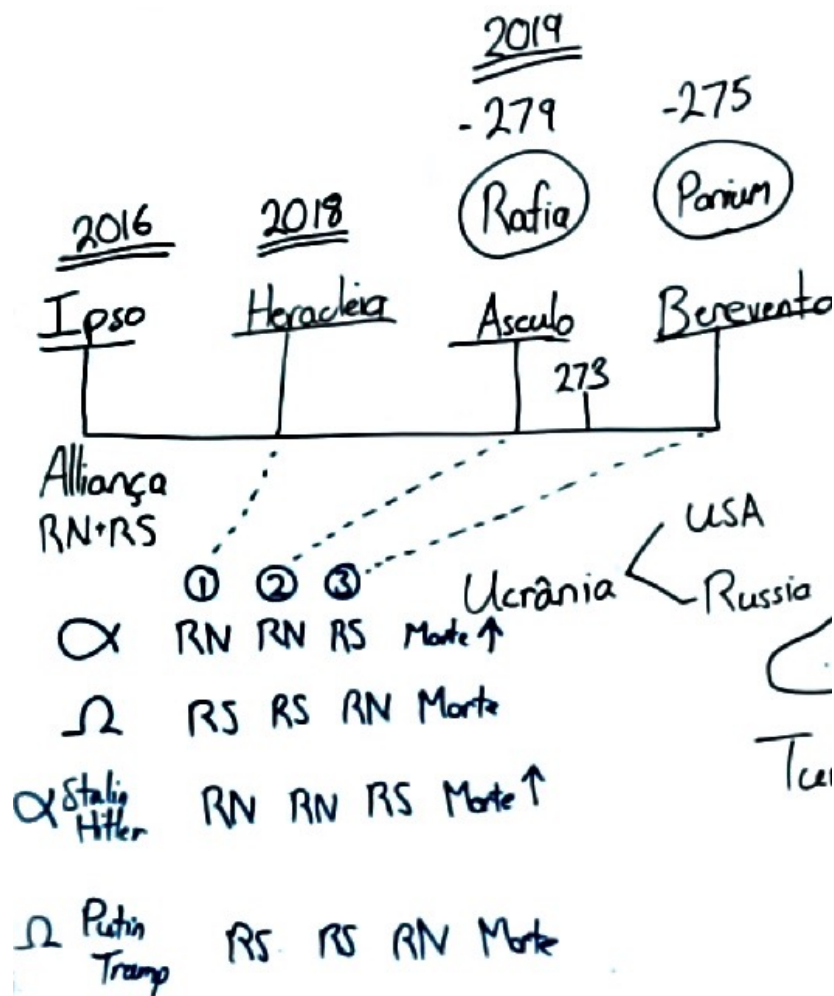

Dacă puteți conceptualiza ce am făcut aici avem alfa și omega. Iar eu sugerez că în istoria alfa sunt două bătălii și este victorie pentru Împăratul de Nord, și din nou pentru Împăratul de Nord și apoi pentru Împăratul de Sud. Dar apoi din nou Împăratul de Sud este înfrânt dar va învia. Scriu aici că a murit dar se va întoarce. Și apoi în istoria omega avem patru bătălii sau mai bine zis trei bătălii. Prima este o victorie pentru Împăratul de Sud, a doua victorie pentru Împăratul de Sud, a treia pentru Împăratul de Nord și după aceea Împăratul de Sud moare, moartea lui fiind definitivă. Aceasta este istoria lui Pirus.

	①	②	③	Uc
α	RN	RN	RS	Morte ↑
Ω	RS	RS	RN	Morte

Dacă suprapunem alfa și omega, Macedonia și Italia, ajungem la istoria lui Stalin și Hitler. Aceasta este istoria alfa și spunem că a fost victorie pentru Împăratul de Nord iar în 1945 victorie pentru Împăratul de Sud. Împăratul de Sud este învins mai târziu dar va învia. Apoi ajungem la istoria omega a lui Putin și Trump. Și vedem că în aceste bătălii unul împotriva celuilalt vor fi două victorii pentru Împăratul de

Sud înainte de a fi învins la Panium. El moare și nu va mai învia.

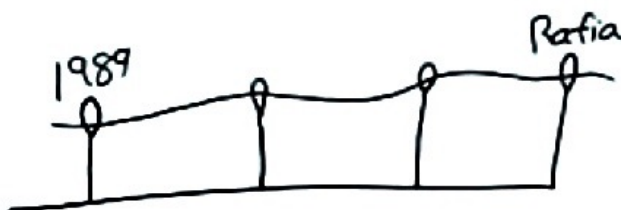

Aceasta este istoria de la Heraclea, Asculum sau Rafia, Beneventum sau Panium. O victorie pentru Împăratul de Sud la Heraclea. Victorie pentru Împăratul de Sud la Asculum sau Rafia. Victorie pentru Împăratul de Nord la Beneventum sau Panium.

Așadar când luăm în considerare aplicațiile noastre și ajungem la acest punct putem vedea că relația lor începe să se schimbe. În 2016 se află într-o alianță pentru a doborî un inamic comun. Iar în 2018 această alianță este suspendată temporar dar nu este ruptă, iar la bătălia de la Rafia este ruptă alianța și are loc un război pe Frontul de Est. Și putem vedea că în această istorie putem marca trei bătălii între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Și ce reușim să extragem de aici? Istoria care ne duce la Rafia și Panium. Putem începe să înțelegem de ce se luptă. De-alungul acestei săptămâni ceea ce vreau să studiem este 2016, bătălia de la Ipsus, și 2018, bătălia de la Heraclea.

Multe persoane își pun întrebarea: Cum arată Rafia? Pentru că încă mai este confuzie legat de asta și oamenii nu știu la ce să se uite, ce să caute. Și ne focalizăm atenția atât de mult asupra Rafiei. Ceea ce aș sugera eu este că acesta este un război alcătuit din patru bătălii și am trecut deja de două bătălii. Dacă vrem să înțelegem Rafia și Panium am putea începe să facem lucrul acesta înțelegând 2016 și 2018. Fără a înțelege istoria noastră precedentă putem trece de Rafia fără a avea vreo idee legat de ceea ce se întâmplă. Și nu doar că ar trebui să înțelegem 2016 și 2018 dar de asemenea 1989-1991. Și când înțelegem aceste istorii putem avea certitudine legat de cum arată Rafia. Aceste lucruri le vom studia în această săptămână. ...Să înțelegem o istorie nu izolată într-un punct dar și cum se dezvoltă. Deci dacă dorim să înțelegem Rafia, care se află aici, atunci putem trece un fir de ață prin fiecare din aceste pietre de hotar și să vedem cum se conectează Rafia de istoria precedentă.

Cred că dacă am fi făcut lucrul acesta de la început am fi putut evita anumite greșeli. Iar greșeala la care mă gândesc eu este a ne aștepta la un război cald. Iar dacă înțelegem acea istorie anterioară și despre ce este vorba în acest conflict atunci putem începe să înțelegem ce anume vrea să câștige Putin. Ce vrea el de la Rafia? Ce anume ar considera el a fi o victorie? Începând de mâine seară ne vom uita la câteva dintre acele bătălii. Nu vreau să copleșesc pe nimeni cu trei săptămâni de cursuri dar pentru studenți aș vrea totuși să leg informațiile legat de ceea ce am discutat în clasă. Am suprapus acele istorii și am făcut aplicații nu folosind foarte multe detalii dar am putea să ne întoarcem și să facem asta. Dar pentru aceia dintre voi care abia ați ajuns aici, fără ca neapărat să înțelegeți toată istoria, aceasta este dovada pe care o folosim pentru a plasa patru bătălii în istoria noastră: Ipsus, Heraclea, Asculum și Beneventum. Iar Ipsus reprezintă alegerile din 2016 unde a avut loc o coluziune între Donald Trump și Vladimir Putin, care au un inamic comun, guvernul Statelor Unite. Vom încheia cu o rugăciune și după aceea avem niște anunțuri de făcut. Să îngenunchem pentru rugăciune.

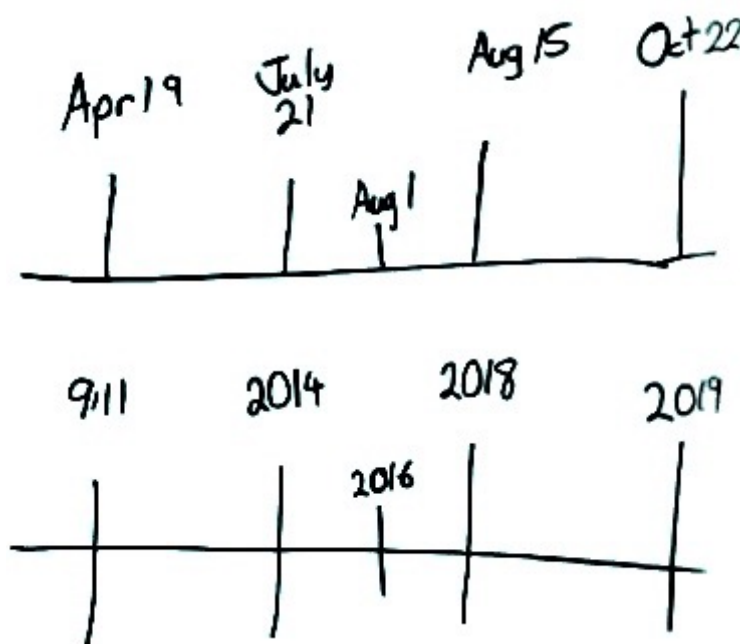
Tată drag din ceruri îți mulțumim pentru binecuvântările Tale, îți mulțumim pentru ziua de Sabat, pentru începerea acestei tabere, pentru că oamenii au ajuns aici în siguranță. Te rugăm să binecuvintezi această tabără și ca oamenii să aibă parte de o noapte odihnitoare. Unii au venit de departe și ne rugăm să se poată odihni și să fie reînviați până mâine pentru a putea profita cât mai mult de Sabat. Te rog să-i

protejezi pe cei care urmează să sosească. Ne rugăm acestea în numele Domnului Isus, amin.

2. INTERN ȘI EXTERN

Ne-am uitat la liniile lui Pirus, la anumite istorii relaționate cu Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Vreau să mai luăm în considerare încă un lucru înainte de a continua. Când ne uităm la istoria millerită dacă ne uităm la evenimentele din aprilie până în octombrie 1844, aici putem scrie 19 aprilie, apoi 21 iulie, 15 august și 22 octombrie. Înțelegem că acestea sunt pietre de hotar din istoria millerită, din 19 aprilie până în 22 octombrie. Iar apoi când le punem în paralel cu istoria noastră 19 aprilie devine 11 septembrie 2001, 21 iulie devine 2014, 15 august devine 2018. Este o piatră de hotar aici despre care vom discuta în timpul acestei săptămâni. 1 august devine 2016. Și apoi avem 2019 sau 22 octombrie. Acestea sunt pietre de hotar în istoria millerită din 19 aprilie până în 22 octombrie care ne spun istoria acestei mișcări din 2001 de-a lungul a 18 ani de istorie până în 2019. Vom numi acestea alfa și omega. Începutul și sfârșitul adventismului modern.

Dar vreau să știm o diferență fundamentală dintre istoria millerită și istoria noastră. Dacă ești un millerit bun și este 21 iulie ce aveai nevoie pentru a trece acel test? Ce trebuie să știi? Este un mesaj în mișcare pe care ți se cere să-l cunoști. Îl auzi, îl accepți și treci acel test. 19 aprilie, același lucru. Este un test intern. 15 august este un test intern. Mă gândesc că modul cum am văzut lucrurile la cursuri pentru a fi capabili să înțelegem aceste evenimente este că nu putem să luăm o singură dată și

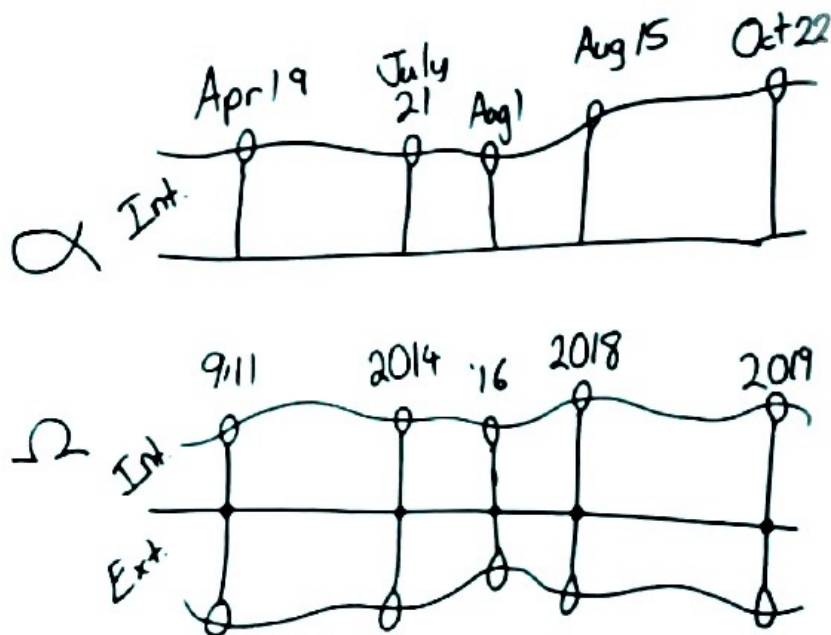

să o scoatem afară din context și să spunem că luăm această dată sau an și să îl deconectăm de ceea ce se întâmplă în jurul lui. Dacă facem asta vom ajunge la concluzii greșite legat de ceea ce înseamnă acea piatră de hotar. Deci ceea ce am făcut a fost să înțelegem acestea ca niște cârlige, croșete. Vi le puteți imagina ca niște ace. Fiecare dintre aceste pietre de hotar este un ac care are un orificiu la un capăt. Și dacă vrei să înțelegi 15 august sau 22 octombrie trebuie să fii capabil să iei o istorisire și să o conectezi la fiecare dintre aceste orificii/ urechi ale acelor. Trebuie să fii capabil să îi găsești un sens în istorie.

Când luăm în considerare linia noastră de reformă avem de asemenea un mesaj intern pe care l-am putea plasa la fiecare din aceste pietre de hotar. Și ceea ce trebuie să facem este să conectăm acestea cu o ață să vedem cum acestea explică 2016, care este bătălia între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud în 2018. Dacă luăm acest an afară din context și încercăm să înțelegem ce a avut loc în 2018, este imposibil de făcut aceasta. Trebuie să vedem care este povestea/istoria care conectează aceste pietre de hotar. La acest nivel nu este nicio diferență între istoria millerită și istoria noastră. Amândouă au un mesaj care a crescut și s-a dezvoltat. Și noi avem un mesaj care a crescut și s-a dezvoltat dar este o diferență fundamentală când ne uităm la timpul nostru care este omega în comparație cu alfa. Și anume că în loc de a avea acest mesaj intern, cum au avut ei, mesajul nostru intern este conectat de evenimente externe.

Deci dacă ești un millerit bun la 22 octombrie nu vezi nimic pentru că testul este un mesaj intern. La fel și la 15 august. Ce s-a întâmplat în lumea externă la 15 august? Nimic. Nu poți vedea niciun eveniment extern care să fie conectat cu aceste pietre de hotar. Dar dacă noi avem o piatră de hotar o conectăm la un eveniment extern. Nimic nu s-a întâmplat în istoria millerită, din câte știm noi, la 19 aprilie 1844. Dar când mergem la istoria noastră acea piatră de hotar este 11 septembrie și are foarte mare legătură cu un eveniment extern. Milleriții au avut un mesaj intern și evenimente sau pietre de hotar cu un mesaj intern și noi la fel dar mesajul nostru este conectat cu evenimente externe și este imposibil să le poți separa. Și dacă vrem să trecem cu succes testul de la 11 septembrie nu trebuie doar să înțelegem mesajul care se dezvoltă, trebuie să înțelegem al treilea vai dar acceptăm că turnurile gemene, acel eveniment extern este conectat cu mesajul nostru. Astfel că trebuie să fim capabili să înțelegem evenimentul extern precum și cel intern. Și dacă vrem să trecem cu succes 11 septembrie ni se cere să înțelegem d.p.d.v. intern și extern și să aplicăm în mod corespunzător. Ajungem în 2014 unde ni se cere să facem același lucru. 2016, 2018 și în 2019 este un mesaj intern conectat cu un eveniment extern. Așa că trecem acest fir, această ață prin pietrele de hotar interne și creăm o poveste, și d.p.d.v. extern facem același lucru. Și până recent mulți oameni din această mișcare așteptau ca

bătălia de la Rafia să fie un război cald deschis. Singura modalitate în care te-ai putea aștepta la un război cald ar fi dacă ai tăia acest fir, aş spune în 1945, şi să nu mai conectezi nimic după aceea şi doar ei anul 2019, îl scoţi din contextul lui şi te aştepţi să îl înţelegi. Dar trebuie să-l conectăm de istoria lui. Şi dacă facem asta înţelegem ceea ce se dezvoltă în aceste evenimente externe şi atunci vom înţelege cum arată 2019. Nu facem asta izolând ceva ci înţelegând povestea sau structura.

Aşadar milleriţii aveau un mesaj intern. În doar 6 luni acel mesaj s-a dezvoltat dar la noi au fost 18 ani şi ni se cere să înţelegem intern la fel ca şi extern şi cum evenimentele interne şi externe sunt relaţionate. Şi intrăm în probleme dacă le izolăm. Şi acest lucru l-am făcut atunci când ne aşteptam la un război cald. Şi oamenii încă se aşteaptă la un război cald. Şi de fiecare dată când văd articole de ziar despre vreo armă nouă ce s-a făcut, că Putin are o rachetă de luptă/un proiectil nou, le scapă din vedere esenţialul, n-au priceput ideea. Poate să facă o rachetă mâine dar nu contează dacă conectezi cu piatra de hotar şi înţelegi istoria. Când luăm un articol dintr-un ziar, şi deşi pretindem că credem acest mesaj, decidem să avem o acoperire şi spunem “în caz că” poate este vorba despre această rachetă nouă, atunci cât de mult credem acest mesaj? Atunci ştirile sunt cele care ne dictează profeţia şi nu profeţia este cea care ne spune ştirile.

Scopul multor studii pe care doresc să le fac nu este de a proiecta în viitor. Nu ştiu cât de familiarizaţi sunteţi cu istoria noastră recentă, anul 2012, anul 2014. Dacă urmărim evenimentele acestei mişcări din 1989 până la 11 sept. 2001, consideraţi aceasta ca fiind istoria preoţilor. Avem un timp al sfârşitului, 11 septembrie şi ce ne

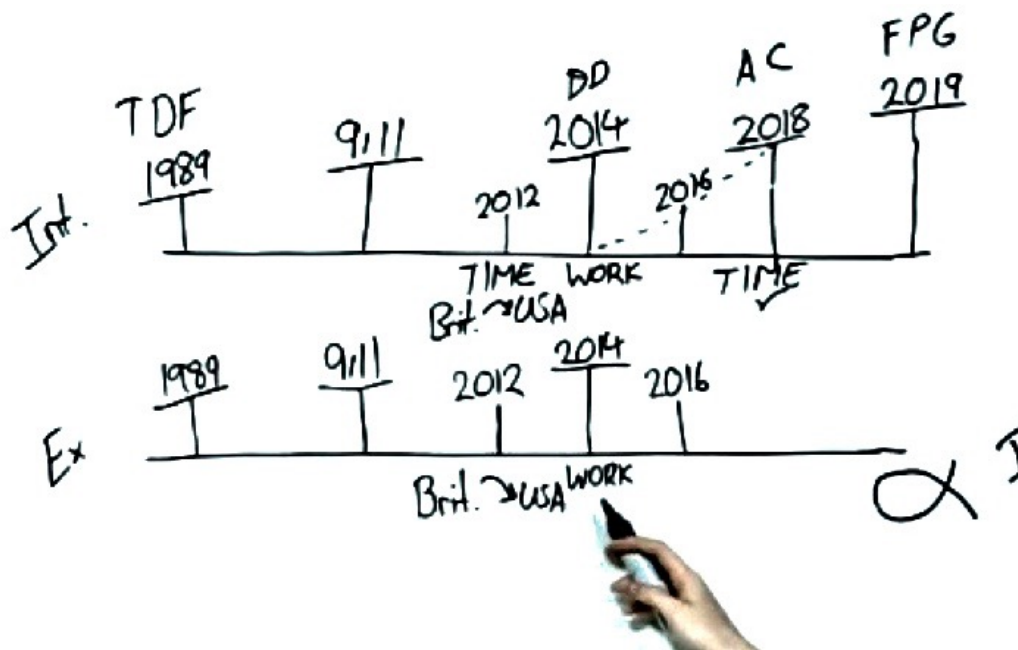

așteptăm să vedem după aceea? Dacă ne-am uita la linia celor 144.000, pe care de asemenea am studiat-o, dacă mă credeți pe cuvânt acum, 1989 este Timpul Sfârșitului, urmează 11 septembrie, apoi 2014 Legea Duminicală, 2018 Marea Strigare, 2019 Încheierea Timpului de Probă. Aceasta este linia de reformă a preoților. Și ce s-a întâmplat în 2014? Să mergem înapoi 2 ani. În 2012 a fost prezis anul 2014. Erau oameni în această mișcare, în Marea Britanie, care au spus că avem un mesaj bazat pe timp și vom prezice Legea duminicală în 2014. Acest mesaj din Marea Britanie a intrat în această mișcare și s-a dus din Marea Britanie către Statele Unite în 2012, acest mesaj bazat pe timp. Din Marea Britanie către Statele Unite și a fost respins. Conducătorii acestei mișcări au respins mesajul legat de 2014. Ei au spus că nu putem prezice timpul pentru că aceasta este fanatism și ei nu au vrut să ia parte la asta. Și când a venit 2014 a fost recunoscut ca piatră de hotar și curând după aceea am înțeles că atunci a fost o Lege duminicală. Iar de la Legea duminicală Marea Strigare a început să crească, 2016-2018. La 6 ani după acea prezicere legată de timp mesajul este acceptat în mișcare. O întârziere de 6 ani.

În 2012 a fost prezis un timp, mesajul pleacă din Marea Britanie spre Statele Unite și este respins. Vine 2014. A încetat 2014 să fie piatră de hotar din cauza faptului că nu a fost recunoscut? A fost o lege duminicală chiar dacă noi am vrut sau nu să ne pregătim pentru asta. Și am trecut de Legea noastră duminicală, am recunoscut-o mai târziu. Și ceea ce vreau să știu este dacă piatra de hotar 2014 este așa cum a fost plănuită să fie fără ca liderii să o accepte? În 2016 acea lucrare a fost făcută. Vreau să discut despre 2016 cu mai multe detalii. În 2018 vedem că Marea Strigare ajunge la punctul culminant și în sfârșit este acceptat mesajul legat de timp. Și motivul pentru care vreau să parcurgem această istorie este pentru că vreau să vă întreb care a fost Legea duminicală din 2014? Cei mai mulți dintre noi nu știu. Și nu este scopul meu în această seară să explic ce a fost acea Lege Duminicală. Tot ceea ce vreau să vă arăt este că aici este internul iar aici este externul. Așadar pentru noi aceasta a fost Legea duminicală și d.p.d.v. extern este un eveniment, Legea duminicală din Statele Unite. Și de unde a venit acea Lege duminicală?

Aș vrea să sugerez un lucru. În 2012 a fost o companie în Marea Britanie și putem să-i dăm de urmă începând din anul 1989, iar în 2012 această companie se mută din Marea Britanie în Statele Unite. Și este desemnată să facă o lucrare. Are o anumită sarcină de făcut. Acea sarcină este de a câștiga președinția pentru Donald Trump. În 2012 vine din Marea Britanie în Statele Unite. Dar dacă Statele Unite va da o Lege duminicală în 2014 are o problemă. Are un democrat ca președinte. Și nu doar că este democrat dar este avocat constituțional. Numele lui este Obama și cunoaște Constituția Statelor Unite. Și nu doar că refuză să dea orice fel de Lege duminicală, El și partidul său se luptă să îndepărteze Actul Patriotic de la 11

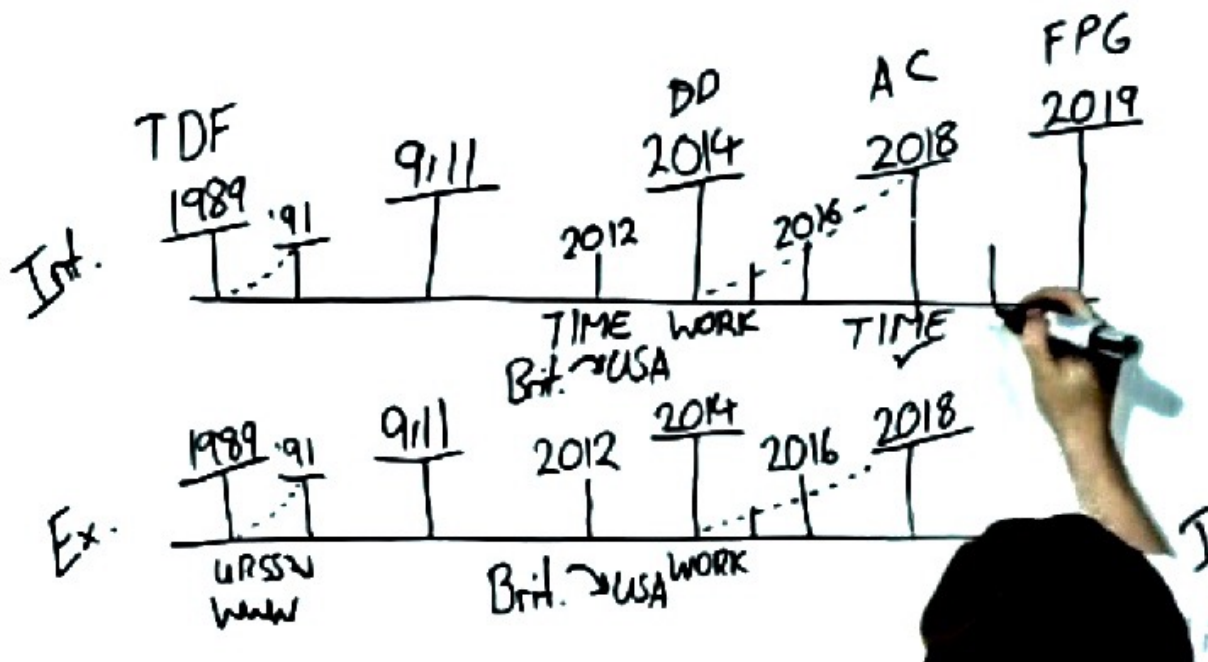
septembrie. Intern, mesajul din 2014 a fost respins de către lider. Iar extern Legea duminicală din 2014 a fost respinsă de către președinte. Nu vine de la conducere în schimb a venit din afara conducerii. Și-a făcut lucrarea și a pregătit Statele Unite pentru Donald Trump. Putem vedea că și-a făcut lucrarea în 2014 și și-a îndeplinit scopul în 2016.

Aceasta este doar la un nivel simplu pentru a identifica cât de apropiate sunt evenimentele interne de cele externe, cum coincid, cum merg împreună. Putem vedea aceasta chiar la începutul liniei noastre de reformă. Avem o creștere a cunoștinței din 1989 până în 1991, iar d.p.d.v. extern vedem o perioadă de 2 ani, căderea Uniunii Sovietice și dezvoltarea World Wide Web. Și mai sunt câteva evenimente pe care le putem plasa în acea perioadă de 2 ani. Principalul lucru considerăm a fi căderea Împăratului de Sud. Deci chiar la timpul sfârșitului putem vedea cum internul și externul au conlucrat împreună într-un mod foarte special. Și avem un proces de 2 ani intern și extern avem acest proces de 2 ani. Și vedem acea interacțiune dintre intern și extern de-a lungul liniei noastre de reformă. În 2012 un mesaj merge din Britania către Statele Unite și a fost respins de către conducere, iar în 2014 își face lucrarea în ciuda acestui lucru. În 2012 o companie care are baza în Britania intră în piața Statelor Unite cu scopul de a-l ajuta pe Trump să fie ales. În 2014 își face lucrarea și studiază poporul american. În 2015, intern, acea persoană sau acei oameni din spatele acestui mesaj din 2012 se fac vizibili. Are loc o ungere. Extern, în 2015, Donald Trump, persoana din spatele acestei lucrări, se face vizibil. Își anunță candidatura la președinție. Mă scuzați, nu a avut loc o ungere în 2015 intern ci atunci a început să învețe/ să predea. În 2016 are loc o ungere, fratele

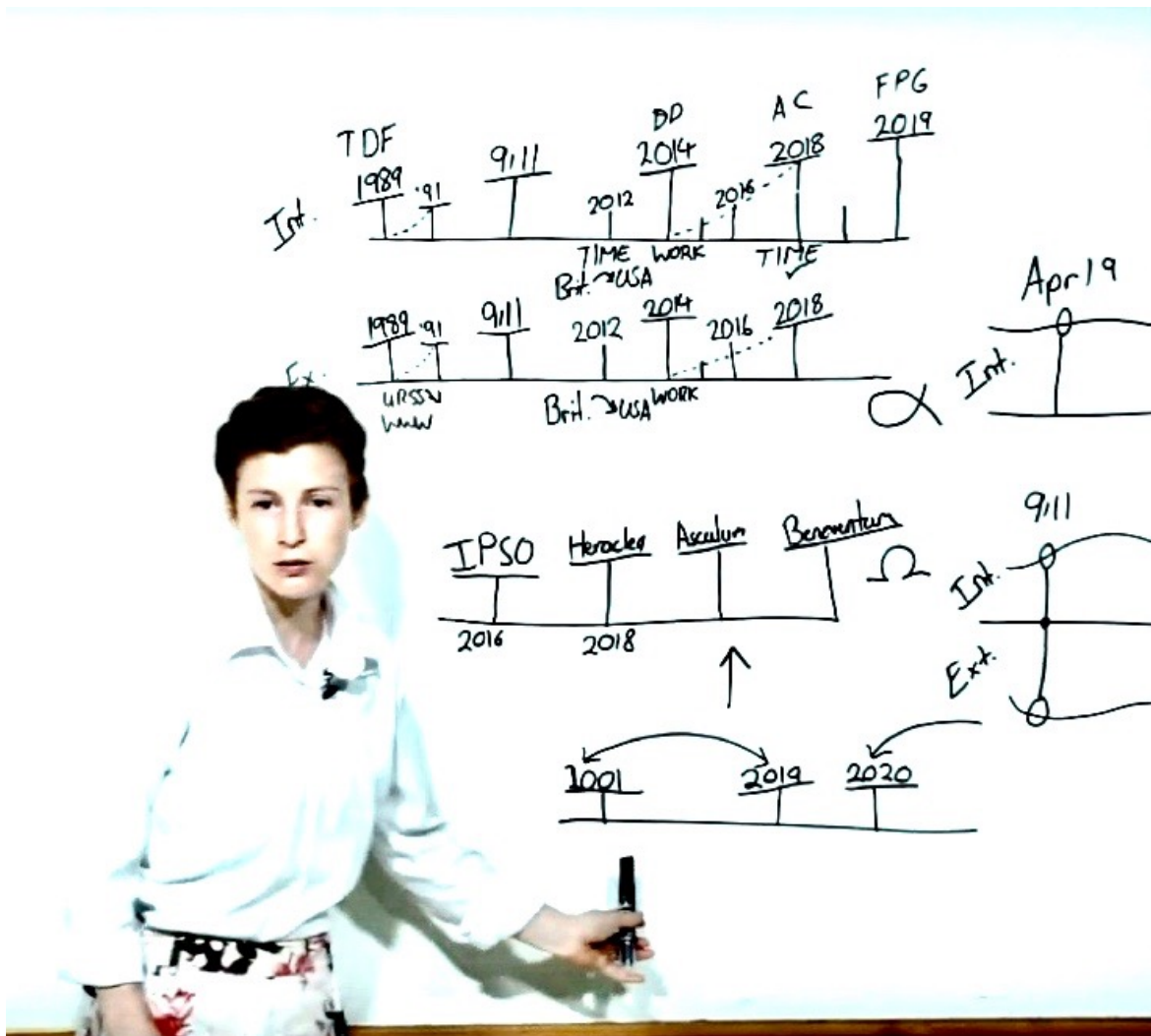
Parminder, pentru că el a venit din Marea Britanie. În 2016 au avut loc alegerile. Putem să legăm evenimentele interne de cele externe de-a lungul acestei istorii.

Vreau să extragem două lucruri de aici. Primul lucru pe care vreau să-l învățăm este această conexiune între evenimentele interne și externe și că este nevoie de a crea o poveste care să explice pietrele noastre de hotar. Nu putem să extragem o piatră de hotar și să o înțelegem într-un vid, într-un vacuum. Acesta este primul punct. Al doilea punct este de asemenea să fim conștienți și grijulii. Când vedem oameni în care avem încredere respingând mesajul sau luptând împotriva mesajului, suntem ca niște oi și îi urmăm. Iar în această istorie asta s-a întâmplat. Și mulți oameni au stat deoparte așteptând să vadă ce fac liderii lor și și-au ales credința mântuitoare bazându-se pe asta. Dacă în 2014 ar fi fost încheierea timpului nostru de probă în locul Legii noastre duminicale atunci această mișcare ar fi fost decimată, distrusă, dar Dumnezeu a fost milostiv și a mai oferit acestei mișcări încă 6 ani pentru a se pocăi. Dar acum suntem în 2019, nici măcar nu mai suntem în anul 2018, suntem aici, toate aceste evenimente s-au dus, iar acum trebuie să înțelegem pentru noi înșine ce acceptăm și ce respingem. Pentru că nu avem la dispoziție 6 ani pentru a aștepta și a vedea ce va face altcineva cu acest mesaj. Trebuie să înțelegem ce credem noi.

Așadar ceea ce vreau să fac în introducere, fără a parcurge în detaliu această istorie, să vă ajut să înțelegeți conexiunea din linia noastră de reformă. Dacă vrem să înțelegem cum arată 2019 trebuie să-i înțelegem dezvoltarea. Am spus vineri seară, aseară, că au fost patru bătălii. Prima este bătălia de la Ipsus, apoi avem Heraclea,

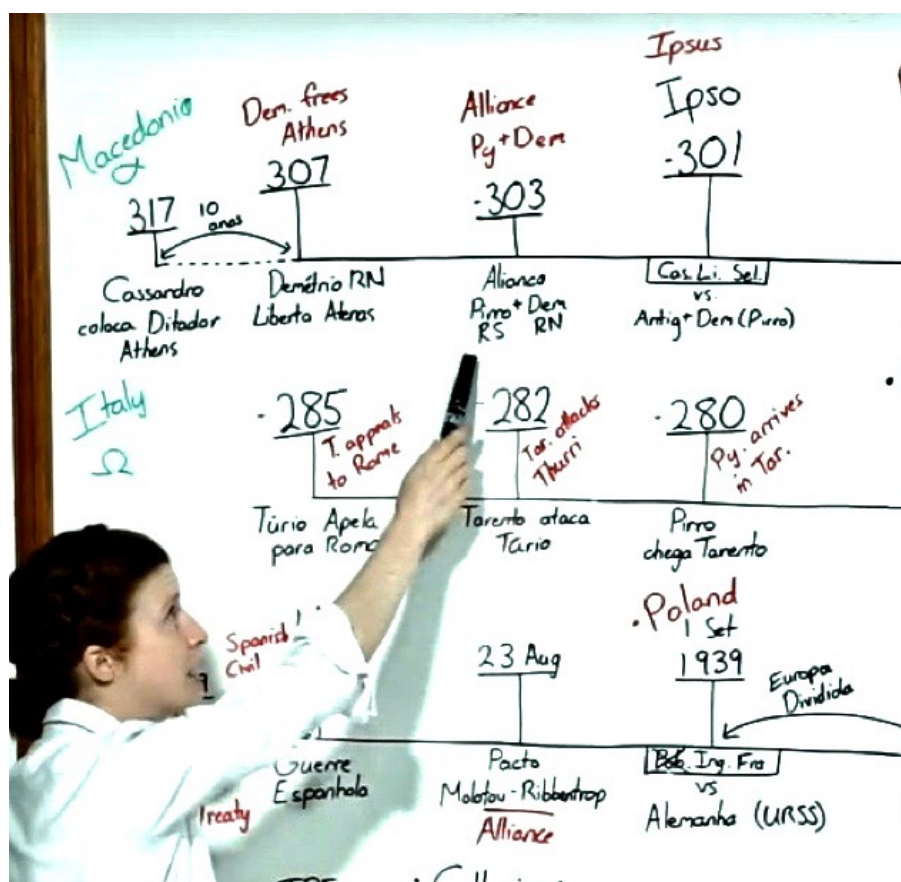
Asculum și Beneventum. Am trecut deja de două bătălii într-un război de patru bătălii. Ipsus a trecut și Heraclea a trecut și vrem să înțelegem cum arată Rafia. Și pentru a înțelege cum arată trebuie să înțelegem această istorie trecută. În istoria noastră avem revoluție din 2001 până în 2019 și apoi avem contrarevoluție începând din 2020. Aceasta este revoluția, aceasta este revoluția franceză și anul 2020 marchează începutul contrarevoluției. Dacă vrem să înțelegem cum arată contrarevoluția, am avut 18 ani pentru a înțelege cum arată o revoluție. Și vreau să sugerez că ceea ce urmează arată foarte asemănător cu ceea ce a trecut. Lumea în care trăim acum nu este normală. După 11 septembrie, și mai ales din 1989, trăim într-o lume radical diferită. Dacă ne gândim că înainte de 1989 nu exista World Wide Web, darămite media socială. Ne-am schimbat imens de mult. Iar eu sugerez că arma folosită în această istorie a fost construită în această istorie și ne arată cum arată viitorul.

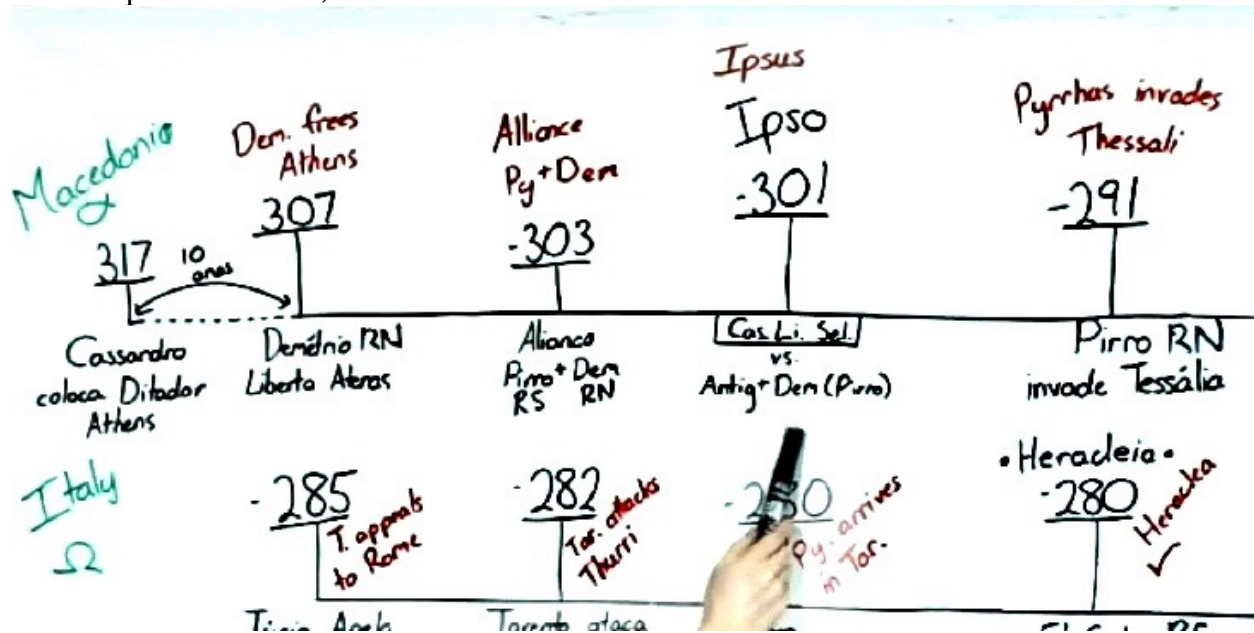
Scopul meu pentru aceste câteva studii este ca mai întâi să luăm în considerare

anul 2016. Așa cum am discutat deja, 2016 este bătălia de la Ipsus. Va trebui să mergem puțin în istoria lui Pirus pentru a înțelege de ce o numim bătălia de la Ipsus și de ce vedem aceasta ca fiind 2016. Nu vreau să repet toată istoria lui Pirus. Nu știu dacă ar avea un beneficiu acest lucru. Dar cum am văzut ieri am aliniat istoria lui Pirus în două părți: Macedonia și Italia. El are o istorie alfa și o istorie omega. Împăratul de Sud în istoria noastră de după 1798, are loc în două părți, o istorie alfa și o istorie omega. Istoria alfa este istoria dintre Stalin vs. Hitler. Hitler și Papa Pius al XII-lea au avut un inamic comun, astfel că vedem papalitatea și Germania fomând o alianță pentru a doborî Uniunea Sovietică comunistă în istoria celui de-al Doilea Război Mondial. Am urmărit istoria Împăratului de Sud începând cu lucrarea lui Stalin și am înțeles că putem vedea un război de proximitate.

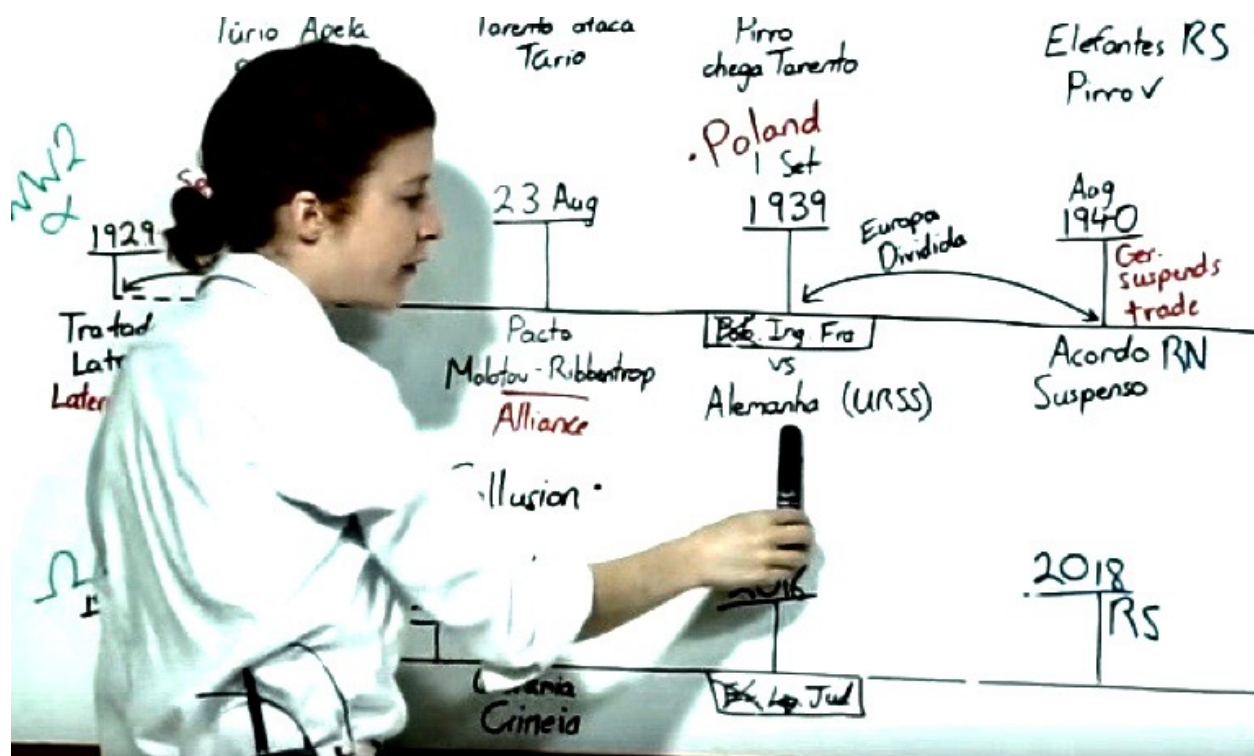
Următorul lucru pe care l-am definit sau l-am înțeles pe liniile noastre de reformă era că Împăratul de Nord și Împăratul de Sud după ce fuseseră dușmani de moarte, au intrat într-o alianță și au început să conlucreze împreună. Aceștia sunt Pirus și Demetrios. În această istorie a lui Pirus avem căderea imperiului lui Alexandru, iar unul dintre generalii lui și fiul acestuia Demetrios luptă împotriva celorlalți patru, cele patru coarne. Este Daniel 8:8. Vom discuta aceasta într-un moment. Am identificat această alianță dintre Pirus și Demetrios.

La 23 august 1939 a avut loc o alianță între Hitler și Stalin și motivul este această primă bătălie,

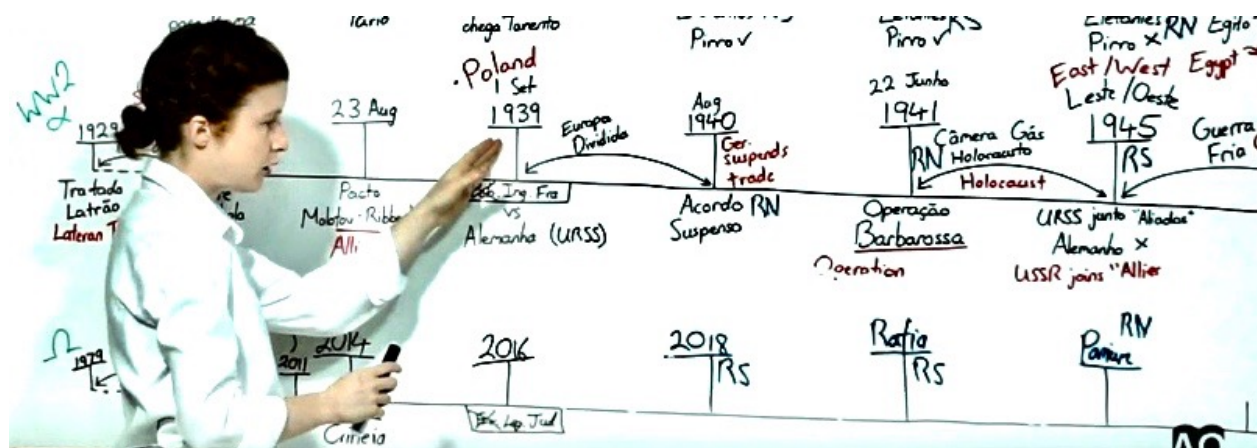

această primă invazie,

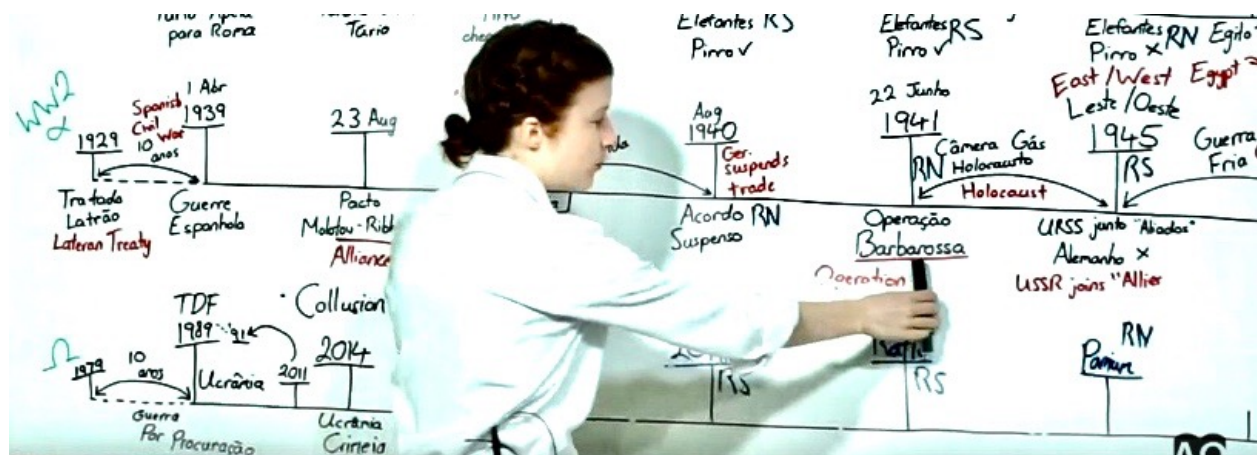

care cere ca Împăratul de Sud și Împăratul de Nord să lucreze împreună. Ei trebuie să lucreze împreună pentru că există un alt inamic pe care niciunul dintre ei doi nu

ar putea să-l învingă singur. Deci cooperează, lucrează împreună, pentru o perioadă de timp în istoria acestei prime bătălii. Vedem o rupere a relației lor, care a fost vindecată temporar, și apoi dacă luăm în considerare al Doilea Război Mondial, ne aflăm pe frontul de vest de la prima bătălie, prima invazie până la a doua invazie.

Suntem pe frontul de est de la a doua invazie până la sfârșitul războiului.

Așadar sunt două fronturi, frontul de vest și frontul de est. În primul rând este Hitler împotriva vestului, de la prima lui invazie, și apoi este Hitler împotriva estului. Comunismul împotriva fascismului. Hitler împotriva lui Stalin, Germania împotriva Uniunii Sovietice, de la Rafia până la sfârșitul războiului. Frontul de Est și Frontul de Vest. Se încheie în 1945.

În anul 2016 are loc o bătălie, dar în această primă bătălie din cele patru, Împăratul de Nord și Împăratul de Sud se află într-o alianță. Găsim această istorie a bătăliei de la Ipsus, nu numită, dar apare în verset în Daniel 8:8. Să deschidem acolo. Aceasta este istoria Greciei.

“De aceea Țapul a crescut foarte mare; și când a fost puternic, marele corn a fost rupt; și în locul lui au ieșit patru coarne însemnate spre cele patru vânturi ale cerului.” Daniel 8:8 (Fidela)

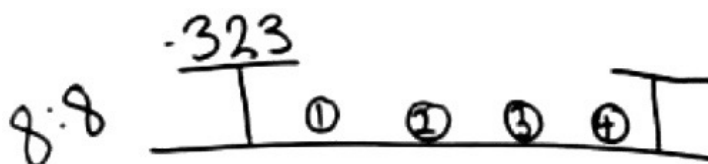
Ce s-a întâmplat aici, în prima parte, vedem ridicarea Țapului, iar acel Țap este împărăția Greciei și devine puternic și are acest corn mare. Și în culmea puterii lui acel corn este rupt. Aici este Daniel 8:8 și voi marca această piatră de hotar cu anul 323 î.Cr.. Ce s-a întâmplat în anul 323 î.Cr.? În anul 323 î.Cr. a fost rupt acest corn. Este moartea lui Alexandru cel Mare. Alexandru cel Mare a murit în 323 î.Cr.. Deci Daniel 8:8 marchează moartea lui Alexandru. Și spune că Alexandru moare iar împărăția este împărțită în patru: Nord, Sud, Est și Vest. Iar în nord îl găsim pe Lisimah, în sud pe Ptolemeu, în est pe Seleucos iar în vest pe Casandru.

Ceea ce descrie Daniel 8:8 este moartea lui Alexandru cel Mare și împărțirea aceluia imperiu în patru. Dacă mergem la acea istorie vom întâlni o problemă. Când Alexandru cel Mare a murit în 323 î.Cr. imperiul său a fost împărțit între mai mulți generali. Deci în anul 323 î.Cr. vedem că imperiul nu este împărțit în patru părți ci în mai multe părți. Și apoi pe parcursul a 22 de ani trece de la mai multe părți, mai mulți generali, la 4 generali. Acestea sunt 4 războaie cunoscute ca Războaiele Diadohilor.

Diadohi (în greacă, „succesori”). Denumire generică a generalilor lui ALEXANDRU CEL MARE, care, după moartea sa (323 î.Cr.), și-au disputat în războaie neîntrerupte stăpânirea imperiului creat de marele cuceritor. „Epoca diadohilor” (323–281 î.Cr.) are ca rezultat final constituirea, pe ruinele imperiului lui Alexandru, a statelor elenistice, cele mai importante fiind Egiptul Lagid, Regatul Seleucid și Macedonia Elenistică. Dintre principalii diadohi, Ptolemeu Lagos, Seleucos Nicator și Antigonos Monophthalmos au întemeiat dinastii care au condus statele elenistice până la cucerirea romană (sec. II–I î.Cr.).

Enciclopedie Ilustrată de Istorie Universală Reader's Digest

Este cursul istoriei în care acești mulți generali au luptat între ei.

n.tr. [Războaiele între **diadohi** sau Războaiele de succesiune a lui Alexandru au fost o serie de lupte între generali ai lui Alexandru cel Mare pentru conducerea imperiului său între 322 și 275 î.Hr.. Lupte au avut loc în Macedonia, Grecia, Tracia, Anatolia, Levant, Egipt, Babilonia și Persia între **Antigonus**, **Demetrius**, Perdiccas, Seleucus, Ptolemy, Lysimachus, Eumenes, Antipater.] Wikipedia

Și putem considera aceasta ca un război civil în interiorul Greciei. Și până la urmă imperiul este împărțit între acești patru generali. Și sunt 22 de ani de istorie din 323 î.Cr. până în 301 î.Cr.. Începând de la al treilea război al diadohilor până la sfârșitul celui de-al patrulea, împărăția nu este împărțită încă în patru ci în cinci. Este Lisimah, Seleucos, Ptolemeu și Casandru, dar mai este încă un general, numele lui fiind Antigonus.

n.tr. [**Antigonus I Monophthalmus** (greaca veche: Ἀντίγονος ὁ Μονόφθαλμος, 382 î.Hr. - 301 î.Hr.), fiul lui Filip de la Elimeia, a fost un nobil macedonean, general și satrap sub Alexandru cel Mare. În timpul vieții sale timpurii el a servit în armată sub conducerea lui Filip al II-lea și a fost o figură majoră în războaiele dintre Diadohi după moartea lui Alexandru, declarându-se rege în 306 î.Hr. și instituind **Dinastia Antigonidă**.] Wikipedia

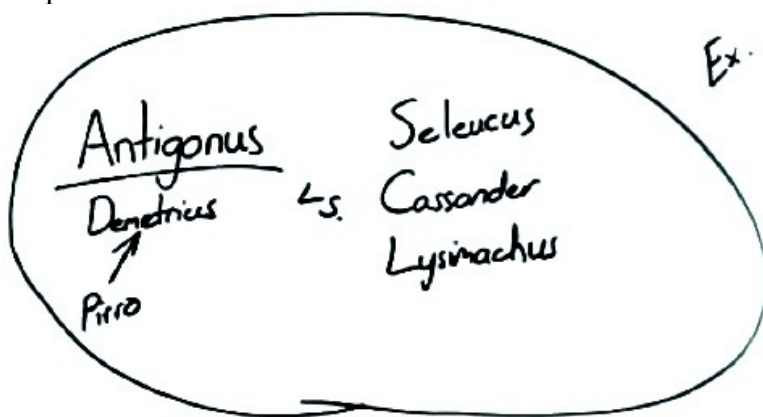
El a fost un general puternic. Și în timpul acestor prime două războaie el a creat un așa imperiu încât ceilalți patru generali deși s-au unit într-o ligă totuși nu au fost capabili să-l învingă. El era puternic cât toți acești patru la un loc. Și îl vedem luptând în perioada cuprinsă între al treilea război al diadohilor și al patrulea. Și al treilea război al diadohilor începe în jurul anului 315. î.Cr..

Așadar vedem 22 de ani de istorie în care imperiul lui Alexandru a fost divizat. Ce anume l-a făcut diferit pe Antigonus, comparativ cu ceilalți patru generali, este faptul că el era singurul general rămas care a dorit să unifice imperiul lui Alexandru și să-l păstreze într-o oarecare măsură așa cum era în timpul lui Alexandru, așa cum trebuia să fie de fapt Grecia în mod inițial. Și am învățat faptul că el era ultimul dintre unificatori și când a murit și îi avem pe acești patru, din acel moment imperiul este divizat pentru totdeauna. Niciunul dintre acești generali nu a dorit să recreeze ceea ce a făcut Alexandru. Ptolemeu a dorit să-și stabilească propriul imperiu în Egipt. Seleucos a dorit să aibă propriul imperiu în Babilon. Iar Antigonus a avut aceeași viziune ca Alexandru și a fost ultimul general care a avut acea viziune. Astfel că atunci când a murit în 301 î.Cr. divizarea imperiului este permanentă.

Eu aș sugera că aceasta este cauza – moartea lui Alexandru, iar aici este efectul – imperiul pentru totdeauna divizat în cele patru vânturi, patru direcții ale

compasului. Cauză – efect. Avem cauza și anume moartea lui Alexandru cel Mare și efectul care este divizarea imperiului pentru totdeauna în cele patru vânturi. Și aș vrea să mai adaug un detaliu. În 301 î.Cr. imperiul este împărțit în patru, dar cât timp rămâne el împărțit în patru? Între 3 și 4 ani. În jurul anilor 298-297 î.Cr. Casandru moare. Așadar dacă erați voi Daniel tot ceea ce extrageți din această istorie este moartea lui Alexandru, treceți peste cele patru războaie, adică 22 de ani de istorie, și luați în considerare acești 3-4 ani când sunt 4 generali. Și treceți peste ceea ce eu aș considera a fi un timp mai semnificativ, aproape 15 ani când sunt cinci generali. Deci ce a făcut Daniel? Avem această istorie și el extrage simbolurile pe care vrea să le folosească pentru a crea povestea lui. Cum s-a trecut de la cinci generali la patru? Aceea este istoria bătăliei de la Ipsus. Și astfel sugerez că găsim Ipsus în Daniel 8:8. Spune că marele corn a fost rupt. Aceasta s-a întâmplat în anul 323 î.Cr.. Și apoi spune că au ieșit patru coarne însemnate. Nu avem patru coarne înainte de anul 301 î.Cr., pentru că ar fi trebuit să spună că sunt cinci coarne. Dar în anul 301 î.Cr. la bătălia de la Ipsus acești patru generali, făcând o alianță, trei dintre ei, Casandru, Lisimah și Seleuc s-au întâlnit cu Antigonus la Ipsus. Este un război între aceste puteri. Antigonus împotriva lui Casandru, Lisimah și Seleucos. Iar în această bătălie de la Ipsus Antigonus a fost ucis, rămânând astfel patru generali, patru coarne. Această bătălie de la Ipsus o plasăm în anul 2016. Și aș vrea să petrecem ceva timp luând în considerare această bătălie.

Avem doi jucători diferiți, două părți separate. Erau patru generali: Ptolemeu, Casandru, Lisimah, Seleucos care se aflau într-o alianță dar Ptolemeu nu vine în această bătălie, el se întoarce în Egipt și îi lasă pe aceștia trei să se lupte, astfel că îl voi ignora. La Ipsus sunt trei generali care îl înfruntă pe Antigonus: Seleucos, Casandru și Lisimah. Aceasta este bătălia pentru care s-au pregătit aproximativ 15 ani, timp în care au avut conflicte. Antigonus este prea în vârstă pentru a lupta într-o bătălie, are peste 80 de ani și are un fiu care luptă alături de el, iar acel fiu este Demetrios. Și Demetrios este cel care intră într-o alianță cu Pirus, care înțelegem că îl reprezintă pe Împăratul de Sud.

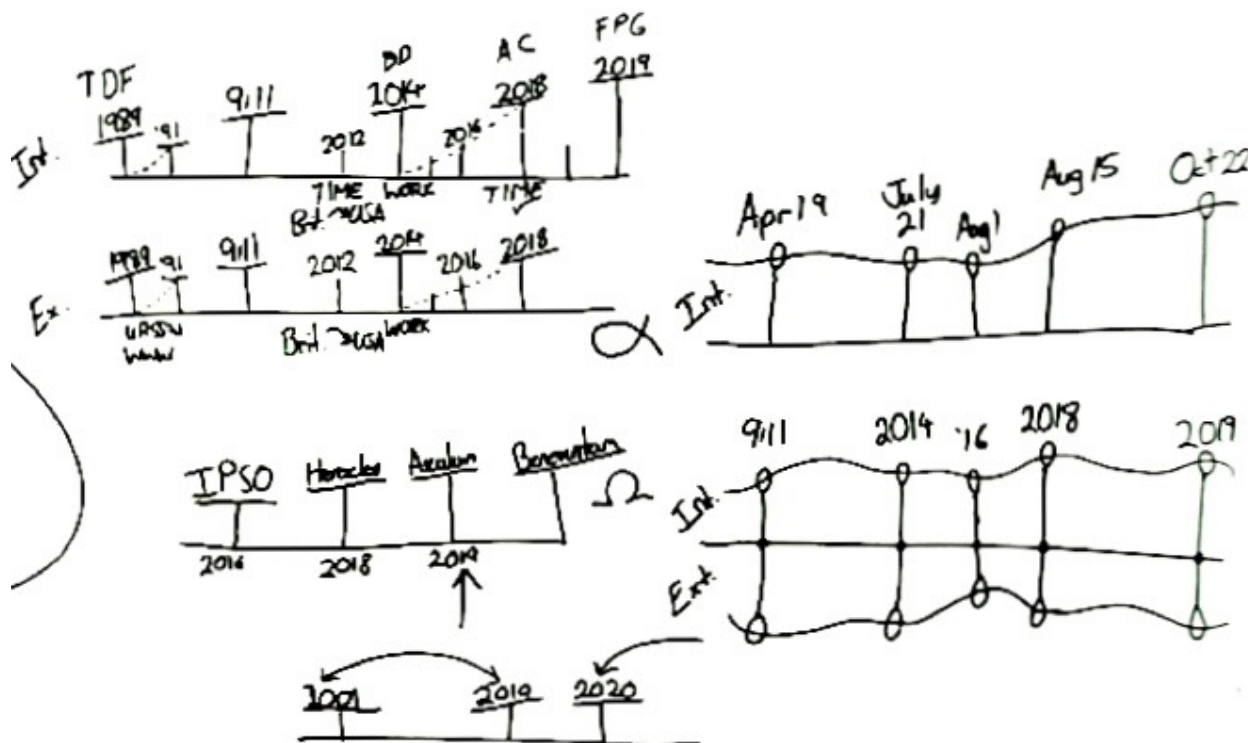

Să recapitulăm. Ceea ce încercăm să înțelegem sunt aceste patru bătălii. În istoria Împăratului de Sud putem identifica Ipsus, Heraclea, Asculum și Beneventum. Ipsus este anul 2016, Heraclea 2018, Asculum 2019. Dar ceea ce vreau să luăm în considerare este Ipsus în 2016. Motivul pentru care vreau să ne uităm la 2016 este că atunci când luăm în considerare această dinamică, evenimente interne și externe, știm că nu putem ajunge la 2019 și să trecem acest test dacă respingem evenimentele externe și ce ne învață ele. Problema cu care ne confruntăm în această mișcare este în mod special faptul că după ce în 2012 a fost respins mesajul despre timp, a fost dificil pentru noi să înțelegem evenimentele externe. Nu am înțeles pe deplin anul 2014, am dat greș legat de anul 2016 și ca să fiu sinceră nu sunt sigură cum au decurs lucrurile legat de anul 2018. Pentru că atunci când a sosit anul 2016 am recunoscut mesajul intern. Am recunoscut că era un ultim președinte al Statelor Unite. Dar când a trebuit să identificăm cine este acel președinte nu am putut face asta. Am ratat să facem lucrul acesta. Și ceea ce vreau eu să sugerez este că în acel punct din timp nouă ni se cerea să facem lucrul acesta. Pentru că doar unul dintre acei candidați a stat pentru protestantismul apostaziat, a vorbit în numele protestantismului apostaziat și a pus în mișcare un lanț de evenimente care aveau să ne conducă la Legea Duminicală în Daniel 12:1. Și când am văzut acești oameni puși față în față nu am putut înțelege ce se întâmpla d.p.d.v. politic și încă ne luptăm cu asta ca și mișcare.

Când luăm în considerare evenimentele externe, aș vrea să marchez în mod particular anul 2014, 2016 și 2018. Eu nu pot să conceptualizez că putem ajunge la testul nostru la 5 ani după Legea duminicală, după procesul Marii Strigări, unde am dat greș și să trecem acest test fără a ne întoarce pentru a înțelege de ce. Pentru a ne asigura că nu facem aceleași greșeli, că nu gândim în același mod. Pentru că dacă am ajuns în 2016 și nu am putut înțelege ce se întâmpla în lume, ce ne face să credem că am putea înțelege într-o perioadă de timp de 6 luni? A face asta înseamnă a tăia firul nostru, să spunem că nu am putut înțelege atunci dar testul va deveni mai ușor. A fost prea greu în 2016, poate Dumnezeu nu a fost corect, și cumva ceva se va schimba în lume și vom înțelege dintr-o dată ce convingeri are Trump, ce anume susține partidul republican. Poate este ascuns acum dar într-un timp în viitor vom putea înțelege. Iar eu spun că așteptăm ca ceva să se schimbe dar putem înțelege din punct de vedere profetic că nimic nu se va schimba. Dacă nu vedem acum nu vom vedea nici mai târziu. În 2016 erau suficiente informații pentru a identifica corect, nu datorită avuției lor, ci datorită cuvintelor lor. Cine pentru ce a stat? Clinton și Trump. Și dacă vrem să înțelegem ce se întâmplă în această istorie trebuie să reconectăm firul nostru pentru a înțelege cum se dezvoltă această istorie iar eu aș vrea să ne focalizăm atenția pe ceea ce s-a întâmplat în 2016. Ceea ce s-a întâmplat în 2016 este că cineva a început să vorbească în numele protestantismului apostaziat. Și va folosi același

limbaj la Legea Duminicală. Dacă în 2016 spuneam Amin trebuie să ne asigurăm că nu spunem și acum. Și să înțelegem pentru cine stă Trump.

Bătălia de la Ipsus, bătălia de acum 2000 de ani ilustrează ciclul de alegeri americane din 2016 și eu cred că este uimitor acest lucru. Pentru că au trecut mai bine de 2000 de ani de la acea bătălie, dar ne oferă dinamica alegerilor din Statele Unite. Și ne vom uita la asta din mai multe perspective. Vom vorbi despre cele două părți opuse, vom înțelege numele lor și pentru ce au stat și ce ne învață asta despre 2016. Vom continua acest proces mâine seară.

Recapitulăm. Înțelegem că pentru a trece acest test trebuie să conectăm mesajul nostru intern în timp ce urmărim corect evenimentele externe și trebuie să le îmbinăm așa cum am făcut și legat de 11 septembrie. Și este o dinamică diferită față de dinamica milleriților. Și apoi ne-am uitat la 2012 și 2014, și vreau să ilustrez cum internul și externul urmează un tipar asemănător și cum se explică unul pe altul. Și de asemenea vreau să arăt dezvoltarea acestor istorii. Dacă luăm în considerare această dezvoltare atunci putem lua în considerare aceste patru bătălii, care ne arată interacțiunea dintre Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Scopul Strigătului de la Miezul Noptii este de a oferi lumină pentru viitor, dar la fel de mult este necesar să ne lumineze trecutul pentru că fără a înțelege trecutul vom face greșeli în a identifica viitorul. Ceea ce vom face în următoarele prezentări, este să studiem despre 2016,

bazându-ne pe istorie, și să înțelegem ce s-a întâmplat în acel ciclu electoral pentru că ne va ajuta să înțelegem ce se întâmplă astăzi. Să ingenunchem pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri, îți mulțumim pentru mila Ta, mulțumim pentru anii pe care ni i-ai dat ca să ne corectăm greșelile și să înțelegem mesajele Tale. Unii dintre noi am intrat în această mișcare destul de târziu și avem nevoie de timp să înțelegem. Mă rog Doamne să binecuvintezi studiile noastre din această întâlnire de tabără, ca fiecare dintre cei care am ingenuncheat înaintea Ta să înțelegem adevărul Tău pentru noi înșine, poate nu fiecare detaliu, dar să înțelegem adevărul și să fim inspirați să săpăm fiecare dintre noi după adevăr. Mă rog pentru Ploaia Ta Târzie cât încă ne mai aflăm în perioada în care putem cere acest lucru. Mă rog toate acestea în numele Domnului Isus, amin.

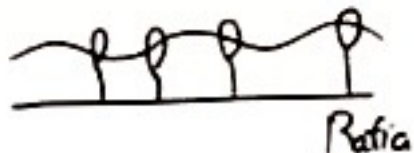
3. RĂZBOI INFORMAȚIONAL (partea întâi)

Am început ieri să vorbim despre bătăliile noastre și ne-am referit la războaiele lui Pirus. Nu avem timp în această tabără să explicăm aceste războaie. Dar am discutat în orele de clasă, și acelea au fost înregistrate, puse pe internet în limba portugheză și spaniolă. Astfel că pentru această întâlnire de tabără, vreau să vă direcționez către aceste patru bătălii: Ipsus - 2016, Heraclea - 2018, Asculum sau Rafia - 2019 și Beneventum - Panium. În istoria noastră avem patru bătălii. Prima întrebare pe care ar trebui să ne-o punem când devenim conștienți că avem patru în loc de două este: Dacă avem patru și două bătălii deja au trecut și vrem să știm cum arată a treia, care este Rafia, atunci pentru a înțelege cum arată ar trebui să luăm în considerare cele două bătălii care au trecut deja, din 2016 și 2018, Ipsus și Heraclea. Scopul meu era ca în timpul prezentării de astăzi să discutăm despre Ipsus și după aceea, dacă timpul ne mai permite, să discutăm despre Heraclea.

Când ne uităm la istoria lui Pirus dacă ar fi să întreb studenții ce anume a decis rezultatul bătăliei de la Ipsus? Elefanții. Elefanții au fost aduși în acea bătălie, ca o nouă modalitate de război. Iar elefanții au fost cei care au decis rezultatul acelei bătălii. Elefanții au fost aduși și la bătălia de la Heraclea și a fost pentru prima dată când Roma a întâlnit elefanți în război. Iar elefanții au decis rezultatul acelei victorii. La fel și la Asculum. Și tot elefanții au fost aceia care au decis victoria de la Beneventum. Am înțeles că în timpul nostru înfruntăm o nouă modalitate de război, un nou mod de luptă în război. Și când ne uităm la aceste bătălii, care ne arată dezvoltarea acestui război dintre nord și sud, primul lucru pe care trebuie să-l știm, este că în anul 2016 la Ipsus a fost folosită exact aceeași modalitate de război, care a decis rezultatul acelei bătălii, ca și la bătălia de la Rafia. Așadar avem o logică puternică pentru a arăta că atunci când ne uităm în trecut la aceste două bătălii, Rafia va arăta la fel, pentru că putem conecta firul nostru și să înțelegem că dacă este o nouă armă trebuie să o găsim în 2016. Scopul meu în seara aceasta este să discutăm despre acea bătălie.

În discuția de ieri mi s-au pus niște întrebări pentru că am desenat linia preoților și am identificat că începe în anul 1989, care este timpul sfârșitului, apoi 11 septembrie 2001, 2014, Legea noastră Duminicală, și avem o creștere a Marii Strigări până în 2018, încheierea timpului de probă în 2019. Când am desenat această linie, unii dintre voi erați preocupați de anul 2014 și ce înseamnă el. De asemenea am discutat despre 2012, prezicerea despre 2014. Gândul meu este că în loc de a discuta despre aceste bătălii mai întâi ar trebui să ne întoarcem și să înțelegem

despre 2012 și 2014. Pentru că atunci s-a dezvoltat acest model de război. Cum am discutat ieri, dacă vrem să luăm în considerare o piatră de hotar și știm că are loc o bătălie, putem ști că a avut loc o bătălie aici, Rafia, fără a discuta despre bătăliile anterioare. Dar dacă dorim să știm cum arată trebuie să luăm în considerare Rafia în contextul istoriei ei și să conectăm acest fir la aceste pietre de hotar. Nu vreau să fac acest studiu oferind toate detaliile pe care le știm dar vreau să conectăm firul nostru începând de la timpul sfârșitului, astfel că atunci când ne uităm la anul 2016 vom avea și contextul.

Vreau să vă citesc un pasaj. A fost publicat acum câteva zile și este despre un general rus. Generalul Gerasimov. El este unul dintre liderii forțelor armate rusești. Și el a vorbit despre metodele Rusiei la o convenție recentă. El este considerat unul dintre liderii armatei ruse care dirijează modul de luptă. În 2013 el a scris un articol și ceea ce a spus este că nu este o graniță clară, o frontieră clară în lumea modernă care să separe războiul de pace. Astfel că pe timp de război dacă nu urmărim știrile sau fluxul evenimentelor arată ca și cum ar fi pace. Și este mult război în timp de pace. Astfel că poate nu credeți că lumea se află în război. Dar unul din generali de top ruși spune că noi suntem în război. Și noi am așteptat ca și mișcare să vedem cum începe un război în 2019 sau la Rafia. Iar ei ne spun nouă că ne aflăm deja în război. Astfel că trebuie să înțelegem cum arată războiul pentru că războiul nu mai este separat de timpul de pace.

Dacă ne întoarcem la timpul sfârșitului putem lua în considerare anul 1989. Și în ce eră ne aflăm? Suntem în era informațională. Te poți întoarce la epoca de bronz sau epoca de fier și găsești acolo arme făcute din bronz sau din fier. Dar acum noi nu ne mai aflăm în epoca metalelor, ne aflăm în timpul erei cipurilor de calculatoare. Iar această eră este cunoscută ca fiind era informațională. Conform revistei Time (Timpul), era informațională a început cu un Big Bang, iar eu spun că asta s-a întâmplat în 1989. Dacă ne uităm la timpul sfârșitului tindem să vedem Daniel 11:40 și căderea zidului Berlinului. Dar atât de multe lucruri s-au întâmplat în acel an iar revista Time a scris chiar și o carte despre acest an cu 20 de ani mai târziu, în 2009. Au scris o carte pentru a explica un singur an, pentru că revista Time a recunoscut că anul 1989 a fost un punct de cotitură în epoca modernă.

Și vreau să vorbesc acum despre o invenție foarte importantă. Un om pe nume Tim Berners-Lee a inventat World Wide Web. Nu este vorba aici despre invenția

internetului, ci invenția World Wide Web (www).

n.tr. [Sir Timothy John (Tim) Berners-Lee [OM](#) [KBE](#) [FRS](#) [FREng](#) [FRSA](#) [FBCS](#), cunoscut și ca TimBL, (n. [8 iunie 1955](#),^{[1][2][3]} [Londra](#), [Regatul Unit](#)^[1]) este un [programator englez](#), inventator al [World Wide Web](#)-ului. Este actualmente director al [World Wide Web Consortium](#) (W3C), organizația ce tutelează standardele Web-ului.

Tim Berners-Lee a propus pentru prima dată în (martie 1989) un sistem de management al informațiilor, care la scurt timp, cu ajutorul lui [Robert Cailliau](#), a implementat cu succes prima comunicare [HTTP](#) între un client și un server „via [Internet](#)”.] Wikipedia

Internetul a fost inventat în jurul anului 1969. Internetul se referă la a conecta două calculatoare între ele, pentru ca oamenii să poată comunica între ei prin intermediul calculatorului. Dar înainte de invenția www, ei vorbeau limbaje diferite. Nu exista o pagină web, nu exista motor de căutare. Și nu se puteau trimite ușor documente și nici nu se puteau găsi ușor. Astfel că internetul este precum o structură, iar limbajul este acela al lui World Wide Web, limbaj mondial. World Wide Web este ca o aplicație care funcționează folosind internetul. Când ne gândim la o pagină web, dacă vrei să cauți ceva pe internet vă va da o pagină web, înainte de aceasta nu existau pagini web care să fie conectate între ele. Când a fost creat acest World Wide Web, vă puteți imagina ca o pânză de păianjen. Pentru că de acolo vine acest concept. Și dacă vă imaginați o pânză, ceea ce vrea să însemne această imagine este că creează toate aceste legături. Deci structura internetului se afla deja acolo, era prezentă înainte, ca două calculatoare, dar conexiunile nu existau încă pentru a putea introduce informații și ale putea accesa, pentru a putea comunica ușor cu oamenii. Când a fost creat acest World Wide Web ei spun că au transformat internetul într-un motor sau un vehicul care era desemnat pentru a crea, a pune la dispoziție și a accesa informațiile. Nu a mai fost niciodată o epocă în care să avem atât de multe informații la degetul mic.

n.tr. [Termenul **World Wide Web**, abreviat **WWW** sau și **www**, numit scurt și **web**, care în [engleză](#) înseamnă „pânză” (de păianjen); de multe ori este confundat cu rețea (net) și se pronunță /ˌwɜːld waɪd wɛb/ respectiv /wɛb/ (v. [AFI](#)), iar pe [românește](#) [[pron.](#) *ŭeb*], este totalitatea site-urilor / documentelor și informațiilor de tip [hipertext](#) legate între ele, care pot fi accesate prin rețeaua mondială de [Internet](#) (net = rețea).^[1] Documentele, care rezidă în diferite locații pe diverse calculatoare server, pot fi regăsite cu ajutorul unui identificator univoc numit [URL](#). Hipertextul inclusiv imagini etc. este afișat cu ajutorul unui program de navigare în web numit [browser](#), care [descarcă paginile web](#) de pe un [server](#) web și le afișează pe un terminal „client” la utilizator.] Wikipedia

Așadar în 1989 se inventează World Wide Web, și este publicat un articol

științific, cu titlul Managementul informației. Era o propunere. Iar în 1990 se creează prima pagină web. Și apoi această invenție este pusă la dispoziție atât armatei cât și întreprinderilor corporative și indivizilor. World Wide Web este inventat în 1989, s-a dezvoltat în 1990 și a fost lansat/ pus la dispoziția publicului în 1991. Acesta este procesul inventării internetului așa cum îl percepem astăzi.

Prima conexiune de la calculator la calculator a avut loc în 1969. Era cunoscut ca ARPANET și a fost o invenție a armatei Statelor Unite. Ceea ce trasăm acum este dezvoltarea formei moderne de război, conectând-o la pietrele noastre de hotar. Prima dată această armă informațională a început să fie văzută prin invenția ei, creația și apoi lansarea ei. Aceștia sunt cei doi ani (1989-1991) pe care noi îi numim creșterea cunoștinței și la care ne referim d.p.d.v. intern, atunci când Daniel 11:40 a fost desigilat. De asemenea putem spune că atunci a avut loc căderea Uniunii Sovietice. Așa că acești 2 ani devin semnificativi pentru noi.

Următoarea noastră piatră de hotar este 1996. Din nou, multe lucruri importante s-au întâmplat în acest an. Dar eu vreau să ne focusăm atenția asupra primului atac cibernetic făcut de Rusia împotriva Statelor Unite. A fost numit Moonlight Maze (Labirintul luminii lunii). Moonlight Maze este doar un nume dat de armata Statelor Unite. Atunci a avut loc primul atac al Rusiei asupra Statelor Unite. Și ce urmăreau ei era să obțină informații. Ei au piratat armata Statelor Unite, Marina, Forțele aeriene, NASA și Departamentul de Energie și au furat o grămadă de informații. Din nou putem vedea că este vorba de informații.

Aceia dintre voi care folosiți Google pentru a căuta pe internet, să știți că Google a fost inventat în 1996. Multe dintre organizațiile noastre de știri din Statele Unite sau din Occident au început în 1996. Știrile de pe Yahoo, FoxNews, și ziare care au început să difuzeze știri online, pe internet. Astfel că voi marca aici Google dar vă rog să țineți minte această informație legată de organizațiile de știri care de asemenea au apărut. Este o undă verde pentru știri, informații online. Au început să construiască platforme online.

Următoarea noastră piatră de hotar este 11 septembrie. Atunci a avut loc atacul terorist. Dar agențiile americane CIA, FBI, aveau altceva în minte, aveau alte preocupări înafară de teroriști. Așa cum vă puteți imagina au fost 12 ani semnificativi. Dacă erai un agent CIA, cineva cu funcție înaltă, și încercai să-ți faci datoria, să cauți oameni, să lupți împotriva crimei, înainte de anul 1989, aveai toate uneltele pentru a face aceasta. Știai cum comunicau oamenii între ei. Probabil s-ar fi sunat unul pe altul de pe telefonul de acasă/ telefonul fix). Astfel că modul de a urmări, de a investiga, o făceai într-un anumit fel. Și existau restricții legat de ce anume poți sau nu să faci. Dar de îndată ce internetul se transformă într-un motor informațional dintr-odată oamenii încep să comunice în anumite moduri la care nu ai acces. Așa

că acum când încerci să cauți/ să urmărești un suspect acesta nu va mai suna de pe telefonul fix. În loc să facă asta s-ar putea să scrie un email. Și dacă lucrezi la CIA sau FBI nu ai o modalitate de a intra în email-urile acelei persoane.

Astfel că înainte de 11 septembrie aceste agenții încercau să facă guvernul să dea legi pentru a le permite să acceseze informații pe care oamenii le introduc în World Wide Web. Dar guvernul Statelor Unite nu le-a permis asta. Deci oamenii pun toate aceste informații pe internet, informații personale, în email-uri, grupuri de conversații și de asemenea pe telefoane mobile. Aceste agenții nu aveau acces la toate aceste invenții noi. Dar când a venit 11 septembrie, aceste legi, pe care încercau să le dea în această istorie (între 1996 – 11 sept. 2001), pentru că oamenii se temeau dintr-odată guvernul a permis să fie introduse. Iar acele legi de supraveghere au fost împachetate toate într-un singur pachet numit Actul Patriotic. Actul Patriotic este un act guvernamental care le permite acestor agenții să acceseze informații care sunt puse pe internet. Și are de-a face cu această eră informațională, cu World Wide Web. George Bush a semnat această lege în octombrie, la o lună după atacurile teroriste. Și a spus că legile pe care le dețineau în mod curent erau scrise în zilele când existau acele telefoane cu rotită, telefoane analogice. Și spune că Actul Patriotic pe care îl semna în acea zi avea scopul de a permite supravegherea tuturor comunicațiilor care s-au dezvoltat recent. Spunea că supravegherea acestor forme de comunicare este o unealtă esențială pentru a urmări și a stopa terorismul. Dar a fost folosit destul de puțin împotriva teroriștilor. Pentru că ei au folosit această lege pentru orice fel de investigare pe care o făceau. Terorismul a devenit doar o scuză pentru a permite supravegherea în masă a formelor de comunicare privată a poporului american. Și este important să ținem minte faptul că acest Act Patriotic a fost semnat la o lună după 11 sept. Și acestea sunt lucruri pe care guvernul dorea să le facă înainte de atacul terorist dar Congresul nu a permis asta. Ceea ce face Actul Patriotic este să permită supravegherea guvernamentală a căutărilor de pe internet, a email-urilor, mesajelor video sau vocale, fotografii, date stocate, rețele sociale, cam tot ceea ce faci online pe internet. Și era menit să existe doar pentru o perioadă de 4-5 ani și apoi expira acest act. Astfel că George Bush trebuia să continue să semneze acest act pentru a fi valabil și în continuare, astfel că în 2006 semnează din nou Actul Patriotic și continuă pentru încă 4 ani. Acel act era menit să nu dureze pentru totdeauna.

Ce au făcut aceste agenții după ce s-a semnat această lege este că au hotărât să o citească într-un mod foarte vag. În loc să folosească Actul Patriotic pentru a accesa informații despre oamenii pe care îi investigau, ce au făcut în schimb a fost că aveau aceste supercomputere în care stocau informațiile tuturor rezidenților Statelor Unite. Fiecare cetățean avea o arhivă, erau înregistrări telefonice, toată istoria de căutare pe internet a acelor persoane și toate aceste informații erau păstrate și aceasta era top

secret. Și faptul că, colectau aceste informații ale publicului, asta nu era intenționat să fie făcut cunoscut.

O altă dată pe care aș dori să o marchez este anul 2004. Este o piatră de hotar pe linia noastră de reformă ca și celelalte pietre de hotar. În 2004 George Bush a vrut să extindă Actul Patriotic, pentru a-l duce chiar și mai departe în încălcarea Constituției, dar în acest timp propriile lui agenții l-au blocat. FBI-ul a spus că este neconstituțional. Ceea ce a vrut să facă cu exactitate nu se știe. Tot ceea ce se știe este că doi oameni care lucrau la FBI l-au blocat pe președinte de la ași extinde puterea. Acești doi oameni în 2004 erau James Comey și Robert Mueller. Ar trebui să cunoaștem aceste două nume, iar dacă nu vă sunt cunoscute aceste nume vă rog să căutați despre aceste două persoane. Pentru că ei l-au împiedicat pe George Bush cu 15 ani în urmă, în a încălca/ a viola Constituția. Și tot acești oameni care au fost și sunt încearcă să-l restricționeze pe Donald Trump astăzi. James Comey a fost concediat inițiind o investigație asupra lui Donald Trump, o investigație care este condusă de Robert Mueller.

← → ↻ 🔒 <https://www.libertatea.ro/stiri/donald-trump-l-a-demis-pe-seful-fbi-1833139> 📄 ☆ 📧 📱

LIBERTATEA SHARE

Articolul urmărit
Valentina Pelinel, primele declarații despre botezul secret. "A fost ceva liniștit..."

📄

Donald Trump l-a demis pe șeful FBI, James Comey, actul fiind semnat în timpul nopții, relatează BBC. Democrații îl acuză pe președintele american că eliminarea lui Comey are legătură cu investigația pe care FBI o începuse referitor la legăturile dintre campania lui Trump și Rusia.

Directorul FBI, James Comey, a fost demis în cursul nopții de președintele american Donald Trump, a transmis Sean Spicer, purtătorul de cuvânt al Casei Albe.

„Președintele a acceptat recomandarea procurorului general și adjunctului procurorului general în sensul demiterii directorului Biroului Federal de Investigații. James Comey a fost înștiințat cu puțin timp în urmă. Măsura demiterii are efect imediat”, a transmis Sean Spicer.

<https://www.libertatea.ro/stiri/donald-trump-l-a-demis-pe-seful-fbi-1833139>

Mueller nu-l exonerează pe Trump de obstrucționarea justiției, dar nu are probe că a comis vreo infracțiune

Duminică, 24 Martie 2019, ora 22:22

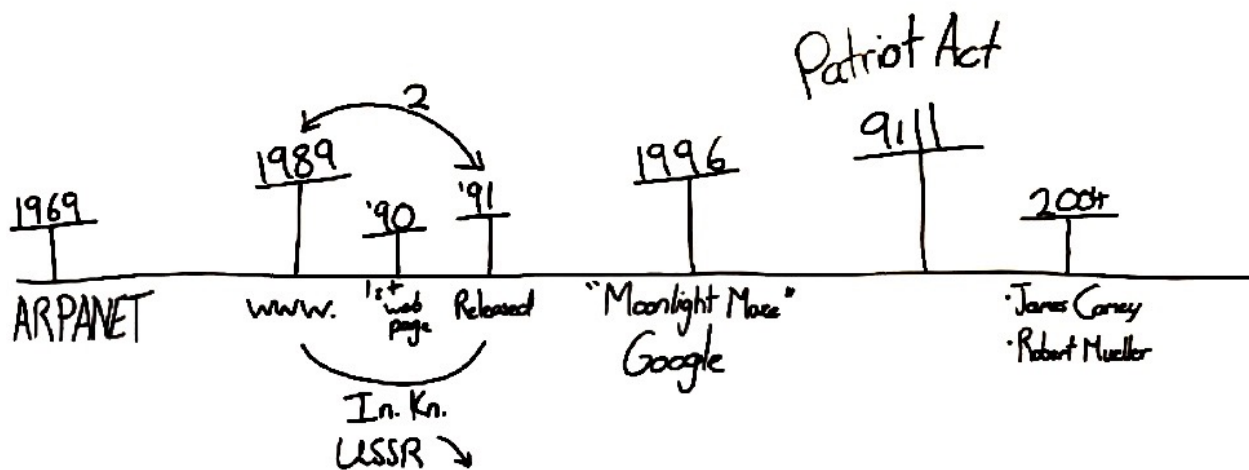
Robert Mueller nu-l exonerează pe Trump de obstrucționarea justiției, dar nici nu are dovezi ca acesta a comis vreo infracțiune, se arată în scrisoarea trimisă duminică de Departamentul american al Justiției Congresului, relatează The Associated Press.

Potrivit acestui rezumat, Mueller nu a stabilit ca echipa de campanie a lui Trump

sau asociati ai acestuia au "conspirat ori s-au coordonat" cu Rusia într-un efort de a influența alegerile americane din 2016.

<http://www.ziare.com/donald-trump/presedinte-sua/mueller-nu-l-exonereaza-pe-trump-de-obstructionarea-justitiei-dar-nici-nu-arata-a-comis-vreo-infractiune-1554855>

Aceștia sunt cei doi oameni care au lansat această investigație legată de coluziunea din 2014 și relația lui Trump cu Rusia pe care am văzut-o deja ilustrată pe linia noastră de reformă. Și într-un anumit fel aceasta înseamnă a-l restricționa. Au avut succes cu George Bush. Și noi știm că nu vor avea succes pentru mult timp cu Donald Trump. Unul dintre ei deja a căzut, a fost concediat.

Am discutat până acum despre linia noastră de reformă până în 2004. Următorul lucru pe care vreau să-l discutăm este despre 2012 și 2014. Am discutat despre această eră informațională și dezvoltarea unui nou mod de a lupta. Motivul pentru care nu vedem trasată o linie între timpul de război și timpul de pace, este pentru că în acest război este un mod diferit de a lupta, pe o platformă diferită. Sunt 5 nivele diferite în care poți să lupți un război și care s-au dezvoltat de-a lungul secolelor. Primul nivel este considerat a fi pe pământ, apoi pe mare, în aer, în spațiu, cum era cursa spațială, și acum este internetul cibernetic care este considerat a fi a cincea platformă. Și asta se dezvoltă în primul rând începând din 1989. Invenția World Wide Web a deblocat această posibilitate pe care o vedem dezvoltându-se începând de la timpul sfârșitului.

Acum vreau să luăm în considerare 2014 și trebuie să vedem această continuare a dezvoltării. Ceea ce urmărim nu este doar inventarea acestei arme dar și felul cum guvernul interacționează cu asta, cum răspunde. Și deja am învățat în această mișcare ce era Actul Patriotic, care era un atac împotriva Constituției și o violare a celui de-al patrulea amendament, dreptul la intimitate și restrângerea

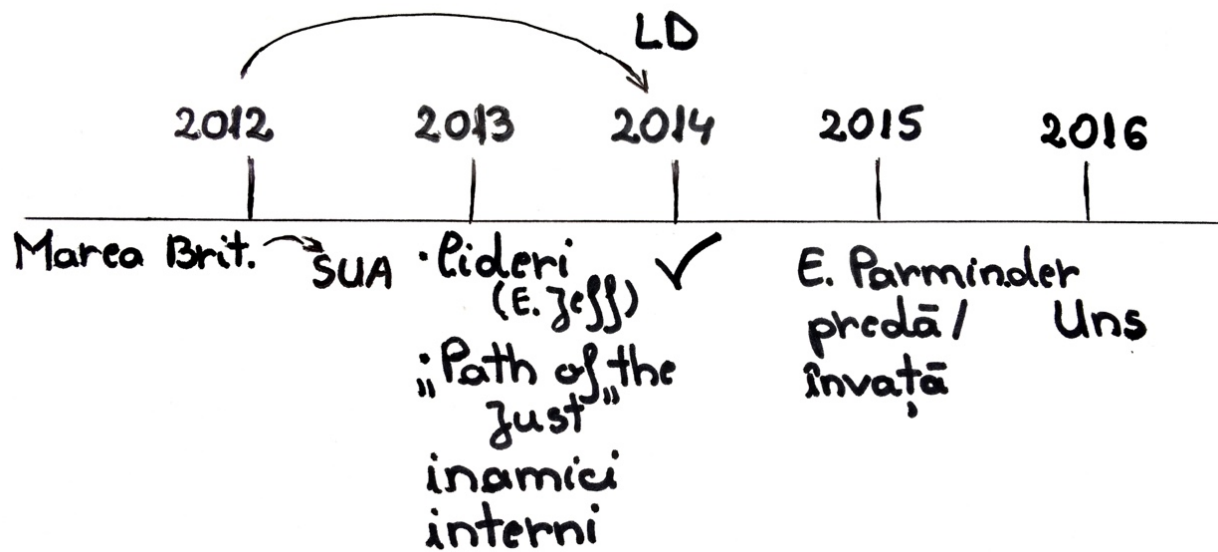

guvernului de a nu investiga fără un motiv; aveau nevoie de un mandat. Și au încălcat Constituția prin Actul Patriotic. Luând în considerare anul 2014 sugerez că ceea ce ne ajută să înțelegem această istorie externă este prin a înțelege istoria internă. Dacă înțelegem internul putem înțelege externul. Pentru că poate ați observat că atunci când ne uităm la această dezvoltare, interacționează cu pietrele noastre de hotar. A avut loc o creștere a cunoștinței în această istorie, care era cheia pentru ceea ce urmează. Putem vedea d.p.d.v. intern Daniel 11:40 și se poate vedea și extern cu inventarea și lansarea www.

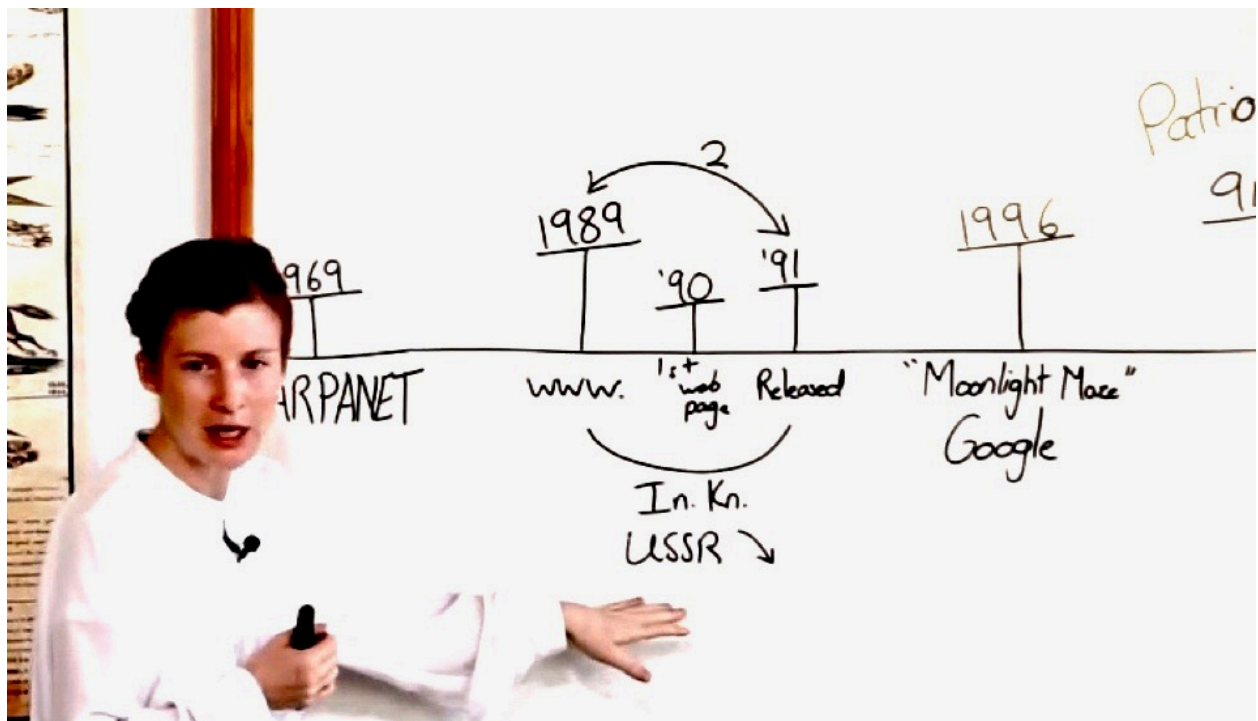
Mai întâi vreau să luăm în considerare evenimentele interne ale istoriei de care ne apropiem. 2012, 2013 și 2014. În 2012 a fost descoperit mesajul despre timp în Marea Britanie. În Marea Britanie se descoperă un mesaj privitor la timp, iar acel mesaj s-a dus din Marea Britanie către Statele Unite. Iar modul cum conducerea a reacționat față de acest mesaj a fost că au respins mesajul și l-au numit fanatism, iar aceia care învățau acel mesaj au fost reduși la tăcere. Acest mesaj a încercat să intre în mișcare în 2012 și a eșuat din cauza conducerii. Ce anume blochează acest mesaj în 2013? Vreau să sugerez că sunt două grupuri diferite. Un grup este format din lideri, în mod special fratele Jeff... așadar conducerea îl respinge, au blocat mesajul și este un al doilea element și anume faptul că în 2013, înțelegem din alte linii și cunoaștem deja faptul că am început să vedem lucrarea vrăjmașilor interni. A fost prima experiență de acest fel pentru această mișcare. Este vorba despre organizația sau ministerul numit *Path of the just (Calea celor drepte)* care au început să se separe de mișcare. Deci avem inamici interni care se războiesc împotriva acestui mesaj. În același timp vedem o respingere de către conducere, care au numit mesajul ca fiind fanatism.

2014. Acest mesaj, deși este respins, proiectează către 2014 și spune că este Legea duminicală. Acest an este identificat ca fiind o piatră de hotar pentru noi. Și existând acești inamici ai mesajului eșuează acesta în a-și îndeplini lucrarea? Nu. Anul 2014 a devenit Legea noastră Duminicală chiar dacă aveam să intrăm în această istorie orbi, fie recunoscând unde ne aflăm, totuși 2014 a devenit o piatră de hotar. Chiar dacă nu am putut să vedem această lege duminicală decât mai târziu.

2015. Vreau să punctez faptul că persoana din spatele acestui mesaj, și îl voi marca pe fratele Parminder care începe să predea. Pentru că în acel timp (anul 2012) a fost redus la tăcere. În 2016 primește ungerea. Aceasta este istoria internă care arată dezvoltarea unui mesaj. Dar acum vreau să luăm în considerare și d.p.d.v. extern.

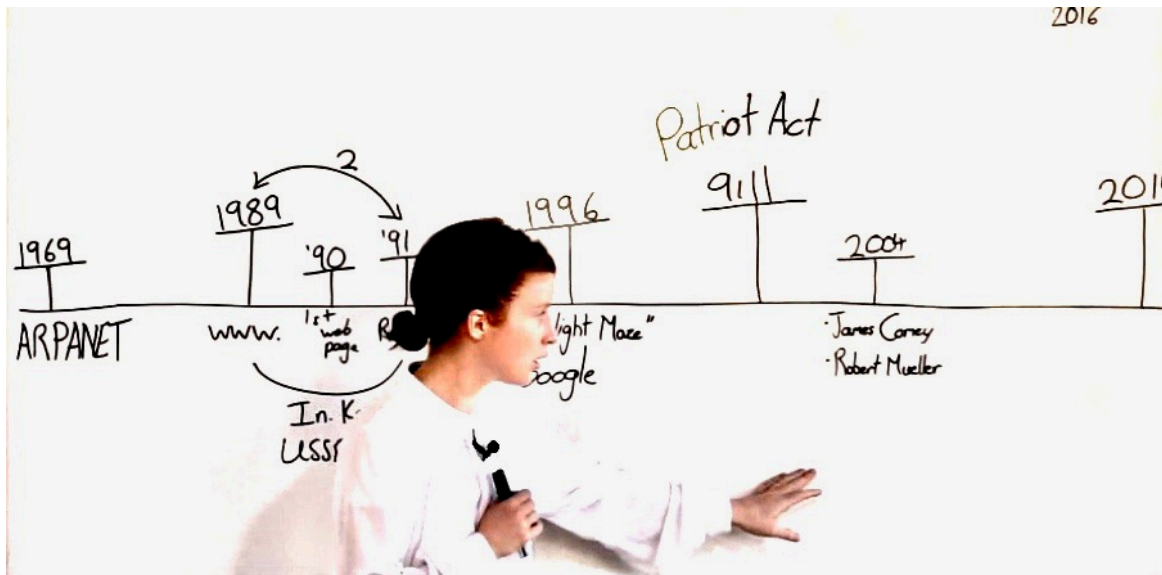
Am discutat despre 2001 și 2004. Am discutat despre 1989 - 1991. Și dacă cunoști politica americană poți vedea că este un tipar în această istorie. Constituția este încălcată prin Actul Patriotic. De asemenea avem o alianță între biserică și stat care a doborât Uniunea Sovietică. Iar tiparul pe care vreau ca oamenii să-l vadă este faptul că aici era un președinte republican.

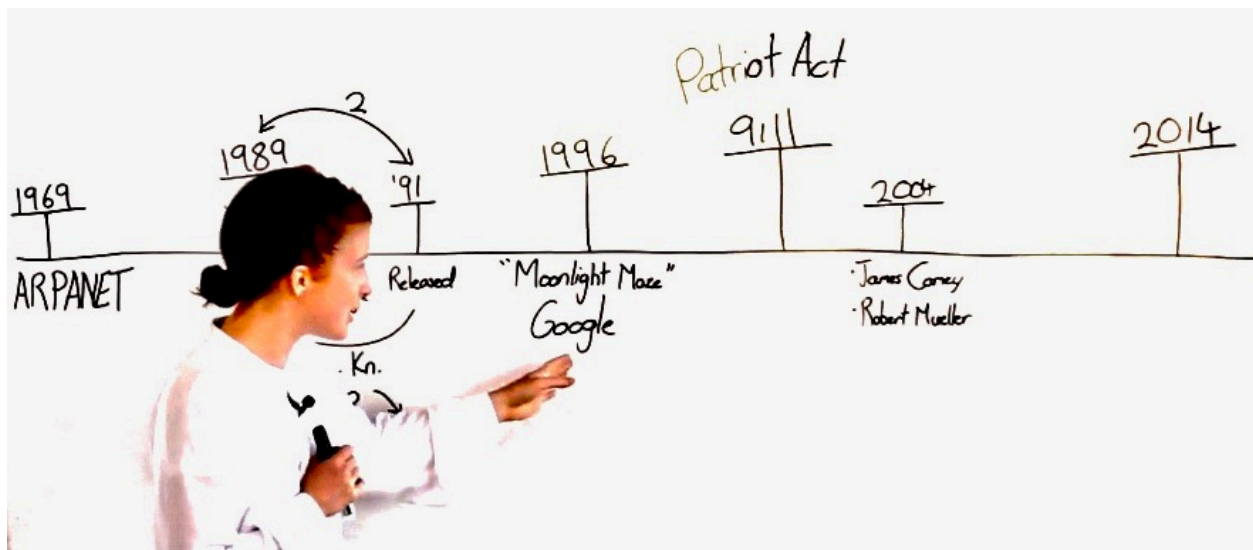
3. Război informațional (partea întâi)

Strigătul de la Miezul Noptii

Și aici avem un președinte republican

iar democrații din această istorie nu joacă un rol.

Avem un președinte republican și un președinte republican. Când ajungem la anul 2014 ceea ce vrem să vedem este o continuă dezvoltare a atacului asupra Constituției. Dar este o problemă și anume faptul că președintele Statelor Unite a fost educat ca avocat constituțional. Iar campania lui prezidențială a făcut promisiunea că va înlătura acest Act Patriotic. Astfel că în 2014 dacă vrei să ataci Constituția nu ai președintele potrivit, pentru că înainte era un președinte republican

și apoi tot republican și trebuie să fie tot un președinte republican. Dar acum intervine această problemă cu conducerea.

Vreau să mă întorc la Timpul Sfârșitului pentru a ne continua istoria. S-a mai dezvoltat ceva în 1989, și nu aş vrea să intru în detalii, v-aș încuraja să căutați singuri ce anume a făcut această companie. Aș vrea să numesc un om, dacă vreți puteți căuta despre el informații pentru a vedea cine este și ce a făcut. Numele lui este Nigel Oakes. În 1989 a început o serie de studii. Asta se întâmpla în Londra, Anglia. Și ceea ce studia el era dinamica comportamentală. Ceea ce dorea el să înțeleagă era cum ne purtăm și de ce ne purtăm într-un anumit fel și cum poate manipula ceea ce facem și ceea ce gândim. Este știința manipulării. Voi spune că este cunoscut ca și BDW (Behavioural Dynamics Workingroup) Grup de lucru în dinamica comportamentală. Nu sunt sigură cum ar trebui să se traducă. Noi îl vom recunoaște după inițiale. A început acest studiu în 1989 iar în 1990 formează BDI (Behavioural Dynamics Institut) Institutul de Dinamică Comportamentală.

În această istorie el face toată această cercetare pentru a încerca să descopere cum să manipuleze comportamentul și scopul lui este că odată ce învață cum să manipuleze comportamentul poate să vândă acele abilități diverselor grupuri de oameni. Iar în 1993 își stabilește compania cu inițialele SCL (Strategic Communication Laboratories) Laboratorul de comunicare strategică. Deci este un laborator, un loc unde studiază cum să comunice folosind strategii, cu scopul de a manipula. În 1992 el descrie tehnica pe care o dezvoltă, în revista Trade. El spune: “Folosim aceeași tehnică pe care a folosit-o Aristotel și Hitler. Facem apel la oameni la nivel emoțional pentru a-i convinge să fie de acord cu noi, la nivel funcțional.” Deci dacă ei doresc să-ți schimbe comportamentul la nivel funcțional, fie că ești în Orientul Mijlociu și vor ca tu să nu te alături unei organizații teroriste, fie ești în America de Sud și vor să votezi într-un anumit mod, tot ceea ce fac ei este să folosească aceeași metodă pe care a folosit-o Aristotel și Hitler. Și anume ei folosesc acest nou sistem informațional pentru ați produce un impact emoțional, să te manipuleze d.p.d.v. emoțional într-un mod care îți va schimba comportamentul.

După 1993 au început să lucreze în campanii militare și apoi în campanii electorale. Iar ei au descris ceea ce au făcut, am putea spune că și-au făcut o publicitate arătând cum pot schimba și cum pot manipula oameni pe baza informațiilor. Una dintre demonstrațiile pe care le-au dat, dacă ar trebui să fac această demonstrație în fața Braziliei, atunci aş spune: Imaginați-vă că în Rio are loc o epidemie teribilă și guvernul ar fi îngrijorat că toată lumea va începe să-și părăsească casele pentru a merge la spital, și atunci plaga s-ar răspândi. Astfel că au nevoie ca toată lumea să stea în casele lor, să se închidă înăuntru, iar dacă oamenii mor, asta e. Scopul este ca nimeni să nu meargă la spital pentru ca plaga să nu se răspândească.

Aceasta este o simulare. Iar ceea ce ar vrea ei să facă ar fi ca guvernul să-i plătească și ei ar lua fiecare sursă de știri, de la canale de știri, radio și tot ceea ce este în calculator, ar prelua fiecare sursă de știri și ar începe să răspândească o minciună. Ar putea spune că se apropie un nor gazos și că aerul este toxic și trebuie să rămâi în casă, să te închizi înăuntru, altfel nu vei supraviețui. Astfel că ei s-au angajat în a face o decepție/amăgire în masă, răspândind o minciună pentru a schimba comportamentul oamenilor. Iar ei spun că asta este pentru binele general. Dar în același timp în care ei își arată această simulare încercând să-și vândă serviciile guvernului, de asemenea ei spun că doresc să facă bani. Iar ei au devenit de fapt mercenari și au lucrat pentru Pentagon, în zone de război, precum Afganistan, au încercat să schimbe concepțiile oamenilor și au lucrat în campanii electorale din ce în ce mai mult. Și au început să vadă că aceleași tehnici pe care le foloseau în Afganistan pentru a opri tinerii să se alăture Al-Qaidei, funcționau la fel de bine într-o țară împotriva oamenilor obișnuiți cum suntem noi pentru a te convinge să votezi într-un anumit fel. Iar modul prin care fac lucrul acesta este ținând emoțiile. Și a funcționat în mare parte mai ales în țările din lumea a treia pentru că în acele țări este cel mai probabil să aibă un sistem deja trasat cu o formă dictatorială, sistem dictatorial. Este dificil pentru oamenii din țările lumii a treia să acceseze informații independente. Astfel că ei în mod deschis admit faptul că este mai ușor pentru ei să lucreze într-o țară care nu are acces la informații libere, acces la mediul informațional.

Și ajungând la această istorie, așa cum tocmai am spus, ei nu lucraseră pe piețele occidentale aproape de loc. Lucraseră în Anglia sau în Statele Unite. În 2012 această companie britanică intră pe piața Statelor Unite iar motivul pentru care intră pe piața Statelor Unite în 2012 este pentru că avuseseră loc alegerile. Barack Obama fusese ales pentru un al doilea mandat, iar el este democrat.

Alexander Nix a lucrat pentru SCL, nu mai țin minte pe ce post, ce poziție a avut. Ceva de rang înalt. Nu a fost președinte dar a fost director general (în engleză - CEO). În 2012 această companie britanică merge din Marea Britanie în Statele Unite iar Alexander Nix spune că motivul pentru care ei pot să facă acest lucru este pentru că partidul republican tocmai a pierdut alegerile. Erau furioși și doreau să găsească o unealtă pentru a se asigura că nu vor pierde la alegerile următoare. Iar Alexander Nix spune: Aceasta este oportunitatea noastră pentru a începe să lucrăm la alegerile americane. În 2012 ei se duc din Marea Britanie în Statele Unite cu intenția de a lucra cu partidul republican. Amintiți-vă că această companie seamănă cu niște mercenari.

2013. Aș vrea să marchez câteva probleme pe care le-a întâlnit această metodă. Am discutat despre 11 sept. și Actul Patriotic și despre faptul că acum era ca președinte un avocat constituțional. Sunt două grupuri care blochează Legea

Duminică din 2014. Primul grup era conducerea. Și cine era liderul suprem? Era Obama. Iar el nu va promulga acea Legea duminică. Dar avea de asemenea inamici din interiori. Câți dintre voi, ridicați mâna, dacă ați auzit de numele Edward Snowden? Deci cunoașteți acest nume. Le voi cere celor care nu au mai auzit acest nume să caute despre el. El era un contractor cred că pentru CIA și ceea ce a făcut el este că a devenit din ce în ce mai nemulțumit de ceea ce făcea guvernul cu Actul Patriotic. Am discutat cum ei aveau acces la informațiile private ale oamenilor și stocau acele informații în secret. Iar Snowden era conștient de acest lucru. Deci ceea ce a făcut el a fost să colecteze toate documentele private, cea mai mare colecție a documentelor top secret care au fost vreodată colecționate în întreaga istorie. El a început această lucrare în iunie 2013, cu scopul de a face o scurgere de informații. Și acum tot ceea ce s-a întâmplat sub Actul Patriotic din 2001 până în 2013, toate acele informații au devenit disponibile presei. El acum se ascunde, a trebuit să fugă și Rusia l-a primit. Și a rămas în Rusia sub protecția lor. A început această lucrare în 2013 și scurgerea de informații continuă până la sfârșitul lunii mai 2014. Documentele scoase la vedere erau relaționate direct cu Actul Patriotic.

n.tr. [Edward Joseph Snowden (n. [21 iunie 1983](#), [Elizabeth City](#), [Carolina de Nord](#), [SUA](#)) este un [avertizor de integritate](#) nord-american.

Biografie

Snowden a lucrat în serviciul de pază^[1] și sectorul tehnic al serviciului de spionaj american al [CIA](#) și [NSA](#). Până în mai 2013 a lucrat ca agent secret în sistemul de administrație și consultare al firmei [Booz Allen Hamilton](#). Prin funcția de colaborator tehnic deținută avea acces la informațiile strict secrete ale serviciului de spionaj american, între care se remarcă cele obținute prin programul agenției NSA [PRISM](#) de supraveghere și spionare a rețelelor de Internet. Încă din 2007 începe să considere că moralmente munca de spionaj generalizat pe care o desfășoară nu este în acord cu valorile personale, însă decide să nu treacă la dezvăluiri publice întrucât își pune speranțe într-o modificare de politică în materie de spionaj o dată cu câștigarea alegerilor prezidențiale de către Barak Obama, însă în 2013 e forțat să admită că speranțele au fost deșarte.^[1]

El a furnizat date secrete lui [Glenn Greenwald](#), care era jurnalist la revista britanică [The Guardian](#), și care fără a divulga sursa de informații, a publicat în 2013 datele obținute de la Snowden. La data de 9 iunie 2013 în [Hong Kong](#), Snowden face cunoscut în mod oficial că el este cel care a furnizat gazetei engleze informațiile secrete. În prezent el este urmărit de serviciul secret american, fiind acuzat de înaltă [trădare](#)^{[1][2][3][4][5]}. Refugiat în Hong Kong, el a părăsit [China](#) la 23 iulie 2013, după ce autoritățile chineze au acceptat să-l extrădeze. El a călătorit fără pașaport, care i-a fost revocat de către guvernul SUA.

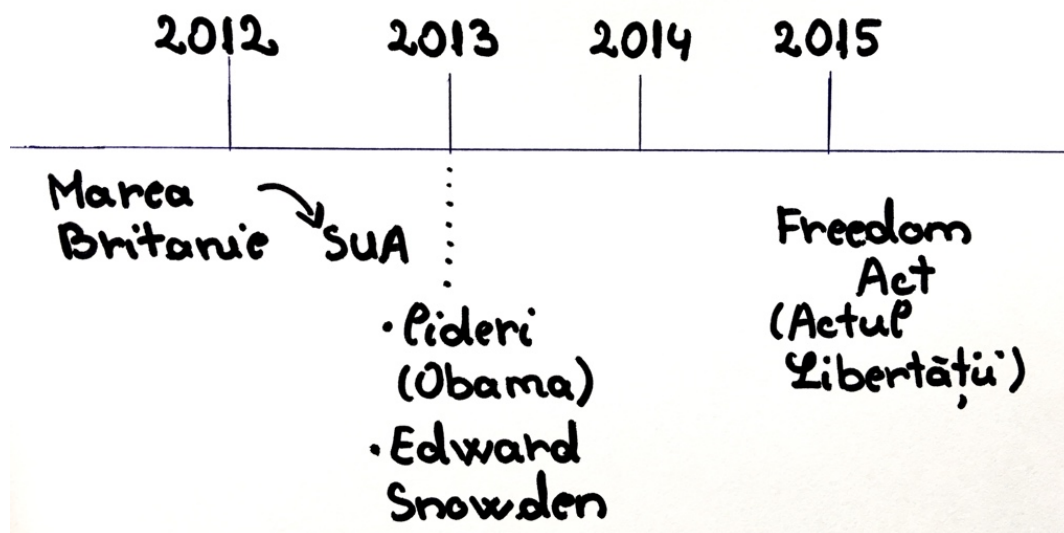
Ajuns în [Rusia](#) în aceeași zi, Snowden s-a stabilit în zona de tranzit a aeroportului Sheremetyevo din [Moscova](#). El și-a angajat un avocat rus, Anatoly Kucherena, și a cerut azil politic în peste 20 de țări. A rămas blocat în zona de tranzit a aeroportului respectiv și

a refuzat să părăsească aeroportul, în ciuda declarațiilor președintelui rus, [Vladimir Putin](#), conform cărora ar fi liber să părăsească aeroportul deoarece nu a comis nici o crimă pe teritoriul Rusiei, până ce nu va primi azil într-un stat. La 1 august 2013, [Rusia](#) i-a acordat azil politic lui Snowden pe durata a un an. Acesta a părăsit aeroportul, în care a fost blocat timp de 1 lună și 1 săptămână.] Wikipedia

În 2013 avem conducerea și inamici interni. Ceea ce a început să se întâmple în această istorie este că Actul Patriotic trebuia să fie reînnoit. Lui Obama i s-a cerut să-l semneze, să-l extindă pentru încă 4-5 ani. În parte datorită problemei propriului partid cu Actul Patriotic iar în parte datorită influenței lui Snowden, Obama a refuzat să continue Actul Patriotic și a înfășurat înapoi documentul (fără să-l semneze). Iar acest lucru a făcut să fie război în Congres. S-a făcut o despărțire între partide. Democrații doreau ca Actul Patriotic să fie respins iar republicanii vroiau să-l extindă. Evident în ambele partide existau și zone gri. Iar ceea ce încerca să facă Obama era ca în loc să blocheze/înghețe activitatea guvernului, așa cum fac unii președinți, atunci când guvernul nu este de acord cu ceea ce vor ei să facă, el face un compromis. În 2014 ceea ce încearcă el să facă este să vină cu un anumit tip de plan în care Actul Patriotic să fie doar parțial abolit, pentru ca republicanii să-i permită să treacă în Congres. El eșuează în a face asta. Scribe un nou Act care diminuează puterea Actului Patriotic iar republicanii refuză să-l semneze. El avea o majoritate în Casa/Camera Reprezentanților, iar 2014 a fost singura lui oportunitate să restricționeze Actul Patriotic.

În 2015 are loc o schimbare, majoritatea Casei erau republicani iar rezultatul acestui lucru este că el este obligat să continue Actul Patriotic în cea mai mare parte a sa. Doar o mică parte a fost abolită. Iar ceea ce a fost abolit a fost acea mare colecție de date care era de fapt principala problemă care încălca Constituția. Deci o parte din el a fost abolit, iar ceea ce a fost rescris sub denumirea de Freedom Act (Actul Libertății) a continuat.

Deci în această istorie a anilor 2013, 2014, 2015, ceea ce face Obama este că încearcă să diminueze Actul Patriotic atâta cât îi permite Congresul iar compromisul de la sfârșit arată că Actul Patriotic este restricționat. Nu este nici o Lege Duminicală, nicio încălcare a Constituției care să vină de la guvern, pentru că guvernul încearcă să apere Constituția. Deci dacă dorești să vezi un mesaj sau o lege duminicală care să-și facă lucrarea în 2014, nu poate veni de la conducere, trebuie să vină din afara conducerii. Și noi am urmărit ridicarea acestei noi companii. În 2013 se întâlnesc câțiva oameni și aș vrea să cunoașteți numele lor. Este Steve Bannon... Ați auzit de Steve Bannon? Ridicați mâna dacă nu ați auzit de Steve Bannon. Dintre toate numele pe care le-am scris pe tablă și despre care am discutat în această seară eu sugerez faptul că cel mai important de știut este acest nume, Steve Bannon. Dacă nu ați auzit despre el vă rog să cercetați. El singur a organizat alegerile lui Donald Trump, Brexit-ul din Anglia, și și-a pus greutatea în spatele actualului vostru președinte. Steve Bannon a organizat alegerile lui Donald Trump, preluând această companie, a preluat nu SCL ci ramura americană a acestei companii care a început în 2013, Cambridge Analytica. Vă rog să căutați informații despre acest om și despre compania lui Cambridge Analytica.

n.tr. [Stephen Kevin „Steve” Bannon (n. [27 noiembrie 1953](#),^[1] [Norfolk, Virginia, SUA](#)) este [Strateg Șef](#) și [Consilier Principal al președintelui Statelor Unite Donald Trump](#). Anterior asumării acestor funcții, Bannon a fost șeful campaniei prezidențiale din 2016 a lui Donald Trump.^{[2][3]} Înainte de a-și începe cariera politică, Bannon a servit ca președinte executiv al [Breitbart News](#), [website](#) de știri, opinii și comentarii^{[4][5]} de [extrema](#)

dreaptă,^[15] pe care Bannon l-a descris drept o platformă pe internet pentru ideologia alt-right.^[23]

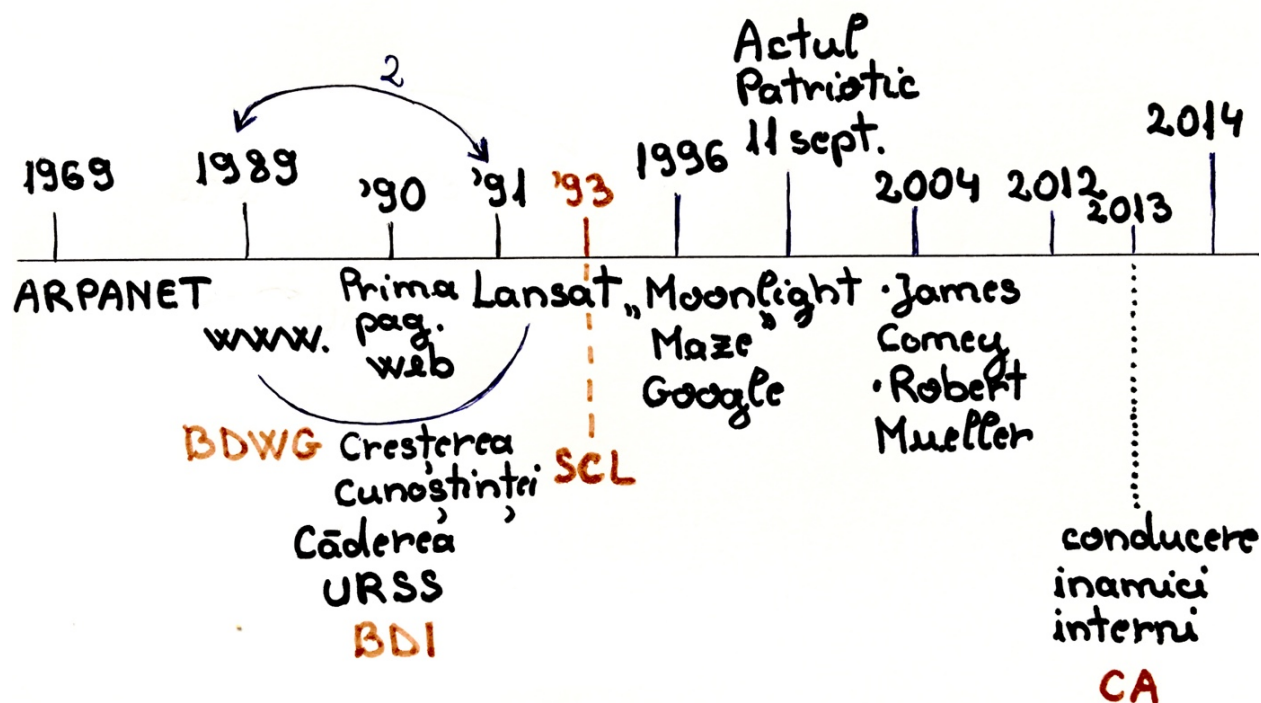
Bannon a plecat temporar de la Breitbart pentru a lucra la campania lui Trump.^{[24][25]} După alegeri, el a anunțat că va demisiona de la Breitbart.] Wikipedia

n.tr. [**Cambridge Analytica, monstrul născut dintr-o firmă de propagandă militară**

Privatizarea unor operațiuni de propagandă militară pe fondul expansiunii social media în defavoarea jurnalismului clasic a permis crearea unor instrumente menite să subjuge populația chiar și în țările occidentale.

Scandalul privind utilizarea neadecvată a datelor a milioane de utilizatori de Facebook de către compania britanică de consultanță Cambridge Analytica, implicată în campania lui Donald Trump, dar și în cea pro-Brexit, readuce în discuție modul în care această firmă a fost înființată, dar și obiectul de activitate al companiei sale mamă - Strategic Communication Laboratories (SCL) -, precum și modul în care aceasta din urmă s-a dezvoltat. Iar extinderea activității SCL a venit în contextul privatizării războaielor, se arată într-o amplă analiză publicată de portalul opendemocracy.net.]
Citește mai mult: adev.ro/pbdc2y

Ceea ce a răspândit această companie este o metodă de a manipula informații care a orchestrat alegerile lui Trump, Brexit-ul din Marea Britanie (Regatul Unit) și același om din spatele acestor lucruri a planificat să facă ceea ce a orchestrat deja la nivel mondial și și-a pus toată greutatea și sprijinul în spatele actualului vostru președinte (al Braziliei). America este doar o parte a lucrării lui. Și dacă ar fi cineva care a stat pentru America protestantă, pentru fascismul politicii de dreapta, teorii conspiraționale, știri false și manipularea emoțiilor oamenilor, acesta este Steve Bannon. Și problema este că el vorbește prin organizații de știri care alimentează percepțiile publicului. Aceasta creează teamă și înainte să vă dați seama votăm în modul în care ei doresc să votăm gândind ca protestantismul apostaziat. Acest om a făcut mai multe pentru schimbarea lumii moderne decât a făcut Donald Trump.

Vom încheia cu o rugăciune și ne vom întoarce pentru a doua prezentare pe ziua de azi.

Tată drag din ceruri, îți mulțumim Doamne pentru binecuvântările Tale, îți mulțumim pentru vremea bună de afară, îți mulțumim pentru această întâlnire de tabără. Mă rog ca Tu să ne pregătești. Știm că avem la dispoziție doar câteva luni. Și mă rog ca noi să înțelegem ce dorești să știm, ca percepțiile noastre să se schimbe Doamne, să învățăm și să ne dezvoltăm conform cu ceea ce ceri de la noi. Mă rog acestea în numele Domnului Isus, amin.

4. RĂZBOI INFORMAȚIONAL (partea a doua)

Vom recapitula ceea ce am început să discutăm mai devreme. Aveam de gând să începem direct cu anul 2016 dar am realizat că unii dintre voi sunteți încă confuzi legat de anul 2012 și 2014. Astfel că ne vom întoarce să vorbim despre acești doi ani. Așa cum am discutat ieri, cred că este important să vedem pietrele noastre de hotar ca niște cârlige sau niște ace. Și trebuie să punem o ață, un fir prin urechile acestor ace pentru a le conecta. Pentru a înțelege această eră modernă unde nu este o separare clară între timpul de război și timpul de pace, trebuie să înțelegem cum arată războiul, cum luptă oamenii, pentru că ne luptăm acum pe platforme diferite, în moduri diferite. În istoria Primului și a Celui de-al Doilea Război Mondial am avut arme diferite și am avut o platformă cu totul diferită pe care să luptăm. Și am putea să ne referim la această platformă ca fiind spațiul cibernetic.

Ne-am întors până la timpul nostru al sfârșitului pentru a înțelege cum acest război crește și se dezvoltă. Între 1989-1991 a avut loc căderea Uniunii Sovietice și creșterea cunoștinței noastre. Dar de asemenea este o perioadă de 2 ani unde vedem dezvoltarea World Wide Web (rețeaua internațională de internet). De la doar niște calculatoare de buzunar și calculatoare de mărimea unei camere, calculatoarele au continuat să se dezvolte. Și este un studiu interesant dacă te uiți în acea istorie a calculatoarelor. Dacă vrei să te duci la sămânța cu care a început această istorie a calculatoarelor te va duce până înapoi în anul 1888. Are această interacțiune strânsă dezvoltarea acestei ultime platforme cu pietrele de hotar ale acestei mișcări. Și am observat că din 1989 până în 1991, ceea ce revista Time a numit Big Bang-ul internetului a fost construirea World Wide Web-ului care conectează oamenii din întreaga lume. În 1996 a fost dezvoltat motorul de căutare Google. Toate acestea au legătură cu a găsi moduri de a accesa informații și de a pune pe internet propriile informații.

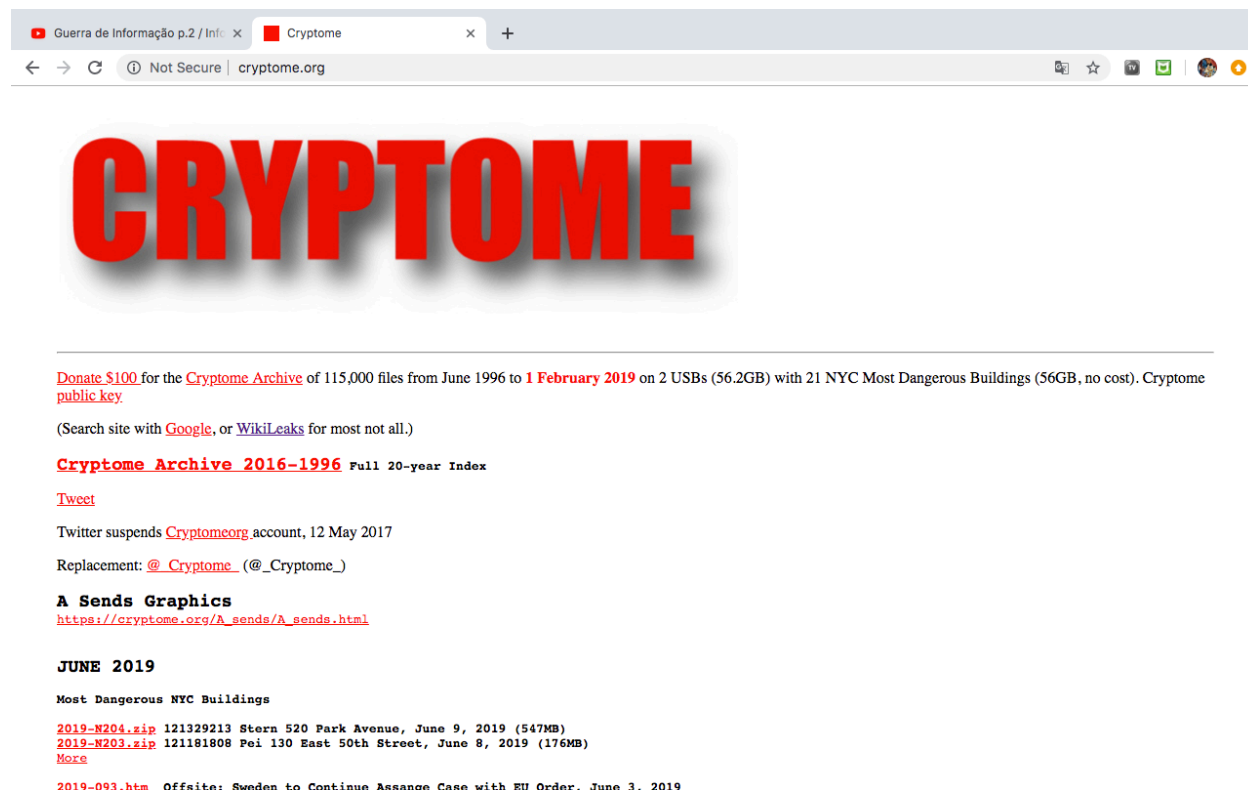
Prin Moonlight Maze, Rusia atacă Statele Unite, a fost o încercare de piratare care nu a fost destinată închiderii circuitului electric ci ceea ce încearcă să facă ei este să preia informații. De asemenea vreau să cunoaștem despre ridicarea acestor organizații de știri. Erau ziare de știri faimoase precum Washington Post care au început să-și posteze știrile online, pe internet. Și apoi au mai apărut câteva site-uri noi de știri în 1996, precum Yahoo News, FoxNews, și vreau să marchez un altul, poate părea necunoscut, este cunoscut sub numele de Cryptome. Am încercat să găsesc un link și nu am găsit dar sunt destul de sigură că așa se numea.

4. Război informațional (partea a doua)

Strigătul de la Miezul Noptii

n.tr. [Cryptome.org este, potrivit Wikipedia, o bibliotecă digitală care găzduiește informații, pe principiul liberei exprimări. În prezentarea sa, site-ul își asumă drept misiune "publicarea documentelor care sunt interzise de guverne din întreaga lume".]

<http://www.ziare.com/international/america/romania-printre-tarile-in-care-ar-putea-exista-servere-secrete-nsa-1250114>

Și Cryptome a inspirat un tânăr care a văzut acest site dezvoltându-se în 1996. El a spus: Vreau să fac ceea ce fac ei. Acest tânăr era australian. Numele lui era Julian Assange, și datorită site-ului Cryptome el a fost inspirat să facă site-ul Wikileaks.

n.tr. [WikiLeaks este o organizație fără scop lucrativ internațională care publică documente care nu sunt destinate publicului, provenite din scurgeri de informații, în general din surse anonime. Site-ul său web, lansat în 2006, aparține The Sunshine Press.^[4]

La un an de la înființarea sa în decembrie 2006, WikiLeaks declara că baza sa de date conținea peste 1,2 milioane de documente.] Wikipedia

Fondatorul WikiLeaks, Julian Assange, a fost arestat de poliția britanică. Acesta se refugiază în Ambasada Ecuadorului încă din 2012. Numele lui Julian Assange va rămâne legat de cea mai mare scurgere de informații secrete din istorie. Date secrete au văzut

lumina internetului, grație organizației fondate de Assange, câștigătoare de altfel, în ciuda criticilor venite inclusiv de la Casă Albă, a numeroase premii prestigioase. Lansează un nou mod de a face presă, a fost concluzia unor editori consacrați.

Decembrie 2006 - WikiLeaks anunță că deține în baza de date, peste 1 milion de documente secrete. Se întâmplă exact la un an de la înființarea organizației. Cine se află însă în spatele acestei rețele și cu ce se ocupă ea? Fost hacker, australianul Julian Assange a înființat WikiLeaks în 2006, adunând alături de el matematicieni, informaticieni, jurnaliști din Statele Unite, Taiwan, Europa, Australia și chiar dizidenți din China comunistă.

Scopul declarat era să publice documente care nu erau destinate publicului. Toate aceste date proveneau din surse anonime și reprezentau, de fapt, scurgeri de informații. În 2008, o mare banca elvețiană obține în instanța dreptul de a închide WikiLeaks. Același judecător care a dat sentința e obligat să revină după proteste ample pe internet.

WikiLeaks supraviețuiește și câștigă New Media Award al revistei Economist în același an. În 2009, organizația primește UK Media Award la capitolul New Media, iar în 2010 ajunge pe primul loc în lista New York Daily News cu cele mai importante site-uri care pot schimba presa. De altfel, ziariști de la publicații precum The Guardian, El Pais, Le Monde sau Der Spiegel sunt invitați să arunce un ochi prin baza de date. În 2010 sunt publicate informații din Departamentul de stat al Americii dar și din cadrul ambasadelor. În unele dintre aceste date este prezentă și România.

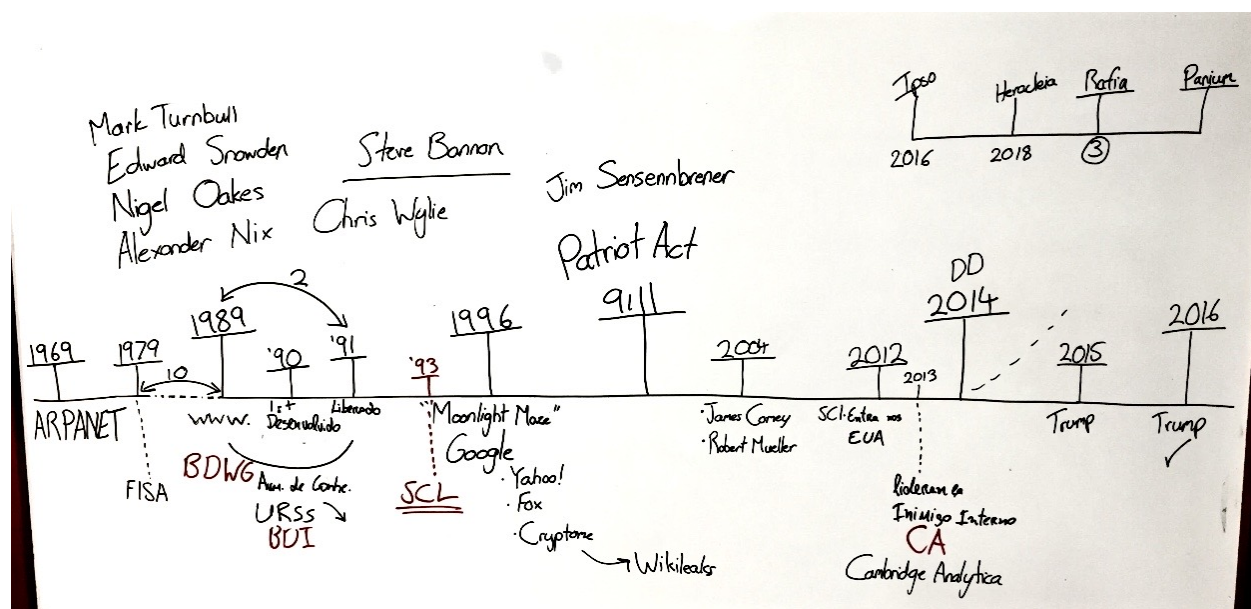
<https://www.digifm.ro/stiri/fondatorul-wikileaks-julian-assange-a-fost-arestat-de-politia-britanica-33952>

A fost inspirat de Cryptome care a început în 1996. În această eră informațională putem vedea că s-a dezvoltat și a crescut mult în anul 1996. La 11 septembrie vedem că guvernul începe să răspundă și au început să-și folosească uneltele de supraveghere, să introducă legi care să le permită accesul la informații. Iar raționamentul lor era că dacă vrei să faci ceva pe pământ, pe mare sau în văzduh, trebuie să fi capabil să monitorizezi și să controlezi. Astfel că guvernul a încercat să controleze și să monitorizeze spațiul cibernetic. Dar metodele prin care au făcut lucrul acesta era folosind atacul terorist de la 11 septembrie. Poți susține un argument puternic care încalcă Constituția. De fapt este un om care a avut rolul principal în scrierea Actului Patriotic. Numele lui este Jim Sensenbrenner. E posibil să pronunț greșit. El este autorul principal al Actului Patriotic și în 2014 el luptă pentru abolirea acestui act. Pentru că atunci când Edward Snowden a eliberat informația legată de modul cum îl folosea guvernul, el a spus: Am scris acest Act Patriotic neintenționând ca guvernul să îl folosească în modul în care l-au folosit. Așadar chiar autorul a recunoscut că îl foloseau pentru a viola Constituția.

În 2004 putem vedea că George W. Bush încearcă să împingă Actul Patriotic mai departe. Doi oameni care erau în poziții de conducere la FBI, Robert Mueller și James Comey, au încercat să-l oprească. Și ceea ce a decis George W. Bush să facă a

fost să extindă Actul Patriotic fără permisiunea lor, ceea ce președintelui nu îi este permis să facă. Deci ceea ce a făcut James Comey este că a scris o scrisoare de demisie, i-a înmănat-o lui George W. Bush și i-a spus: "Dacă veți face asta eu îmi dau demisia." Și Robert Mueller a făcut același lucru. Iar datorită acestui lucru George W. Bush dă înapoi. Astfel că acești oameni restrâng președintele.

După această istorie din 1989 până în 2004, vine un nou președinte. Barack Obama. Iar în acea istorie el reprezintă o problemă, pentru că el nu va sprijini o nouă lege duminicală sau o nouă încălcare/ violare a Constituției.

Vreau să marchez ARPANET în 1969, când a fost începutul internetului. De asemenea putem marca 1979, ca și piatră de hotar, pentru că este o perioadă de 10 ani între 1979 și timpul nostru al sfârșitului, când ar fi trebuit să recunoaștem războiul de proximitate. Anul 1979 este începutul unui tribunal secret numit tribunalul FISA. Este un tribunal secret din Statele Unite care le permite să facă aceste căutări pe internet. În acea vreme era vorba despre înregistrările telefonice, arhiva telefonică, și despre bunurile oamenilor. Dar ceea ce tribunalul FISA obișnuia să facă în această istorie era să dea permisiunea agențiilor guvernamentale să facă căutări on-line. Și foarte rar, cred că doar de câteva ori pe an, spuneau nu. În rest permiteau guvernului să facă căutările pe care le doreau.

Am ajuns în anul 2014 și vrem să vorbim despre ce s-a întâmplat intern pentru a putea înțelege externul. Și am înțeles că un mesaj a venit din Marea Britanie și a intrat în Statele Unite în 2012. În 2013 are doi inamici: conducerea și de asemenea inamici interni care se răzvrăteau împotriva mișcării și anume *Path of the just* (*Calea celor dreapți*), care au început să se separe de mișcare în această istorie. Dar cu toate

astea anul 2014 devine Legea Duminicală, această dată fiind prezisă în anul 2012. Și în 2015 vedem că persoana implicată în această istorie, care a fost redusă la tăcere în 2012, a început să vorbească din nou, i se aude vocea. Iar în anul 2016 aceeași persoană primește ungerea.

D.p.d.v. extern în 2012 este un mesaj sau în acest caz o companie care a plecat din Marea Britanie către Statele Unite. Ei nu puteau lucra pentru guvern pentru că guvernul era democrat, era al lui Obama. Nu doar Obama era democrat ci și tot partidul său. Și dacă ei aveau să lucreze pentru cineva, nu putea fi pentru conducerea țării. De asemenea vedem și o lucrare a inamicilor interni. Edward Snowden nu ataca doar Actul Patriotic, nu ataca doar aceste încălcări ale Constituției ci ataca chiar guvernul. Astfel el este un inamic nu doar a Actului Patriotic ci și un inamic al guvernului. Și *Path of the Just* nu s-au opus doar acestui mesaj legat de timp ci și împotriva conducerii și a fratelui Jeff.

Am discutat despre această companie care a început fie dezvoltată în 1989 de către Nigel Oaks. Deci se dezvoltă din 1989 și formează o companie în 1993 numită Laboratorul de Comunicare Strategică. Și își face lucrarea în timpul alegerilor și în zone de război din 1993 până în 2012, când intră în Statele Unite. În 2013 el întâlnește un individ proeminent iar acest om despre care vom începe să discutăm este Steve Bannon. Steve Bannon are o perspectivă interesantă asupra lumii. Ceea ce crede el, este că noi ne aflăm la cel de-al patrulea punct de cotitură al Statelor Unite. Primul punct de cotitură a fost Revoluția Americană, al doilea - Războiul Civil American, al treilea - istoria celui De-al Doilea Război Mondial și al patrulea are loc chiar acum, ceea ce se întâmplă curent. Iar el a recunoscut istoria acestor 4 puncte de cotitură și este diferit față de istoria noastră a celor 4 etape. Dar mi se pare interesant că el face lucrul acesta. Revoluția Americană din anii 1700, Războiul Civil din anii 1800, Marea Depresiune sau Marea Criză Economică din Al Doilea Război Mondial în anii 1900, și ceea ce se întâmplă chiar acum în cel de-al XXI-lea secol. El spune că noi ne aflăm într-un război informațional iar acum acesta este un război cultural, și ceea ce vrea el să facă este același lucru cu ceea ce a făcut Lenin: vrea să distrugă complet statul. Spune: "Vreau să fac ca totul să cadă, să distrug toate instituțiile de astăzi." Unul dintre inamicii lui principali este media sau presa. Dacă vreți să știți de unde a dobândit Trump limbajul său, este limbajul lui Steve Bannon. El spune că este o revoluție globală în creștere împotriva claselor politice. Și spune că sunt două fronturi în acest război. Este un război informațional și unul cultural. Unul este în Statele din sud ale Americii, iar celălalt este în Londra, Anglia. Când spune că sunt două fronturi este pentru că în acel moment el încerca să introducă două lucruri. Vroia să răstoarne guvernul Statelor Unite alegându-l pe Trump și să separe Anglia de Uniunea Europeană, lucru pe care noi îl numim Brexit. Spre

sfârșitul anului 2012 îl întâlnește pe Alexander Nix. Și mai este cineva care începe să lucreze pentru companie. Aș vrea să-l marchez pe Christopher Wylie. El a început să lucreze pentru SCL în 2013. Ceea ce s-a întâmplat între Christopher Wylie și Alexander Nix este că s-au întâlnit cu Steve Bannon și i-au arătat ce poate să facă această companie. Steve Bannon îi ia pe acești doi oameni în Statele Unite, îi trimite cu avionul din Anglia în Statele Unite și îi introduce unui miliardar american care este unul dintre principalii donatori ai partidului republican. Și încearcă să spună acestui donator miliardar american că acești oameni pot schimba politica Americii. Acest miliardar este de acord și le oferă bani pentru a înființa compania Cambridge Analytica. Dar le dă o condiție. El spune că, dacă înființează Cambridge Analytica, această companie va lucra pentru partidul republican. Și ceea ce i-a spus Christopher Wylie, el era directorul lor de cercetare, le-a spus că ei ar putea crea o armă informațională în interiorul Statelor Unite, care să câștige următoarele alegeri pentru partidul republican. El spune că au creat o armă culturală iar această armă a început să fie proiectată în 2014. Deci această companie a intrat în SUA din Marea Britanie în 2012 și se confruntă cu doi inamici: Obama și inamicul intern Edward Snowden. El luptă împotriva amândurora. În 2014 își construiesc arma, își îndeplinesc lucrarea.

Ceea ce au făcut în 2014, din nou, a fost o încălcare a Constituției. S-au dus pe Facebook și au luat datele informaționale de la aproximativ 126 milioane de americani. Deci dacă eu aș fi americană... Observați numărul 126. Este un număr căruia această mișcare îi acordă atenție. Dacă eu aș fi unul dintre acei 126 milioane și sunt pe Facebook, ei îmi iau toate informațiile de pe Facebook, de la 4000 la 6000 noduri de date/ puncte de informații. Așadar un lucru pe care îl arăt despre mine însămi este un punct de informație dar ei au între 4000-6000 de astfel de puncte de informații despre mine. Și ceea ce construiesc ei cu aceste informații personale sunt algoritmi. Ceea ce au la sfârșitul acestui proces de planificare conceput de Christopher Wylie, sunt aceste seturi de algoritmi, iar ei pun aceste puncte de informații în acești algoritmi și la sfârșitul procesului ceea ce au ei este o descoperire a ceea ce ești și cine ești. Ei pretind că te cunosc mai bine decât te cunoști tu pe tine însuși, folosind mii de puncte de informații. Deci dacă ești american ei vor folosi aceste mii de puncte de informații și ceea ce au este un profil psihologic. Și data viitoare când vor fi alegeri vor folosi acest profil psihologic persoană cu persoană. Dacă te afli într-o zonă/ arie specifică a Statelor Unite și ei au nevoie ca tu să votezi pentru Donald Trump, au toate informațiile tale personale. Ei știu ce religie ai, ce mașină conduci, unde merg copiii tăi la școală, programul tău, ce mâncare îți place să mănânci, toate aceste informații. Iar apoi fac un profil psihologic, iar dacă vor votul tău, echipa lor va face reclame destinate ție, bazându-se pe nevoile tale emoționale. Deci dacă ești cineva care se teme de violență, echipa lor specială va face

o campanie publicitară, un poster sau un video în care vor spune că Hillary Clinton va abolii armele. Și după aceea îți vor trimite un video despre cineva care îți sparge casa și îți fură copilul, ceva emoțional, ceva de care să te temi.

Mark Turnbull a spus... Mark Turnbull este directorul SCL. Voi citi câteva pasaje scrise de oameni implicați în această companie. El spune că sunt două lucruri pe care le luăm cu noi, când vine vorba de a prelua informații, sunt două lucruri care ne conduc: ceea ce sperăm și ceea ce ne produce teamă. El spune că multe dintre aceste speranțe și frici sunt nespuse, pot avea loc în subconștient. Nu știi că te temi de ceva până nu vezi acel ceva. El spune că lucrarea acestei companii este de a merge mai departe decât poate merge oricine pentru a afla de ce anume îți este teamă. El spune că scopul de a face asta, de a-ți găsi și a-ți folosi fricile este pentru că nu are rost să lupți într-o campanie electorală pe baza faptelor ci totul este legat de emoții. De asemenea a spus că: "Atunci când facem aceste campanii publicitare pentru a te ținti pe tine, îmi pare rău s-o spun, dar ceea ce trebuie să spunem pentru a te manipula nu este necesar să fie adevărat ci ceea ce contează este ca tu să crezi acel lucru." De aceea ei pot merge în echipa lui Trump în timpul campaniei și să spună aceste minciuni. Ei spun aceste minciuni și știu că sunt minciuni dar nu le pasă. Problema este că milioane de americani cred acele minciuni. Iar el a afirmat că asta este tot ceea ce contează.

Alt lucru care s-a întâmplat în 2014 este că ei au luat toate aceste date, același lucru pe care l-a făcut guvernul prin Actul Patriotic, doar că în loc să ia informațiile și să le stocheze așa cum a făcut guvernul, ei au luat informațiile și au construit ceea ce numesc ei a fi o armă culturală. Și apoi au început să încerce să înțeleagă ce anume poate manipula poporul american. Și au început să pună mesaje pe internet. Și vă rog să înțelegeți că în acest punct Donald Trump nu era încă vizibil. Toate acestea s-au întâmplat sub conducerea lui Steve Bannon. Așa că în 2014, înainte ca Trump să-și anunțe candidatura, Cambridge Analytica a început să pună mesaje pe internet. Și câteva expresii pe care le-au folosit ca să testeze oamenii, pe care le-au pus pe internet, una dintre ele era "Să drenăm mlaștina!" Și apoi se uitau să vadă ce fel de reacții emoționale stârnea acea expresie. Și o altă expresie pe care au pus-o pe internet a fost "Să zidim un zid!". Noi credem că Donald Trump a venit cu această expresie sau acea idee, dar de fapt ideea i-a fost dată de Cambridge Analytica. Ei i-au spus să zică că va construi un zid pentru că știau că asta va crea un răspuns emoțional în anumite părți ale publicului american. Și așa a și fost. Astfel că a tot continuat să spună asta. Iar acum ne aflăm în 2019 și este obligat să tot spună asta, întrucât pentru a câștiga alegerile el trebuie să convingă publicul american că are nevoie de un zid în primul rând. Dar el nu a venit pe cont propriu cu ideea acelei expresii. Experți în calculatoare, constructori ai algoritmilor din Marea Britanie, au creat expresia "Să

construim un zid”. Nici măcar nu a ieși această expresie din Statele Unite. Toate acestea au avut ca scop câștigarea alegerilor.

Aș vrea să-l citez pe Donald Trump din decembrie 2016. Tocmai câștigase alegerile cu o lună înainte. El vorbește despre expresia “Să drenăm mlaștina.” Iar el spune că este surprins... Vorbește într-un mod atât de dificil încât îmi este greu să-l parafraz. Spune că este surprins de modul cum oamenii au răspuns la expresia “Să drenăm mlaștina”. Lui i se părea că sună prostesc, că este o expresie prostescă. Dar cineva i-a spus, iar eu spun că este vorba de Cambridge Analytica, i-au spus că atunci când te afli în campanie electorală trebuie să spui această expresie. Astfel că a spus-o. Iar în locul unde a făcut această afirmație, audiența a luat-o razna, iar el se întreba ce se întâmplă. Era uimit de răspunsul emoțional creat de această expresie. Apoi a spus: “A trebuit să tot spun această expresie ca și cum chiar credeam ceea ce spun.” Chiar vorbea el serios? Nu. Dar îi plăcea răspunsul pe care îl provoca. Și odată ce a învățat să spună asta ca și cum vorbea serios, spune că a avut acel efect, publicului i-a plăcut. Astfel că el este condus, nu a venit el cu aceste expresii.

Cristopher Wylie a sfârșit vorbind împotriva companiei sale odată ce a văzut rezultatele a ceea ce făcea. Și el vorbește despre acest test care a fost făcut în 2014 în timp de pregătire. Spune că ei puneau mesaje de testare pe internet în Statele Unite și de asemenea poze și imagini. Poze cu ziduri, poze cu oameni care se cățarau pe munți, expresii precum “Să drenăm mlaștina”, și de asemenea toate aceste teorii conspiraționale, idei precum cea de stat paralel/ subteran. Știți ce vreau să spun prin stat subteran? Este vorba de conspirații împotriva guvernului; conspirații care spun că este statul pe care îl vedeți dar în spatele acestuia se află acest stat subteran, în care sunt acești globaliști, oameni puternici, bogați, care îi folosesc pe oamenii care stau în față ca pe niște marionete. Este o expresie folosită de politica de dreapta a Americii pe care o folosesc pentru a lupta împotriva globalizării. Foloseau această expresie pentru a ținti politica de stânga folosind ideea că cei de stânga sunt globaliști. Astfel că, Cambridge Analytica testa de asemenea aceste teorii ale conspirației. Și au început să găsească aceste marionete în publicul american care îmbrățișau aceste teorii ale conspirației și au început să-i alimenteze cu aceste teorii. “Să drenăm mlaștina” este una dintre expresiile cheie pe care le-a folosit Donald Trump. Ar trebui să găsim niște video-uri cu Donald Trump, în care folosește această expresie, ca să vedeți. Politica Statelor Unite este precum o mlaștină murdară, dezgustătoare. Iar el avea s-o dreneze sau s-o curețe. (Să curețe guvernul.) Ei făceau toată această lucrare în 2014 iar Christopher Wylie spune că aceasta este arma pe care Steve Bannon o dorea pentru a lupta în războiul său cultural.

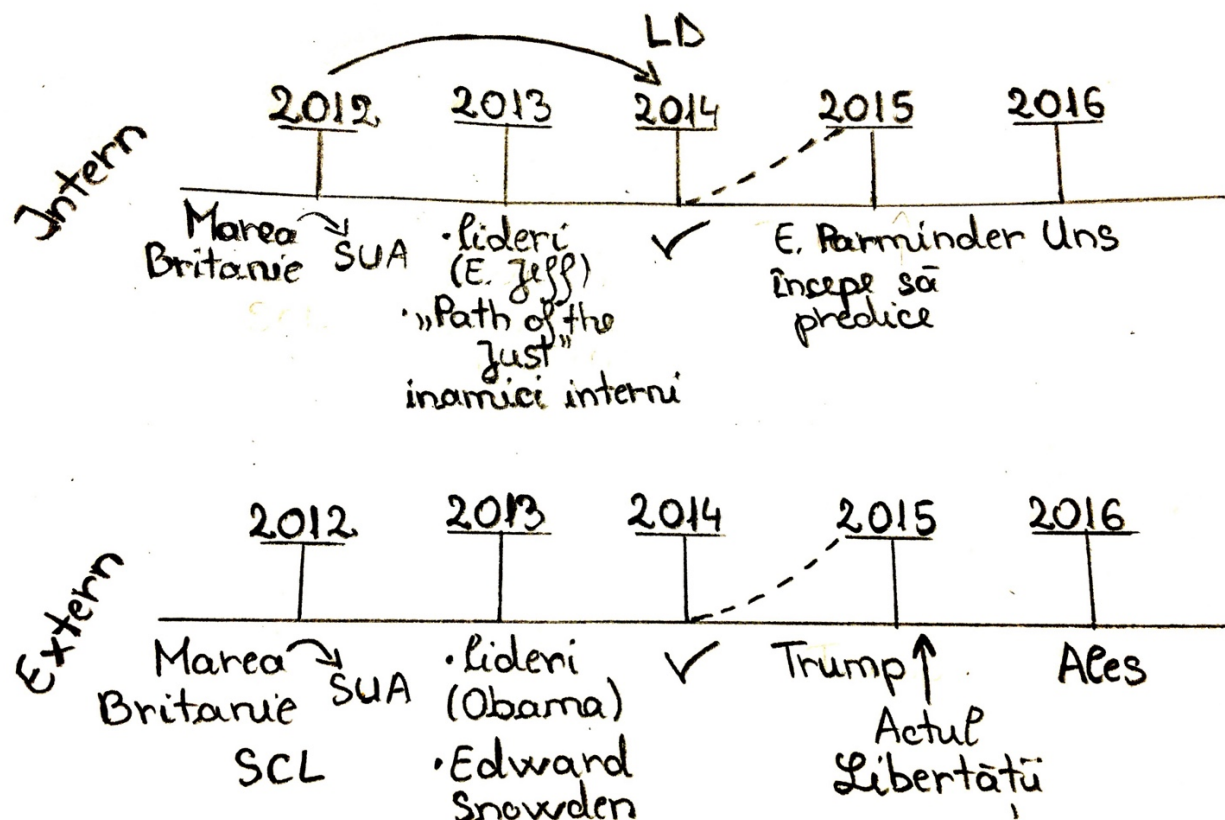
Alexander Nix spune, vorbind despre campania lui Trump: “Am cercetat toate acele date, toată analiza, toate țintele. Am urmărit tot ceea ce ține de informația

digitală, campania televizată/ mass-media, iar strategia a fost bazată pe toate aceste date.” Prin urmare înainte de a fi puși sub investigație, o investigație pentru care încă se află în pericol, luați în vizor pentru ceea ce au făcut în 2014, pentru că era ilegal. Înainte de asta ei se lăudau cu efectul pe care l-au produs în campania lui Trump. Și de asemenea vreau să marchez că noi vorbim despre implicarea lor în Statele Unite, dar au făcut o lucrare și în America de Sud și în întreaga lume, Africa și Kenia în mod special, au fost implicați în Brexit. Au fost foarte activi.

Pentru a lua în considerare atât internul cât și externul, am expus evenimentele interne, un mesaj din Marea Britanie care intră în Statele Unite și căruia i se opun inamici dinăuntrul mișcării precum și conducerea. Inamicii din interior l-au atacat nu doar pe lider, pe fratele Jeff dar și mesajul. Persoana care a orchestrat acel mesaj, fratele Parminder, începe să fie vizibilă în 2015, când a început să predice/ să învețe. Până în acest stadiu, 2014, și-a făcut lucrarea cu succes. În 2016 este uns. În 2012 această companie, SCL, a venit din Marea Britanie în Statele Unite. Avea doi inamici: conducerea – guvernul și de asemenea un inamic intern care a început să se opună deschis în acest timp. El s-a opus nu doar Actului Patriotic, luptă pentru Constituție, dar în același timp atacă guvernul. Și din cauza acestui lucru a trebuit să fugă în Rusia. Eu sugerez că d.p.d.v. extern pentru guvern această companie din Anglia în 2014 făcea aceeași lucrare pe care o făcea Actul Patriotic. A încălcat drepturile constituționale, a violat Constituția având scopul de a fi ales Trump. Pentru că Obama în acest an avea mâinile legate în lupta împotriva Actului Patriotic. În 2015 Trump își anunță candidatura la președinție, el este văzut în această istorie dar încă nu lucra pentru președinție într-o formă deschisă. În 2016 este ales.

Pentru a înțelege această istorie eu aș sugera că pentru a conecta firul nostru cel puțin începând din 1989 până în 2012 trebuie să înțelegem aplicațiile interne și externe, trebuie să înțelegem cum firul intern și firul extern interacționează în timpul nostru. Dacă eram milleriți nu aveam decât aceasta. Altceva înafară de 1798 și 1840, înafara acestei interacțiuni dacă mergi pe scara istoriei nu are legătură cu evenimente externe dar în istoria noastră are mare legătură cu evenimentele externe, dacă vrem să urmărim ce se întâmplă. Și putem compara și contrasta aceste istorii. În timp ce urmărim anul 2014, înțelegem că Marea Strigare a început în 2014 la Legea Duminicală și a început să crească. Lucrarea care a dus la alegerea lui Trump a început în 2014 și a început să crească, să progreseze. Putem compara și contrasta intern și extern. Și aș sugera că trebuie să facem lucrul acesta mai în detaliu/ mai îndeaproape decât suntem noi obișnuiți. Și dacă facem lucrul acesta putem înțelege fiecare într-o formă mai comprehensivă.

În această istorie putem înțelege externul. Ce a dus la alegerea lui Trump? De ce este o Lege duminicală în 2014, de unde a venit aceasta și de ce nu o vedem promulgată de către guvern? Toate aceste probleme cu care s-a confruntat această mișcare devin explicabile dacă folosim metodologia de a compara și a contrasta. Sper că înțelegem cât de puternică este această metodologie despre care ne învață fratele Parminder. Pentru că poate nu realizezi dar vorbim acum despre parabole și despre comparare și contrastare și toate aceste reguli similare. Doar că acum vorbim despre o eră informațională și de Actul Patriotic dar folosim metodologia învățaturii prin parabole.

Așadar în anul 2012 a fost prezisă Legea Duminicală din 2014. Nu este intenția mea de a explica cum anume a fost prezisă și cum putem vedea timpul în această mișcare. Dar a fost prezis 2014 ca o Lege Duminicală pentru că deși a fost dezvoltată această armă în istorie nu a fost capabilă să-și facă o lucrare în Statele Unite decât după ce a preluat acele date în 2014, nu doar de pe Facebook ci de oriunde puteau să preia date. Au început să creeze acești algoritmi testând aceste expresii. Iar în 2015 îl vedem pe Trump nominalizat la președinție, iar în 2016 și-a făcut lucrarea și Trump este ales.

Dacă credeți că linia noastră de reformă arată diferit față de cum v-ați imaginat-o, nu sunteți singurii. Cu cât ne uităm mai îndeaproape la aceste evenimente, pietre de hotar semnificative, începem să realizăm că felul cum percepem sfârșitul lumii este greșit. Am avut de mult timp aceste idei legat de cum arată sfârșitul lumii. Și învățăm să le regândim, să gândim cum arată de fapt în practică. Și în același timp în care învățăm, facem o mare lucrare de a ne dezvăța, poate la fel de mare ca și cea de a învăța, pentru că am venit în această mișcare cu idei preconcepate, gândind ca adventiștii, gândind ca protestantismul apostaziat. Măine vom discuta despre anul 2016 să vedem unde a dus toată această lucrare. Să îngenunchem pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri îți mulțumim pentru binecuvântările Tale. Mă rog Doamne să ne ajuți în timp ce studiem aceste subiecte. Mă rog să avem alifia pentru ochi pe care o ai Tu pentru a putea înțelege într-o formă în care Tu înțelegi, și ceea ce dorești de la poporul Tău, cum ar trebui să gândim, ce opinii ar trebui să avem legat de ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Mă rog să ne ajuți în timp ce ne luptăm cu bagajul nostru pe care fiecare dintre noi l-am adus în această mișcare, ideile noastre vechi, speranțele și temerile noastre privitoare la cum ar trebui să arate lumea sau la cum arată ea. Să fim dispuși să renunțăm la aceste lucruri și să acceptăm ceea ce ne învață profeția. Mă rog pentru aceia care se luptă cu aceste subiecte, fie ca ei să vadă de asemenea frumusețea Ta și dragostea Ta, că nu vrei să ne lași în ignoranță, că vrei să ne înveți chiar și în cele mai mici detalii, ceea ce se întâmplă în jurul nostru, că nu avem de ce să ne fie teamă, pentru că spre deosebire de atâția oameni din lume care se tem, vrei ca noi să cunoaștem ce se întâmplă. Îți mulțumim pentru dragostea pe care ne-o arăți făcând lucrul acesta. Mă rog acestea în numele Domnului Isus. Amin.

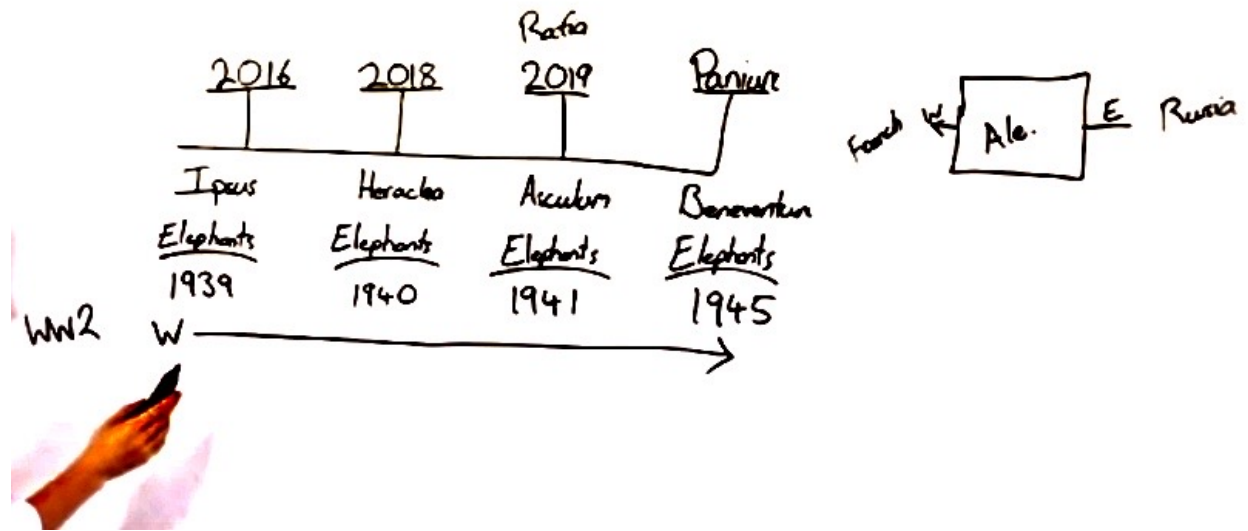
5. *IPSIUS* (partea întâi)

Cred că a fost o problemă tehnică aseară. S-a pierdut video-ul dar cred că varianta audio va fi pusă pe internet alături de poze cu ceea ce s-a scris pe tablă. Nu avem timp să repetăm ceea ce am prezentat, dar varianta audio împreună cu informațiile scrise pe tablă vor fi disponibile. În ultimele câteva săptămâni, în orele noastre de clasă, am parcurs istoria lui Pirus. Și am văzut că are două părți. Istoria lui Pirus ilustrează Al Doilea Război Mondial. Ne arată patru pietre de hotar, patru bătălii: 2016, 2018, 2019, Panium. Dacă vreți să înțelegeți de ce facem aceste ilustrații, există două săptămâni de ore de clasă în portugheză și spaniolă care vă sunt disponibile pe internet, astfel că nu voi demonstra cum facem acest lucru.

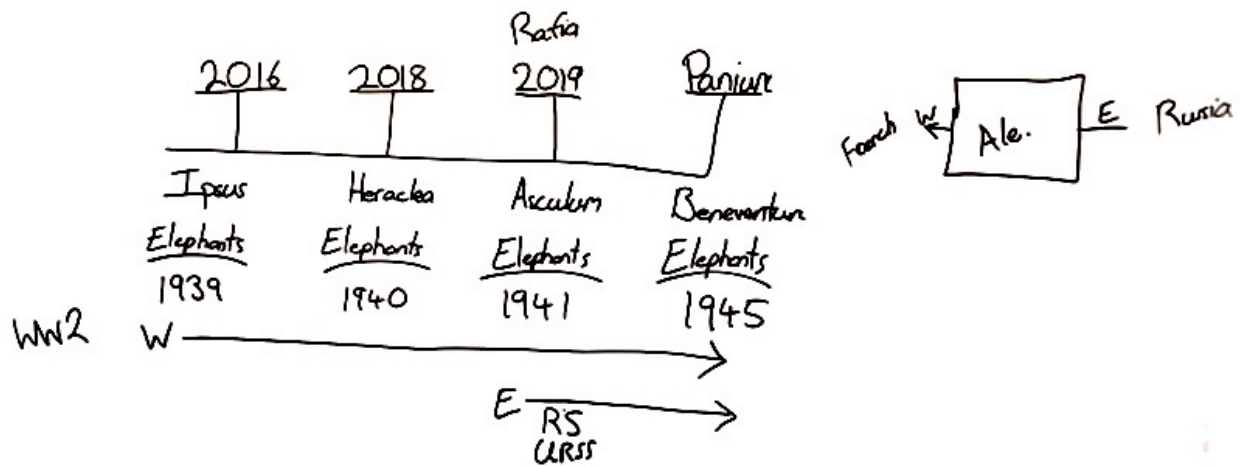
2016 este prima bătălie, bătălia de la Ipsus. Urmează bătălia de la Heraclea, bătălia de la Asculum și bătălia de la Beneventum. Aseară am spus că au aceleași caracteristici, este aceeași modalitate de război în fiecare bătălie. Era o modalitate nouă de război pentru Roma. Și fiecare dintre aceste bătălii a fost câștigată prin folosirea elefanților. Elefanții au decis bătălia de la Ipsus, bătălia de la Heraclea, bătălia de la Asculum și bătălia de la Beneventum. Deci putem înțelege că în această istorie este folosită aceeași modalitate de război în mod consecvent. Astfel că orice modalitate de război ai văzut că s-a folosit în 2016, aceeași modalitate de război va fi folosită la Rafia și Panium.

Dacă ne uităm la istoria celui de-al Doilea Război Mondial, înțelegem că Germania a avut un dezavantaj, și anume faptul că a trebuit să lupte într-un război pe două fronturi. Dacă ești în Germania și vrei să lupți un război problema este că nu te înțelegi cu francezii, aceștia fiind pe frontul de vest împreună cu Marea Britanie, în timp ce de asemenea pe frontul de est nu te înțelegi bine cu Rusia. Deci se afla într-o poziție vulnerabilă. Din cauza acelei poziții a avut de suferit în ambele războaie mondiale. Când vine vorba de Primul Război Mondial și Al Doilea Război Mondial, spunem că erau războaie pe două fronturi, o parte din armata Germaniei a luptat în această parte (frontul de vest), iar o parte a fost trimisă în partea de est. Sunt fronturi opuse nu doar ale Germaniei ci pe măsură ce invadeau alte teritorii, aceste două fronturi deveneau tot mai îndepărtate unul de celălalt.

Așadar Al Doilea Război Mondial are două fronturi. În primul rând este Germania împotriva vestului/occidentului. Acest război începe în anul 1939, apoi avem anul 1940 iar în anul 1941 războiul începe pe frontul de est. Vedem că este Germania împotriva vestului până în anul 1945. Germania împotriva vestului.

Și apoi în anul 1941 este Germania împotriva estului, sau împotriva împăratului de sud, Uniunea Sovietică. Este un război pe două fronturi.

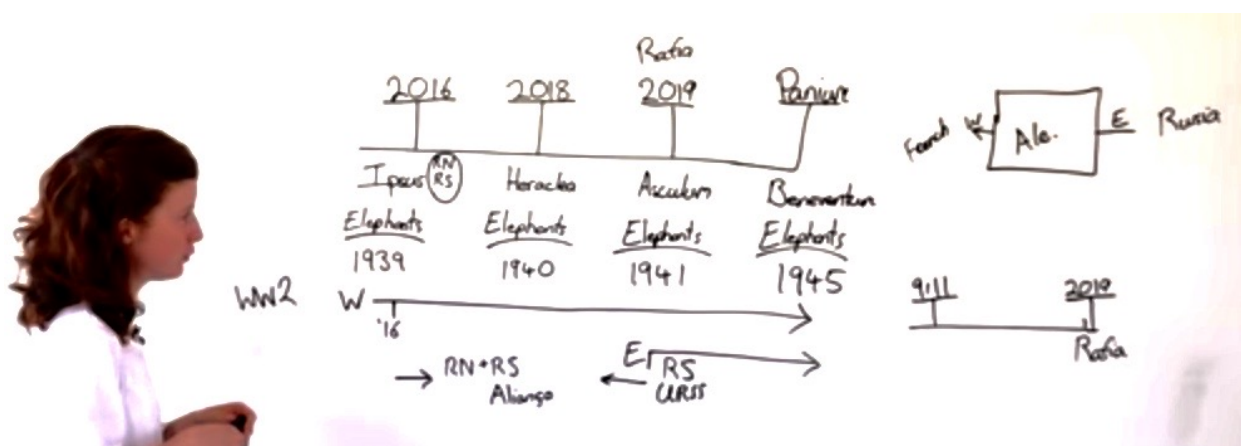
Când ne gândim la Împăratul de Nord care luptă împotriva Împăratului de Sud, Germania se afla deja în război cu mult timp înainte de a se lupta cu Împăratul de Sud, pentru că înainte de a se lupta cu Rusia, mai întâi Împăratul de Nord se lupta împotriva vestului. Și putem vedea lucrul acesta având loc în anul 2016; război pe frontul de vest. Și apoi la Rafia este un război pe frontul de est, Statele Unite împotriva Rusiei.

Când luăm în considerare istoria celui de-al Doilea Război Mondial, 1939 reprezintă anul 2016, când a început cel de-al Doilea Război Mondial. 1941 reprezintă 2019. În această istorie între aceste două date, putem înțelege că

Împăratul de Nord împreună cu Împăratul de Sud se aflau într-o alianță. Astfel că înainte de a începe războiul pe frontul de est, înainte de a se lupta între ele, aceste două împărății intra mai întâi într-o alianță. Prefigurează istoria celui de-al Doilea Război Mondial și de asemenea istoria lui Pirus. Sper că luând în considerare aceste istorii vom fi determinați să facem aplicația la istoria noastră, să vedem cum arată aceste lucruri în timpul nostru. Pentru că dacă aplicăm la timpul nostru, Al Doilea Război Mondial face ravagii de 3 ani.

Nu vom discuta acum despre revoluții. Dar dacă studiați revoluțiile, când a început Revoluția Franceză? Aplicația primară. Revoluția franceză a început la 11 septembrie și se va termina la Rafia. De la 11 septembrie 2001 la 2019. Ne aflăm în timpul anului 2019. Revoluția franceză face ravagii de 18 ani. Am văzut o nouă modalitate de război de două ori. Două din cele patru bătălii pe care le-am prezis au avut loc deja. Dacă vrem să vorbim despre istoria Holocaustului și despre persecuție, deja ne aflăm în acel timp. Vrem să luăm în considerare războiul civil care a început cu 18 ani în urmă. Ideea mea este că atunci când proiectăm în viitor tindem să facem aceeași greșală, încă ne așteptăm la un război cald. Încă spunem, deși avem un război civil de 18 ani, că va fi o recrutare militară forțată și un război civil violent. Trebuie să luăm în considerare predicțiile noastre pentru că putem vedea deja că aplicația primară a Revoluției Franceze arată că aceasta are loc de 18 ani și că se va sfârși peste 8 luni. Deci modul cum înțelegem aceste istorii și aceste bătălii trebuie rafinat, altfel vom sfârși așteptând ceva și apoi când nu va avea loc ceea ce ne așteptam să se întâmple vom fi zguduiți pentru că ne așteptăm la ceva mare nerealizând pașii subtili care au fost făcuți în ultimii 30 de ani.

Dacă ne uităm la această istorie avem patru bătălii.

Prima este bătălia de la Ipsus. Aici Împăratul de Nord și Împăratul de Sud se află într-o alianță, sunt prieteni. La bătălia de la Heraclea această relație se acrește,

au o bătălie mică după care se împacă. La bătălia de la Asculum începe războiul. Se întorc unul împotriva celuilalt și se iscă un război între nord și sud.

Când am început să discutăm despre 2016 cu câteva seri în urmă, am conștientizat că unii dintre noi nu sunt familiarizați cu istoria cuprinsă între anii 2012-2014. Și nu am vrut să trec direct la anul 2016 fără ca mai întâi să conectez pietrele de hotar. Dacă putem înțelege progresia istoriei noastre atunci putem înțelege cum arată aceste bătălii. Pentru a înțelege lupta din 2016 ne-am întors la anul 1989 și am început să vedem ce se dezvoltă pe linia noastră de reformă. Și ce anume s-a dezvoltat în această perioadă de 2 ani (1989-1991) a fost World Wide Web. A fost inventat în 1989 și apoi s-a dezvoltat în 1990 și a fost lansat în anul 1991. Astfel că avem dezvoltarea a ceea ce se numește World Wide Web. În 1996 avem motorul de căutare Google și au început să apară știrile online a celor de la Yahoo! și Fox. De asemenea am marcat Cryptome, care era predecesorul lui WikiLeaks.

Marcăm 11 septembrie și Actul Patriotic, colectarea în masă a datelor, a informațiilor private de către Guvernul Statelor Unite. Și apoi marcăm 2012. Mai întâi am marcat 2004. Am marcat două nume James Comey și Robert Mueller. Și am văzut că au restrâns președintele. Apoi am marcat 2012 și 2014. Înțelegem că 2014 pe linia noastră de reformă este Legea Duminicală. Pentru a înțelege acești ani am făcut o paralelă între evenimentele interne și cele externe. Și am văzut că putem înțelege externul înțelegând internul. Dacă am înțelege internul vedem că în 2012 a ieșit din Marea Britanie un mesaj care a ajuns în Statele Unite și a fost respins de către conducere. În 2013 a avut doi inamici. În primul rând era conducerea, dar erau și inamici din interior care se opuneau atât conducerii cât și mesajului. Voi marca în mod particular Path of the Just. 2014 devine Legea noastră duminicală. Credeam că fie conducerea fie marea majoritate a mișcării va accepta. În 2015 vedem că persoana implicată în această istorie, fratele Parminder, începe să predea după care este uns în 2016.

Dacă mergem la extern și vedem același tipar, în 2012 o companie care a început să se dezvolte în 1989, pe nume SCL vine din Marea Britanie către Statele Unite. Este respinsă. Conducerea, președintele Obama și democrații s-au opus și au luptat împotriva Legii Duminicale, au luptat împotriva Actului Patriotic. Apoi am vorbit despre inamicul intern Edward Snowden. În 2013 el a început cea mai mare scurgere de date, informații private ale Guvernului, din câte au fost vreodată în istorie.

În 2014 SCL a devenit Cambridge Analytica și a început să culeagă date de la zeci de milioane de oameni. A început să folosească acele informații personale pentru a scrie algoritmi cu scopul de a răsturna Guvernul Statelor Unite. Au început să testeze publicul american pentru a identifica cum ar putea fi manipulat.

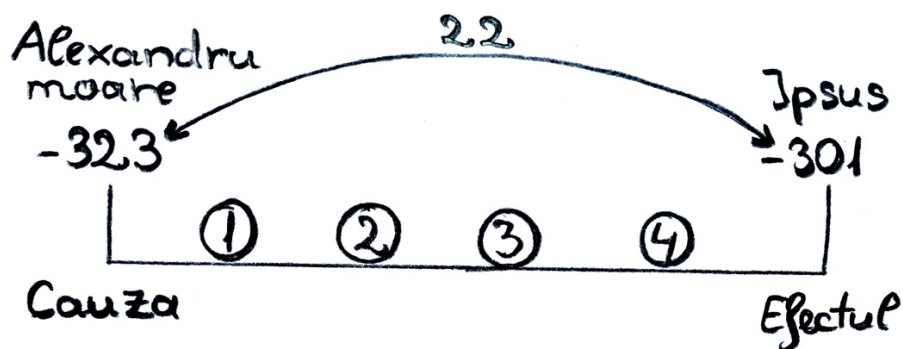
În 2015 Donald Trump își anunță candidatura la președinție. În 2016 este ales.

Astfel folosind internul și externul putem compara și contrasta. Putem identifica că în 2014 Legea Duminicală pe care ne-am fi așteptat să o vedem, încălcarea Constituției Statelor Unite, nu va veni de la guvern ci va veni dinafara guvernului de la ceea ce va deveni echipa campaniei electorale a lui Donald Trump. Și acest lucru începe să ne dea câteva idei, informații. Dacă în 2016 va fi o bătălie atunci ce urmează să se folosească? Cu ce arme vor lupta? Cum va arăta? Eu sugerez că trebuie să aibă legătură cu istoria anterioară. Dacă transformăm pietrele de hotar în niște cârlige/ croșete, în care agățăm firul nostru, atunci trebuie să înțelegem că arma folosită în 2016 a fost dezvoltată în istoria anterioară. Și asta este ceea ce noi numim un război informațional. Așadar dacă ar fi să ne uităm la anul 2016 aș vrea să discutăm despre bătălia de la Ipsus așa cum o vedem în istoria lui Pirus. Țineți minte că toate aceste patru bătălii folosesc aceeași modalitate de război.

Deschideți la Daniel 8:8 doar pentru a ne reaminti. De fapt deschideți la Daniel 11:4. Daniel 11 versetul 4. Să citim.

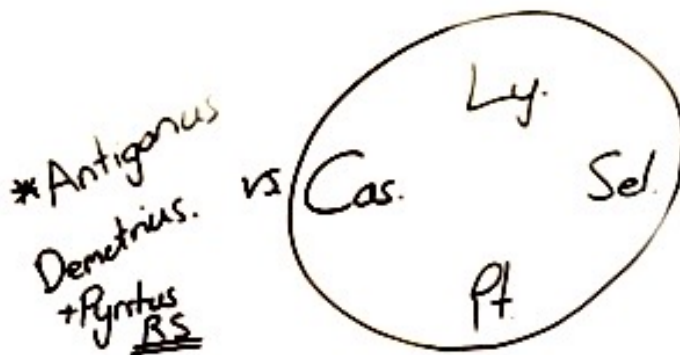
„Și când se va ridica în picioare, împărăția lui va fi frântă și va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerului; și nu pentru posteritatea lui, nici conform domniei sale, pe care a condus-o; fiindcă împărăția lui va fi smulsă și dată altora, în afară de aceștia.”

Aici descrie destrămarea imperiului lui Alexandru. Acest împărat se ridică și când se ridică la înălțimea puterii sale, moare. Și această împărăție se destramă în cele patru direcții ale compasului, spre cele patru vânturi ale cerului. Deci Alexandru cel Mare moare în anul 323 î.Cr.. Și apoi împărăția lui este descrisă destrămându-se de la o împărăție întreagă, de la un imperiu unit, în patru părți. Și dacă studiem acea istorie vedem că Alexandru moare și imperiul său este împărțit în mai multe părți. Sunt zeci de generali care împart acel imperiu. Și apoi pe parcursul a patru ani, mă scuzați.. pe parcursul a patru bătălii, patru războaie... Pe parcursul a patru războaie pe o durată de 22 de ani, acest imperiu este împărțit în mai multe părți și apoi sunt mulți generali care luptă între ei până rămân doar patru. Astfel că ceea ce a făcut Daniel pentru a crea un punct de vedere profetic, este că a luat acest an (323 î.Cr.) și acest an (301 î.Cr.) și i-a pus laolaltă de parcă nu ar fi existat nicio istorie între acești ani. Acesta este anul 301 î.Cr. când a avut loc bătălia de la Ipsus. Aici avem cei patru generali. Aceasta este cauza (moartea lui Alexandru în anul 323 î.Cr.) iar acesta este efectul (bătălia de la Ipsus în anul 301 î.Cr.).

Prin urmare Daniel a luat această istorie extinsă, a tăiat mijlocul, perioada cuprinsă între anul 323 î.Cr. și anul 301 î.Cr., punând acești ani în același punct, adică căderea cornului și ridicarea celor patru coarne. El pune laolaltă aceste puncte. Dar trebuie să recunoaștem care este istoria exactă. În cazul celui de-al treilea și al celui de-al patrulea război între diadohi, dinamica pe care o avem nu implică zeci de generali pentru că pe când ajungem la al treilea război între diadohi au rămas doar 5 generali. Pentru că aici avem cei 4 generali faimoși: Casandru, Lisimah, Seleucos și Ptolemeu. Toți acești patru generali se aflau într-o alianță pentru a-l doborî pe al cincilea general, cel mai puternic general din imperiul lui Alexandru. Așa că acești patru erau uniți printr-o alianță și luptă împotriva lui Antigonos. El era atât de puternic încât armatele unite ale acestor patru generali nu îl puteau învinge. În al treilea război diadoh ei intră într-o alianță și încearcă să-l învingă. Și acea tentativă a eșuat. A sfârșit cu un tratat de pace. Acel tratat de pace este încălcat și începe al patrulea război între diadohi. Deci este o luptă între acești patru generali și acest general puternic. El de asemenea luptă alături de fiul său Demetrios, iar Demetrios are un aliat important. Are un general care de asemenea este împărat: Pirus, iar Pirus este Împăratul de Sud. Am stabilit deja acest lucru într-o istorie anterioară.

Așadar aceasta este istoria celui de-al patrulea război între diadohi.

Și dacă vă veți întoarce la video-urile cu orele de clasă sper că veți înțelege de ce spunem că al patrulea război între diadohi s-a sfârșit cu bătălia de la Ipsus marcând

2016. Și aș vrea să știm faptul că versetul 4 vorbește despre bătălia de la Ipsus. În această bătălie a murit Antigonus. Și A.T. Jones spune că atunci s-a împlinit de fapt acea împărțire a imperiului în patru părți. La Ipsus rămân doar patru generali deoarece Antigonus a murit, a fost învins în acea bătălie. Dacă ar fi să ilustrăm acest lucru putem spune că era Antigonus și fiul său Demetrios luptând împotriva unei alianțe între Casandru, Lisimah, Seleucos și Ptolemeu pentru cursul celui de-al patrulea război între diadohi. La mijlocul acestui război Demetrios intră într-o alianță cu Pirus. Aceștia se întâlnesc în final la Ipsus, pe câmpul de luptă. Ptolemeu primește vești că bătălia era pierdută, dar era o veste incorectă pentru că lupta nici nu avusese loc încă, astfel că el fuge și se întoarce acasă rămânând doar trei generali aliați luptând împotriva lui Antigonus. Și pe când s-a ajuns la bătălia de la Ipsus erau trei aliați luptând împotriva unui inamic comun, dar de fapt luptau împotriva a doi inamici. Antigonus și Demetrios comandau două armate separate.

Dacă aduceți aceste lucruri în istoria celui de-al Doilea Război Mondial puteți înțelege că era Germania nazistă pe de o parte luptând împotriva a trei aliați care au devenit forțe aliate. A început cu o alianță între Polonia, Franța și Marea Britanie. Asta ilustrează de asemenea începutul celui de-al Doilea Război Mondial. Hitler împotriva celor trei aliați.

Numele Antigonus are câteva semnificații. Semnificația pe care doresc să o ilustrez... Prin câteva semnificații vreau să spun că acest cuvânt este alcătuit din două cuvinte. Primul cuvânt înseamnă „precum”/“asemenea” iar al doilea cuvânt înseamnă “ancestral”/ “strămoșesc”. “Asemenea strămoșului”. Așadar dacă luăm în considerare istoria Greciei în versetele din Daniel cine este strămoșul? Este marcat un singur împărat. Grecia se ridică sub un singur împărat: Alexandru. Deci Antigonus este comparat cu Alexandru. Antigonus este precum, este comparat cu strămoșul Alexandru. Și de ce Antigonus ar fi ca strămoșul său? Ce a făcut Alexandru? Era un general puternic care a unit imperiul. Prin puterea sa și-a învins vrăjmașii și a ridicat Grecia formând acest imperiu puternic.

De ce Daniel ar sări peste 22 de ani de istorie? Sugerez că el poate sări peste acești 22 de ani pentru că Antigonus făcea aceeași lucrare pe care o făcuse și Alexandru. Lucrarea de transformare a Greciei într-un imperiu, cea care a făcut Grecia măreață, a fost făcută tot atât de mult de către Antigonus precum a fost făcută în timpul lui Alexandru cel Mare. Din punct de vedere profetic nu este nicio diferență între acești doi oameni. Antigonus este asemenea strămoșului său. Și acesta este un concept cu care istoricii sunt de acord. Ei spun că atunci când Antigonus a murit imperiul a fost divizat pentru totdeauna, nu mai putea fi reunit. Pentru că Antigonus ținea Grecia laolaltă, unită. Din acei zeci de generali el era ultimul, singura speranță de a continua imperiul Greciei după viziunea lui Alexandru.

Ptolemeu vroia să aibă propriul său imperiu întinzându-se din Egipt. Seleucos vroia ca împărăția lui să se extindă din Babilon. Casandru a ordonat ca toată familia lui Alexandru să fie ucisă. Niciunul dintre ceilalți generali nu ar fi unit imperiul. Se spune că atunci când Antigonus a murit în această bătălie, a fost sfârșitul oricărei speranțe de unitate a imperiului lui Alexandru cel Mare. Iar eu aș sugera că de aceea A.T. Jones putea spune că Daniel 11:4 sau Daniel 8:8 nu s-au împlinit prin moartea lui Alexandru. Imperiul nu este destrămat decât în anul 301 î.Cr.. Cu alte cuvinte putem spune că imperiul nu s-a destrămat odată cu moartea lui Alexandru ci odată cu moartea lui Antigonus, pentru că ei sunt aceeași persoană făcând aceeași lucrare, Antigonus fiind asemenea strămoșului său.

De asemenea mai este o altă caracteristică a lui Antigonus. Avea vârsta trecută de 80 de ani și într-o bătălie anterioară fusese orbit de către o săgeată. Dacă puteți urmări logica, cu câți ochi buni s-a născut el? Doi ochi. Cu mult timp înainte avusese loc o bătălie unde și-a pierdut un ochi și de aceea i s-a dat un anumit nume. Este un lung cuvânt grec care înseamnă “Antigonus cel cu un singur ochi”. Acesta era titlul său complet: “Antigonus, generalul cu un singur ochi”. Deci avem acest individ care stătea pentru imperiu. El începe având doi ochi. Într-o bătălie anterioară își pierde un ochi iar în bătălia de la Ipsus moare, își pierde și celălalt ochi.

De asemenea luptă împotriva celor trei aliați, cu propria sa armată, Demetrios, fiul său. Demetrios are un nume interesant. Provine de la numele zeiței Demetra. Era zeița grâului, a grânelor și a secerișului. Deci este zeița secerișului și a grânelor despre care se credea că era activă în anotimpul de vară. Așa că Demetrios duce cu el acest simbolism al perioadei secerișului. Și acești doi oameni (Antigonus și Demetrios) luptă împotriva acestor trei aliați (Casandru, Lisimah, Seleucos). Și acest om (Demetrios) este aliat cu un general care este totodată împăratul de sud. Deci avem o uniune între împăratul de nord și împăratul de sud. Și aș vrea să luați aminte că în această istorie Pirus este aliat cu Demetrios, nu cu Antigonus. Pirus luptă ca și general al lui Demetrios și sora lui Pirus se căsătorește cu Demetrios. Astfel s-a făcut alianța.

Uitându-ne la anul 2016, cu cine se lupta Hillary Clinton? (Din sală: Donald Trump.) Într-adevăr? Ce vroia ea? Președinția. Avea Donald Trump președinția ca Hillary Clinton să o ia de la el? Așadar dinamica anului 2016 este faptul că Clinton și Trump nu se luptă unul împotriva celuilalt. Clinton nu vroia să dețină Trump Tower (Turnul lui Trump). Ea nu dorea să aibă terenurile de golf ale lui Trump. Nu vroia avioanele lui. Nici el nu vroia ceea ce deținea ea. În această aplicație ei nu luptă unul împotriva celuilalt. Ce vroiau ei? Amândoi vroiau cele trei ramuri ale Guvernului Statelor Unite. Dacă ne gândim la Guvernul Statelor Unite are trei ramuri. Primul la care v-ați putea gândi este președinția, adică ramura executivă. A

doua ramură este cea legislativă iar a treia este cea juridică. Astfel că avem doi oameni, Antigonus și Demetrios luptând împotriva unui inamic comun și anume vroiau să pună stăpânire pe cele trei ramuri ale Guvernului Statelor Unite. Asta dorea Clinton și asta dorea și Trump. Ea nu dorea Trump Tower, ea vroia Guvernul Statelor Unite. Sugerez că Antigonus o reprezintă pe Clinton. Și pe cine reprezintă ea? Pe Antigonus și pe Alexandru. Avem un Alfa și un Omega. Alfa – Alexandru. Omega – Antigonus. Omega – Clinton. Alfa – George Washington. Oamenii care au creat Statele Unite, care au făcut glorioasă Țara Glorioasă, care au scris Constituția, au știut ce înseamnă aceasta. Aceste persoane o prefigurau pe Clinton, îl prefigurau pe Obama, pentru că aceștia (Clinton și Obama) sunt precum strămoșii lor care au făcut ca acest imperiu să fie măreț. Sunt aceeași persoană. Poți spune George Washington – Hillary Clinton. Alexandru – Antigonus. Pentru că ei sunt asemenea strămoșilor lor.

Aveți toată această istorie a Statelor Unite. Iar aceste persoane, pe care Donald Trump îi numește mlaștina sau instituția, atribuindu-le conotații negative, de fapt reprezintă ceea ce a făcut ca America să fie măreață. George Washington, Thomas Jefferson, acești oameni îi reprezintă pe Clinton și Obama. Și în următorii 200 de ani și ceva ai Statelor Unite era o problemă cu acest imperiu pe când am ajuns în anul 2016. Acest imperiu s-a născut cu două... ce anume? Coarne. Este o fiară care arată ca un miel. La început are două coarne. Un corn a fost frânt. Când? În 1844. Cornul protestant este frânt în 1844. Nu voi desena coarne ci voi desena ochi. Acesta este ochiul protestant care a fost orbit în anul 1844. Dar a mai rămas un ochi. Un ochi este reprezentat de Clinton și Obama. Acesta este cornul republican. Antigonus avea peste 80 de ani. Dar când intră în această bătălie el luptă pentru propria viață cu toată puterea sa. Nu voi sugera că a sosit în această bătălie cu un ochi care abia mai funcționa. Funcționa foarte bine. Dar moare și astfel acest ochi este frânt. Când și-a ajuns sfârșitul cornul republican al Statelor Unite? Când a fost rupt/ frânt? În 2016 prin căderea lui Clinton. Ultima speranță de unitate a Statelor Unite, de continuare a puterii republicane. Voi evidenția cuvântul “republicană”. Unii oameni vor să spună că a fost socialistă. Și aș vrea să-și aplice părerile lor d.p.d.v. profetic. Pentru că profeția are o problemă cu interpretarea lor. Ea reprezintă republicanismul și nu socialismul.

Am folosit conceptul de “doi ochi”. Un ochi a căzut sau a fost orbit cu mulți ani în urmă, în 1844. Cornul protestant a fost rupt. A mai rămas un corn care este dus mai departe de Antigonus, iar în această bătălie este ucis (la Ipsus). În 2016 prin alegerea lui Donald Trump acel corn republican a fost rupt. Statele Unite s-a ridicat cu o Constituție. A fost ridicată ca fiind Țara Glorioasă. De ce era glorioasă?

Datorită celor două coarne. Aceste două coarne au făcut America să fie glorioasă. Iar acea glorie este reprezentată de Obama și Clinton.

Un lucru pe care aş vrea să-l facem în următoarele ore de clasă, ar fi să ne gândim la Constituție. Ce erau destinate să fie Statele Unite? Pentru că pentru mulți dintre noi ceea ce spun acum este extrem de controversat, o ofensivă la frontieră, poate să fie perceput ca ofensator. Dacă conectăm, dacă introducem firul de ață în acele noastre... Când vedem 2014, 2016, 2018, 2019 și multe pietre de hotar între acestea, care se îndreaptă către Legea Duminicală, ce trebuie să facem cu pietrele noastre de hotar? Trebuie să le conectăm printr-un fir de ață. 2014 este Legea Duminicală pentru preoți. Nu fiți confuzi, aceasta este Legea Duminicală pentru preoți care ne duce la Legea Duminicală a celor 144.000. Dacă conectăm firul nostru, când a sosit Legea Duminicală în 2014? De unde a venit? A venit de la partidul republican, a venit de la Donald Trump, Steve Bannon, protestantismul apostaziat. Pentru că Obama apăra Constituția. În 2016 cornul republican este rupt. Este rupt când Donald Trump este ales.

Vom discuta despre anul 2018. Tot ce voi spune deocamdată este că rolul său de dictator (rolul lui Trump) este stabilit în 2018. În 2019 avem închiderea timpului nostru de probă, bătălia de la Rafia. Urmează apoi Panium și Legea Duminicală.

Am ajuns la 5 ani după Legea noastră duminicală. Suntem în primele luni ale anului 2019. Și este stabilit cu exactitate cine este Donald Trump. Ar trebui să fie clar până acum. Îngrijorarea mea este că am trecut de anul 2014, am parcurs 2015 și 2016 cu o idee greșită legat de ce se întâmplă în Statele Unite, în ceea ce privește direcția din care avea să vină această cădere, având concepții greșite privitoare la scopul Constituției. Mulți oameni vor spune că acești doi oameni (Antigonus și Demetrios) sunt la fel. Vor spune că, Clinton și Trump sunt la fel de răi. Dar acest lucru nu este dedus pe baza profeției. Ei obțin aceste idei datorită faptului că locuiesc în Statele Unite de 30, 40, 50, 60 de ani. Și se uită la canale de știri care vorbesc în numele protestantismului apostaziat și uită scopul pentru care a fost creată Constituția. Și dacă credem că Constituția este acolo pentru a preveni taxele sau căsătoriile gay, nu doar că ideea noastră despre Constituție este sucită, dar aş spune că este complet și întru totul greșită. Și nu cred că, în timp ce ne vom apropia de Panium și Legea Duminicală, se va întâmpla vreun lucru important care dintr-odată să ne corecteze înțelegerea. Ceea ce înseamnă că, în aceste câteva luni pe care le mai avem la dispoziție până la încheierea timpului nostru de probă, trebuie să luăm în serios aceste lucruri și să ne punem întrebări pentru noi înșine.

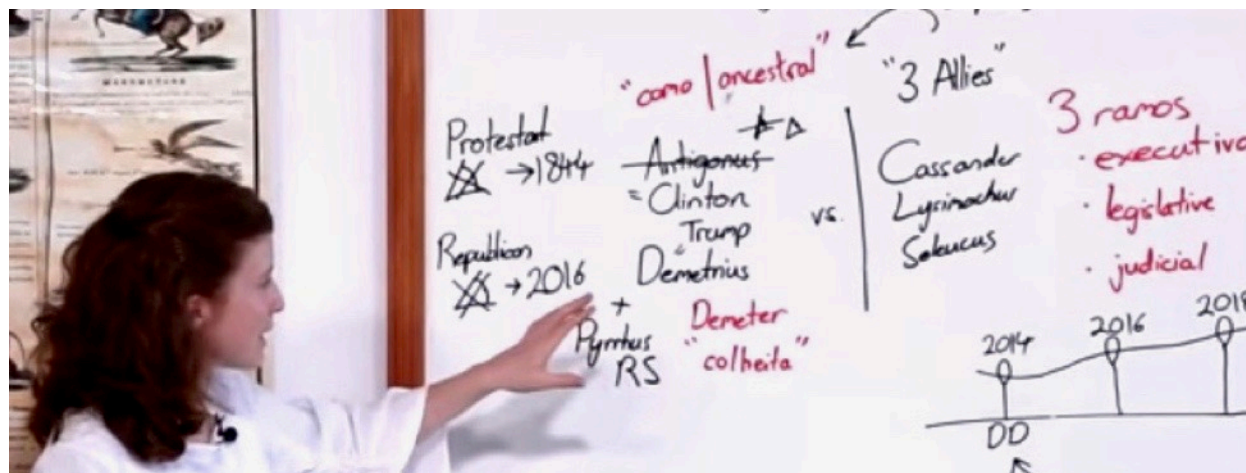
Dacă aceasta ar fi linia celor 144.000 și scriem pe ea 1989, 11 septembrie 2001, Legea Duminicală, Marea Strigare, Daniel 12:1, și spunem că sunt oameni aici care nu doar că nu au înțeles care a fost Legea lor Duminicală ci au și căzut acel test,

iar apoi ajungem în 2016 – dezvoltarea Marii Strigări și acei oameni cad acel test, vine Marea Strigare și ei nu știu ce spune aceasta, în acest punct ei nu știu ce înseamnă Constituția și au o concepție total greșită despre ultima istorie, adică istoria de după Legea Duminicală, când ajungem la câteva luni înainte de Daniel 12:1 am fi preocupați de acei oameni? Ca o bandă transportoare ne deplasăm încet către încheierea timpului nostru de probă și mulți dintre noi suntem adormiți față de pericolul în care ne aflăm.

2016 are două părți. O parte este bună iar cealaltă este rea. Nu sunt rele în mod egal. Nu este vorba de fascism contra comunism. Este Marea Britanie împotriva Germaniei naziste. Este Clinton versus Donald Trump. Este cornul republican contra unei dictaturi. Cu toate acestea acel corn a fost frânt, Clinton a fost ucisă, Donald Trump a câștigat, a devenit președinte. Și acel corn a căzut. Ochiul a orbit. Așadar în această bătălie, în această istorie, vedem acești trei aliați care câștigă împotriva lui Antigonos. El este ucis. Și ce anume au folosit pentru a-l învinge? Elefanții. 500 elefanți de război. Elefanții au decis această bătălie. Era o nouă modalitate de război.

Dacă luăm în considerare Alfa și Omega, modul cum au început Statele Unite, bărbații care au întocmit această Constituție... Înainte ca Antigonos să moară el a continuat aceeași lucrare pe care o făcuseră și aceștia. El a continuat să facă aceeași lucrare pe care o făcuseră aceștia, și anume să susțină Constituția. Aceasta este o aplicație a bătăliei de la Ipsus.

Aș vrea să fac o afirmație. Când ajungem la unele din aceste istorii și unele lucruri sunt confuze sau dificil de înțeles, un lucru pe care continuăm să-l descoperim este că sunt mai multe straturi sau nivele. Ceea ce am făcut a fost să luăm Ipsus, anul 301 î.Cr., și să creăm o istorie a lui Antigonos, Demetrios și Pirus luptând împotriva a trei aliați. Înțelegem că acesta este un război civil, și tot război civil a fost și în timpul imperiului lui Alexandru.

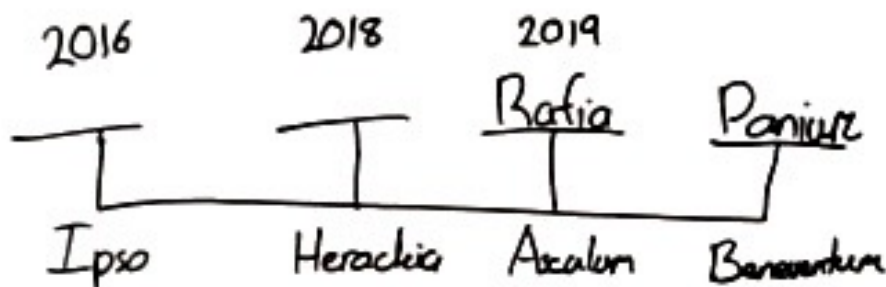

Și acești doi oameni, Clinton și Trump, nu se luptă între ei. Ceea ce vor amândoi să învingă sunt cei trei aliați, cele trei ramuri ale guvernului Statelor Unite. Problema pe care oamenii o au cu istoria care tocmai v-a fost prezentată, este că atunci când ajungi la moartea lui Antigonus, problema lor este că acești trei aliați sunt cei care câștigă această bătălie. Acești 500 de elefanți separă armata. Ei sunt conduși să stea între Antigonus și armata sa, îl izolează până poate fi ucis. Astfel vedem că elefanții sunt cei datorită cărora se obține victoria de la Ipsus. Și problema pe care o au oamenii este că atunci când aplicăm această istorie la anul 2016, ei spun că acești 500 de elefanți ar sugera că Clinton a fost ucisă sau distrusă de către guvernul Statelor Unite, și că acest guvern ar folosi această nouă modalitate de război. Un lucru pe care aș vrea să-l sugerez este că atunci când ajungem la aceste istorii acestea pot avea mai multe nivele sau straturi, mai multe perspective. Aceasta este prima perspectivă. În această perspectivă cine este Împăratul de Nord și Împăratul de Sud? Dacă ați viziona prezentările despre istoria lui Pirus, împăratul de nord este prefigurat de către Demetrios, iar împăratul de sud de către Pirus. Vom încheia cu o rugăciune și când ne vom întoarce vreau să luăm în considerare o altă perspectivă care de asemenea va explica anul 2016, aceeași piatră de hotar, dintr-un unghi diferit. Să îngenunchem pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri îți mulțumim Doamne pentru binecuvântările Tale. Îți mulțumim pentru istorie, pentru că nu ne lași în ignoranță, nu ne lași să trăim cu teamă sau doar să ne întrebăm ce se întâmplă. Mă rog să avem dorința de a cunoaște indiferent de cât ne-ar putea răni acele informații care ne ajută să realizăm unde am greșit, pentru a putea să ne corectăm greșelile înainte de încheierea timpului de probă. Ne rugăm acestea în numele Domnului Isus. Amin.

6. IPSUS (partea a doua)

Putem înțelege că avem patru bătălii care au loc în istoria noastră. Două dintre aceste bătălii au fost stabilite în 2016. Acestea sunt bătăliile de la Rafia și Panium. Când a venit la lumină istoria lui Pirus am fost capabili să adăugăm câteva bătălii la istoria noastră. Am redenumit aceste două bătălii (Rafia și Panium) și am discutat despre aceleași bătălii în cadrul istoriei noastre. Astfel că am pus aici Ipsus, aici Heraclea, Asculum și Beneventum. Și înțelegem prin structura liniei noastre că aici sunt anii 2016, 2018, 2019 și Panium. Așa că dacă vrem să înțelegem aceste trei bătălii, Heraclea, Rafia și Panium, trebuie să înțelegem mai întâi prima bătălie, care a avut loc în 2016.

Am mers la istoria acestei bătălii care este istoria lui Pirus reprezentând împăratul de sud. Și în istoria lui Pirus când am discutat despre aceste bătălii, în mod special Ipsus, în una dintre aceste istorii îl vedem pe Pirus versus Demetrios. Aceștia sunt împăratul de sud și împăratul de nord. Aceasta este o parte a acelei istorii dar putem lua în considerare întreaga istorie și să o așezăm peste linia noastră de reformă și astfel să învățăm despre acele bătălii.

Putem lua o altă istorie. Am putea discuta despre Stalin și Hitler. Și apoi am putea lua istoria lor, nu doar aceste pietre de hotar ci istoria întreagă, și să o așezăm peste linia noastră de reformă pentru a o înțelege mai bine. Dacă mergem la Daniel 11, vorbește despre împăratul de nord și împăratul de sud. Și în acea istorie cine este împăratul de nord și împăratul de sud? Este istoria lui Seleucos și Ptolemeu. Seleucos și Ptolemeu. Putem lua fiecare dintre aceste istorii și să le punem în paralel cu linia noastră de reformă pentru a ne ajuta să înțelegem relația dintre împăratul de nord și împăratul de sud. Am mers la istoria destrămării imperiului lui Alexandru, care este istoria din Daniel 8:8, sau Daniel 11: 4. Ambele versete vă vor da această istorie:

moartea lui Alexandru și moartea lui Antigonus, pentru că Daniel îi transformă într-o singură persoană.

Ne-am uitat la istoria Greciei, am parcurs al patrulea război între diadohi, și ne-am uitat la Ipsus dintr-o anumită perspectivă. Ceea ce încercăm să înțelegem este bătălia din această perspectivă în care îl avem pe Pirus ca împărat de sud și Demetrius ca împărat de nord. Dar aceștia nu sunt singurii împărați de nord și de sud pe care îi avem în această istorie.

Unii dintre voi poate v-ați uitat la lumina care a ieșit la suprafață în anul 2016. Mă scuzați, am scris într-o ordine greșită aici. Ptolemeu este împăratul de sud și Seleucos este împăratul de nord.

RS	RN
* • Pyrrhus	Demetrius
• Stalin	Hitler
• Ptolemy	Seleucus

Dacă sunteți familiarizați cu lumina care a apărut în 2016, s-a luat o istorie și s-a așezat peste linia noastră de reformă. Și acea istorie, care este Daniel 11 versetele 5-15, se focalizează pe acești doi bărbați: Ptolemeu și Seleucos. Pentru că în capitolul 11 din Daniel vorbește despre Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Și spune că Împăratul de Nord este Seleucos și Împăratul de Sud este Ptolemeu. Acesta este Imperiul Seleucid și Imperiul Ptolemaic. Seleucos era din Babilon iar Ptolemeu din Alexandria, Egipt. Ptolemeu este Împăratul de Sud iar Seleucos este Împăratul de Nord. Aceștia doi se luptă între ei și aceasta este istoria din Daniel capitolul 11, versetele 5-15.

Când a sosit anul 2016 a fost descoperită lumina privitoare la Daniel 11, în mod particular legat de aceste 10 versete. 11 versete. Și este relația dintre Seleucos și Ptolemeu. Și aceasta ilustrează relația dintre Împăratul de Nord și Împăratul de Sud din zilele noastre. Din studiile despre istoria lui Seleucos și Ptolemeu am preluat acele două nume: Rafia și Panium. Astfel că din 2016 am înțeles că va mai fi un alt război între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Iar acel război va începe cu o bătălie tipizată de Rafia. Și se va sfârși cu o bătălie tipizată de Panium.

Aș vrea să parcurgem acele versete din Daniel capitolul 11. Și vom parcurge istoria invers. Chiar dacă nu cunoașteți aceste versete și unde găsim aceste bătălii, sunt sigură că cei mai mulți dintre voi ați auzit despre aceste bătălii. Și anume faptul că marcăm Rafia și Panium. Și aici le marcăm în istoria noastră. Le numim Miezul Noptii și Strigătul de la Miezul Noptii, în funcție de linia despre care vorbim. Dacă vorbim despre linia preoților este Încheierea Timpului de Probă și A Doua Venire. Deci aceste bătălii, Rafia și Panium, sunt preluate din Daniel capitolul 11.

Să deschidem la versetele 13-15. Vom citi.

„Căci împăratul nordului se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dinainte și va veni negreșit după câțiva ani cu o mare armată și cu multe bogății. Și în acele timpuri mulți se vor ridica împotriva împăratului sudului; de asemenea jefuitorii poporului tău se vor înălța pentru a întemeia viziunea; dar vor cădea. Astfel împăratul nordului va veni și va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui ales, nici nu va fi tărie pentru a rezista.” Daniel 11:13-15

Aceste versete 13-15 ne dau istoria bătăliei de la Panium. Vorbesc despre sfârșitul acestui lung război între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. A avut loc în jurul anului 200 î.Cr. Și în această bătălie Împăratul de Nord îl învinge pe Împăratul de Sud. În mod literal în acea istorie a avut loc bătălia de la Panium. Și din această istorie am preluat numele de Panium. Am identificat versetele 13-15 ca fiind bătălia de la Panium. Și am adus aceasta în istoria noastră și am identificat această bătălie ca fiind piatra de hotar pe care o numim Strigătul de la Miezul Noptii. Deci putem vedea în versetul 15 că Împăratul de Sud nu putea sta împotriva Împăratului de Nord. Și-a pierdut toată puterea. Și am identificat că atunci Împăratul de Sud a fost învins pentru totdeauna. După această bătălie nu și-a mai revenit niciodată, lucru pe care noi îl învățăm ca fiind o caracteristică a bătăliei de la Panium.

Dacă luați în considerare versetul 13, vorbește despre Împăratul de Nord care sosește în această bătălie, Panium, și spune că se reîntoarce. Deci ce înseamnă lucrul acesta? Înseamnă că a mai luptat și înainte. Acest lucru întâmplându-se la bătălia de la Rafia în anul 217 î.Cr.. În această bătălie Împăratul de Sud l-a învins pe Împăratul de Nord. Ptolemeu l-a învins pe Seleucos. Și este vorba în mod literal despre bătălia de la Rafia, cunoscută de asemenea și ca bătălia de la Gaza. Aș vrea să fac o observație privitor la bătălia de la Rafia și anume faptul că vorbim despre împărați diferiți. Când vorbim despre bătălia de la Panium, Antioh al III-lea era Împăratul de Nord care a luptat împotriva Împăratului de Sud. Împăratul de Sud era un băiat de 10 ani, astfel că nu el este cel care a mers la luptă ci generalul acestuia și anume Scopas din Aetolia.

La bătălia de la Rafia îl avem pe același Antioh al III-lea însă luptă împotriva lui Ptolemeu al IV-lea Filopator. Împăratul de nord și împăratul de sud. Aș vrea să ne acomodăm cu modul în care observăm istoria. Nu spun că avem un împărat de sud diferit între Rafia și Panium dar ne uităm la istorie și ne luăm simbolurile. Împăratul de Nord și Împăratul de Sud, Împăratul de Nord și de Sud. Putem observa că în această istorie sudul este mult mai slăbit decât era în istoria aceasta. Însă trebuie să ne acomodăm cu modul în care facem aplicații. Putem observa un simbol, că este un împărat care reprezintă Împăratul de Sud și vedem că doi împărați în această istorie pot reprezenta aceeași persoană. Aceștia sunt Trump și Putin și tot Trump și Putin, în ambele bătălii, știm aceasta din alte linii. Dar ceea ce pare a fi o discrepanță ne poate da mai multe informații, mai multe cunoștințe. Ceea ce am învățat observând aceste două bătălii, este că dacă citești versetul 10, ne oferă istoria anului 1989. Să citim.

„Dar fiii lui vor fi stârniți și vor aduna o mulțime de mari forțe; și unul va veni negreșit și se va revărsa și va trece, atunci se va întoarce și va fi stârnit, până la fortăreața lui.” Daniel 11:10

În această istorie vedem o altă bătălie între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Cei doi fii sunt cei doi fii ai Împăratului de Nord. Astfel că putem identifica două persoane. Sunt doi fii. Unul începe lucrarea, moare, iar celălalt termină acea lucrare de a-l învinge pe Împăratul de Sud. Este victorie pentru Împăratul de Nord dar este obținută prin lucrarea a doi împărați diferiți. Primul face cea mai mare parte a lucrării și când acesta moare fratele lui este cel care sfârșește acea lucrare. Când ajungem în 1989 știm că Împăratul de Sud a fost învins. Dar această victorie este obținută de doi președinți. Ronald Reagan a început acea lucrare iar apoi președinția sa s-a încheiat, și George Bush senior este cel care a terminat această lucrare. Când ajungem la timpul sfârșitului, aceasta este o caracteristică a mai multor linii de reformă și anume faptul că în istoria Împăratului de Nord vedem o tranziție de la o putere la o altă putere. În istoria noastră acest lucru îi prefigurează pe Reagan și Bush. Avem o schimbare a președinților Statelor Unite chiar când doborau Uniunea Sovietică. Ceea ce am fost capabili să vedem în 2016 este faptul că va fi o bătălie viitoare între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud după 1989. Astfel am fost capabili să înțelegem că Împăratul de Sud nu a fost învins în totalitate ci avea să revină în istoria noastră. Dacă citim versetele 7 și 8 încercăm să revenim la istoria Împăratului de Nord și Împăratului de Sud.

„Dar dintr-un lăstar al rădăcinii ei se va ridica unul în locul lui, care va veni cu armată și va intra în fortăreața împăratului nordului și se va purta rău împotriva lor și va învinge; Și de asemenea va duce în Egipt captivi pe dumnezeii lor, cu prinții lor

și cu vasele lor prețioase din argint și din aur; și el va dăinui mai mulți ani decât împăratul nordului.”

Am citit versetele 7 și 8. Este o altă bătălie între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Am sărit peste versetul 6. Să ne întoarcem la versetul 6 și să-l citim.

„Și la sfârșitul anilor, ei se vor alătura; căci fiica împăratului sudului va veni la împăratul nordului să facă o înțelegere; dar ea nu va păstra puterea brațului; nici nu va sta el în picioare, nici brațul său; ci ea va fi dată și cei care au adus-o și cel care a născut-o și cel care a întărit-o în acele timpuri.”

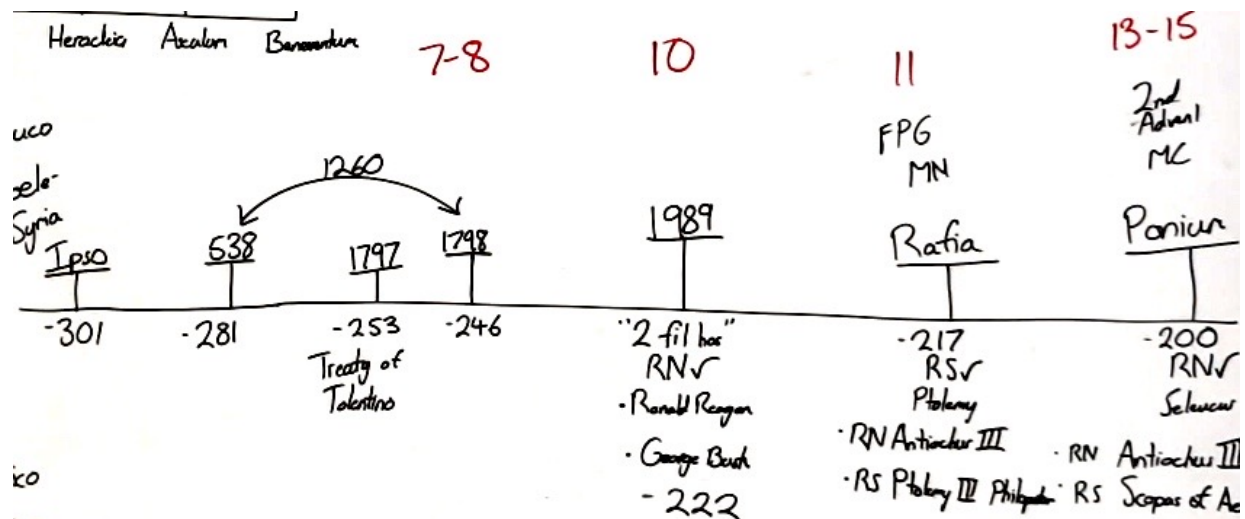
În aceste versete 6-8 avem istoria unei bătălii anterioare între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. A început cu o înțelegere sau o alianță prin care au făcut un acord de pace. În această istorie fiica Împăratului de Sud se căsătorește cu Împăratul de Nord. Ea este ucisă, alianța se destramă, iar Împăratul de Sud vine împotriva Împăratului de Nord și îl învinge. Acest lucru începe ceea ce este cunoscut sub denumirea de război laodicean, Laodice fiind prințesa, fiica Împăratului de Sud care a murit. Asta s-a întâmplat în anul 222 î.Cr. – versetul 10. Versetele 6-8 prezintă istoria cuprinsă între anii 253 î.Cr. – când intră într-o alianță – și 246 î.Cr., când acea alianță este ruptă și Împăratul de Sud îl învinge pe Împăratul de Nord. Așadar începuseră o alianță dar au sfârșit războindu-se. În 1797 Vaticanul și Franța au intrat într-o alianță. Ei au făcut un acord de pace care a durat doar un an înainte de a fi încălcat. Și așa cum știm Franța a intrat în Vatican, l-a luat captiv pe Papa și Roma s-a proclamat republică. Și Împăratul de Nord sau papalitatea a fost învinsă. Acest tratat este recunoscut sub denumirea de Tratatul de la Tolentino. Apoi a fost încălcat făcându-l pe Împăratul de Sud să invadeze papalitatea sau Împăratul de Nord. Să citim versetul 5.

„Și împăratul sudului va fi tare și unul dintre prinții lui; și va fi tare peste el și va avea stăpânire; stăpânirea lui va fi o stăpânire mare.”

Ce am încercat să facem este să urmărim acest conflict între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud și să identificăm cum a început, pentru că ei nu au luptat fără motiv. De ce era un astfel de conflict între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud? Dacă luăm în considerare istoria noastră, Seleucos a început ca general al lui Ptolemeu. Astfel că viitorul împărat de nord este descris aici ca fiind unul dintre prinții săi. În realitate era general al Împăratului de Sud, Ptolemeu. Ptolemeu îi permite lui Seleucos, chiar îl ajută, să meargă să cucerească imperiul său din Babilon. Deci la început lucrau la unison, împreună. Spune aici că Ptolemeu era puternic dar unul dintre prinții lui sau generali, este puternic, mai puternic decât Ptolemeu. Seleucos avea să devină mai puternic și să aibă un imperiu mai puternic, un imperiu mai mare decât al lui Ptolemeu. Compară Împăratul de Nord cu Împăratul de Sud,

Seleucos și Ptolemeu, și spune că Seleucos va deveni mai puternic decât Ptolemeu. Va avea acest imperiu măreț, un imperiu mare ca teritoriu, care se va extinde pe o durată lungă de timp. Și când facem aplicația noi marcăm acest lucru, imperiul împăratului de nord și stăpânirea lui, marcăm stăpânirea Împăratului de Nord sau cei 1260 de ani.

În aceste versete de la versetul 5 la 15, care în general este marcat ca 281 î.Cr., aceasta este relația dintre Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Împăratul de Nord are o mare stăpânire iar dușmanul său de moarte este Împăratul de Sud. Iar ei luptă aceste serii de bătălii. Aceasta este aplicația pe care am înțeles-o din aceste versete.

Ceea ce vreau să luăm în considerare este de ce Ptolemeu și Seleucos luptau în primul rând. Care este conflictul dintre ei? Aș vrea să luăm în considerare geografia. Dacă ar fi să ne uităm la Marea Mediterană, aici jos avem Egiptul, aici sus este Babilonul, voi scrie Seleucos. Aici este Imperiul Seleucid, iar aici este Imperiul Ptolemaic. Avem Imperiul Seleucid și Imperiul Ptolemaic. Încearcă fiecare dintre ei să doboare imperiul celuilalt? Încearcă Seleucos să cucerească Egiptul? Vrea Ptolemeu să cucerească Babilonul? Nu. Seleucos nu era interesat de Egipt. Ceea ce dorea el era această zonă cheie situată între cele două imperii, numită Coele-Siria. Era o arie foarte râvnită. Așadar niciunul nu lupta pentru împărăția celuilalt ci luptau pentru această zonă numită Coele-Siria.

Și de ce luptau pentru Coele-Siria? Originea acestui conflict este bătălia de la Ipsus, este anul 301 î.Cr., Ipsus. Ce s-a întâmplat în această bătălie? Unde era Ptolemeu? El nu și-a făcut apariția în acea bătălie. Seleucos este cel care a adus cei 500 de elefanți. A adus 500 de elefanți, l-a ucis pe Antigonus, a câștigat acea luptă. Apoi când acești trei generali au împărțit imperiul lui Antigonus au hotărât ca Seleucos să dețină Coele-Siria. Astfel că au anunțat că Coele-Siria aparține lui Seleucos. Dar Ptolemeu înainte de această istorie deja își atribuisese într-un anumit punct această zonă. Astfel că înainte ca Seleucos să ia acea zonă în stăpânire, înainte să fie proclamată acea zonă ca fiind a lui, Ptolemeu se duce și preia el acea arie. Seleucos l-a lăsat să facă acest lucru pentru că erau prieteni, pentru că Seleucos a lucrat pentru el ca general. Ptolemeu nu vroia să-l supere și să meargă la război cu el dar amândoi acești generali mor, iar descendenții lor se războiesc pentru această arie. Pentru că fiul lui Seleucos sau fiul lui Ptolemeu a spus că această zonă este a lui. Descendenții lui Seleucos spuneau că această arie le-a fost dată lor datorită biruinței de la Ipsus și că Ptolemeu nu avea niciun drept asupra ei. Așa că ignorând toată această istorie, ceea ce vreau să înțelegeți este că nu ar fi existat bătălia de la Rafia fără bătălia de la Ipsus. Ipsus este cauza întregii istorii din Daniel 11 versetele 5-15. Ipsus cauzează aceste războaie secvențiale. Și acestea sunt cunoscute, această întreagă istorie, ca fiind cele șase războaie siriene.

Cele șase războaie siriene. Bătălia de la Panium este al cincilea război. Al șaselea război este ignorat în Daniel 11 pentru că împăratul de sud este foarte slăbit. De fapt putem spune că se încheie la Panium. La Panium are loc al cincilea război. Al patrulea s-a încheiat cu bătălia de la Rafia. Și mai avem istoria celor trei războaie anterioare. Toate au început cu acest conflict de la Ipsus. Acum avem o aplicație secundară. O a doua perspectivă de a vedea Ipsus. Am discutat această bătălie din perspectiva lui Pirus și Demetrios. Dar acum trebuie să ne uităm din perspectiva lui

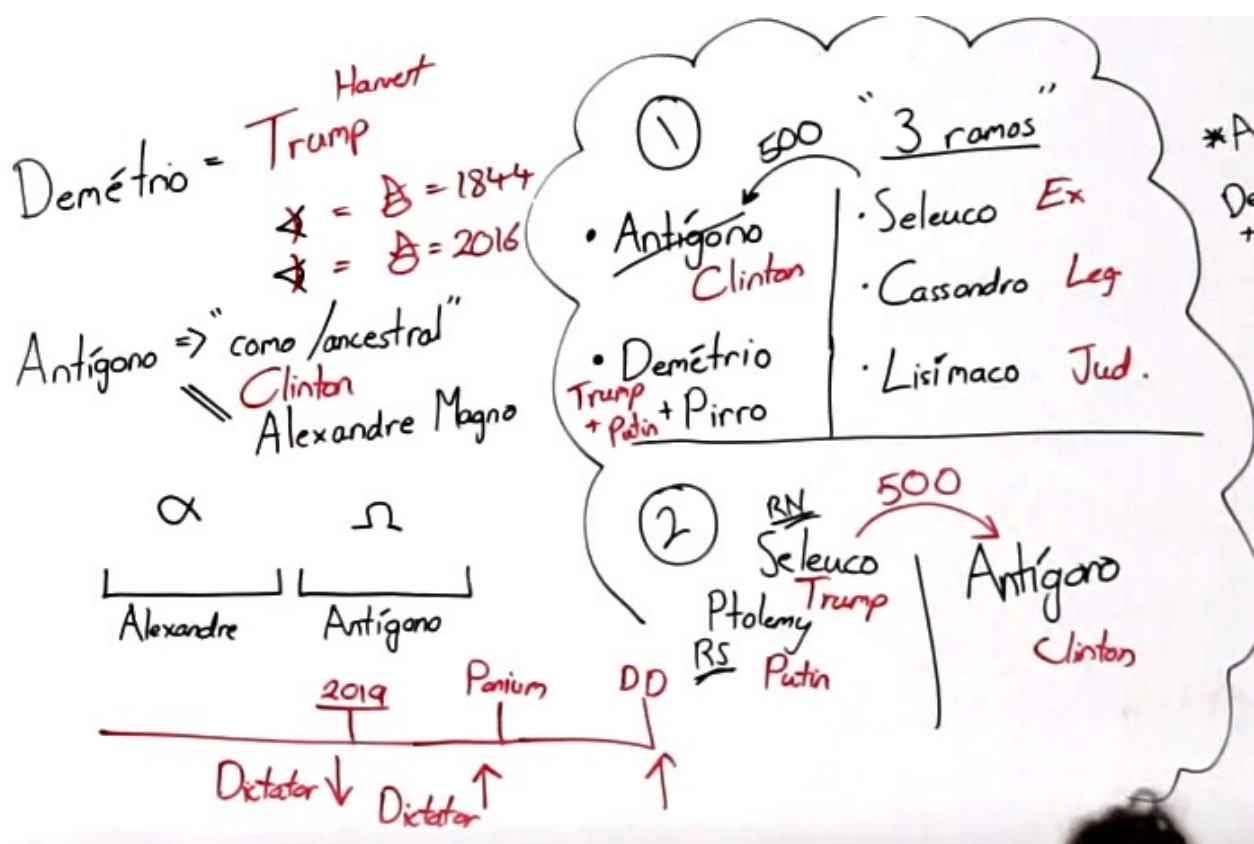
Ptolemeu și Seleucos. Și în această bătălie cine erau Împăratul de Nord și Împăratul de Sud? Pentru că acum Pirus și Demetrios devin zgomot de fond. Aceasta este o perspectivă. Cam ca atunci când avem un vas care arată câteodată ca o coală de hârtie, te uiți la acel vas dintr-o perspectivă, dintr-un anumit unghi, și-ți oferă o anumită perspectivă. Apoi îl învârti și ți se oferă o altă perspectivă.

Cred că pietrele de hotar sunt mai complexe decât realizăm noi. Avem o a doua perspectivă. Însă acum cine sunt cei care se luptă? Acum îl avem pe Seleucos. Și cine îl sprijină pe Seleucos? Ptolemeu. Deci acum la această luptă îi avem pe împăratul de nord și cel de sud într-o alianță. La fel cum am avut și aici. Îi aveam pe Demetrios și Pirus, Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Acum îi avem pe Seleucos și Ptolemeu, Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Iar ei se luptă împotriva cui? Împotriva lui Antigonus. Antigonus este aceeași persoană în ambele istorii. Este tot persoana care este ca strămoșul său. Îl reprezintă tot pe Alexandru cel Mare. Este același individ. Dar acum ni s-a schimbat perspectiva. Cine îl ucide? Seleucos care folosește o nouă modalitate de război. Astfel că atunci când ajungem la această istorie, Antigonus este Clinton. Pentru că sunt doi oameni aici care se luptă pentru o cauză comună, pentru a atinge un singur scop/obiectiv și anume să preia conducerea asupra celor trei ramuri ale Guvernului Statelor Unite. O avem pe Clinton versus Trump care s-a aliat cu Putin. Înțelegem că în această istorie Clinton a fost învinsă.

Am vorbit despre doi ochi care sunt egali cu cele două coarne ca de miel ale fiarei. Un corn a căzut în 1844. Și sugerez că Antigonus și-a pierdut acel ochi cu mult timp înainte, însă când este ucis este orbit, își pierde ambii ochi în 2016. Când ne gândim la ceea ce reprezintă cornul republican, este un sistem de guvernare care nu este ca acela al unei dictaturi. Iar în 2016 putem să marcăm deja o dictatură în Statele Unite. Spunem că în 2019 se ridică un dictator. Dar de asemenea spunem că este un dictator și înainte de 2019. Este aceeași persoană însă sunt etape diferite ale unei dictaturi. America are un dictator începând din 2016. Am putea spune că la Panium se ridică un dictator. Și la fel putem spune că la Legea Duminicală se ridică un dictator. De fapt este vorba despre aceeași persoană dar este restrânsă din ce în ce mai puțin. Însă sistemul de guvernare al Statelor Unite care a funcționat de mai bine de 200 de ani a murit odată cu înfrângerea suferită de Hillary Clinton. Demetrios este egal cu Trump, reprezentând secerișul. Ar fi putut avea loc un seceriș fără Donald Trump? Unii oameni spun că este foarte bine că a câștigat pentru că dacă nu ar fi câștigat el, Clinton ar fi câștigat iar ea este socialistă și lumea s-ar fi sfârșit prea repede. Acest lucru contrazice profeția în multe feluri. Cine aduce Legea Duminicală? Protestantismul apostaziat. Numai una dintre aceste două persoane a vorbit în numele protestantismului apostaziat. Doar o singură persoană unește biserica și

statul. Și fără Legea Duminicală nu este seceriș. Așadar aceasta este istoria anului 2016. Dar apoi putem să-i vedem de asemenea pe Ptolemeu și Seleucos. Și cine este Seleucos acum? Împăratul de Nord – Trump. Și Ptolemeu – Putin. Antigonus – Clinton. Și cine are acum 500 de elefanți și o nouă modalitate de război? Cine îl ucide pe Antigonus? Trump sprijinit și ajutat de Putin.

Când luăm în considerare această bătălie putem să privim din două perspective. Una este perspectiva istoriei lui Pirus și Demetrios. Cealaltă este istoria lui Ptolemeu și Seleucos. Dar din oricare perspectivă ne-am uita la această bătălie Împăratul de Nord și Împăratul de Sud se află într-o alianță. Și imperiul este destrămat de către o nouă modalitate de război. Sunt două perspective pentru o singură bătălie.

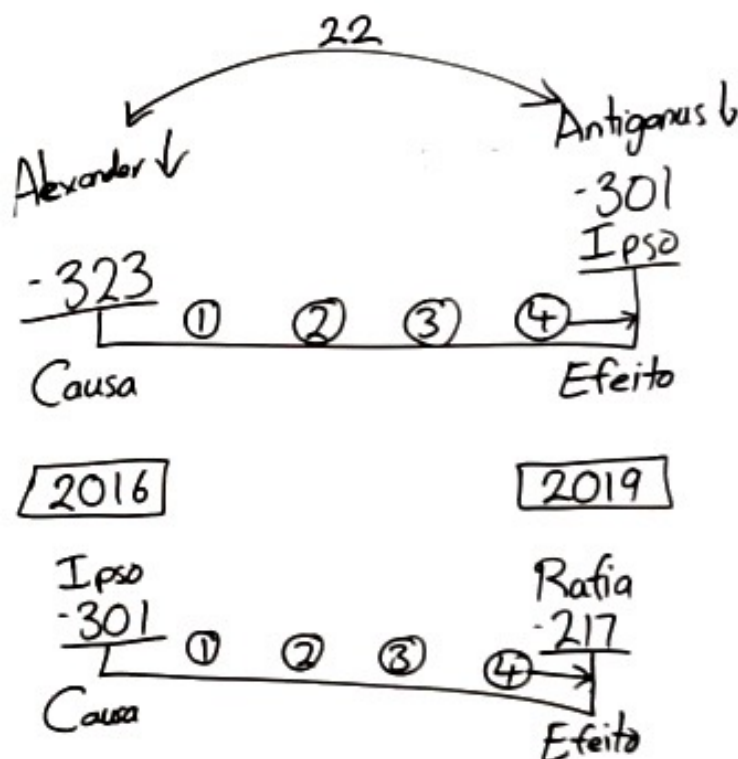

Înainte de a încheia aş vrea să stabilim un lucru. Să recapitulăm ceea ce am făcut. Am discutat despre Pirus și Demetrios în istoria bătăliei de la Ipsus. Apoi ne-am dus la Daniel 11. Am citit versetele 5-15, dar le-am parcurs în ordine inversă. Aici am înțeles despre bătălia de la Rafia și Panium. Și concluzia la care am ajuns este că au fost șase războaie siriene care au avut loc în această istorie. Bătălia de la Rafia a sfârșit al patrulea război sirian iar bătălia de la Panium a sfârșit al cincilea război sirian. Singurul motiv pentru care a existat bătălia de la Rafia este din cauza

acestei neînțelegeri care a avut loc în urma bătăliei de la Ipsus. Prin urmare fără Ipsus nu am avea Rafia și nici Panium. Și am văzut că motivul luptei lor nu era pentru a cuceri imperiul celuilalt ci pentru a stăpâni acea arie numită Coele-Siria.

Mai este încă un lucru pe care aș vrea să-l stabilim. Când am discutat despre Daniel 8:8 am format o anumită structură a acestui verset. Am văzut că ceea ce a făcut Daniel este că a luat anul 323 î.Cr. și apoi a sărit peste patru războaie, războaiele între diadohi. Ne duce la sfârșitul celui de-al patrulea război, la bătălia de la Ipsus care a avut loc în anul 301 î.Cr.. Am putea marca aici cauza și efectul. Aici avem moartea lui Alexandru și moartea lui Antigonus. Și ce face Daniel este că sare peste 22 de ani, patru războaie. Ne duce la sfârșitul celui de-al patrulea război. Aceste lucruri marchează o cauză și un efect. Și tot ce se află între aceste două marcaje este zgomot de fond. Ceea ce facem noi, ceea ce tocmai am făcut cu aceste șase războaie siriene, este că am mers de la anul 301 î.Cr., care este bătălia de la Ipsus, aceasta este cauza, iar Rafia este efectul. Și pentru a face acest lucru am sărit peste câte războaie? Patru. Am sărit peste primele patru războaie siriene și ne-am dus la sfârșitul celui de-al patrulea război sirian.

Așadar Daniel a sărit peste cele patru războaie între diadohi și ne-a dus la sfârșitul celui de-al patrulea, marcând o cauză și un efect. Și dacă vrem să preluăm acest lucru în modelul nostru și să înțelegem bătălia de la Rafia, care marchează sfârșitul celui de-al patrulea război sirian, vedem că o altă bătălie este cauza și anume bătălia de la Ipsus. Nu ar fi existat Rafia fără Ipsus. Aici este anul 2016 și 2019.

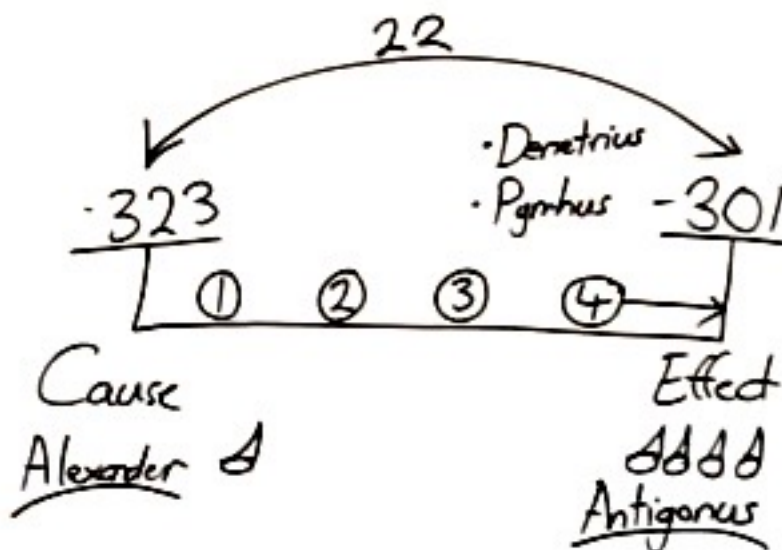

Aceasta ne dă licența, abilitatea de a face exact ceea ce a făcut Daniel. Și anume faptul că el a sărit peste 22 de ani de istorie. Acești ani nu erau relevanți pentru aplicația lui. Am creat un model identic pentru a înțelege Ipsus ca fiind anul 2016 iar Rafia ca fiind anul 2019. Aici avem o bătălie unde împăratul de nord și împăratul de sud se află într-o alianță. Și din această perspectivă aceștia sunt Ptolemeu și Seleucos. Ei se află într-o alianță care este ruptă. Sărim la sfârșitul celui de-al patrulea război unde are loc bătălia de la Rafia. Însă dacă ne putem reaminti modelul nostru de aici, ceea ce s-a întâmplat la Ipsus, o bătălie câștigată de elefanți, putem vedea de asemenea cum va fi câștigată bătălia de la Rafia. Au aceleași caracteristici. Măine vom recapitula aceste două perspective. Și apoi vreau să ne uităm la istoria din anul 2014 până în 2019 din perspectiva lumii. Înțelegem aplicația la noi ca preoți dar ce se cere lumii să înțeleagă în timp ce văd aceste evenimente desfășurându-se? Și cum trebuie să ne raportăm la ei? Să îngenunchem pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri îți mulțumim pentru binecuvântările Tale, pentru profeție, pentru istorie și pentru pace Doamne. Știm că sunt mulți oameni confuzi, supărați și temători. Ne-ai dat o lucrare importantă de a-i aduce în împărăția Ta. Ne rugăm Doamne să luăm în serios această lucrare, te rugăm schimbă-ne inimile și mintea, să trecem prin orice pregătire necesară pentru a putea face această lucrare. Ne rugăm în numele Domnului Isus, amin.

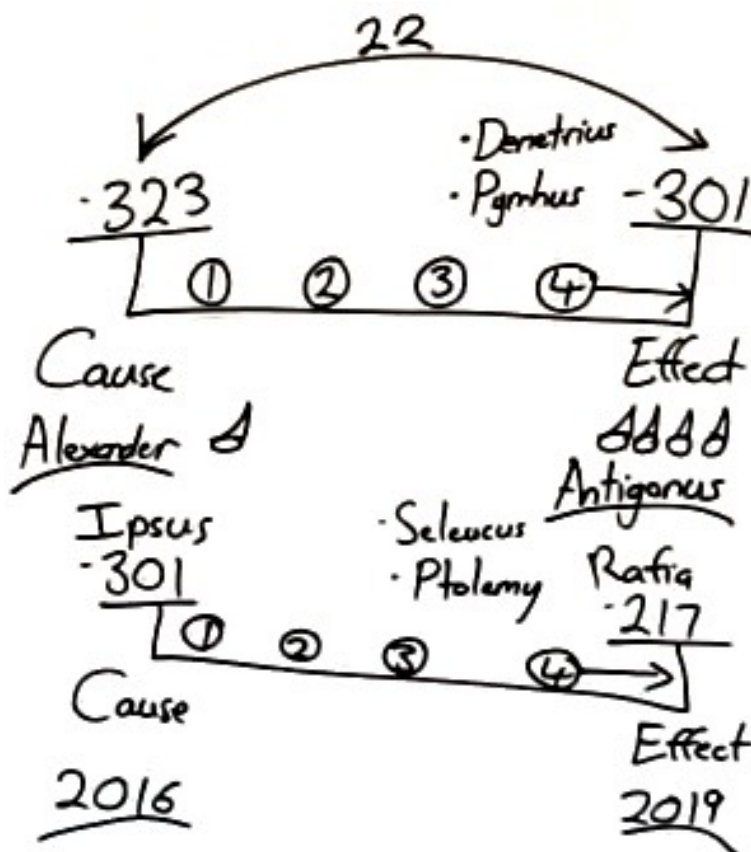
7. BOSTON, CONCORD ȘI EXETER

Ne putem uita la bătălia de la Ipsus din mai multe puncte de vedere. Avem câteva istorii pe care le putem suprapune cu aceeași narațiune a Împăratului de Nord și Împăratului de Sud. Putem face asta uitându-ne la istoria lui Pirus și Demetrios sau la istoria lui Seleucos și Ptolemeu. Nu voi recapitula acest lucru, cred că a fost prezentat destul de clar. Un lucru pe care aș dori să ni-l amintim este Daniel 8:8 și Daniel 11:4. Avem patru războaie ale diadohilor pe care Daniel alege să le omită. El ne duce de la cauză, moartea lui Alexandru, la moartea lui Antigonus din anul 301 î.Cr.. Aceasta ar fi cauza iar acesta efectul. A.T. Jones sugerează în scrierile sale, că aceste versete nu s-au împlinit decât la moartea lui Antigonus pentru că împărțirea imperiului în patru nu are loc decât atunci. Astfel că împărăția lui Alexandru într-un anumit fel este continuată de Antigonus. Și doar după moartea lui Antigonus a fost definitivată acea împărțire. Dar într-un singur verset, fără explicații, Daniel sare peste 22 de ani de istorie, pentru a merge de la moartea lui Alexandru direct la moartea lui Antigonus. Aici el descrie acel singur corn după care sunt 4 coarne.

Moartea lui Alexandru, moartea lui Antigonus. Și am văzut că d.p.d.v. profetic ei sunt aceeași persoană. Și putem în această istorie să vedem că Împăratul de Nord și cel de Sud sunt prefigurați de Demetrios și Pirus. Și dacă aducem aceasta la al doilea nostru strat sau nivel, aceasta este istoria din Daniel 11: 5-15. Și aici putem vedea că putem merge de la anul 301 î.Cr., care este Ipsus, la bătălia de la Rafia în 217 î.Cr. Și putem spune patru războaie siriene, mergând de la cauza acestor războaie și anume Ipsus, la efect, care este această bătălie între Împăratul de Nord și Împăratul

de Sud. Dacă luăm în considerare aceste istorii aici îi avem pe Pirus și Demetrios, iar aceasta este istoria lui Seleucos și Ptolemeu.

Și ce am observat este că deși în istoria lui Daniel 11 Împăratul de Nord și Împăratul de Sud încep cu o alianță și ca și rezultat al acelei alianțe este așezat Împăratul de Nord (pe tronul său), totuși în viitor acești foști aliați se războiesc. Deci urmează același tipar ca și în Daniel. Mergând de la Ipsus, această alianță în 2016, vedem apoi bătălia de la Rafia din 2019. Și putem sări peste istoria de mijloc, o putem numi zgomot de fond pentru că asta a făcut Daniel.

Vreau să luăm în considerare linia noastră de reformă. Am văzut tiparul nostru. Linia celor 144.000. Unde începe aceasta? În 1989. Și apoi urmează 11 septembrie 2001. În 1989 este sosirea primului înger iar la 11 sept. are loc împuternicirea lui. Care este următoarea piatră de hotar pe care o vedem? Legea Duminicală, apoi Încheierea Timpului de Probă iar apoi A Doua Venire. Aceasta devine tiparul nostru, linia celor 144.000. Între 1989 și 11 sept... Dacă ne uităm la linia agriculturii, ce se întâmplă între 1989 și 11 septembrie? Aratul. Ce devine istoria dintre 11 septembrie și Legea Duminicală? Ploaia Timpurie. Apoi Ploaia Târzie și Secerișul. Pe linia agriculturii avem Aratul, Ploaia Timpurie, Ploaia Târzie și Secerișul. Putem să

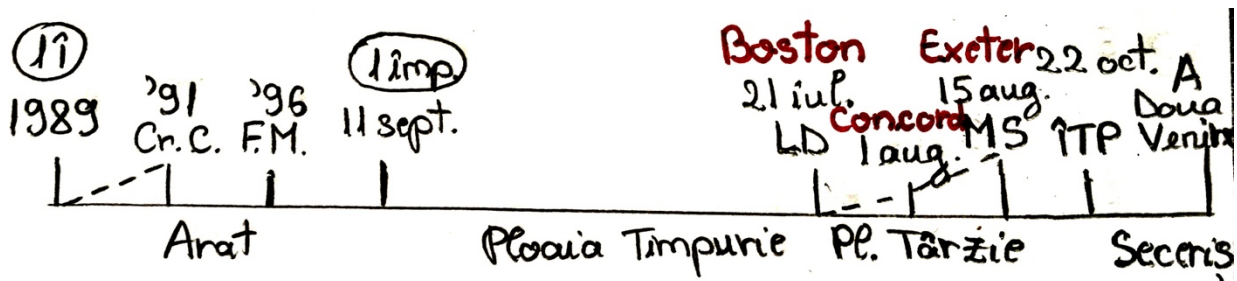
adăugăm încă câteva detalii la această linie. Această istorie de la 1989 la 11 sept. nu este o istorie goală. În această istorie avem o creștere a cunoștinței și o formulare a mesajului. Mai întâi este introdus mesajul, are loc o creștere și o dezvoltare până se cunoaște întregul mesaj. Numim acest lucru creșterea cunoștinței. Mesajul este întregit, nu se mai adaugă nimic după acest marcaj. Mesajul este complet în punctul pe care îl numim Creșterea Cunoștinței. Și vedem lucrul acesta la William Miller în istoria millerită. Pentru că în 1818 William Miller cunoaște deja principiile mesajului său. Așa că înțelegem importanța acelei perioade de timp. Spunem că nu mai este un mesaj nou după creșterea cunoștinței. Iar apoi acel mesaj este formulat. Vom numi aceste marcaje 1991 și 1996. Vreau să citim un pasaj al Ellenei White. Se află în *Scrieri Timpurii* 260.1. Prima jumătate a acestui paragraf descrie istoria iudeilor, cum L-au respins și L-au răstignit pe Cristos. Și cum ne uităm cu oroare la lucrul acesta. Și mulți dintre aceia care se uită cu oroare la răstignirea lui Cristos spun: „Noi niciodată nu am fi făcut asta, nu L-am fi negat așa cum a făcut Petru și nu L-am fi răstignit.” Dar Dumnezeu cunoaște inima. Pentru că iudeii ar fi spus același lucru. Vorbește aici despre bisericele protestante care în loc să primească mesajul așa cum a fost prezentat în istoria millerită, ele au respins mesajul, ceea ce este același lucru cu a-L respinge pe Cristos. Dacă respingi mesajul lui William Miller este același lucru cu a-L respinge pe Cristos când a fost aici pe pământ în trup. Îl voi citi în engleză mai întâi.

„Cei care au respins prima solie nu au putut avea vreun avantaj de la cea de-a doua; și nu au avut nimic de câștigat nici prin strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre cu Isus în Locul Preasfânt din Sanctuarul ceresc. Și, respingând primele două solii, ei și-au întunecat în așa măsură priceperea, încât nu pot vedea nici urmă de lumină în cea de-a treia solie îngerească...” *Scrieri Timpurii* 260.1

Așadar pentru că au respins prima solie îngerească, au beneficiat ei în vreun fel de a doua solie? Nu. Dacă respingi prima, nu ai nicio speranță în ceea ce privește a doua. Dacă respingi a doua și prima solie, cu siguranță nu vei găsi vreo speranță în a treia. Acesta este unul dintre citatele noastre cheie unde arătăm paralela între perioada de timp a milleriților și perioada de timp a lui Cristos. Ea continuă să spună că sunt amăgiri diferite pentru minți diferite. Putem să ne uităm cu oroare asupra uneia dintre amăgiri în timp ce primim o alta. Și astfel lucrează Satana pentru a se asigura că oamenii nu beneficiază de aceste mesaje. Aș vrea să rețineți acest citat în străfundul minții voastre, puteți respinge această istorie timpurie și să fii salvat? Dacă luați în considerare doar un individ care parcurge această istorie și o respinge, poate mai târziu va găsi ceva lumină dar va fi foarte foarte greu pentru el. Dar dacă luați în considerare mișcarea, pot cei 144.000 să parcurgă această istorie, să înțeleagă greșit

creșterea cunoștinței, să lupte împotriva ei, să respingă formularea mesajului și să refuze a identifica Daniel 11? Pot ei să facă acest lucru ca mișcare și să aibă vreo speranță la Încheierea Timpului de Probă sau la Legea Duminicală? Nu. Suntem cu toții de acord cu asta. Nu poți trece testul dacă respingi lumina primei solii îngerești.

Avem o altă dinamică în această istorie. Aici este Legea Duminicală și apoi ce avem? Tot o creștere a cunoștinței sau a luminei. Și unde ne conduce aceasta? La Marea Strigare. Aș vrea să luăm în considerare acum istoria millerită și să o suprapunem peste linia celor 144.000. Marcajul 11 septembrie 2001 aș vrea să-l suprapunem cu anul 1844 și nu 1840. Ce dată punem acolo? 19 aprilie 1844. Legea Duminicală este 21 iulie, Marea Strigare este 15 august iar Încheierea Timpului de Probă este 22 octombrie. Și în această istorie avem 19 aprilie. Voi parafraza un citat al lui Joseph Bates din scrierile pionierilor. El spune: La miezul nopții s-a auzit un strigăt: Iată, vine Mirele! Și acel miez al nopții este 21 iulie. El spune că la mijlocul nopții a început să răsună un strigăt. Este vorba de 21 iulie. Și apoi spune că după iulie următoarea dată când a răsunat nu a fost la 15 august ci la 1 august. Este o piatră de hotar, o întâlnire de tabără între iulie și august, între Legea Duminicală și Marea Strigare. Și acel strigăt s-a auzit de asemenea în această tabără care a avut loc în Concord la 1 august. Aș vrea să numesc aceste întâlniri de tabără. Aici este Boston, apoi Concord și Exeter.

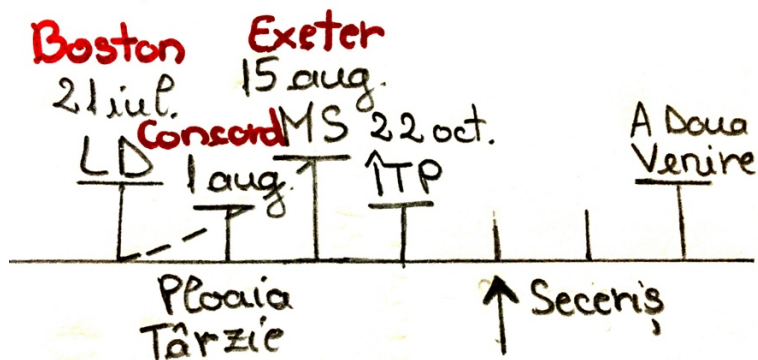

Sunt trei tabere care compun creșterea Marii Strigări în istoria millerită. Astfel că știm că este o piatră de hotar între Legea Duminicală și Marea Strigare pe baza istoriei millerite. Când luăm în considerare numele Concord, există acest cuvânt în limba portugheză? A concorda; concordie. Această mică întâlnire de tabără se numea Concord. Și în engleză “concord” este un cuvânt care înseamnă un acord între două persoane care sunt unite în păreriile lor sau în simțămintele lor, în punctul de vedere sau interes. O înțelegere. Dar poate de asemenea să însemne o învoială, un acord, un tratat, o alianță. A fi în unitate. 2 Corinteni 6:15. Nu vom citi acum dar spune “Și ce armonie (în eng. “concord” = “concordie”) este între Cristos și Belial?”. Ei nu pot fi în concordie, în armonie, adică nu pot fi în unitate.

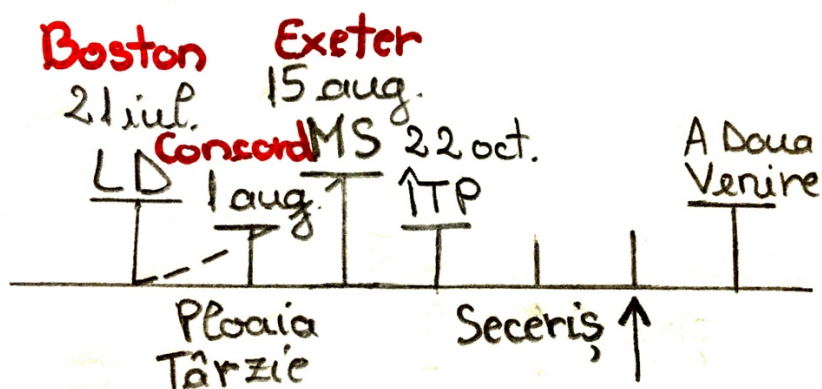
Luăm această linie a celor 144.000 și astfel putem înțelege linia preoților. Dacă ne uităm la istoria noastră este paralelă cu cea a celor 144.000. 1989 este timpul sfârșitului, sosirea primului înger. Apoi urmează o dezvoltare, o creștere a cunoștinței până în 1991. Urmează o formulare a mesajului în 1996. Și apoi la 11 septembrie împuternicirea mesajului. Și spunem că noi ca preoți putem respinge 11 septembrie, să luptăm împotriva acestui mesaj și să fim mântuiți? Nu. După 11 septembrie avem 2014, Legea noastră Duminicală. Apoi începe creșterea Marii Strigări. Crește până în 2018. Apoi experimentăm Încheierea Timpului nostru de Probă în 2019 înainte de A Doua Venire care are loc la Panium. Putem de asemenea să suprapunem modelul agricol. Aratul, Ploaia Timpurie, Ploaia Târzie, Seceriș.

Înțelegerea istoriei millerite ne oferă o piatră de hotar între Legea Duminicală și Marea Strigare. Legea Duminicală a avut loc în 2014 iar în 2018 a fost Marea Strigare. Și între ele avem un marcaj important și anume 2016 când Daniel capitolul 11 a început să ne fie deschis din nou, iar d.p.d.v. extern a avut loc alegerea lui Donald Trump ca președinte. Atunci am recunoscut că împăratul de sud nu era mort, ci că avea să revină. Din nou avem același tipar. Avem această creștere a cunoștinței, formularea, și trebuie să înțelegeți acea istorie în mod corect. Ca mișcare nu am fi putut respinge acea Creștere a Cunoștinței și să trecem testul Legii Duminicale. Dacă nu ai beneficiat de primul înger atunci istoria de după 11 septembrie nu-ți este de niciun folos. S-o spun direct, dacă respingi primul nu este un al doilea, nu mai ai nicio speranță.

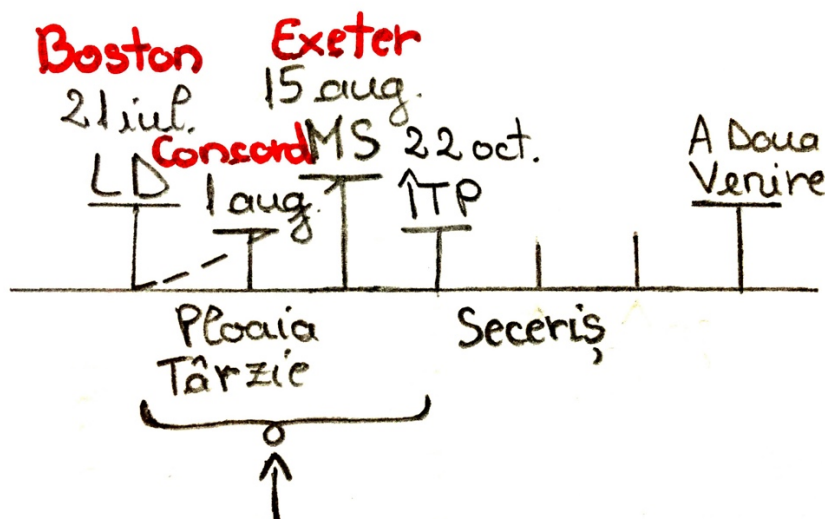
De asemenea am început să înțelegem că sunt două pietre de hotar între Încheierea Timpului de Probă și A Doua Venire. Aceste citate se găsesc în *Tragedia Veacurilor*. Voi prelua doar câteva cuvinte din fiecare pasaj. Este vorba de *Tragedia Veacurilor* pag. 615.2 și 640.2. Și vorbește despre istoria de după Încheierea Timpului de Probă. Ce a spus ea că s-a întâmplat la scurt timp după încheierea timpului de probă? Ea spune că va fi emis un decret împotriva celor care păzesc Sabatul. Așadar în această istorie avem un decret. După acest decret, care este pedeapsa cu moartea, instituit pentru cei care păzesc Sabatul, la un moment dat după ce este emis acest decret se aude glasul lui Dumnezeu care îi dă poporului Său timpul venirii Lui, ziua și ora. Deci aici avem un decret

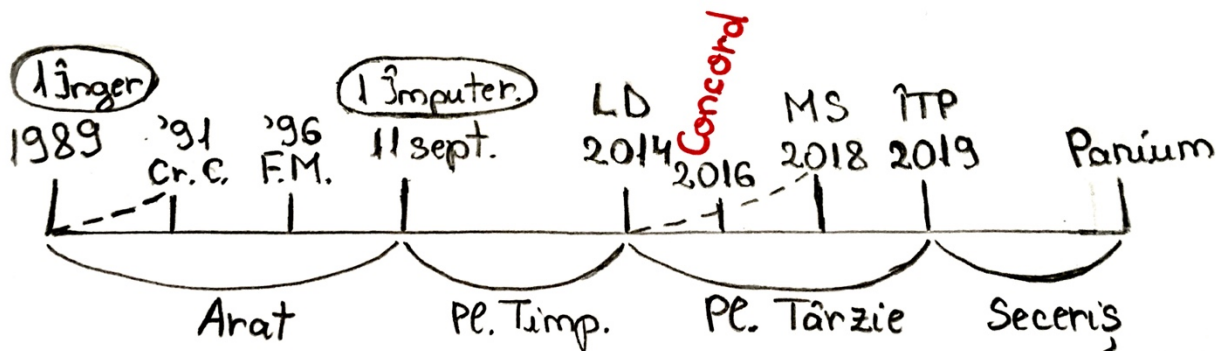
iar aici avem timpul.

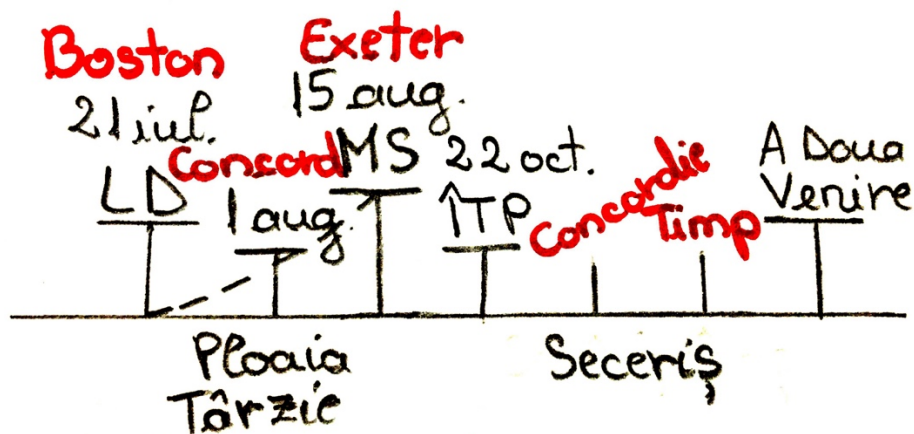
Vedem același tipar? Eu sugerez că repetă acest tipar.

Dacă vom vorbi despre Concord, eu spun că, Concord este anul 2016.

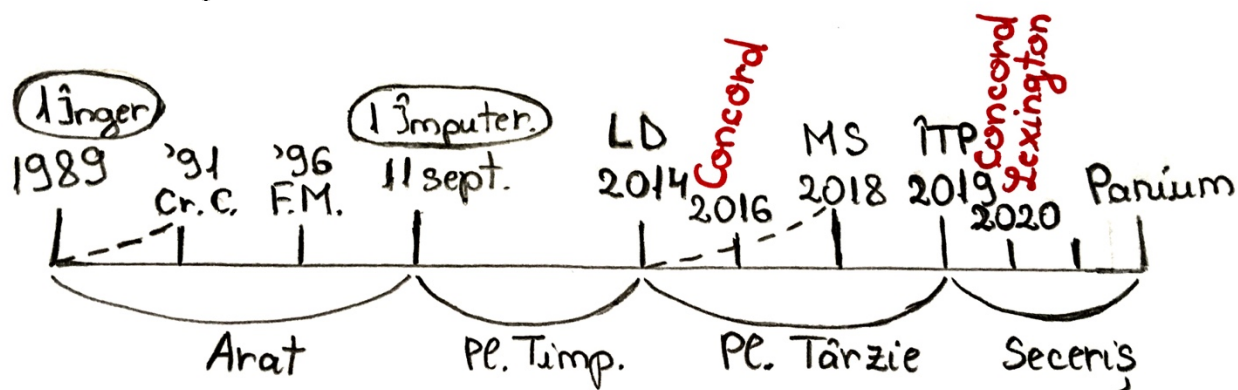

Și ce spunem că s-a întâmplat în 2016? Este o bătălie între Împăratul de Nord și un inamic, însă are un aliat, pe Împăratul de Sud. Așadar aceștia doi se află într-o alianță. Putem marca o concordie (concord). În punctul acestui decret de moarte, după Încheierea Timpului de Probă, toți sunt în unitate în aceste două tabere: cei care păzesc a patra poruncă și aceia care au ajuns la un acord și au emis un decret. Amintiți-vă că acest cuvânt concord (concordie) înseamnă de asemenea un tratat sau decret. Astfel că avem același lucru. Și apoi la această piatră de hotar ce avem? Ziua și ora. Putem marca timpul.

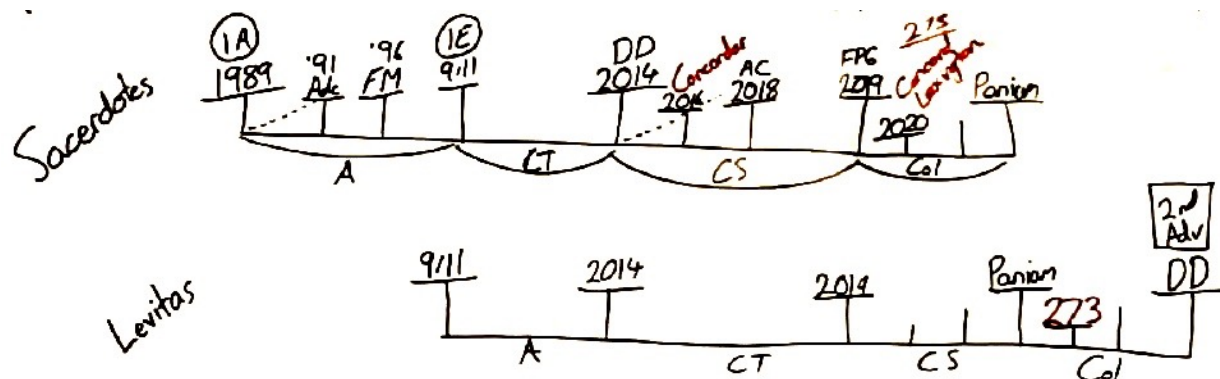
Deci avem o înțelegere și apoi avem timpul. Este Creșterea Cunoștinței și Formularea. Urmează același tipar. Așa că acum vedem de trei ori acest tipar în linia celor 144.000. Înțelegem că aceste pietre de hotar sunt solide (1989, 11 sept., LD, ÎTP, și A Doua Venire). Însă ceea ce am început să identificăm este că între fiecare dintre pietrele principale de hotar se află încă două pietre de hotar. Și au aceleași caracteristici de-alungul liniei. Ceea ce ne așteptăm să vedem este ca între Rafia și Panium să avem două pietre de hotar. O piatră de hotar va fi reprezentată de Concord, unde vedem o alianță, iar caracteristica celeilalte pietre de hotar este timpul. Au aceleași caracteristici pe întreaga linie.

Poate nu v-ați uitat la acele prezentări dar au fost făcute prezentări pe tema revoluțiilor. Și nu folosim aceeași logică ci o altă logică. Și am putut arăta că 2020 este începutul Revoluției Americane. Este o logică diferită de cea pe care o folosim acum. Dar cum a început Revoluția Americană? A început cu o luptă în orașul Concord și Lexington. Se numește bătălia de la Concord și Lexington cea care a aprins scânteia Revoluției Americane. Din nou vedem că putem marca Concord chiar la locul potrivit.

Am luat în considerare linia netinimilor. Când a început? La 11 septembrie. Mă scuzați, vorbesc despre linia leviților. Aici scriem Preoți, iar aici Leviți. Linia celor 144.000 ne arată tiparul pentru preoți și leviți. Deci trebuie să înțelegem că la 11 septembrie începe aratul leviților care se extinde până în 2014. Acum se află în istoria Ploii lor Timpurii, iar în 2019 începe Ploaia lor Târzie, și la Panium începe Secerișul lor care se încheie la Legea Duminicală. Dacă ar fi parcurgem din nou toate acestea la 11 septembrie, leviții, aceia din biserică care nu devin preoți, sunt lucrați sau arați. Și din 2014 experimentează Ploaia Timpurie. Apoi Ploaia Târzie din 2019 până la Panium. Iar apoi Încheierea Timpului lor de Probă de la Panium la Legea Duminicală. Legea Duminicală devine A Doua Venire pentru ei. Puteți vedea cum putem potrivi aceste fractale? Mai întâi preoții, apoi leviții. Dar cum rămâne cu netinimii? Doar pentru a marca un lucru... aceasta este istoria celei de-A Doua Veniri pentru ei, mai bine zis a Secerișului lor. Mai putem plasa pietre de hotar în această istorie? Știm din tipar că trebuie să fie două marcaje. Trebuie să fie două în fiecare dispensațiune. Astfel că 2020 este o piatră de hotar și pentru ei. Va avea un impact asupra experienței lor. Deci în această istorie de la Încheierea Timpului de Probă până la A Doua Venire, dacă vă întoarceți la prezentările din cadrul școlii unde ne-am dus de la Fapte 27 la Pirus și întreaga istorie a împăratului de sud, vedem numărul 273. Și există chiar aici în această istorie. Putem vedea că prima piatră de hotar după Panium este simbolizată de numărul 273. Și câți soldați britanici au căzut victime în această bătălie de la Lexington și Concord? 273. Când ne gândim la trecerea unui fir

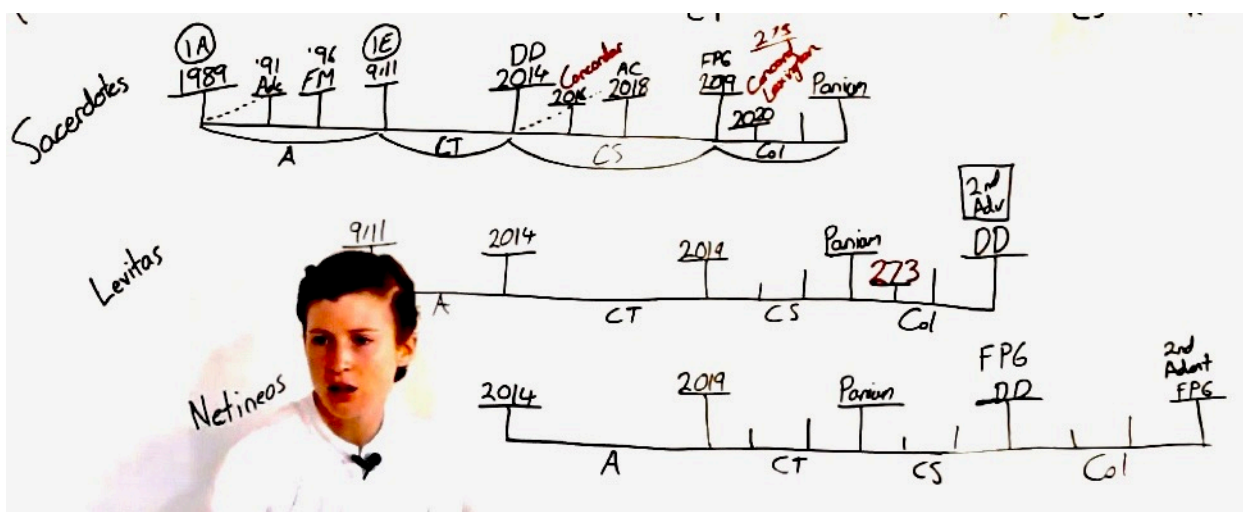
prin aceste pietre de hotar, acestea au un tipar, iar acestui marcaj, pe care îl numim Concord, îi putem vedea caracteristicile în fiecare dispensațiune, așa cum putem vedea și caracteristica timpului. Ne putem aștepta să vedem aceasta înfiletată în linia noastră de reformă.

Când ne gândim la linia netinimilor, cum rămâne cu ei? Linia lor începe în 2014 unde încep să fie arați. Aceștia sunt netinimii sau putem spune că este vorba de fiecare din acele miliarde de oameni care nu sunt adventiști. Ei vor urma același tipar pe care l-am aliniat pe tablă. Ceea ce trebuie să experimenteze ei este un Arat, apoi o Ploaie Timpurie, apoi Ploaia Târzie, după care un Seceriș. Începând din 2014 până în 2019 ei sunt arați. Din 2019 până la Panium experimentează Ploaia Timpurie. Și apoi de la Panium la Legea Duminicală Ploaia Târzie. Și sunt secerați începând de la Legea Duminicală până la Încheierea Timpului de Probă (Închiderea Harului), dar de fapt aceasta este A Doua lor Venire. Pentru ei Încheierea Timpului de Probă este la Legea Duminicală. Aceasta de fapt devine Încheierea Timpului lor de Probă chiar dacă atunci este momentul dării Legii Duminicale. Deci ei sunt arați între 2014 – 2019.

Ceea ce sper că vom vedea este că fiecare dintre aceste pietre de hotar, în special după 2014, au un impact asupra tuturor. Și când ajungem în această istorie (a secerișului netinimilor) aceste pietre de hotar de aici (Concord și Exeter din linia celor 144.00) vor avea un impact asupra netinimilor. Așa cum au și acestea (marcajul 273 și marcajul de dinainte de A Doua Venire de pe linia leviților). Aceste pietre de hotar au un efect sau aduc rezultate pentru fiecare dintre aceste grupuri. Dacă luăm acest lucru în considerare, când începem să interacționăm cu netinimii? Dacă aveți prieteni apropiați, membrii de familie care nu sunt adventiști, când începi să-i chemi? La Legea Duminicală. Nu sunt netinimi (în mișcarea noastră) înainte de Legea Duminicală. Nu trebuie să încercăm să-i aducem înainte de Legea Duminicală. Așa că nu se află nicio persoană din lume în această mișcare, dacă rămânem strict la liniile

noastre, înainte de Legea Duminicală. Deci știu ei că existăm? Cel mai probabil că nu. Nu ne ducem la ei, nu încercăm să-i aducem în mișcare, și dacă ar ști că suntem aici și am începe să le permitem să vină la întâlnirile noastre de tabără, s-ar alătura nouă. Dar nu interacționăm astfel cu ei. Nu mesajul nostru este cel care lucrează în ei. Ceea ce ne face să ne gândim, ce este Ploaia lor Timpurie și Târzie? Pentru că nu este acest mesaj. Nu este această mișcare. Ce anume îi ară? Pentru că nu noi îi arăm. Experiența lor până la Legea Duminicală ca mișcare este independentă de acest mesaj. Și ce este această istorie? Este Secerișul. Deci tot ce se face atunci în timp ce ei sunt roade coapte este că sunt tăiați. Până atunci ei vor fi grâu sau neghină. Pentru că deja au fost arați și au crescut. Și pe când vom ajunge la ei vor fi dezvoltati, copti complet. Deci ce anume face această lucrare? Ce face ca pământul lor să fie arat, sămânța lor să fie semănată și să aibă loc acea creștere?

Dacă ne întoarcem la istoria noastră ce începe să se întâmple cu noi? Am vorbit la început, putem beneficia de al doilea mesaj dacă l-am respins pe primul? Nu. Deci dacă l-ai respins pe primul și pe al doilea nu îl poți accepta pe al treilea. Poți accepta mesajul pe care îl prezentăm ca mișcare dacă ai eșuat în această istorie trecută? Nu. Prin urmare ei sunt testați și lucrați, fiecare dintre miliardele de oameni în viață, independent de acest mesaj, marea majoritate, independentă de Dumnezeu. În istoria noastră ce a sosit în 1989? Un mesaj. O deschidere a luminii din Daniel 11, versetul 40. Acel mesaj este dezvoltat, formulat înainte de 11 septembrie. Avem acest adevăr pur. Este ceva în neregulă cu acel mesaj? Sau este perfect? Vom spune că este perfect. Sunt câteva înțelegeri greșite în el, dar acum știm că împăratul de sud se întoarce. Dar cu toate astea înțelegem că este perfect.

Așadar în 1989 d.p.d.v. extern cade Uniunea Sovietică. Noi spunem că a fost căderea Împăratului de Sud. A fost înfrânt și ucis împlinind Daniel 11 versetul 40.

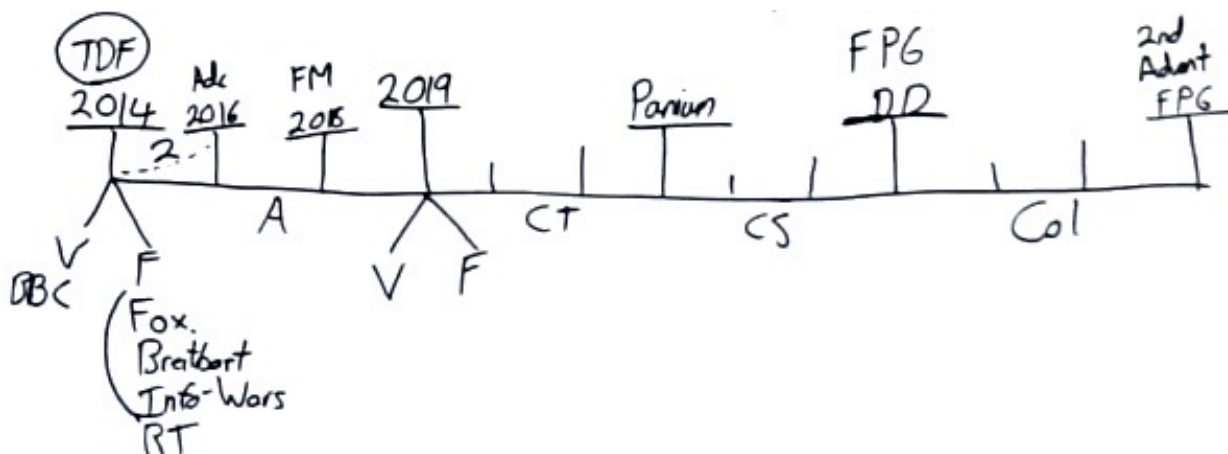
După care am ajuns la 11 septembrie și dintr-odată suntem testați privitor la aceasta. La 11 septembrie am înțeles că a început al treilea vai. Islamul a lovit, îngerul din Apocalipsa 18 a coborât, înțelegem toate aceste lucruri. Este o greșală în mesajul nostru sau este perfect? Eu aș spune că este perfect. Astfel că aici (1989) avem un mesaj pur, iar aici (11 sept. 2001) avem tot un mesaj pur. Pot fi niște înțelegeri greșite dar cu toate astea mesajul este perfect. Însă pentru cei care au respins acest mesaj ce mai există? Există un mesaj de contrafacere. Așa că în această istorie unii oameni ar putea spune că Uniunea Sovietică nu a murit cu adevărat, nu a fost doborâtă de către Împăratul de Nord. În loc de a fi învinsă de către Împăratul de Nord vin cu teorii ale conspirației. Ei spun că și-a înscenat propria moarte, s-a ascuns. Ei refuză să vadă această împlinire. La 11 septembrie spunem că a atacat islamul. Există și un alt mesaj? Da. Teorii ale conspirației. Teorii ale conspirației legate de 1989, teorii ale conspirației legate de 11 sept. 2001. Și mulți oameni resping acest mesaj pentru că ceea ce predică adventismul precum Walter Veith, ceea ce învață Walter Veith este că a fost o conspirație guvernamentală, că exista un stat subteran, dacă vă este mai familiar acest termen, care a orchestrat acest atac și a făcut să pară că ar fi islamul, pentru ca poporul american să fie condus să dea ascultare guvernului. Și ei numesc aceasta lucrarea statului subteran.

Ceea ce vrem să vedem este că în timpul acestei perioade de timp (de la 1989 la 11 sept. 2001), o perioadă de timp crucială, aveți mai mult decât un mesaj pentru că se dezvoltă două categorii de oameni. Practic pentru a avea două clase de oameni trebuie să fie două seturi de credințe. Sunt acestea în egală măsură rele sau bune? Ne vom mulțumi în a spune că mesajul nostru este bun dar are multe greșeli, iar mesajul lui Walter Veith a fost bun dar are o grămadă de greșeli? În egală măsură sunt bune sau rele și nu putem cu adevărat să ne încredem în niciunul dintre ele? Așa că ar trebui să le amestecăm atât cât se poate și să încercăm să judecăm cât de bine putem în înțelepciunea noastră omenească, să încercăm să cernem niște adevăruri fiind ghidați de propria noastră judecată? Suntem bucuroși să spunem asta? Sper că nu. Spunem că este un mesaj corect și unul fals. Voi scrie aici adevărat și fals. Un mesaj adevărat și unul fals. Dumnezeu nu ne va da un test bazându-se pe o astfel de logică. Noi trebuie să fim arați și pregătiți încercând să discernem între două mesaje, două fluxuri de informații care sunt în mod egal bune sau rele? Întrebarea mea este: De ce facem aceasta netinimilor? Pentru că asta predică oameni din această mișcare.

2014 ce reprezintă pentru ei (pentru netinimi)? Aratul lor. Ei au o creștere a cunoștinței. Doar o observație, creșterea noastră a cunoștinței a durat 2 ani, iar la ei este tot 2 ani. Prin faptul că nu-i vedem interacționând cu un mesaj religios, prin faptul că nu este niciun pasaj biblic care face această lucrare, nu înseamnă că este mai puțin important. Ei experimentează o creștere a cunoștinței din 2014 până în 2016.

Acest mesaj este formulat în 2018 și apoi sunt testați în 2019. Deci dacă ești în mișcarea netinimilor poți intra în această istorie, să experimentezi o creștere a cunoștinței, formularea mesajului, în 2019 împruternicirea mesajului, să eșuezi în acea istorie și să mai ai vreo speranță la Panium sau Legea Duminicală? Ca mișcare este imposibil. Li se cere să parcurgă această istorie și să aleagă între două mesaje. Un mesaj fals și un mesaj adevărat. Pentru că, la fel ca noi, nu vor fi arăți trebuind să cearnă două mesaje la fel de rele sau corupte, încercând să-și folosească judecata omenească pentru a înțelege ce adevăr să scoată din aceste mesaje.

La fel cum avem noi în această istorie (a preoților), ceea ce avem în această istorie (a netinimilor) devine din ce în ce mai proeminent. Teorii conspiraționale începând din 2014, avem discuția despre un stat subteran, despre Hillary Clinton fiind o pedofilă, aceste minciuni și teorii conspiraționale s-au răspândit de-alungul acestei istorii și au contaminat mintea oamenilor ca să nu mai poată discerne adevărul de eroare, să nu mai poată face diferența între fapte și ficțiune. Iar acum ei spun: „Toate știrile sunt false, nu mai știm cum să ne dăm seama ce este adevărat. Așa că ne dăm bătuți.” În tot acest proces, interacționând cu două fluxuri de informații separate și distincte, rezultatul, scopul este de a dezvolta două clase de netinimi, iar în 2019 o clasă va eșua iar cealaltă va trece testul. Ca ființă umană dacă eșuezi în această istorie (2014-2019) îți va fi foarte dificil în această istorie (după 2019). Pentru că aceste pietre de hotar sunt niște croșete prin care trece un fir. Nu va fi un război cald, nu va fi o schimbare majoră sau un atac care să schimbe mintea oamenilor. Mintea lor este deja setată. Oamenii se pot schimba dar ca și mișcare dacă nu reușești să-ți dai seama ce se întâmplă în această istorie (2014-2019) atunci vei eșua în această istorie următoare (după 2019). Nu vei beneficia de al doilea (mesaj) și când cineva din această mișcare vine la tine cu un mesaj profetic nu îl vei accepta.

În istoria noastră avem un mesaj adevărat și unul fals iar în istoria lor există un mesaj adevărat și unul fals. Și unul dintre mesajele care divid Statele Unite, care întorc oamenii unii împotriva celorlalți... o sursă de informații spune: "Aceasta este stabilirea unui dictator. Acesta este ultimul președinte al Statelor Unite. Este sfârșitul Americii ca republică. Este încălcarea Constituției." Și toată această informație este disponibilă oamenilor să o vadă, să o poată accesa și citi, practic în toată lumea. Dar mai este o narațiune care spune că acest ultim președinte este aici pentru a ne salva de socialiști, globaliști, toți acești oameni stricați/ răi, miliardari precum George Soros, imorali precum soții Clinton, să ne salveze de căsătoriile gay și dărâmarea credinței noastre creștine.

Putem începe să denumim aceste două surse de informații. O sursă o voi numi FoxNews, Breitbart, Info-Wars și am putea continua, Rusia Today, care își răspândesc ideile. Primele trei sunt americane. Și sunt fluxuri false de informații. Dacă comparăm și contrastăm liniile noastre de reformă nu avem de ales decât să acceptăm că cele două fluxuri de informații din Statele Unite nu sunt egale și la fel. Atunci de ce noi ca și mișcare le spunem oamenilor că sunt? Le spunem că Clinton și Trump sunt la fel de răi. Sunt oameni pe Facebook care împărtășesc aceste idei cum că BBC spune știri false. Că CNN spune știri false. Pot avea greșite unele lucruri dar sunt cele mai pure surse de informații pe care le avem pentru perioada de arat și de pregătire. Nu există un mesaj al acestei mișcări care să interacționeze cu cei din lume. Și de ce nu este? De ce nu facem noi această lucrare? Pentru că suntem în aceeași încurcătură în care se află și ei. Ascultăm teorii conspiraționale, venim în Brazilia și le predăm, nu vorbesc despre acest trimestru, însă mergem la frații noștri și ne ținem strâns de aceste teorii conspiraționale. Și vorbim despre Clinton și socialiști și despre un stat subteran. Și împărtășim aceeași idee că aceste surse, prin informațiile distribuite, omoară netinimii. Și le numim știri false. Dar oamenii din mișcare sunt confuzi legat de ce este fals și ce este adevărat. Dacă doar urmărim tiparul nostru...

Oamenii mă întrebă tot timpul cum de știu ce sursă de știri este de încredere. De unde știu ce este bine să cred? Iau eu le spun: Am încredere în revista Time, The Washington Post, în unele reviste mai mult decât în altele, dar acestea sunt surse de informații adevărate. Pot și acestea să greșească în unele lucruri, să aibă ceva înțelegeri greșite, dar dacă treci prin istoria netinimilor vei vrea să fii de partea lor. Pentru că dacă nu faci asta va veni Legea Duminicală și vei avea foarte puține speranțe. Dacă te iei după un astfel de tip de teologie între 2014 și 2019, și sunt oameni în Statele Unite care fac lucrul acesta, acei oameni cu șepci roșii care spun: "Să facem America măreață din nou.", dacă ei spun "Să facem America măreață din nou" în această istorie ce șanse au ei la Legea Duminicală? Nu au. Fiecare persoană

din lume este ca și cum s-ar afla într-o mișcare în perioada de arat, unde sunt lucrați. Dar ce anume lucrează asupra lor? Nu istoria biblică ci evenimente externe. Aceasta este experiența lor până începem noi să le aducem un mesaj. Când ceva se întâmplă d.p.d.v. extern ei încep să ia decizii care îi vor impacta pentru veșnicie. Lucru care va hotărî dacă vor accepta acest mesaj când le este prezentat sau dacă îl vor respinge.

Ar trebui să fim foarte atenți ce teorii conspiraționale credem, pentru că cine vorbește prin aceste surse? Un flux fals de informații. Dacă vă uitați să vedeți cine vorbește prin intermediul acestor surse, este protestantismul, protestantismul apostaziat. Și problema este că am băut din aceeași băutură, pentru că noi credem aceleași lucruri din a căror cauză cad netinimii din această istorie. Și cum putem face o lucrare pentru oamenii din lume dacă le prezentăm acest mesaj și îl împachetăm cu Walter Veith? Nu am permite să se întâmple așa ceva. Și cu toate astea prezentăm un mesaj și îl legăm cu teoriile noastre conspiraționale. Multe dintre acestea le-am moștenit de la protestantismul apostaziat, și anume opiniile noastre politice, teoria pământului plat, urmele lăsate de avioane pe cer (n.tr. Este o teorie că sunt foarte toxice și sunt lăsate special ca să omoare populația). Această idee că guvernul face ceva în ascuns, globaliștii. Oamenii răspândesc pe Facebook în fața tuturor rudelor lor și prietenilor, ideea aceasta că incendiile de pădure din California au fost cauzate de laserele guvernului, care experimenta tehnologia cu laser pentru a-și ucide proprii cetățeni. Eu vin dintr-o țară unde sunt multe incendii de pădure. Timp de 5 minute am căutat pozele pe care le foloseau oamenii aceștia și se vedea foarte clar că erau contrafăcute. Și ce daune provocăm noi oamenilor care sunt arați, cei care ne cunosc și știu că noi credem în profeție, când amestecăm mesajul nostru cu astfel de lucruri? Ne discreditează. Asta ar trebui să ne facă să ne gândim dacă nu cumva cădem noi testul lor și suntem o piedică și pentru ei.

Ne vom ruga și după aceea vom avea o a doua prezentare. Să îngenunchem pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri îți mulțumim Doamne pentru toate binecuvântările Tale. Îți mulțumim pentru mesajul Tău pur care ne ajută să discernem adevărul de eroare. Ne rugăm Doamne pentru lucrarea Ta din lume, pentru aceia care își hotărăsc destinul pentru veșnicie pe baza fluxului de informații pe care aleg să-l asculte, pe baza faptului dacă ascultă glasul protestantismului apostaziat prin anumite surse de știri sau surse de informații, sau aceia care identifică ce se întâmplă cu țara lor, nu doar cu Statele Unite ci și cu Brazilia și cu Australia și cu toate țările din lume. Se dezvoltă două clase și ne rugăm să nu fim o piedică pentru oameni în timp ce se îndreaptă către un test important care pentru noi este încheierea timpului de probă, însă pentru ei este un test la fel de important. Ne rugăm acestea în numele lui Isus, amin.

8. *LEGEA DUMINICALĂ*

Am luat în considerare linia celor 144.000. Am identificat că a început în 1989. Cei 144.000 au experimentat o creștere a cunoștinței. Acea cunoștință devine apoi un mesaj care este formulat. După care sunt testați legat de cum s-au raportat față de acel mesaj la 11 septembrie. Iar noi spunem că dacă nu accepți 11 septembrie nu vei putea accepta restul mesajului. Apoi ne-am uitat la Legea Duminicală, următoarea noastră piatră de hotar. Marea Strigare începe la Legea Duminicală și apoi crește. Urmează Încheierea Timpului de Probă și A Doua Venire. Am suprapus istoria milleriților, cele trei întâlniri de tabără care compun acest mesaj al Marii Strigări, Boston, Concord și Exeter, la 21 iulie, 1 august și 15 august. De asemenea am înțeles că sunt de asemenea două marcaje după Încheierea Timpului de Probă, care seamănă cu această istorie. Aici este oferită o informație despre timp, despre o dată, iar cei 144.000 primesc timpul (n.tr. ora și ziua în care va veni Cristos) înainte de A Doua Venire. Dar avem de asemenea decretul de moarte și Concord. Deci este acest alt marcaj. Și putem vedea că au aceleași caracteristici de-alungul liniei noastre de reformă, ca și cum ar fi cusute împreună.

Apoi am desenat linia preoților. Începe în același punct în timp. Și avem acest arat de la 1989 la 11 septembrie. Aici sosește mesajul nostru. Evanghelia veșnică este perfectă/ desăvârșită și are rolul de a dezvolta și de a manifesta două clase de oameni. Și sunt două clase pentru că unii acceptă iar alții resping. Cei care resping vor avea propriul lor mesaj. Însă este un mesaj adevărat și unul fals. Apoi după 11 septembrie înțelegem Legea Duminicală ca fiind în 2014 și începe creșterea/intensificarea Marii Strigări, din 2014 în 2018. Și de asemenea avem această piatră de hotar de mijloc numită Concord. Putem de asemenea marca alte pietre de hotar între 2019 și Panium. Și știm că primul marcaj a fost stabilit ca fiind bătălia de la Lexington și Concord în 2020. Astfel că am luat linia preoților, care este asemenea liniei celor 144.000 doar că este condensată.

Apoi linia leviților. Din nou avem modelul agricultural. Și putem înțelege că pietrele noastre de hotar, evenimentele noastre, au un impact și asupra liniei leviților. Ce este 2019 pentru ei? Legea Duminicală. Deci putem vedea că la Legea Duminicală sau anul 2019 sunt și ei testați. Fiecare persoană din Biserica Adventistă ca mișcare, sunt testați în 2019. După care au și ei o Încheiere a Timpului de Probă și o A Doua Venire. Și aceste marcaje sunt simbolizate de Concord și Exeter. Ele pot fi găsite în fiecare dispensațiune. Au un efect asupra tuturor acestor grupuri.

Motivul pentru care am făcut acest exercițiu este pentru că vreau să luăm în considerare perioada de timp în care trăim. Începând din 2014 ceea ce se întâmplă

d.p.d.v. extern nu impactează doar această mișcare, nu are un impact doar asupra grupului de oameni din această încăpere și asupra micilor grupuri împrăștiate în lumea întreagă, ci din 2014 devine și o lucrare pentru fiecare persoană care acum trebuie să fie arată. Pentru netinimi începe în 2014. Tot ceea ce am făcut este să comparăm și să contrastăm. Dacă noi am avut această experiență, dacă asta este ceea ce înseamnă aratul, atunci ei trebuie să aibă aceeași experiență. Netinimii nu pot fi arați sau pregătiți pentru a primi două surse de informații la fel de rele sau incorecte. Trebuie să decidă între adevărat și fals. Ceea ce noi putem numi două fluxuri de informații. Știu că pot fi erori, înțelegeri greșite în adevăr. Dar acel fals eu sugerez că este otravă, nu trebuie să ne atingem de el.

Între 2014 și 2019 se dezvoltă două clase de oameni, în funcție de modul cum interpretează evenimentele externe. Ce cunoștință crește între 2014 și 2016? Avem alegeri prezidențiale în America, iar Donald Trump și America protestantă devin din ce în ce mai vocali. Acest comportament și acest mesaj transmis de aceste două surse de știri, în funcție de ceea ce alegeți să credeți, dezvoltă două clase de oameni. Dacă ai avut idei incorecte înainte de această istorie și începi să asculți o sursă falsă de informații, te pregătești pentru a urma o anumită cale. Iar eu nu cred că pe acea cale se va întâmpla ceva care să-ți schimbe cu ușurință direcția, decât dacă te întorci să înțelegi corect această istorie. Deci ceea ce spun este că dacă ești de exemplu american și îl crezi pe Donald Trump și FoxNews, deja ești pregătit pentru Legea Duminicală. Nimic nu îți va schimba acel curs. Când aplicăm la mișcare folosim alte cuvinte. Spunem că dacă nu beneficiezi de primul inger, al doilea nu îți este de niciun folos. Astfel că devine un lucru mult mai important să identificăm corect această istorie.

2019 devine Încheierea Timpului nostru de Probă. Dar sunt multe ore de prezentări în această mișcare care evidențiază cât de important este 11 septembrie pentru noi. Și spunem cu multă tărie că acei oameni care se războiesc împotriva acestui lucru nu pot trece mai departe la Încheierea Timpului de Probă. Și folosim aceeași logică pentru netinimi. Și devine îngrijorător când preoții încep să cadă testul netinimilor, când picăm noi testul lor. Ar trebui să știm mult mai bine de atât.

Așadar avem două fluxuri de informații și ei (netinimii) au două fluxuri de informații. Trebuie să ne întrebăm pe noi înșine, când vorbim despre Biserica Adventistă, ce le spunem? Când ei conduc campaniile lor evanghelice, noi spunem că nu trebuie făcută evanghelizare publică, ca biserică nu trebuie să facem evanghelizare publică. Și de ce spunem asta? Pentru că noi înțelegem că avem probleme ca biserică cu crezurile noastre. Și spunem că noi ca biserică dacă încercăm să facem evanghelizări publice și aducem oameni înăuntrul bisericii, le facem rău acestor oameni. Totuși am ajuns în mișcare și spunem că nici noi nu putem face

evangelizare publică. Și facem astfel încât să sune bine lucrul acesta, pentru că ne spunem nouă înșine că ne aflăm într-un timp de ascundere pentru că vine o persecuție și ei ne vor răni pe noi. Și cred că acest lucru este incredibil de nedrept față de biserică. Noi ne aflăm într-un timp de ascundere în care nu putem face evangelizare publică nu pentru că ei ne-ar face nouă rău ci pentru că noi le-am face rău lor.

Suntem chiar aici (înainte de marcajul 2019 pe linie). Și dacă ne uităm la cum am parcurs această istorie, cu ideile noastre despre Clinton în timp ce le puneam pe cap șepci roșii copiilor noștri și spuneam “Să facem America măreață din nou” și vorbeam despre toate acele teorii ale conspirației, când luăm în considerare testul cu care se confruntă ei, noi le-am face rău. Și odată cu trecerea timpului în această mișcare am privit cum se întâmplă lucrul acesta. Când nerealizând ce facem postăm pe Facebook în fața tuturor prietenilor noștri lumești și familiei noastre, împărtășind puncte de vedere de extremă dreaptă, oroarea noastră privitor la faptul că este o femeie musulmană în Congres, idei ale unor teorii conspiraționale. Și familia comentează și întreabă: Ce faci? Și avem teorii conspiraționale alături de un video cu acest mesaj al mișcării noastre. Și o altă postare despre musulmani. Și apoi un alt link al unui video din acest mesaj. Și apoi o plângere cum că BBC prezintă știri false. O altă teorie conspirațională și apoi un alt link cu un video din acest mesaj. Ellen White vorbește despre asta, când venim cu ideile noastre, ea le numește sofisme, care de fapt înseamnă teorii conspiraționale, sunt o amăgire. Ea spune că amestecăm acestea cu mesajul nostru pur. Și aducem lemne, paie și miriște.

Ce fac acei oameni este că sunt atât de profund convinși, aș spune că noi suntem profund convinși, pentru că toți trebuie să ne uităm în interior, nimeni nu crede despre el însuși că el crede în teorii conspiraționale. Și Ellen White spune că noi credem că prin aceste teorii suntem cumva conduși de Dumnezeu, ca și cum aceste idei conspiraționale ar fi parte din mesajul nostru. Și spune că oamenii sunt atât de convinși de aceasta încât încearcă să le salveze. Ca în cartea lui Iuda când încerci să le iei și să le scoți afară din foc. Ei credeau că lucrează în armonie cu Cuvântul. Sunt ca niște bețe scoase din foc. Și frumusețea adevărului a fost murdărită. Ea spune că amestecarea acestor teorii cu lucrarea lui Dumnezeu transformă ceea ce ar trebui să stea clar și distinctiv înaintea lumii într-o harababură de principii aflate în conflict în viața practică a persoanei respective. Și asta este atât de real astăzi. Ceea ce stă clar și distinctiv pe tablă erau Demetrios și Antigonos, Trump și Clinton, rău și bun. Republicanismul, nu socialismul și dictatura. Ceea ce stă clar pe tablă sunt două fluxuri de informații, adevărat și fals. Însă când aducem ideile noastre preconcepute și teoriile noastre conspiraționale, ceea ce ar trebui să fie clar și distinctiv devine o harababură de idei conflictuale, pentru că acele idei se războiesc

unele cu altele. Vrem să spunem “Da” dar în realitate nu arată astfel. În realitate Clinton era rea și nu te poți încrede în nicio sursă de știri. Și distorsionăm mesajul nostru. Dacă ar fi doar vorba de noi ar fi oricum destul de rău dar scopul nostru este de a ajunge la cei din lume. Și până nu rezolvăm aceste probleme nu suntem pregătiți să slujim.

Vreau să luăm în considerare istoria adventistă. Vreau să ne întoarcem la sfârșitul anilor 1800 și să discutăm despre A.T. Jones. El are niște lucruri interesante de spus despre Constituție. Idei care pentru mine erau noi. Și de când am citit ce spune el văd Constituția într-o lumină nouă. Sunt multe citate. Le voi parafraza pentru că el are un mod dificil de a scrie. Însă am o listă cu toate referințele. Voi sări prin ele. Și până la sfârșit vreau să vedem poate vom putea rafina ideile noastre privitoare la Constituție. Primul text aș vrea să-l parafralez. El discută despre ideea că, Curtea Supremă a Statelor Unite vrea să declare că Statele Unite sunt o națiune religioasă, un popor religios și o națiune creștină și că duminica este Sabatul. El spune că toate aceste idei sunt anticonstituționale, sunt invalide și complet destituite de orice autoritate.

Întrebare: Credeți că Statele Unite au o religie, sunt o națiune creștină? Credeți că sunt o națiune creștină? A.T. Jones spune că Statele Unite nu au și nici nu au avut o religie. Pentru ca SUA să fie o națiune creștină înseamnă a viola Constituția. Este interzis de către Constituție ca Statele Unite să aibă o religie. Statele Unite nu sunt o națiune creștină. El continuă să vorbească despre legislația Guvernului. Constituția declară că Congresul nu poate da legi legate de a stabili sau a interzice exercitarea unei religii. Nu poate interveni în viața religioasă a oamenilor. Nu poate fi un test al cetățeniei. Repet acest lucru: nu poate fi un test al cetățeniei. Nu contează dacă ești musulman sau nu. Spune că Guvernul Statelor Unite nu este fondat în niciun fel pe o religie creștină pentru că acest lucru este interzis de către Constituție. El continuă să spună că părinții fondatori au observat persecuția din care au venit, au văzut ce s-a întâmplat cu reformațiunea, persecuția indusă asupra acelor care au luptat împotriva guvernului. Și din cauza acestor lucruri au format Constituția. Și au hotărât ca niciun test religios să nu fie cerut vreodată pentru a ocupa orice post public în Guvernul Statelor Unite. Vreau să repet lucrul acesta. Nu se cere niciun test religios pentru a ocupa vreun post în Guvernul Statelor Unite.

Ceea ce mă întreb când citesc asta este: de ce această mișcare a fost atât de oripilată/îngrozită când o femeie musulmană a fost aleasă în Congres? Dreptul ei de a fi acolo este asigurat de Constituție. Și multă lume a crezut că acest lucru nu ar trebui permis. A nu permite ca o femeie musulmană să fie în Congres ar fi a introduce un test religios.

Următorul subiect pe care-l discută este problema Bibliei în școli. Spune că îngăduirea predării Bibliei în școli publice a creat multe discuții. Apoi citează niște predici ale unor pastori protestanți care spun că sunt în favoarea introducerii Bibliei pentru că este centrul religiei protestante. Poziția lui A.T. Jones este că acest lucru, a introduce învățături biblice în școli, reprezintă un atac religios asupra Constituției. Este o tentativă de a impune tuturor dictatele bisericilor protestante. Argumentul adus de acei predicatori era faptul că majoritatea Americii era protestantă și școlile publice ar trebui să reflecteze acest lucru. Majoritatea țării este protestantă și prin urmare majoritatea conduce. Astfel că școlile publice ar trebui să includă învățături biblice pentru ca, copiii să poată învăța principiile fundamentale ale creștinismului.

Poziția lui A.T. Jones era: De unde știți că protestanții vor rămâne majoritari? Nu majoritatea hotărăște ce e bine și ce e rău. Și dacă facem ca, conștiința majorității să fie regula atunci nu există libertate a conștiinței. Poziția lui este că aceasta ar însemna unire între biserică și stat. Predicatorii protestanți au spus că Biblia este temelia a tot ceea ce este moral și religios. A îndepăra învățăturile ei din școli ar fi sinucidere. Pregătirea morală a tinerilor trebuie să aibă o influență biblică altfel caracterul lor nu ar fi modelat. Și această pregătire morală trebuie să fie bazată pe religie. În jurul anilor 1890 conducătorii bisericii protestante insistau asupra acestui lucru. Nouă nu ne sună atât de rău a introduce învățătura Bibliei în școli publice. Nu să-i oblige să-și schimbe religia ci doar să o asculte. A.T. Jones spune că nu este niciun guvern pe pământ care să aibă vreun drept să decidă cine este Dumnezeu și ce este Scriptura. Nu este niciun guvern pe pământ care să spună poporului său: Noi credem că acesta este Dumnezeu și cartea noastră este Biblia. Ei nu pot decide pentru popor ce sistem religios ar trebui să studieze, să citească sau să audă. Atunci putem avea în școli publice citirea Bibliei? Nu. Deci cum ne așteptăm ca ei să învețe creațiunea creștină? Ar trebui ei să învețe aceasta? Nu. Asta ar însemna să introduci religia prin guvern în școli. Și A.T. Jones a fost împotriva acestor lucruri.

A.T. Jones vorbește apoi despre legi duminicale. Argumentul pe care îl dezvoltă este că nu este aleasă nicio persoană în Guvern care dintr-odată să devină înțeleaptă în domeniul religiei. Trebuie să aibă aceeași poziție dacă se află într-un post oarecare sau ca președinte al Statelor Unite. Nu ar trebui să poată să-și folosească vocea sau poziția de putere pentru a transmite ideile sale religioase ca avantaj asupra altei persoane. A face aceasta înseamnă a te întoarce la secolele anterioare când exista această idee de drept divin al regilor. A.T. Jones vorbește despre Legea duminicală. El citește dintr-un pamflet. Și acest pamflet a fost scris de oameni care susțineau legea duminicală. Au întrebări și răspunsuri aici. Întrebarea la care doresc să răspundă este: "Este drept și corect să-i faci pe oameni să păzească ca sfântă o anumită zi?" Și ei răspund: „Nu, nu ar trebui să-i obligăm să facă dintr-o

anumită zi o zi sfântă. Însă ceea ce este sfânt ar trebui protejat. Am hotărât că duminica este o zi sfântă. Nu te voi obliga să o păzești, dar pentru că este sfântă trebuie să protejez acea zi pentru a mă asigura că copiii noștri o pot păzi. Ar trebui să fie protejată de orice obstacol și stabilită de guvern.” Tot ce vor ei este să fie recunoscută ca sfântă. Ei spun că guvernul este obligat să facă duminica sfântă și să-i protejeze sfințenia.

Poziția lui A.T. Jones, modul cum se exprimă el, este că nu este nimic în neregulă cu a ține o zi. Problema cu legea duminicală nu este faptul că este duminica. El spune: Ce drept are guvernul să numească vreo zi sfântă? Nu are dreptul de a spune asta, dapăi de a impune oamenilor acea idee de sfințenie, un lucru care ține de crezul doar unei părți din popor. Ce drept are o parte din oameni să forțeze alți oameni să creadă ideile lor despre ce este sfânt? A.T. Jones vorbește despre sfințenie și moralitate. El spune că a-ți forța aproapele să țină ceva ca sfânt, când este poziția ta și nu a lui, încalcă Constituția. Și ideea pe care vreau eu să o expun este că nu contează dacă ideea ta legată de sfințenie este corectă sau greșită. Nu contează dacă spui că sâmbăta ca Sabat este o zi sfântă sau că duminica este sfântă. Nu aceasta era problema pentru care lupta A.T. Jones. El spune: Ce drept are guvernul să impună anumitor oameni ideea de sfințenie în care crede doar o parte din popor? Ce drept am eu să constrâng aproapele meu să creadă ideile mele și să le păzească de parcă ar fi ale sale? Înseamnă a te pune în locul lui Dumnezeu. Lucrarea creștinilor timpurii era să se împotrivească acestor lucruri. Creștinii de la început au trebuit să lupte împotriva faptului că guvernul dorea să protejeze acele lucruri pe care le considera sfinte. Și poziția lui A.T. Jones este ca fiecare persoană să poată fi liberă și nederanjată, pentru a-și putea urma propriile idei legate de ce este și ce nu este sfânt.

Îmi plac argumentele lui A.T. Jones. El spune că nimeni nu îi oprește pe protestanți să țină duminica. Nimeni nu îi oprește. Ideea că această zi trebuie protejată este o scuză pentru a câștiga compătimire/ simpatie. Dar nimeni nu îi oprește să țină duminica ca zi sfântă. Marea majoritate a poporului american deja o păzeau ca sfântă fără ca cineva să-i împiedice. El spune că orice protecție garantată de Constituție este acolo pentru a proteja minoritatea. Constituția are rolul de a-l proteja pe cel slab de cel puternic și de a-i proteja pe cei puțini împotriva celor mulți. Și vă rog să țineți minte că nu contează dacă majoritatea greșește sau are dreptate în ceea ce privește ideea despre sfințenie. El spune: Nu e ciudat că guvernul crede că majoritatea trebuie protejată? Lui i se pare nostim acest lucru. Constituția are rolul de a-l proteja pe cel slab chiar dacă cel slab este complet imoral. El vorbește în Congres și spune că nu poți face o lege pentru a obliga pe altcineva să păzească ideile tale despre moralitate. Și le spune celor din Congres: Dacă v-ați afla aici pentru a spune că sâmbăta este Sabatul, că este sfânt și trebuie protejat, aș fi aici protestând

în aceeași măsură. El spune că adventiștii au decis că poziția noastră este și sperăm că aceasta va fi și poziția națiunii, că toți oamenii ar trebui să fie liberi și independenți de orice control al vreunei influențe religioase sau control ecleziastic. El citează pe cineva și spune: Dacă cei care țin a șaptea zi ar încerca să dea o lege pentru a obliga poporul să țină Sabatul zilei a șaptea, eu m-aș opune. Și dacă se încearcă să se dea o lege pentru a obliga poporul să țină duminica, mă opun și acestui lucru.

Dacă luăm în considerare acest lucru, pentru tot ce înseamnă cu adevărat aceasta pentru noi, cred că începe să devină puțin deranjant. Constituția este stabilită pentru a permite oamenilor să fie complet imorali, să încalce legea lui Dumnezeu și să nu sufere nicio consecință. Credem că acest document este sfânt dar este făcut în așa fel încât dacă tu vrei protecție trebuie să oferi aceeași libertate și protecție celorlalți oameni. Problema legată de legile duminicale cu care se lupta el nu era cu privire la duminică, ci problema era că majoritatea spunea că ceva este sfânt și prin urmare trebuie să fie protejat de guvern pentru cazul în care oamenii vor încerca să țină o altă zi. Începe să ne deranjeze acest lucru pentru că vrem să fim consecvenți cu aceste instituții gemene: Sabatul și căsătoria. Suntem în regulă cu a vedea o lege duminicală, dar aș întreba: Cum rămâne cu căsătoria? Cum este cu căsătoria gay? Ce drept are majoritatea protestantă să spună că căsătoria este ceva sfânt creat de Dumnezeu între un bărbat și o femeie și că noi trebuie să o protejăm? Eu spun că acest lucru violează Constituția. Și noi spunem: "Uite cum Obama a distrus Statele Unite permițând căsătoriile gay." A avut el de ales? Constituția nu a fost creată pentru a proteja creștinismul Americii, pentru a păstra căsătoria dintre un bărbat și o femeie și pentru a ține o femeie musulmană înafara Congresului. Constituția există pentru a le permite oamenilor să decidă pentru ei înșiși ce este sfânt. Noi vedem Sabatul ca fiind sfânt. Considerăm căsătoria ca fiind sfântă. Nimeni nu mă obligă să mă căsătoresc cu o femeie, nimeni nu mă obligă să țin duminica. Deci de ce trebuie să intervin eu, să mă duc la guvern și să spun: Trebuie să protejezi ceea ce este sfânt?

În urmă cu câțiva ani, poate nu a trecut chiar atât de mult timp, poate doar cu un an în urmă, căsătoria gay a fost introdusă în Australia. În Constituția noastră articolul 611 separă biserica și statul. Și mulți oameni de acolo din mișcarea noastră au vrut să înceapă o campanie, să ieșim în stradă și să le scriem conducătorilor noștri să protejeze sfințenia căsătoriei. Și sunt recunoscătoare pentru cei din grupul nostru care s-au ridicat să spună: "Nu aveți dreptul de a face acest lucru! Nu aveți dreptul de a spune guvernului că ceva este sfânt și să-l convingeți să impună acel lucru." Nu avem dreptul să dorim Biblia în școlile publice și să se predea narațiuni creștine. Poziția lui A.T. Jones ar fi contra acestui lucru. Pentru că el spune: Poate curând într-o zi protestantismul din Statele Unite va fi în minoritate, și dacă stabiliți ideea că majoritatea conduce, copiii voștri v-or trebui să stea în fața unei Biblii catolice. În

zilele noastre am putea spune în fața Coranului. Scopul Constituției a fost să protejeze dreptul nostru de a păzi Sabatul dar nu de a impune altora ceea ce noi considerăm a fi sfânt. Și când cineva începe să folosească acel limbaj ca Donald Trump care spune că va readuce principiile creștine, Americii protestante îi place această idee, o acceptă pentru că o consideră necesară. Dar este necesară? Sau Obama avea dreptate să spună că nu e dreptul lui de a spune că un lucru este sfânt, că nu e dreptul lui să facă ce au vrut protestanții și să-l protejeze. Poate el a înțeles Constituția mai bine decât credeam noi.

Ceea ce vreau să facem este să ne revizuim gândurile în ceea ce privește Constituția. Și când ne uităm la această istorie cuprinsă între 2014 și 2019 eu înțeleg că este o problemă cu vocile liberale, sunt unele lucruri pe care le-au înțeles greșit dar dacă comparăm și contrastăm timpurile de arat, poate ele nu greșesc atât de mult până la urmă. Ceea ce a început în 2014 este o unire a bisericii cu statul. Ceea ce a început în 2014 fără a-și schimba direcția ne va conduce către Legea Duminicală. Și mătură milioane de oameni. Trebuie să înțelegem cum vedem Constituția pentru că lumea trebuie avertizată odată ce reușim să ne debarasăm de teoriile conspiraționale. Am înțeles că urmează o sesiune de întrebări și răspunsuri, așa că în încheiere haideți să îngenunchem împreună pentru rugăciune.

Tată drag din ceruri îți mulțumim pentru binecuvântările Tale, pentru această întâlnire de tabără în care am putut veni fiecare dintre noi. Avem o lucrare grea de făcut și mă rog Doamne să fim pregătiți să învățăm și să ne dezvățăm, pentru a putea ajuta și nu pentru a fi o piedică în lucrarea Ta de a salva lumea. Mă rog acestea în numele lui Isus. Amin.

9. ÎNVIEREA ÎMPĂRATULUI DE SUD

Am făcut o greșală în ceea ce privește timpul pe care îl avem la dispoziție în această tabără. Credeam că tabăra se va încheia mâine. Am aflat în această dimineață că nu este așa și acest lucru m-a luat prin surprindere mai ales că nu am apucat să acopăr tot materialul pe care aş fi vrut să-l parcurgem. Speram să parcurgem Fapte 27. După cum poate ați observat azi dimineață, fratele Parminder în timp ce vorbea despre linii a început să discute despre o altă linie de reformă, cea a corabiei și a dat ca referință Fapte 27. Nu avem timp pentru asta. Este un alt subiect cu care am considerat că ar fi bine să încheiem, pentru că este în strânsă legătură cu ceea ce am discutat până acum. Și de asemenea cred că este un exemplu frumos al metodologiei de a compara și a contrasta.

Vreau doar să comentez câteva minute despre prezentarea de aseară. Am discutat despre aratul netinimilor și cum experiența lor este aceeași cu cea a noastră din perioada 1989 - 11 septembrie 2001, acei ani fiind foarte semnificativi pentru noi. Astfel că trebuie ca și pentru lume acei ani să fie semnificativi. Și dacă comparăm și contrastăm istoria noastră atunci suntem obligați să recunoaștem ce se întâmplă în lume și de ce este acest război legat de cele două surse ale informației media și faptul că nu sunt la fel. Apoi am început să discutăm despre Constituție și pentru ce a fost creată. În mintea mea mereu am gândit despre Constituție ca fiind un document frumos, ca și cum ar fi înconjurată de o aură, având scopul de a face o țară frumoasă și glorioasă. Cred că acesta este modul cum tindem să o descriem. Este un document magnific care a creat o națiune creștină minunată cu toate aceste principii bune și oameni cumsecade. Dar eu nu cred că pentru acest lucru a fost creată Constituția. Ci pentru a crea o națiune seculară fără religie, fără o religie a guvernului și fără o recunoaștere a lui Dumnezeu, având libertatea de a fi complet imorali fără să sufere vreo consecință. Motivul pentru care a fost creată astfel este pentru că voi și cu mine am vrut să avem libertatea de a păzi Sabatul. Și ceea ce este dificil pentru oameni să facă este că noi vrem libertate pentru noi înșine dar când vedem pe altcineva făcând ceva diferit, noi știm de fapt că noi avem dreptate iar ei nu, noi suntem morali iar ei imorali, noi recunoaștem ceva ca fiind sfânt iar ei nu. Și vrem să-i facem să fie ca noi. Și de ce ei nu sunt ca noi? De ce societatea este atât de imorală? Pentru că argumentele pe care le aduc oamenii sunt: Sunt de acord cu voi, înțeleg ce spuneți, dar nu realizați cât de imoral este. Iar guvernul permitea acest lucru și chiar îl încuraja. Iar răspunsul meu este: Ce vă așteptați să facă guvernul? Pentru că dacă ei se implică în chestiunea moralității, asta înseamnă unirea bisericii cu statul. Lor li se cere să fie complet seculari, să nu permită vreo moralitate în hotărârile lor. Așa că am putea

argumenta ca A.T. Jones să nu fie Biblie în școli, să nu fie lectură biblică și niciun curriculum biblic. Și apoi am putea spune că, creaționismul este o știință, îl poți vedea în natură. Iar eu aș spune: În regulă. Și ce Dumnezeu vei spune că a făcut lucrul acesta? Pentru că următorul lucru pe care trebuie să-l spui este că a fost plănuită (crearea lumii). Pentru mine acest argument este rațional, logic. Dar ce nu este rezonabil este a-i învăța că acest lucru a fost făcut în 7 zile de către Dumnezeul creator din Geneza. Să introduci lucrul acesta în școli publice înseamnă o unire între biserică și stat. Deci începe să fie o provocare pentru ideile noastre.

Ellen White vorbește în *Tragedia Veacurilor* 389.1. Ea descrie condiția Statelor Unite și vorbește despre 34 d.Cr.. Este capitolul numit O avertizare respinsă. Ea vorbește despre cum sunt ridicați învățători care explică Cuvântul lui Dumnezeu. Dar existau și organizații contrafăcute care susțineau de asemenea că înțelegeau Cuvântul lui Dumnezeu, respingeau adevăratul mesaj și astfel când oamenii întrebau și căutau după adevăr deveneau confuzi. Aș vrea doar să subliniez ultima propoziție, care este un rezumat bun. Ea spune: "Păcatul nepocăinței lumii stă la ușa bisericii." Vedem că lumea este imorală, sunt toate lucrurile acestea pe care le învățăm la școală, vedem homosexualitatea și toate aceste lucruri despre care am spune că sunt imorale, care încalcă legea lui Dumnezeu, însă a cui vină este aceasta? Cine este responsabil? Aceiași conservatori din America, care se așteaptă ca Donald Trump să readucă moralitatea, sunt responsabili pentru imoralitatea pe care o văd. Ceea ce se întâmplă este că îl reprezentăm greșit pe Cristos, ceea ce poți spune că făceau bisericile protestante în 1844. Lumea este confuză, nu găsește adevărul și speranța pe care le căuta, și umblă într-o imoralitate crescândă. Și a cui vină este aceasta? Nu este nici măcar vina lor, ci stă la ușa bisericii. Pentru că rolul bisericii era acela de a fi un exemplu dar guvernul în niciun fel nu trebuia să intre în acea lucrare. Ce se întâmplă este că atunci când noi nu-l mai reprezentăm pe Cristos, lumea alunecă în imoralitate. Și avem această doctrină a faptelor, avem această idee despre fapte, și sfârșim prin a le spune oamenilor sau guvernului: "Uitați-vă la acești oameni imorali. Obama, rezolvă problema!" Și nu poate. Constituția, pe care a studiat-o ani de zile, îi cere să permită aceste lucruri. Vina pentru acel lumesc nu este a guvernului. Lui i se cere să permită acest lucru pentru a le oferi acelor oameni aceeași libertate pe care o avem și noi. Este responsabilitatea noastră să învățăm cine este Cristos și să-l reprezentăm. Dar cornul protestant a căzut în 1844 și ceea ce am văzut începând din 2014 este că același popor protestant vede imoralitatea care există sub conducerea lui Obama și spune: "Asta este rău. Ceea ce avem noi nevoie este unirea dintre biserică și stat. Pentru că este vina statului și problema statului." Iar eu aș sugera că acest lucru l-am văzut întâmplându-se începând din 2014. Poate Donald Trump va aduce aceste lucruri, va începe să impună moralitatea. Un exemplu ar fi căsătoriile gay. Însă eu

sugerez că a face aceasta nu este un lucru bun. Și este un semn a ceea ce urmează și anume faptul că vom începe să ne pierdem libertatea.

Ne-am petrecut cea mai mare parte din timp discutând despre împăratul de sud, așa că vom continua astăzi cu aceeași temă. Am petrecut puțin timp în clasă studiind Daniel 11:40. Și vom citi acest verset.

„Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge; și împăratul nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe corăbii; și va intra în țări și se va revărsa și va trece.”

În Daniel 11:40 vedem două timpuri ale sfârșitului. Deci ceea ce vedem este... Primul timp al sfârșitului în ce an este? În 1798. Și ce s-a întâmplat în acel an? Papa este luat captiv, profeția s-a împlinit, s-a împlinit timpul. Să mergem la Daniel 12:4

„Dar tu, Daniele, închide cuvintele și sigilează cartea până la timpul sfârșitului; mulți vor alerga înapoi și înapoi și cunoașterea va fi înmulțită.”

Deci cartea lui Daniel sau porțiuni ale acestei cărți au fost sigilate până la timpul sfârșitului. Și de la timpul sfârșitului acele porțiuni au început să fie desigilate. Și Ellen White spune că au început să fie desigilate în 1798. *Tragedia Veacurilor*, 356.2. Așadar cartea lui Daniel a început să fie desigilată la timpul sfârșitului despre care Ellen White spune că este 1798. Și spune că la timpul sfârșitului prima solie îngerească a început să fie proclamată. *Manuscrise Publicate* vol. 18, 15.2. La timpul sfârșitului, 1798, prima solie îngerească începe să fie proclamată, cartea lui Daniel este desigilată. Acea primă porțiune a versetului 40 ne oferă cunoaștere asupra evenimentelor externe pe care le vedem în acest timp. Spune că la timpul sfârșitului Împăratul de Sud îl va împunge/împinge sau se războiește împotriva cui? Împotriva Împăratului de Nord. Acea primă porțiune descrie un punct în istorie când Împăratul de Sud se războiește cu Împăratul de Nord și acel cuvânt a împunge înseamnă a lupta cu coarnele. Care în mod simbolic înseamnă a lupta împotriva. Deci în 1798 spunem că Împăratul de Sud împunge sau intră în război împotriva Împăratului de Nord. Împăratul de sud este biruitor. Am vorbit despre 1798 dar când s-au luptat de fapt Împăratul de Nord cu Împăratul de Sud? În ce perioadă de timp a fost acel război? Pentru că noi marcăm 1798, însă atunci a avut loc acel război? Putem spune că atunci a avut loc o bătălie dar nici măcar nu a fost o bătălie. Revoluția Franceză a început în 1789 și atunci Împăratul de Nord sau țara care reprezenta Împăratul de Nord, Franța, a făcut tranziția la o putere ateistă. În timpul Revoluției Franceze s-au întors împotriva bisericii catolice și acea revoluție a început în 1789. În 1791 au încheiat relațiile diplomatice cu biserica. Revoluția franceză a început în 1789, a fost sfârșitul relației diplomatice și relația politică este tăiată și singura bătălie pe care aș putea-o marca în această istorie este în 1796, atunci când Napoleon se luptă cu trupele papalității. Astfel că Napoleon a invadat Italia și a învins trupele papalității. Pius al

VI-lea era Papa în acel timp. El a cerut să fie pace și pacea i-a fost acordată la Tratatul de la Tolentino despre care am discutat anterior, când am vorbit despre versetele 5 la 15 din Daniel 11. Dar dacă vrem să marcăm o bătălie în această istorie, aceasta a avut loc în 1796. Atunci Franța a învins papalitatea. Și chiar dacă papalitatea era în continuă slăbire încă stătea în picioare. Au încheiat Tratatul de la Tolentino în 1797. Și așa cum am descris în versetele 5-15, ei au un tratat, au făcut pace, dar împăratul de nord sau papalitatea a încălcat acel tratat. Împăratul de sud sau Franța ateistă a intrat, fără să întâmpine opoziție, în Vatican în 1798 și a proclamat-o republică romană. Și au cerut ca Papa să renunțe la toată autoritatea sa. Papa a refuzat și a fost luat prizonier.

Când vorbim despre această istorie putem vedea că marcăm 1798. Și modul cum citim versetele ne spune că este o bătălie între împăratul de nord și împăratul de sud. Și vrem să vedem că în acea istorie este un război care continuă, care începe în jurul anului 1789 și chiar înaintea acelei istorii papalitatea pierdea putere. Au fost obligați să desființeze ordinul iezuit în 1773 când au început să cedeze în fața presiunii exercitată de împărații pământului. Așa că a slăbit treptat. Și putem vedea pietre de hotar de-alungul acestei istorii care ne conduc la 1798. Singurul lucru pe care îl putem vedea în această istorie și despre care putem spune că a fost o bătălie a avut loc în anul 1796. Ceea ce marcăm în 1798 este faptul că Papa a fost luat captiv. Și cum altfel mai numim aceasta, ceea ce a avut loc în 1798? Rana de moarte. Să deschidem la Apocalipsa 13: 3.

„Și am văzut unul dintre capetele ei, ca rănit de moarte; și rana sa mortală a fost vindecată; și tot pământul se minuna de fiară.”

Vedem că în 1798 a fost dată rana de moarte. Papalitatea a primit o rană de moarte. A murit sau a fost doar rănită? Dacă vă întoarceți la Apocalipsa 17 cred că la versetul 8... Puteți marca versetul 3, puneți un semn la Apocalipsa 13:3 și să deschidem la Apocalipsa 17:8.

„Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va ridica din groapa fără fund și va merge în pieire; și se vor minuna cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, când ei privesc fiara care era și nu este, și totuși este.”

Apocalipsa 13:3 descrie această rană de moarte. Apocalipsa 17:8 spune că fiara nu este și amândouă versetele spun că se vor întoarce. La sfârșitul versetului 3 din Apocalipsa 13 spune că lumea se minuna de fiară. Apocalipsa 17:8 spune că aceia care locuiesc pe pământ se vor minuna. Deci putem vedea aceleași caracteristici. O fiară primește rana de moarte, cealaltă a fost dar nu mai este, amândouă spun că rana a fost vindecată. Apocalipsa 13:3 spune că rana a fost vindecată. Apocalipsa 17:8 spune că se va ridica din groapa fără fund. Și amândouă versete spun că lumea se

minunează. Folosind cuvinte diferite descriu același lucru sau istorie. Deci când spune în 13:3 că a fost rănită de moarte cum descrie acest lucru Apocalipsa 17:8? A fost, apoi nu mai este și apoi se va ridica din groapa fără fund. Cine este pus în groapa fără fund? Care este un alt cuvânt pentru groapa fără fund? Dacă m-ai pune într-o groapă în pământ, o poți numi groapă, dar de fapt este un mormânt. Este același lucru. Și pe cine pui în mormânt? Nu se pun oameni vii în pământ, ci doar oameni morți. Papalitatea nu a fost îngropată de vie. După cum puteți vedea nu este doar o rană ca de moarte ci chiar a murit. Și apoi putem citi în acest verset că se va ridica cândva în viitor. Numele Papei care a murit este Pius al VI-lea.

Dacă deschideți la *Manuscrise Publicate* vol. 8, 354.1... Vom parafraza dacă nu este tradus în limba portugheză. Nu este tradus, așa că doar voi parafraza. Descrie călătoria serei White în timp ce vizita Franța. Deci se afla în Europa, în Franța. Este 2 noiembrie și este cu fratele prezbiter Bourdeau. Și în acea seară o duce într-o catedrală din Franța. Și îi arată Ellenei White bustul lui Pius al VI-lea. Același Papa Pius. Așadar ea vede această statuie a lui și spune că acesta a fost omul despre care s-a notat în profeție. Acesta a fost omul care a fost dus în captivitate și care a murit în captivitate. Cine a fost dus în captivitate? Papa Pius al VI-lea. Papalitatea? Sau nu a fost papalitatea?

Când ne uităm la linia noastră de reformă luăm în considerare poporul lui Dumnezeu. Și ce urmează ei sau ce anume ascultă? Instrucțiunile lui Dumnezeu. Așa că Dumnezeu îi spune lui Israel să trăiască într-un anumit fel. Și ce se întâmplă? Ei se răzvrătesc și nu mai ascultă glasul Lui. Deci este un punct de răzvrătire, după care este o avertizare, li se spune că vor fi pedepsiți și intră într-un timp de captivitate. Așa că atunci când noi ne răzvrătim față de Stăpânul nostru, față de Șeful nostru, el ne duce în captivitate. Astfel că biserica papală a făcut o anumită lucrare timp de 1260 de ani. Și vocea cui o urmau? Cine este șeful lor? Satana. Și ce le-a spus să facă? Să-i controleze pe împărații pământului și să-l persecute pe poporul lui Dumnezeu. Aceasta este descrierea serviciului lor. Și cum se descurcă cu acea lucrare? Pentru o perioadă de timp au făcut o treabă foarte bună. Au persecutat poporul lui Dumnezeu și i-au controlat pe împărați. Dar au ajuns în anul 1773 și au abolit/desființat ordinul iezuit. Și de ce au făcut aceasta? Au abolit ordinul iezuit pentru că împăratul le-a spus să facă lucrul acesta. Și Ellen White ne-a spus că aceasta a încheiat persecuția. Așa că în 1773 ei s-au oprit din a mai persecuta poporul lui Dumnezeu și s-au oprit din a mai spune împăraților din Europa ce să facă. Dacă eu aș fi fost șeful lor aș numi aceasta răzvrătire. Și ce se întâmplă când te răzvrățești împotriva șefului tău? Mergi în captivitate.

Din anul 538 până în 1798 în ce se afla papalitatea? Într-o perioadă de adunare. Ei se aflau într-o perioadă de adunare ascultându-l pe șeful lor, din 538 până în 1798.

Dar din 1773 se răzvrătesc. Li s-a dat să aleagă, de către Împăratul de Nord, între prosperitatea temporară și îndeplinirea îndatoririlor de lucru - persecuția. Și papalitatea spune împăraților pământului: "Preferăm să avem prosperitate temporară pentru a ne îndeplini îndatoririle slujbei noastre care este aceea de a persecuta." Pentru a prelungi împărăția șefului lor. Aceasta era apostazie. Dacă noi intrăm în apostazie împotriva lui Dumnezeu, timpul de adunare s-ar încheia și am fi împrăștiați sau am putea spune am fi luați captivi. Aceasta nu este o linie de reformă a poporului lui Dumnezeu, este o linie de reformă a contrafacerii.

Dacă luăm în considerare poporul lui Dumnezeu și ne-am întoarce la captivitatea în Babilon, doar împăratul a fost luat captiv? Nu, întreaga națiune. Deci cine s-a dus în captivitate? Ellen White spune Pius al VI-lea. Dar știm că a fost întregul său regat sau popor. Ellen White spune că el este cel care a fost dus în captivitate și care a murit în captivitate. După care spune ceva remarcabil. Și anume că el este omul marcat în istorie, care a primit rana de moarte. Deci cine a primit rana de moarte? Pius al VI-lea. Noi spunem că papalitatea a primit rana de moarte. Ellen White spune că omul Papa Pius al VI-lea a primit rana de moarte. Ea spune că inima lui era închisă înăuntrul statuii de marmură și au simțit solemnitate când se uitau la acest monument al acestui om menționat în profeție. Deci ceea ce spune ea, chiar dacă Biblia nu menționează numele Pius al VI-lea, este că el este acela care a fost dus în captivitate, care a primit rana de moarte.

Daniel 2 ne oferă un principiu când discută despre Nebucadnețar. Nu vom deschide acolo dar ceea ce îi spune Daniel lui Nebucadnețar este că acel cap de aur este Babilon. Dar apoi îi spune: "Tu ești capul de aur." Ceea ce spune Daniel este că acel cap de aur al statuii (care este ascunsă aici), capul de aur nu este doar al Babilonului ci poate fi reprezentat de un singur om. Și putem vedea asta în timp ce ne uităm mai jos la statuie. Grecia – un om, Alexandru. Deci nu putem separa împăratul de împărăție. Cine este Împăratul de Sud? Rusia sau poți spune Putin. Nu îi poți separa. Împăratul și împărăția simbolizează același lucru. Ellen White spune că Papa Pius al VI-lea a primit rana de moarte. Dar noi înțelegem că nu a fost doar o rană de moarte, ci este o moarte. Și când a murit Pius al VI-lea? În 1798 a primit rana de moarte, iar în 1799 este ucis, a murit. Am undeva notată data exactă a morții lui. 29 august 1799. Ceea ce putem vedea în această istorie este faptul că este o rană de moarte și apoi o moarte. Așadar este o distrugere progresivă. Marcăm 1798 ca timp al sfârșitului, pentru că tindem să marcăm rana de moarte și nu moartea în sine. Aici avem Daniel 11 versetul 40 prima parte (partea a). Dar cum rămâne cu Daniel 11:40, partea b? Să citim din nou.

„Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge; și împăratul nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe corăbii; și

va intra în țări și se va revărsa și va trece.”

Din acest verset am creat un al doilea timp al sfârșitului cu un al doilea punct în istorie când cartea lui Daniel a început să se deschidă. Acest lucru a început să se întâmple în 1989. Și ce este listat în aceste versete, sunt evenimentele externe pe care le-am legat de acea dată. Spune că este un război din nou, o bătălie între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Și în această istorie Împăratul de Nord învinge și Împăratul de Sud este învins. Și aceasta este istoria anului 1989.

Aș vrea ca fiecare dintre voi să faceți un exercițiu mental. Nu neapărat acum, dar gândiți-vă la asta. Dacă ați fi înapoi în această istorie, să spunem în 1986, 1984, oricând în acea istorie. Să spunem că știați că puteați prezice o dată anume dar nu cunoșteți nimic din viitor după acea dată. Tot ce aveți era o cunoaștere despre Daniel 11:40 cum că Împăratul de Nord și Împăratul de Sud aveau să se lupte, Împăratul de Nord avea să vină împotriva Împăratului de Sud, cu ce? Cu o armată, ca un vârtej de vânt, cu care, călăreți și corăbii. Deci este această bătălie între nord și sud și spui: “În regulă. Eu pot prezice timpul. Și prezic că va fi 9 noiembrie 1989.” Și nu știi nimic despre istoria de după această dată. Doar mergând la versetele pe care le citești încearcă să-ți imaginezi la ce te-ai fi așteptat să vezi.

Una din întrebările pe care le pun oamenii este: Cum ne imaginăm Rafia dacă nu ca o bătălie, când avem toate această istorie și versete? Am petrecut ani de zile aplicând istoria la timpul nostru. Am vorbit despre bătălii, războaie civile, revenirea sclaviei, revoluții, și încă folosim acel limbaj pentru că astfel este structurată parabola. Bătălia care a avut loc cu câteva mii de ani în urmă prefigura Rafia. Însă aș vrea să luăm în considerare, dacă am fi trăit în această istorie de dinainte de 1989, la ce ne-am fi așteptat să vedem la 9 noiembrie în acel an? Pentru că nu a fost nicio bătălie. Și mai rău decât atât, dacă ne uităm la 1798 măcar puteam vedea că Împăratul de Sud se afla acolo. Tot ce se întâmplă în această zi este că un zid cade pentru o perioadă de timp. Unde este America la 9 noiembrie? Nici măcar nu este vizibilă. Nu este în Germania făcându-și lucrarea sau dărâmând zidul. Nici măcar nu se află acolo ca să îndemne mulțimea să facă lucrul acesta. Pentru a înțelege această zi trebuie să înțelegem războiul anterior, Războiul Rece. Când înțelegem Războiul Rece, înțelegem că au fost aceste bătălii care nu au fost cu adevărat bătălii dar puteți marca o piatră de hotar în acea istorie a luptei între Împăratul de Nord și Împăratul de Sud. Și culminează într-o zi anume. Este de fapt lucrarea Împăratului de Nord de a submina Uniunea Sovietică. Și putem ști că atunci când au avut loc acele evenimente la 9 noiembrie 1989, putem vedea că America este responsabilă pentru asta. Dar nu ai putea afla lucrul acesta doar observând evenimentele din acea dată. În 1989 cade zidul Berlinului.

Dacă ne uităm la Daniel 11:40 vedem că are două părți. Și dacă are două părți cum trebuie să le tratezi? Trebuie să le compari și să le constrastezi. Dacă tratăm partea „a” în acest fel atunci trebuie să luăm în considerare și partea „b”. Ce s-a întâmplat în 1989? Pentru că spunem că atunci Împăratul de Sud a fost învins. Problema este... când a luat sfârșit Uniunea Sovietică? Nu a fost în 1989. Tot ce s-a întâmplat au fost niște demonstrații publice, o deschidere temporară a unui zid. Când a venit sfârșitul anului 1989 Uniunea Sovietică încă stătea în picioare. Aș sugera că, dacă comparăm și contrastăm, 1989 este rana de moarte. Nu este mort dar moartea este inevitabilă în acest punct.

Ceea ce continuăm să marcăm în profecție nu este moartea ci rana de moarte. Când este mort Împăratul de Sud? În 1991. În decembrie 1991 ce s-a întâmplat de a sfârșit Uniunea Sovietică? Gorbaciov. Este 25 decembrie și Gorbaciov demisionează din funcția de președinte al Uniunii Sovietice. El înmânează controlul țării lui Boris Elțin. Și dându-și demisia, steagul roșu sovietic din vârful Kremlinului a fost ridicat pentru ultima oară. Imediat după ce și-a anunțat demisia într-o transmisiune în direct la televizor, ultimul lider al Uniunii Sovietice a semnat un decret predând controlul forțelor armate. Într-o jumătate de oră steagul rusesc alb, roșu și albastru a fost ridicat deasupra Kremlinului simbolizând sfârșitul Uniunii Sovietice și căderea comunismului sovietic. Citesc aceasta dintr-un articol al revistei Washington Post scris în 1991. Și jurnalistul care se afla acolo pe teren, cred că cel care a scris acest articol era un fotograf din Berlin, el a spus că a fost foarte puțină reacție. Când zidul a căzut toată lumea era pe străzi. Toată lumea a ieșit în stradă în 1989. Dar când vine 1991 este foarte puțină reacție. Lumea recunoștea acest lucru ca fiind inevitabil. Ziua a trecut fără să i se acorde prea multă atenție în ceea ce privește emoțiile și entuziasmul.

Data primară a acestor două încă este notată ca fiind 1989. Deci avem rana de moarte, căderea și moartea. Acesta este Pius al VI-lea iar aici este Gorbaciov. Unul moare iar celălalt își dă demisia. Este același lucru pentru că este o moarte politică. Dacă am compara și am contrasta aceste modele în Daniel 11, ne-ar permite, așa cum spune și fratele Parminder, să adăugăm informații care nu se află în verset. Ce știm despre împăratul de sud bazându-ne doar pe comparare și contrastare? Sunt câteva lucruri de care putem fi siguri. Primul lucru de care putem fi siguri... a murit Împăratul de Sud? Sau și-a înscenat propria moarte? Papalitatea a murit? Împăratul de Nord a murit sau a fost îngropat de viu când a ajuns în groapă? Pentru că dacă se ridică din groapă... Împăratul de Nord și-a înscenat moartea? Atunci de ce se ridică din groapă? S-a îngropat singur de viu? De ce este în groapă? Cine l-a pus acolo? (Din sală: Franța.) Nu. Este marea luptă. Cine l-a pus acolo? Satana? Sunteți de acord cu asta? Satana și-a pus în groapă biserica? Dumnezeu? Să revenim la acest

model. Este papalitatea în cei 1260 de ani. Cine este șeful lor? Satana. Ei intră în apostazie. Sunt pedepsiți. Cine îi pedepsește? Satana. De-alungul acestui studiu comparăm și contrastăm. Fiecare pas este comparare și contrastare. Dacă poporul lui Dumnezeu intră în apostazie și sunt împrăștiați, cine face lucrul acesta? Dumnezeu. Prin urmare când papalitatea intră în apostazie și sunt împrăștiați, cine face lucrul acesta? Satana. Deci când considerăm faptul că ei s-au răzvrătit împotriva lui Satana și el îi trimite în captivitate, a înscenat lucrul acesta sau chiar au mers în captivitate? Au fost cu adevărat răniți și au murit? Dacă am merge la Ezechiel, cred că la capitolul 37, și spunem că înainte de timpul sfârșitului cum suntem noi? După ce trece printr-un timp de împrăștiere cum este poporul lui Dumnezeu? Mort. Ne-am înscenat noi moartea și am trăit în tot acel timp? Nu, eram morți d.p.d.v. spiritual. Iar apoi Evanghelia a venit să ne învie. Așadar a fost papalitatea moartă sau și-a înscenat moartea? Era moartă. Apoi s-a ridicat din groapa fără fund, adică a înviat.

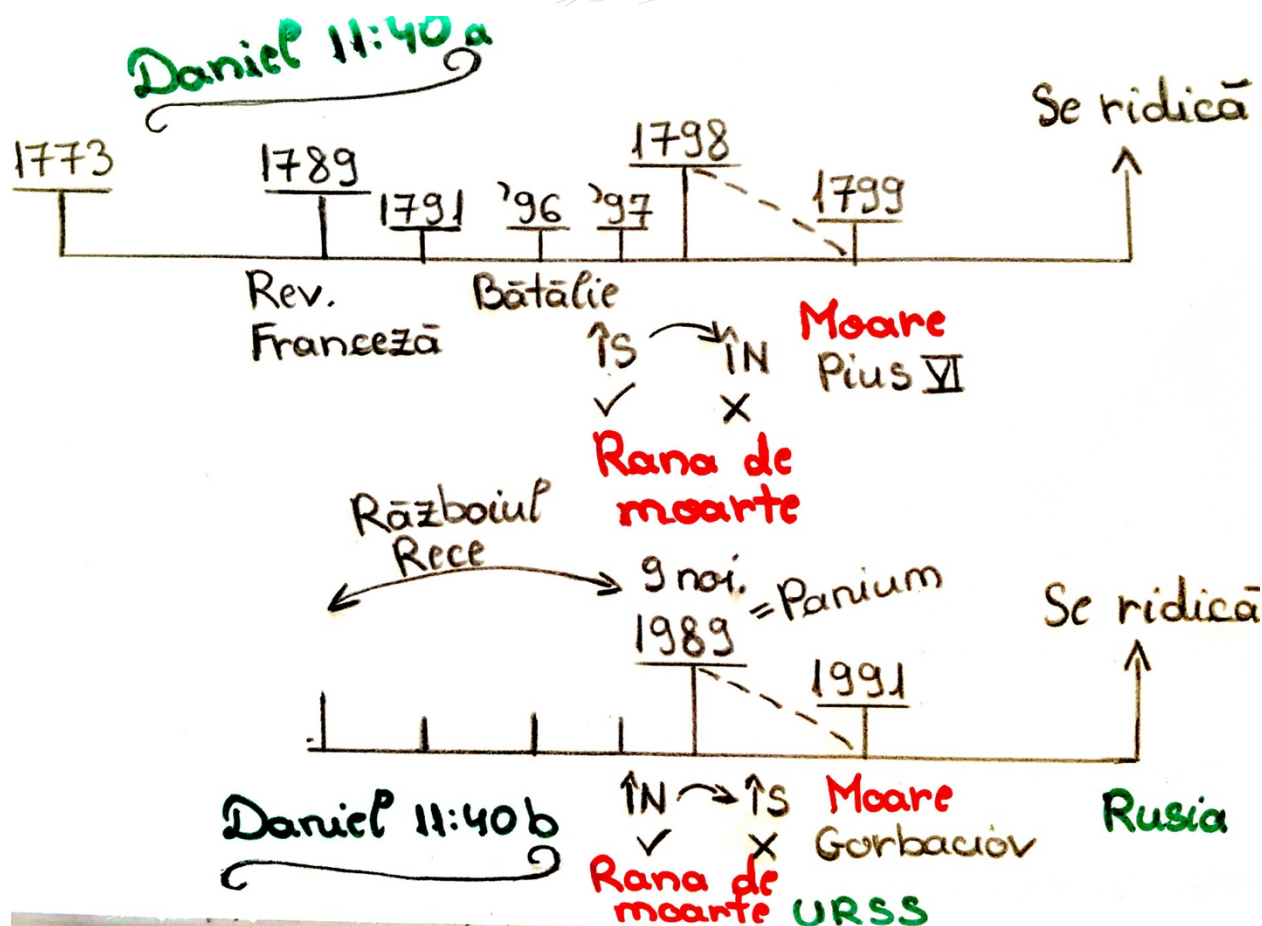
Ce avem noi nevoie pentru a învia? Profeția. În câți pași? Un mesaj profetic de testare în trei pași. Ce a avut nevoie papalitatea pentru a învia? Un mesaj profetic de testare în trei pași. Care este acel mesaj? Fatima. A fost o profeție în trei etape. Fie-ți-vă teamă de Satana, dați-i glorie, altfel vă va ucide. Este o contrafacere. O contrafacere urâtă a celor trei solii îngerești. Și acest lucru este ceea ce învie papalitatea. Dacă parcurgem fiecare pas, comparăm și contrastăm felul în care Dumnezeu se ocupă de poporul Său, Biserica Sa, cu modul în care Satana se ocupă de biserica lui, putem înțelege prin asta că au fost neascultători și că au fost duși în captivitate. Și apoi dacă ne uităm la acest model înțelegem cum arată acea captivitate. A arătat ca o rană de moarte și apoi o moarte. Însă noi știm că va învia. Și știm că a murit cu adevărat pentru că Pius al VI-lea nu și-a înscenat moartea. Dacă el a murit atunci papalitatea a murit împreună cu el. Înțelegem lucrul acesta? Astfel că atunci când ajungem la această istorie și-a înscenat moartea Împăratul de Sud? Nu. A murit cu adevărat. Gorbaciov nu este parte dintr-un stat subteran al Rusiei, care să fi orchestrat ascunderea și întoarcerea Uniunii Sovietice. A murit d.p.d.v. politic. Însă ceea ce putem ști, Împăratul de Nord din această istorie, papalitatea, avea să moară și să învie. Atunci trebuie să comparăm și să contrastăm. Să folosim doar versetul acesta pentru a-l compara și a-l contrasta.

În această istorie Împăratul de Sud moare. Gorbaciov moare. Va învia Împăratul de Sud? Suntem de acord cu asta? Împăratul de Sud se întoarce. Folosind metodologia corectă puteți vedea toate acestea în verset. Dacă Împăratul de Nord va învia putem ști că Împăratul de Sud se va întoarce în istorie după 1991. Și înțelegem că va face asta. Am înțeles lucrul acesta din 2016, când am luat în considerare bătăliile de la Rafia și Panium și toată acea istorie. Când ne uităm la Împăratul de Nord ce altă comparație mai putem face? Când papalitatea se ridică cum arată? Arată la fel?

Sau arată diferit? Spunem că este o nouă manifestare a puterii satanice. Sfârșitul celui de-al cincilea cap, care arată într-un anumit mod, când învie ca al șaptelea cap are o nouă înfățișare. Un trup diferit. Când mergem în mormânt și murim... Dacă te-ai duce în mormânt și ai muri, și apoi la a doua venire ești înviat, ești tot tu? Ai același trup? Nu. Este o diferență. Arăți diferit. Poate nu complet diferit dar mult mai diferit. Însă ești tot tu. Astfel că între moarte și înviere are loc o schimbare în trup. Care este trupul Împăratului de Sud din această istorie? Tocmai am spus. Care este trupul Împăratului de Sud? Uniunea Sovietică. Când învie, care este trupul lui? Rusia. Este un trup diferit.

Ceea ce am tins să facem în 2016 când am văzut că Împăratul de Sud revine ca subiect al profeției biblice, am spus că: „Împăratul de Sud nu a murit niciodată. Am greșit. Nu a murit pentru că Împăratul de Sud nu este Uniunea Sovietică ci Rusia.” Deci ceea ce am început să credem este că am făcut această greșală teribilă și că Împăratul de Sud era Rusia și nu Uniunea Sovietică. Și Rusia nu a fost pe deplin distrusă. În 1991 Rusia se afla acolo și funcționa. Am citit Daniel 11:40 cum că Împăratul de Nord a intrat în țări și a cucerit acele țări ale Uniunii Sovietice și folosim versete care spun că s-a dus până la gât și spunem că nu a luat capul. Am spus că acel cap este Rusia și Rusia parcurge toată această istorie prin urmare Împăratul de Sud nu a murit niciodată și de asemenea când am spus lucru acesta am spus că Uniunea Sovietică nu a fost niciodată Împăratul de Sud ci Rusia. Sper că prin comparație și contrast putem corecta aceste înțelegeri greșite.

Dacă aliniem aceste două istorii nu am făcut greșit când am spus că Uniunea Sovietică era Împăratul de Sud și că a murit și a sfârșit în 1991. Pentru că putem compara asta cu Împăratul de Nord. Știm că Uniunea Sovietică era Împăratul de Sud, a primit o rană de moarte în 1989. A murit în 1991 dar va învia. Se va ridica din groapa fără fund și trupul lui va arăta ca Rusia. Și ce va face lumea? Se va minuna. Se vor uita la Vladimir Putin și se vor minuna. Iar eu aș sugera că ei fac lucrul acesta astăzi. O bună parte din lume se uită la Rusia și se miră de cum s-a întâmplat aceasta și de unde vine. De la a fi slab și nesemnificativ la a putea îmbrânci/ înghionti America, reținând Națiunile Unite și acum fiind cu adevărat din nou, ca în timpul Războiului Rece, două super puteri, lucru care nu era de imaginat să se întâmple din nou după 1991. Și lumea se minunează după Rusia. Deci putem face aceste structuri doar comparând și contrastând.

Aș vrea să luăm în considerare încă o comparare și o contrastare. Am spus că Împăratul de Nord se afla într-o perioadă de adunare, după care intră în apostazie împotriva șefului său. Așa că aș vrea să pun întrebarea: În 1799 – 1800, tot secolul 1800, cine controlează papalitatea? Cine îi spune Papei ce să facă când se află în perioada de împrăștiere? Sunt împrăștiați, sunt morți. De ce mai sunt ei acolo? Dacă și-ar asculta șeful nu ar fi fost în captivitate. Din 1773 Papa este slăbit, dar puterea cui este slăbită? Puterea lor proprie este slăbită. Nu au nevoie ca Satana să fie rău. Poți fi un catolic laodicean, un papă laodicean. Pentru că atunci când intră în apostazie sunt practic în condiția laodiceană. Nu-l ascultă pe șeful lor. Suntem de acord cu asta? Deci când luăm în considerare Fatima, ei primesc un mesaj profetic de testare în trei pași. Cine a primit acel mesaj? Trei copii mici din Portugalia. De ce nu a primit Papa acel mesaj dacă îl asculta pe șeful lui? Când Dumnezeu își adună poporul merge El la conducerea bisericii? De ce nu? Pentru că nu-l ascultă, nu-i dau ascultare, nu-l urmează. Ei pot fi oameni buni, d.p.d.v. moral, în propria lor putere, dar nu ascultă de Dumnezeu.

Deci când Satana își adună poporul, cum va face lucrul acesta? Pentru că ei pot fi oameni răi în propria lor putere. Dar nu contează. Asta nu înseamnă că ascultă

de glasul șefului lor. Dar ce a trebuit să facă la Fatima? Să lase în urmă, să ocolească conducerea bisericii și să transmită mesajul prin copii. Dacă comparăm și contrastăm... Putem compara și contrasta adevărul și contrafacerea, Dumnezeu și poporul Său, Satana și poporul său. Și cu cât facem aceasta mai mult, cu atât mai mult recunoaștem această metodologie. Ne rezolvă problemele. Conducătorii papali știm că cel puțin până în 1917, când Maria se coboară la cei trei copii... Papa nu asculta de glasul șefului său. Deci acea conducere este lăsată în urmă și Satana trebuie să ridice un Papă care să asculte de el. Nu a fost intenția mea să intrăm în studiul contrafacerii, am vrut doar să comparăm și să contrastăm cele două părți ale versetului 40 din Daniel 11. Pentru că am vorbit mult despre Împăratul de Sud în această săptămână în orele noastre de clasă.

Ceea ce putem vedea când facem aceasta și vedem această istorie, pentru a înțelege ce s-a întâmplat cu Împăratul de Sud la Timpul Sfârșitului ne uităm la istoria Împăratului de Nord. Și înțelegerea noastră inițială era corectă. Uniunea Sovietică era Împăratul de Sud. Însă de asemenea putem vedea cu această metodologie că se va întoarce sau se va ridica. Și lumea se va minuna. Mă opresc aici cu acest studiu și vreau să închei cu aceeași temă cu care am început, despre Împăratul de Sud.

De-alungul acestei întâlniri de tabără ne-am uitat la patru bătlai. Și ne-am uitat mai mult la această istorie, care cuprinde anul 2014, 2016, 2019, Panium. Vreau doar să știm că atunci când luăm în considerare o rană de moarte și o moarte, spunem că aici (1989) Împăratul de Sud este învins. Când mai spunem că Împăratul de Sud este învins? La Panium. Dacă acesta este Panium, ce este Panium? Rana de moarte. Panium este rana de moarte, înseamnă că Împăratul de Sud este mort la Panium? Nu. Când este mort? La Legea Duminicală. Deci Împăratul de Sud primește o rană de moarte la Panium iar la Legea Duminicală este mort. Apoi trebuie să ne întrebăm cum credem că vor arăta Panium și Legea Duminicală. Ne așteptăm la un război violent? Ne așteptăm ca Rusia să se sfârșească definitiv? Ne așteptăm să fie cucerită de Statele Unite sau Uniunea Europeană? Pentru că aceeași istorie a fost arătată deja la începutul acestei mișcări. A arătat că este o rană de moarte și apoi o moarte. O decădere ce va avea loc între Panium și Legea Duminicală. Deci chiar dacă nu înțelegeți fiecare pas sper să prindeți măcar ideea că am ajuns la aceste concluzii prin comparare și contrastare. Vom încheia cu o rugăciune.

Tată drag din ceruri mulțumim pentru tabăra pe care am avut-o, pentru că am putut să ne întâlnim cu toții și să studiem împreună. Mă rog să ne păzești pe fiecare în parte să ajungem cu bine acasă și să avem o inspirație nouă pentru a studia, pentru a testa aceste metodologii, și să devenim din ce în ce mai puternici folosindu-le, pentru a putea fi pregătiți să învățăm sau să ne dezvățăm, orice este necesar pentru a fi gata. Știu că pentru această întâlnire de tabără s-au făcut multe pregătiri. Mă rog

pentru aceia care au lucrat din greu. Și de asemenea îți mulțumesc Doamne pentru rugăciunile făcute înainte de această tabără în privat și la întâlnirile noastre de rugăciune și în Sabat, pentru a avea o vreme bună care să nu întrerupă întâlnirile. Și după atât de multe furtuni și atâta vânt Tu ai reținut clima și suntem atât de recunoscători pentru binecuvântările Tale și protecția Ta. Îți mulțumim Doamne pentru ploaia târzie. Mă rog pentru o revărsare proaspătă a ploii. Ne rugăm acestea în numele Domnului Isus. Amin.

ESCOLA DOS PROFETAS
O LIVRINHO

www.livrinho.org

Prezentările video le puteți găsi la următorul link:

https://www.youtube.com/playlist?list=PLVp6jBHM0oD8FIIDDXCipW8RjXkw4_EDy

Pentru mai multe materiale de studiu
și prezentări video, accesați:

www.viitorulastazi.ro

You Tube / ViitorulAstazi

facebook / ViitorulAstazi